ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி.

அ, கூ, ய, கக, பத்துக்கள். **651**

இந்த க்ரந்தம்
பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த
வ்யாக்யாநத்துடனும்,
அப்பு அரும்பதத்துடனும்,
உரையுடனும்,

ஸபாபண்டிதரான
ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி
வித்வான், வெங்டாசார்யராலும்,
ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு
திருவேங்கடாசார்யராலும்,
நாநாதேசாநீத அநேக கோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்
பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால்,
பராங்குச திருவவதாராதி ருஂ0கஙு-வது ஸம்வத்ஸரமான
விரோதிகிருத் ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.
ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்,
அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1911.

விஜயதேதராம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி

பதினோராம்பத்து முதல்திருமொழி

குன்றம் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—குன்றம்ப்ரவேசம். பக்ஷிகளின் காலிலே விழுந்து என்னையும் அவனையும் சேரவிடவேணுமென்றாள் கீழ்த்திருமொழியில்; அவை இது செய்தனவில்லை. அதுக்குமேலே தென்றல் துடக்கமான பாத (ப) சுபதார்த்தங்களின் கீழே ஜீவிக்கப் போகாமையாலே, ஜீவகத்தில் நசையற்று நோவுபட்டுச் சொல்லுகிற பிராட்டி பாசுரத்தாலே தத்தசையைப் பேசுகிறார். .... *

மூ;—குன்றமொன் றெடுத்தேந்தி மாமழை
அன்றுகாத்த வம்மா னரக்கரை
வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ
தென்றல்வந்து தீவீசு மென்செய்கேன். (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	பசுக்களுமிடையரும் கல்வர்ஷத்தால் நோவுபட்டவன்று	வென்ற	ஜயித்த
குன்றம்ஒன்று	ஒருகோவர்த்தந பர்வதத்தை	வில்லியார்	வில்லையுடையரான பெருமாளுடைய
எடுத்து	ஸமூலமாகக் களைந்தெடுத்து,	வீரமேகொலோ	வீரப்பாட்டைப் பின்சென்றோ,
ஏந்தி	குடையாகத்தரித்து,	தென்றல்	தென்றல்காற்றானது
மாமழை	பெருத்த மழையில்	வந்து	நானிருக்குமிடமேற வந்து
காத்த	(அவர்களைரக்ஷித்தரு)	தீ	எரியை
அம்மான்	ஸ்வாமியாய், [ளினை	வீசும்	வீசாநின்றது?;
அரக்கரை	ராக்ஷஸஜாதியரையடைய	என்செய்கேன்	(இதற்குநான்) என்னசெய்யக்கடவேன்?

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (குன்றமொன்றெடுத்து) வர்ஷத்துக்குப் பரிஹாரமாகவெடுப்பது - குடையாயிருக்க, மலையை எடுத்தா

அந;—குன்றம்ப்ரவேசம். (சேரவிடுகை) வருகைக்குஸூசகமாகை.

அந;—முதற்பாட்டு. (குன்றமித்யாதி) (பரிஹாரமாக) - நிவர்த்தகமாக,

http://acharya.org

யிற்றுப் பரிஹரித்தது. ஒருவரால் சஹிப்பிக்க வொண்ணாதாய், அத்விதீயமாயிருக்கிற மலையை எடுத்து. (ஏந்தி) மலையைத்தரித்துக் கொண்டு நிற்கிறவிடத்தில் பரார்த்தமான செயலாகையாலே வருத்தமற்று, இதுதானே போதுபோக்காக நின்றநிலை. (மாமழை) ப்ராப்தகாலத்தில் மழையன்றிக்கே, அகாலத்திலே வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனை இந்த்ரன் குபிதனாய் வர்ஷிப்பிக்கவந்ததாயிற்று. (அன்றுகாத்த) (௧) "ஸ்ரீஸ்ரீஸ்வீஜ:க்ஷுப்ஜலம் - மஹாருஷம் -கோகோபீஜந ஸங்குலம் - அதிவார்த்தம்" என்கிறபடியே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடுகிறவன்று பரிஹரித்த ஸர்வேஸ்வரன்.

(அரக்கரைவென்ற வில்லியார்) ஒருத்தன் அபகாரம்பண்ண, ராக்ஷஸஜாதியாக நிரஸித்தான். (வீரமேகொலோ தென்றல்வந்து தீவீசும்) பசுக்களும் இடையரும் நோவுபட அத்தைப் பரிஹரித்தான். ஒருவன் அபகாரம் பண்ண, ஜாதியாக அழியச்செய்தான்; அப்படியிருக்கிறவனுடைய வீரம் நமக்குப் பலித்தபடியோ, இத்தென்றல் இப்படி பாத(ஏ)கமாகிறது. (தீவீசும்) நெருப்புச்சுடப் புக்கால் (௨) "ஸீதோ பவ-ஸிதோபவ" என்று குளிரும்படிபண்ணவல்லவன் தன்பக்கலிலே குளிர்த்தியையுடைத்தான தென்றல் நெருப்புத்தூவும்போது அவர்பண்ணிவிட்டதாகவேணும். (என்செய்கேன்) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்தைப் பரிஹரித்துக்கொள்ளுதல்; பிராட்டி "அதார்மிகனைராவணன்நஷ்டனவான்" என்றுசபித்துப் போருமன்றாயிற்று, இவளுக்குத் தென்றல் பரிஹரித்துக் கொள்ள ப்ராப்தியுள்ளது. .... (௧)

"ஒன்று" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவரித்யாதி). "எடுத்து" என்று சொல்லியிருக்கவும் "ஏந்தி" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (மலையித்யாதி). "மா" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து (ப்ராப்தேத்யாதி).

(ஒருத்தன்) ராவணன். விரஹிணிகளுக்குத் தென்றல் தீயாயிருக்கை ஸித்தமாயிருக்க, அவர் வீரத்தை இதுக்கு ஹேதுவாகச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (நெருப்பித்யாதி). அவன் வாசியாலே நானே ஸந்நிதியிலேபோய் பரிஹரிக்கப் போருகிறதில்லை என்றுகருத்து. பாத (ஏக) கமானால் நெருப்பையும் குளிரப்பண்ணுகிறவள், குளிர்ந்ததைக் குளிரப்பண்ணுகைக்கு விசாரப்படவேணுமோவென்னென்ன வருளுகிறார் (பசுக்களுமித்யாதி). (௧)

(௧) வி-பு-௫-௧௧-௧௩. (௨) ரா-ஸு-௫௩-௩௦.

http://acharya.org

மூ;—காரும் வார்பனிக்கடலு மன்னவன்
தாரு மார்வமும் கண்டதண்டமோ
சோரு மாமுகில் துளியினூடுவந்து
ஈரவாடைதா னீருமென்னையே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காரும்	காளமேகத்தையும்	சோரும்	வர்ஷியாநின்ற
வார்	குறைவறநிறைந்து	மாமுகில்	மேகங்களினுடைய
பனி	குளிர்ந்திருந்துள்ள	துளியின் ஊடு வந்து	துளிக்குள் குளிர்ச்சியை யூட்டிக்கொண்டு வந்து(அத்தாலே)
கடலும்	ஸமுத்ரத்தையும்	ஈரம்	மிகவும் சைத்யத்தை விளைக்கக்கடவ
அன்னவன்	ஒத்திருந்துள்ளஸர்வேஸ்வரனுடைய[யும்	வாடை தான்	கார்முனது
தாரும்	திருத்துழாய்மாலையை	என்னை	(விரஹக்ருசையான) என்னை
மார்வமும்	திருமார்பையும்[ததற்கு	ஈருமே	நலியாநின்றதே. (௨)
கண்ட	ஆசைப்பட்டுப் போந்		
தண்டமோ	(அவன்) தண்டம் செய்தபடி என்தான்!;		

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (காரும்) மேகமும். (௧) "மேகஶ்யாமம் - மேகஶ்யாமம்" என்னும்படியாயிறே வடிவுதானிருப்பது. (வார்பனிக்கடலும்) குறைவற நிறைந்து குளிர்ந்திருக்கிறகடலும். (அன்னவன்) ஒன்றொப்பாக மாட்டாமையாலே கதிர்பொறுக்கிப்பல வற்றையுமொப்பாகப் பிடிக்கிறது. (தாரித்யாதி) தோளும் தோள் மாலையுமான மார்வும்கண்டு ஆசைப்பட்டுவந்த தண்டமோ? இதர விஷயப்ரவணர்பட்டது படாநின்றோம். (௨) "ஸங்கேஶாத் [illegible]- புத்திராஶாத் ப்ரணஶ்யதி" என்கிறபடியே விநாஶத்தைப்பலிப்பித் தான். இதரவிஷயப்ரவணர்பட்டது படாநின்றோம், இப்ப்ராப்த

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு (காருமித்யாதி) அந்தி தென்றல் நெருப்பை ச்சொரிவதுக்குமேல், குணதிசைமாருதமான வாடை ஈரும்படியைச் சொல்லு கிறுரென்று ஸங்கதி.

"தண்டமோ"என்று யமதண்டமென்று தோற்றுகையாலே, இதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இதரேத்யாதி).

(௧) ரா-அயோ-அரு-அ (௨) கீ-௨-௬௩-

http://acharya.org

விஷயத்தை ஆசைப்பட்டநாங்களும்.

(சோருமித்யாதி) வர்ஷிக்கிற மஹாமேகங்களினுடைய துளி க்குள்ளிட்டுக்குளிர்த்தியைஊட்டிக்கொடுவருகிற ஈரவாடையானது விரஹத்தாலே க்ருஶமாயிருக்கிற என்னுடலை ஈர்ந்து பொகடாநி ன்றது. நற்கொலையாகாதே உயிர்க்குலையாக்கி நலியாநின்றது.(உ)

மூ;—சங்குமாமையும் தளருமேனிமேல்
திங்கள்வெங்கதிர் சீறுமென்செய்கேன்
பொங்குவெண்டிரைப் புணரிவண்ணனார்
கொங்கலர்ந்ததார் கூவுமென்னையே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சங்கும்	கையில் வளையும்	வண்ணனார்	வடிவை யுடையனான
மாமையும்	நிறமும்		ஸர்வேஶ்வரனுடைய
தளரும்	தளராநின்றுள்ள	கொங்கு அலர்	பரிமளப்ரசுரமான
மேனி மேல்	என் உடம்பின்மேலே	ந்த	
திங்கள்	சந்த்ரனுடைய	தார்	திருத்துழாய்மாலையான
வெம்கதிர்	வெவ்விய கிரணங்களா		து
சீறும்	சீறுநின்றன; [னவை	என்னை	(ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்
என் செய்கேன்?-;			கிக்கொண்டிருக்கி
பொங்கு	கிளரா நின்றும்		ற) என்னை
வெண்	வெளுத்துமிருக்கிற	கூவும்	(இங்ஙனே புறப்படா
திரை	அலைகளையுடைய		யோ என்று)அழை
புணரி	கடல் போன்ற		கூவாநின்றது. (௩)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) நிறமும் வளையும் தொங்குகைக்கு ஆஶ்ரயமின்றிக்கேயிருக்கிற உடம்பின்மேலே. (திங் களித்யாதி) நிலா உடம்பிலே படாநின்றால், பெண்பிறந்தார் எங் ஙனே ஜீவிக்கும்படி. (பொங்கித்யாதி) ஓதம் கிளர்ந்தகடல்போலே

கொல்லும் என்னாதே "ஈரும்" என்றதுக்குபா(வ)வம்(நற்குலையித்யாதி).

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (சங்குமித்யாதி) "கண்ணுக்குத்தோற்றாதே ஓடித்திரிகிற காற்று எவ்வளவு" என்று, "எம்பெருமான்" என்கிற நல்திங் கள் கண்ணுக்கிலக்காய் கைகளாலே நெருப்பை இறைக்கிறதென்று க்லேசிக்கி றதென்று ஸங்கதி.

என்செய்கேனென்கிறதென்? நீ நிலாமுற்றத்தை விட்டு உள்ளே புகு ரலாகாதோ? என்னும் சங்கையிலே "பொங்கித்யாதி" என்று தாத்பர்யமரு ளுகிறார் (ஓதமித்யாதி). ... ... (௩)

ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையராயிருக்கிறவருடைய பரிமளப்ரசுரமாயிருக்கிறதாரானது உள்ளேபுக்கு "ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்கிக்கொண்டு மறையவிருக்கிறதென்? இங்ஙனே புறப்படாயோ" என்று அறைகூவாநின்றது. .... (௩)

மூ;—அங்கோராய்க்குலத்துள் வளர்ந்துசென்று
அங்கோர்தாயுருவாகி வந்தவள்
கொங்கைநஞ்சுண்ட கோயின்மைகொலோ
திங்கள்வெங்கதிர் சீறுகின்றதே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கு	கம்ஸபயமும் இருளுமாய்க்கிடந்த ஸமயத்திலே	வந்தவள்	வந்தவளான பூதனையின்
ஓர் ஆய்ச்குலத்துள்	திருவாய்ப்பாடியேற	கொங்கை	ஸ்தநத்திலே தடவிக்கிடந்த
சென்று	எழுந்தருளி	நஞ்சு	விஷத்தை
வளர்ந்து	வளர்ந்தருளா நிற்க	உண்ட	அமுது செய்த
அங்கு	அவ்விடத்திலும்	கோயின்மை கோலோ	ஆராய்ச்சியில்லாத செயலைப்பின்சென்றோ,
ஓர்	க்ருத்ரிமத்தில் ஒப்பற்றவளாய்	திங்கள்	சந்த்ரனுடைய
தாய் உரு ஆகி	தாயின் வடிவைக்கொண்டு	வெம்கதிர்	வெவ்விய கிரணங்களானவை
		சீறுகின்றதே	சீறுகின்றனவே. (ச)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (அங்கோராய்க் குலத்துள்வளர்ந்து சென்று) அவ்வளவிலே ஒதுங்குகைக்கு ஒரு ஊருண்டாயிற்று. கம்ஸபயமும் இருளுமாய் ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகியாரும் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே அது, ஒரு அஞ்சினன் புகலிடமுண்டாயிற்று. கம்ஸனுக்குக் குடிமக்களாய் இரை இறுகிறக்கச்செய்தே அவனுக்கஞ்சாதே பிள்ளைகளை நோக்கிக் கொடுக்கவல்ல ஊரிறே.

அந;—நாலாம்பாட்டு. (அங்கோரித்யாதி) போது விடியாதோ? தானே மதி கெட்டுப் போகிறுனென்று தோழிசொல்ல, "ஒரு நிலையாக நின்றன்றோ இவன் பாதிக்கிறுன்; எனக்கு விடிவது எப்போதோ" என்று மீளவும் அதுக்க நோவு படுகிறுளென்று ஸங்கதி.

கீழ்வாக்ய விவரணம் (கம்ஸேத்யாதி). அஞ்சினன் புகலிடமானபடி யென்னென்ன (கம்ஸனுக்கித்யாதி). ... ... (ச)

http://acharya.org

(அங்கித்யாதி) போனவிடத்திலே நலியவேணுமென்று தாய் வடிவுகொண்டு வந்தவளை, அநுகூலையென்று புத்திபண்ணாதே, அவளை ப்ரதிகூலையென்றே அறிந்து, அவள் முலையையுண்டு முடித்த ஆராட்சியில்லாத செயலோ? (திங்களித்யாதி) சந்த்ரன் இங்ஙனே பாதகனாகிறது, தனக்குக் குளிர்ச்சியையும் தர்ஶநீயதையையும் கொடுத்துவிட்டு, அவன் கருத்தைப் பின்சென்றோ இவன் நம்மை இப்போது நலிகிறது; (க) "பீஷாஸ்மாத்வாத:-பீஷோதேதி ஸூர்ய:" என்றவனைப் பின்செல்லவேணுமிறே அவற்றுக்கு. .... (௪)

மூ;—அங்கோராளரி யாயவுணனைப்
பங்கமா விருகூறு செய்தவன்
மங்குல் மாமதி வாங்கவேகொலோ
பொங்குமாகடல் புலம்புகின்றதே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கு	ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ப்ரதிஜ்ஞா ஸமகாலத்திலே	மாமதி	சந்த்ரனை
ஓர் ஆளரியாய்	அத்விதீயமான நரஸிம்ஹரூபியாய் (தூணிலே தோன்றி)	மங்குல்	ஆகாஶத்திலே (வர்த்திக்கும்படியாக)
அவுணனை	ஹிரண்யனை	வாங்கவே கொலோ	(கடலைக் கடைந்து உள்ளினின்றும்) வெளிக்கிளப்பினானென்ற வருத்தத்தினாலேயோ
பங்கமா	மாநபங்க(ப்ரஷ்ட)ம்பண்ணி	பொங்கு	திரைக்கிளப்பத்தையுடைய
இருகூறுசெய்தவன்	இருதுண்டமாகக் கிழித்துப்பொகட்ட ஸர்வேஶ்வரன்	மாகடல்	ஸமுத்ரமானது
		புலம்புகின்றது	கோஷியாநின்றது. (௫)

அ௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அங்கோரித்யாதி) தான் இப்படி மதிக்கொடுங்கி மதிகெட்டுக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கச்செய்தே, கடல் தான் கோஷிக்கக்கேட்டு, இதுவும் என்ன மதி இழந்ததோ வென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

நான் * சந்த்ரகாந்தாநநத்தைக் காணாதே மதிகெடுவது, இது சந்த்ரனைக்கண்டு மட்டாதே கூப்பிடுகிறதாக என்னுகிறாளென்று கருத்து; சந்த்ரனைக்கண்டால் கடல் மிகவும் கோஷிக்குமிறே. ... ... (௫)

(க) தை-ஆ௩-அ.

http://acharya.org

வ்யா,—அஞ்சாம்பாட்டு. (அங்கித்யாதி) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே நரஸிம்ஹரூபமாய்) அஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனையும் மதிப்பறுத்து அநாயஸேந கிழித்துப் பொகட்டான். அவனை எதிரியாக்கி ஆயுதமெடுக்கையன்றிக்கே வெறுங்கையே புறப்பட்டுத் திருவுகிராலே கிழித்துப் பொகட்டான்.

(மங்குலித்யாதி) இப்படி அரியவற்றை வருத்தமறச் செய்து தலைக்கட்ட வல்லவன், தன்னை நெருக்கிக்கடைந்து உள்ளுண்டான மதியை வாங்குகையோ இக்கடல் இங்ஙனே கிடந்து கூப்பிடுகிறது, என்னைப்போலே மதி இழந்தோ இக்கடலும் கூப்பிடுகிறது.*(க)மதியெல்லாமுள்கலங்கியிறே இவளும் கிடக்கிறது. ஒன்றுக்கும்விக்ருதையாகாத நான் கலங்கிக் கூப்பிடுகிறாப்போலேயிருந்தது இக்கடலும்தன் காம்பீர்யமெல்லாம் அழிந்துகூப்பிடுகிறபடியும்.(மங்குல்) ஆகாசம். .... (ரு)

மூ;—சென்றுவார்சிலை வளைத்திலங்கையை
வென்றவில்லியார்வீர மேகொலோ
முன்றில் பெண்ணைமேல் முளரிகூட்டகத்து
அன்றிலின்குர லடருமென்னையே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சென்று	எதிரிகளிருக்குமிடமேறப்போய்	முன்றில்	வாசலிலே நிற்கிற
வார்	நெடிதான	பெண்ணைமேல்	பனைமரத்தின்மேலே
சிலை	தனுஸ்ஸை	முளரி	தாமரைப்பூவாலும் தாதாலும் தண்டாலும்(பிணைக்கப்பட்ட)
வளைத்து	(நாணேற்றி)வளைத்து,		
இலங்கையை	லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்களை	கூட்டகத்து	கூட்டிலே கிடக்கிற
வென்ற	அழித்த	அன்றிலின்	அன்றில் பக்ஷியின்
வில்லியார்	பெருமாளுடைய	குரல்	த்வநியானது
வீரமேகொலோ	ஆண்பிள்ளைத் தனத்தைப்பின்சென்றோ,	என்னை	என்னை
		அடரும்	வருத்தாநின்றது?.(கூ)

அரு;—ஆறாம்பாட்டு. (சென்றித்யாதி) திங்கள் தீவீச, ஸமுத்ரத்தைப்போலே தான் புலம்புகிறபடியைக் கண்டு, அன்றில்அருகே நெருப்பை உருக்கி வார்த்தாப்போலே செவிபடக்கூப்பிட, அதுக்கும் நொந்துபடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

(க) தி-வாய்-க-சு-ரு.

http://acharya.org

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு (சென்று) எதிரிகள் வரப்போர விருக்கையன்றிக்கே(க) "ஶத்ரூந் - அபியாதா" என்கிறபடியே அவர்கள் இருந்த விடங்களிலே சென்று (உ) "அவஷ்டப்யமஹத்தநு: - அவஷ்டப்யமஹத்தநு:" என்கிறபடியே, ஒருவர்க்கு அடக்கவொண்ணாதே நெடிதாயிருக்கிற வில்லை வளைத்து லங்கையை அழியச்செய்தவருடைய ஆண்பிள்ளைத்தனமோ. (முன்றிலித்யாதி) வாசலிலே நிற்கிற பெண்ணையின்மேலே, தாமரைப்பூவாலும் தாதாலும் தண்டாலும் செய்த கூட்டிலே கிடக்கிற அன்றிலினுடைய த்வநி எனக்கு பாத (வத)கமாகாநின்றது. நான் இதுக்கு எத்தைச்செய்வேன். நான் இதுக்குமார்விலே அப்பேற்கவோ? .... (சா)

மூ;—பூவைவண்ணனார் புள்ளின்மேல்வர
மேவிநின்று நான் கண்டதண்டமோ
வீவிலைங்கணைவில்லி யம்புகோத்து
ஆவியே யிலக்காக வெய்வதே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஐங்கணைவில்லி	பஞ்சபாணனான மந்மதன்	வண்ணனார்	திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன்
வீவு இல்	க்ஷணகாலமும் ஒழிவில்லாமல்	புள்ளின்மேல்	பெரிய திருவடியின் மேலே
அம்பு கோத்து	பாணங்களைத் தொடுத்து	வர	எழுந்தருளாநிற்க,
ஆவியே	என்னுடைய மர்மஸ்தாநத்தையே	நான்	நான்
இலக்காக	லக்ஷ்யமாகக்கொண்டு (அறுதுடிக்கும்படி)	மேவி நின்று	ப்ரீதியையாகாதேநின்று
எய்வது	ப்ரஹரிக்கையாகிறவித்து,	கண்ட	ஸேவித்ததற்கு
பூவை	காயாம்பூப்போன்ற	தண்டமோ	தண்டம் செய்தபடியோ; (எ)

(போர) யுத்தம் பண்ண. "வார்" என்றுசீட்சியைச்சொல்லுகையாலே பலிதார்த்தம்ருளுகிறார் (அவஷ்டப்யேத்யாதி). "பெண்ணை" பனை. "முளரி" தாமரையாகையாலே அருளுகிறார் (தாமரையித்யாதி). "ஏ" என்கிறது- விஷாதலேசகமான அவ்யயமாயருளுகிறார் (நானிதற்கித்யாதி). அம்பேற்கை) யுத்தம் பண்ணுகை; அதாவது - வில்லியார் வீரங்கொண்ட வித்தைக்கண்டு, ஒட்டிமுல் அது ஒப்போமொவென்று கருத்து. (அ)

(க) ரா-அ-யோ க-உ-கூ- (உ) ரா-யு-கரு-கக-

http://acharya.org

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (பூவைவண்ணனார்) வைத்தகண்மாறாதே கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும்படி ஆகர்ஷகமான வடிவையுடையவர், ஒரு மேருவைக் கிளிபமேசைப்படிக்காப்போலே பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே வர. (மேவியித்யாதி) சிதிலையாகாதே நின்று நான் கண்டதுக்குத் தண்டமோ?. (வீவிலித்யாதி) காமனானவன் தன்னுடைய புஷ்பபாணங்களாலே தோல் புரையேயன்றியே மர்மத்திலே எய்கிறவிது. .... (எ)

மூ;—மாலினம் துழாய்வரு மென்னெஞ்சகம்
மாலினந்துழாய் வந்தென்னுள் புக
கோலவாடையும் கொண்டுவந்ததோர்
ஆலிவந்ததாலரிது காவலே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய	கோலம்	பரிமளப்ரசுரமான
நெஞ்சகம்	நெஞ்சானது	வாடையும்கொண்டு	வாடைக்காற்றையுங் கூடக்கொண்டு
மால்	(எனக்கவன்பக்கலுண்டான) வ்யாமோஹ	வந்தது ஓர்	(நிலம் பார்த்துப்போகைக்கு) முன்பே வந்ததொரு
இனம்	அநுரூபமாக [த்துக்கு	ஆலி	சிறுதுளியானது
துழாய்வரும்	இங்குமங்கும் தேடித் திரிந்து வாராநின்றது.	வந்தது	(மேலிடும்) வாராநின்ற
மாலின்	ஸர்வேச்வரனுடைய	ஆல்	கஷ்டம்; [து;
அம் துழாய்	அழகிய திருத்துழாய்த்தாரானது	காவல்	(இதற்குத்தப்பி) உயிரைக் காத்துக்கொள்ளுகை [தது.
என்னுள்வந்துபுக	எனக்கு ஸ்ம்ருதி விஷயமாக,	அரிதே	அஸாத்ய(ஸ)மாயிருந்

அ;— ஏழாம்பாட்டு. (பூவையித்யாதி) தோல் புரையே பாதிக்கிற காற்றும், கண்ணுக்குத்தோற்றின மாத்ரமானமதியும், செவியிலே நோவுபடுத்தின அன்றிலும், பாதித்தாலும் இவற்றால் இவள் ஈடுபடவில்லை. இப்படி பரிகரங்களுக்கும் இடையாத இவளை நீயே போய் நெஞ்சிலேபட எய்யச்சொல்லிவிட, வந்த காமனுக்கு அஞ்சி நோவுபடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

" ஐங்கணைவில்லி - வீவில்லாதே, அம்பு கோத்து" என்றந்வயம் திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறார் (காயனித்யாதி). ... ... (எ)

http://acharya.org

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (மாலித்யாதி) என்னுடைய நெஞ்சானது எனக்கு அவன்பக்கலுண்டான மாலுக்குஇன்மாக்த்துழாவி வாராநின்றது. (மாலித்யாதி) ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருமேனியின் ஸ்பர்ஸத்தையுடைய திருத்துழாயானது வந்து எனக்கு ஸ்ம்ருதிவிஷயமாக,பரிமளத்தை யுடைத்தான வாடையைக்கொண்டு. (வந்ததோராலி வந்ததால்) பண்டே நிலம் பார்த்துப்போன சிறுதுளியானது வாராநின்றது. (அரிது காவலே) தேசிகனான ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானே நின்று வழியிட்டுக் கொடுக்கையாலே ராக்ஷஸர்கள் வெல்லமாட்டிற்றிலர்களிறே. அப்படியே நிலவரே வழிகாட்டிக்கொடுவந்து நலியாநிற்க நம்மால் பரிஹரிக்கப்போமோ? (அ)

மூ;—கெண்டையொண்கணுந் துயிலுமென்னிறம்
பண்டு பண்டுபோ லொக்கும்மிக்கசீர்
தொண்டரிட்டபூந் துளவின் வாசமே
வண்டுகொண்டு வந்தூது மாகிலே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சீர்	(அநந்யப்ரயோஜநனதை யாகிற) கல்யாணகுணத்தாலே	என்	என்னுடைய
		கெண்டை	கெண்டை மத்ஸ்யம் போல்
மிக்க	சிரியர்களான	ஒண்	தர்ஸநீயமான
தொண்டர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்	கண்ணும்	கண்களும்
இட்ட	ஸமர்ப்பித்த	துயிலும்	உறங்கப்பெறும்;
பூந்துளவின்	திருத்துழாயலரின்	நிறம்	(என்னுடைய) மாமை நிறமும்
வாசம்	பரிமளத்தை		
கொண்டுவந்து	கொண்டுவந்து	பண்டு பண்டு போல் ஒக்கும்	பழைய படியே அவிகலமாயிருக்கப் பெறும். (கூ)
வண்டு	வண்டானது [ல்		
ஊதுமாகில்	(என்னருகில்) ஊதினா		

அ;—எட்டாம்பாட்டு. (மாலித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே காமன் சரங்களாலே எய்ய, அவற்றாலே நெஞ்சு சிதிலமாய் மாலேறிவர, கீழே கூவுகின்ற கொங்கலர்ந்திருக்க அவகாசமுண்டாய் உள்ளே புக்கது, எதிராளின் நெஞ்சு அந்நிலைபடியாலே முன்னே வந்தவாடையும்துளியும் மீளவந்தபடியைச்சொல்லி மிகவும் அருசுகிறளென்று ஸங்கதி.

(மாலுக்கு) வ்யாமோஹத்துக்கு. (இனமாக) ஒத்ததாக; இனத்தார் என்னக்கடவதிறே ஸந்தித்தரை. "வந்ததோராலி" என்கையாலே முன்னே நிலவரமுண்டானதென்று தோற்றுகையாலேஅருளுகிறார் (தேசிகரித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கெண்டையித்யாதி) முக்த்த(ஜ)மாய் தர்சநீயமாய் உறக்கத்தாலல்லது போதுபோக்குகையரிதான கண்ணுமுறங்கப் பெறலாம். (என்னிறம்) அவன் வாய் புலற்றும் நிறம், அறப்பண்டுபோலேயாம். கலக்கையாகிறது பிரிவிக்கு அங்குராமிறே. கலந்து பிரிந்து லாபாலாபங்களறியாதே பூர்ணையாயிருந்தபோதை நிறம் போலேயாம்.

கண்ணுமுறங்கி நிறமும் வருவதுதானென்செய்தாலென்னில்; (மிக்க வித்யாதி) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இட்ட திருத்துழாயில் பரிமளத்தை வண்டு கொண்டுவந்து ஊதாநிற்கில், திருத்துழாயில்பரிமளம் உத்தேஸ்யமாகில், "தொண்டரிட்ட" என்ன அபேக்ஷையாரோதா? "மிக்கசீர் தொண்டரிட்ட" என்றானென்னென்னில்; "அங்குத்தைக்குப் பரிவருண்டு" என்றறிந்தாலாயிற்று இவளுக்குக்கண் உறங்குவதும், பழைய நிறம் வருவதும். (௧) "ஸர்வாத்மநஸ்த்வா ஜ-ஆத்வாரமநுவ்ரஜ" என்றிருக்கு மவளாகையாலே அநந்யப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்குத்தைக்குப் பரியாநின்றார்கள்" என்றுகேட்டவாறே, இனி நமக்கொரு குறையில்லை என்று கண் உறங்காநிற்கும்; நிறமும் பழையபடியேயாம். .... (௯)

மூ;—அன்று பாரதத்தைவர் தூதனாய்ச்
சென்றமாயனைச் செங்கண்மாலினை
மன்றிலார் புகழ் மங்கைவாள் கலி
கன்றிசொல் வல்லார்க் கல்லலில்லையே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கெண்டையித்யாதி) "அரிது காவலே" என்றதிகவும் க்லேசிக்கக்கண்ட தோழியானவள் பொறுக்கமாட்டாதே உனக்கு துக்கமே செழுமின்றிக்கே கண்ணுறங்கி யிருக்கைக்கு நானென்ன செய்கேன், நாயகன் - ஸ்வதந்த்ரன்; நீ பொறுக்கவல்லையல்லை; இனி நானும் இங்ஙனே உன்னைக்கண்டு துக்கிக்குமத்தனை யன்றோ? என்று க்லேசிக்க, அது - பொறுக்கமாட்டாதவளாகையாலே எங்கேயிருந்தாலும் அவனுக்குப் பரிவருண்டென்றுமது தோற்ற, * மிக்கசீர் தொண்டரிட்ட மாலையின் மணத்தைக்கொண்டு வரும்படி பண்ணிணையாகில், நான் கன்னியா யிருக்குமாபோலே யிருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

(அறப்பண்டுபோலே) முன்பானனென்னென்ன வருளுகிறார் (கலக்கையித்யாதி).

(௧) ரா-அ-௧௯-௨௧.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	பாண்டவர் நோவுபடுகிறவன்று	ஆர்	வ்யாபித்துக்கிடக்கிற
பாரதத்து	பாரதயுத்தத்திலே	புகழ்	புகழையும்
ஐவர்	அவ்வைவர்களுக்கும்	மங்கை	திருமங்கை யென்னும் திருநகரியையும்
தூதனாய்	தூதனாய்	வாள்	வாளையுமுடையரான
சென்ற	எழுந்தருளின	கலிகன்றி	ஆழ்வார் (அருளிச்செய்த
மாயனை	ஆஶ்சர்ய சீலனைப்,	சொல்	இப்பாசுரங்களை [ய்த
செம்கண்	செவ்விய திருக்கண்களை யுடையனை	வல்லார்க்கு	ஓதவல்லார்களுக்கு
மாலினை	ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக,	அல்லல்	பகவத் விஶ்லேஷவ்யஸநமானது.
மன்றில்	நாற்சந்திகள் தோறும்	இல்லை	உண்டாக மாட்டாது.

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (அன்றித்யாதி) புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனாய் தன்னை யொழிந்ததுக்கடங்கலும் தான் நியாமகனாயிருந்து வைத்துப் பாண்டவர்கள் நோவுபடுகிறவன்று, பாரதஸமரத்திலே "இன்னார் தூதன்" எனனும்படி தன்னைத் தாழவிட்டு தூதனாய் நின்ற ஆஶ்சர்யத்தையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. (மன்றிலார் புகழ்) நால்வர் திரண்டவிடமெங்கும் திருமங்கையாழ்வார் வார்த்தையே. ஆழ்வார் அருளிச்செய்த வித்தை அப்யஸிக்க வல்லவர்களுக்கு பாத (?)கபதார்த்தங்களால் நோவுபடவேண்டாதே நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தோடே காலஞ்செல்லப் பெறுவர். அல்லலாகிறது - இத்திருமொழியில் பட்டக்லேசம் .... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி
பதினோராம்பத்து முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

ஸூ;—பத்தாம்பாட்டு. (அன்றித்யாதி) "செங்கண்மாலினை - அன்றிட்டாதி கலி கன்றி சொல்" என்றந்வயித்துத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (புண்டரீகேத்யாதி). தன்னை இப்படி காற்றுக்கும் காமனுக்கும் இலக்காக்கிவைத்ததுக்கு, நங்கொடுமையாலே அவன் வரவிட்டதாகச் சொல்லுமித்தனைபோக்கி தத்வமன்றிறே. நான் ஊடினபோது கையைக்காலைப் பிடித்துச் சேரவிட்டுக்கொண்டவன் இப்படி செய்யானிறே. இனிவாராமைக்குஹேது ஆஶ்ரிதர்

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதினோராம் பத்து இரண்டாந் திருமொழி
குன்றமெடுத்து ப்ரவேசம்.

அவ;—குன்றமெடுத்துப்ரவேசம். "என்செய்கேன்" என்றவிடத்திலும்இரங்காதே-பாதக (ஙூ) பதார்த்தங்கள் மிகைத்தான; ரக்ஷகனானவன் கைவிட்டான்; என் கார்யம் ஸ்வயத்ந ஸித்தமாயிருந்தது. எனக்கு இனி ரக்ஷகராக வல்லாருண்டோ என்கிறாள் *.

மூ;—குன்றமெடுத்து மழை தடுத்திளையாரோடும்
மன்றில் குரவை பிணைந்தமாலென்னை மால்செய்தான்
முன்றில் தனிநின்ற பெண்ணைமேல் கிடந்தீர்கின்ற
அன்றிலின் கூட்டைப் பிரிக்ககிற் பவராரகொலோ. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்றம்	கோவர்த்தன பர்வதத்தை	மால்	ஸர்வேஶ்வரன்
எடுத்து	குடையாக எடுத்து	என்னை	என்னை
மழை	(இந்த்ரன்பெய்வித்த கல்வர்ஷத்தால் வந்த நலிவை	மால்செய்தான்	மதி மயங்கப் பண்ணிவிட்டான்;
தடுத்து	நிரஸித்து,	முன்றில்	வாசலிலே
மன்றில்	நாற்சந்தியிலே [டே	தனிநின்ற	ஒப்பற்று நின்ற
இளையாரொடும்	இடைப்பெண்களோ	பெண்ணைமேல்	பனைமரத்திலே
குரவைபிணைந்த	திருக்குரவைகோத்தருளின	கிடந்து	(அஞ்சாதே) கிடந்து
		ஈர்கின்ற	(ஶஸ்த்ரம்போலே) உயிரை நலியாநின்ற

சொல்லிற்றுச்செய்வானுகையாலே, அதிலே அந்பபரனுகயிருக்கவேணுமென்று நினைத்து துளவின் வாசமே வண்டு கொண்டுவந்து ஊதினலையுமென்ருளானையாலே, இவ்வாஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தைச்ய கவிபாடினுரென்னலாமென்று திருவுள்ளம். (கo).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அந;—குன்றமெடுத்தின் ப்ரவேசம், கீழ்த்திருமொழியிலே சில பாதகங்களுக்கஞ்சி, அவன் துளவின் வாசத்தைஆசைப்பட்டிருந்தாள். அதுவே ஹேதுவாகப் பின்னையும் அன்றில் முதலானவை நலிய, பொறுக்கமாட்டாதே தானே யத்நம்பண்ணுகைக்கு ஒருப்படுகிறுளென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (என்செய்கேனித்யாதி). தூமலரித்யாதியைப் பற்ற (ஸ்வயத்ந ஸிததமாய்)என்றது. ... ... *.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்றிலே	அன்றில் பக்ஷிகளை	கிற்பவர்	ஸமர்த்தராகக் கடவார்
கூட்டின்	கூட்டில்நின்றும்	ஆர்கொலோ	எந்த மஹாநுபாவரோ
பிரிக்க	பிரித்துவிட		தான்!. (௧)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (குன்றமித்யாதி) அரிய செயலைச்செய்து தன்னை எல்லாரும் காணும்படியாக மன்றிலே இட்டவன், அச்செயலாலே என்னை மன்றிலே நிறுத்தினான். (மூன்றிலித்யாதி) பழையதாக நலிந்துபோருகிற இத்தைப் பரிஹரிப்பாராரென்கிறாள். ஏலக்கோலி நலிவுதாக மன்றிலேபெரிய ஆர்ப்பரவத்தோடே நின்றபெண்ணை மேலேகிடந்து ஈருகின்ற. பெண்ணை-பனை. சஸ்த்ரம் போலே கடுக முடித்துவிடாதே ஈர்ந்து நலியாநின்றதாயிற்று. பிரிப்பனபிரித்து கூடுவன கூட்டித்திரிகிறாளன்றிறே. இனி இத்தால் சொல்லிற்றாயிற் றென்னென்றால்,இவ்வன்றிலின் த்வநி பாதகமாகாதபடி அவனை என் முலையோடே கொடுவந்து சேர்க்க வல்லாரில்லையோ வென்கிறாள். .... (௧)

மூ;—பூங்குருந்தொசித்தானை காய்ந்தரிமாச்செகுத்து
ஆங்கு வேழத்தின் கொம்புகொண்டுவன் பேய்முலை
வாங்கியுண்ட வவ்வாயன்நிற்க விவ்வாயன்வாய்
ஏங்குவேய்ங்குழ லென்னோடாடு மிளைமையே. (௨)

அர;—முதற்பாட்டு. (குன்றமித்யாதி) மால் செய்தானென்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அச்செயலாலே யித்யாதி). "முளரிக்கூட்டத்து" என்று கீழ்த் திருமொழியிலும் சொன்னதாகையாலே அருளுகிறார் (பழையதாக வித்யாதி). (ஏலக்கோலி) முந்துற உத்யோகித்து. கூட்டைப் பிரிக்கையாவது-தான் முற்றத்திலேநில்லாதே உள்ளோநாயகனோடே கண்ணுறங்கிக்கிடந்தால், இந்த கூண்டுக்கும் தனக்கும் பிரிவுண்டாமென்றே சொல்லவேணுமென்று, யதாஶ்ருதம் கூடாதென்று அருளுகிறார் (பிரிப்பனவித்யாதி). ... (௧)

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (பூமித்யாதி) கீழே அன்றிலின் குரலுக்கு நொந்து கூட்டவல்லராரோவென்று இருக்க, அவ்வளவிலே மாமணிவண்ணர் வாராமையாலே பெண் இப்படி பெண்ணைமேல் அன்றிலின்கையிலே அகப்பட்டு நொந்தாளென்று உடம்புவெளுத்து பண்டலந்தவனைப்போலே குழலூதினோமாகில் வந்தானென்று அறியிருப்பாளென்று குழலூத; இவள் குழல் வாசியறிந்தவளாகையாலே இதுக்கு நோவுபடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூ	(தர்ஶநீயமாகப்) பூத்துக்கிடந்த	வாங்கி	(ஸாதரமாகக்) கையில் வாங்கி
குருந்து	குருந்தமரத்தை	உண்ட	சுவைத்து (அவளை முடித்த)
ஒசித்து	முறித்து,	அவ்வாயன்	அப்படிப்பட்டவாயையுடையனான கண்ணபிரான்
ஆனை	வ்ருஷபங்களை	நிற்க	விப்ரக்ருஷ்டனாய்நிற்க
காய்ந்து	நிரஸித்து,	இவ் ஆயன்	(நம்பி மூத்த பிரானாகிற) இந்த இடையனானவன்
அரிமா	ஶாத்ரவமே வடிவாய் வந்த கேசியை	வாய்	வாயிலே (வைத்து)
செகுத்து	(வாயைக்) கிழித்து	ஏங்கு	ஏங்கி ஊதுகிற
ஆங்கு	அங்கே (பயங்கரமாய் வந்து தோற்றின)	வேய்ங்குழல்	வேய்ங்குழலானது
வேழத்தின்	குவலயா பீடத்தின்	என்னோடு	என்னிடை யாட்டத்திலே (அணுகி)
கொம்பு	தந்தங்களை	இளமை ஆடும்	சிலபாலிஶசேஷ்டைகளைப்பண்ணுகின்றது.
கொண்டு	முறித்தெறிந்து,		
வன்	நெஞ்சில் க்ரௌர்யத்தையுடைய		
பேய்	பூதனையின்		
முலை	(விஷதிக்த(க)மான முலைகளை		

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பூங்குருந்தித்யாதி) அடியேபிடித்துத் தலையளவும் செல்ல தர்ஶநீயமாம்படி பூத்து நின்ற குருந்தை முறித்து ருஷபங்களை நிரஸித்து கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து, அங்கே பயாவஹமாம்படி வந்து தோன்றின குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து, அதின் கொம்பை வாங்கி, அவனைக்கண்டு வைத்தும நலிய வேணுமென்று வந்த நெஞ்சில் திண்மையையுடையபூதனை முலையை ஸாதரமாக உண்டு, அவ்வழியே அவள் ப்ராணனை முடித்தவன் நிற்க, இந்த இடையனானவன் வாயிலே வைத்து ஸ்தநஸ்தநத்தோடே நின்று ஏங்கி ஊதுகிற குழலானது என்னோடே பாலிசமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுகின்றது. .... (௨)

(க) "ஸந்நத்தஸ்ஸுதநுஸதோ ஜ்ஞா ஸங்கேதசஸ்ஸுயமதுரை" என்கிற நம்பி மூத்தபிரானிருப்பது. (பாலிசமான வ்யாபாரங்களை) என்றதுக்கு, மாமணிவண்ணனுக்காக நான் நேர்பட்டபோது ஸாதிக்க ஆமையாதென்றே, மூத்தனுபிருக்கவும் இளமையாலே இப்படி ஊதுகிறது பாலிசக்ருத்யமிறே என்று கருத்து. ... ... (உ)

(க) வி - பு - ௫ - ௨௪ - ௨௧.

மூ;—மல்லொடு கஞ்சனும் துஞ்ச வென்றமணி வண்ணன்
அல்லிமலர்த் தண்டுழாயை நினைந்திருந்தேனையே
எல்லியின் மாருதம் வந்தடும் அதுவன்றியும்
கொல்லை வல்லேற்றின் மணியும் கோயின்மை செய்யுமே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மல்லொடு	(கம்ஸன் ஏவிவந்த) மல்லவர்க்கமும்	மாருதம்	தென்றலானது
கஞ்சனும்	கம்ஸனும்	வந்து	நானிருக்குமிடமே வந்து
துஞ்ச	உயிர்மாள	அடும்	நலிபாநின்றது;
வென்ற	வெற்றிபெற்ற	அதுவன்றியும்	அதுவுமன்றிக்கே
மணிவண்ணன்	எம்பெருமானுடைய	கொல்லை	வெளிநிலங்களிலே (ஸஞ்சரிக்கிற)
அல்லி	இதழ்களையுடைத்தாய்	வல்	வல்லிய
தண்	குளிர்ந்திருந்துள்ள	ஏற்றின்	வ்ருஷபங்களின்
துழாய்மலரை	திருத்துழாய்மாலையை (விரும்பி, அத்தையே)	மணியும்	(கழுத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள) மணியின் ஓசையும்
நினைந்திருந்தேனை	நெஞ்சில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற என்னை	கோயின்மைசெய்யும்	ஆராட்சியில்லாத செயலைச் செய்யாநின்றது. (௩)
எல்லியில்	ஸந்த்யாகாலத்திலே		

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு (மல்லித்யாதி) அவன் வரவிட்ட மல்லவர்க்கத்தோடே கம்ஸன் முடியும்படி வென்று விரோதிபோகப்பெற்றதாலே ஸ்ரமஹரமான வடிவும் தானுமாயிருக்கிறவன், அப்போதிட்ட வெற்றிமாலையைப் பெறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை, ஸந்த்யாஸமயத்திலே தென்றலானது வந்து நலியாநின்றது. அதுக்குமேலே வெளிநிலத்திலே நாகைத்தொடர்ந்து அது கைபுகுந்தாலல்லது மீளாதபடியிருக்கிற வ்ருஷபத்தினுடைய கழுத்தில் மணியோசையானது ஆராட்சியில்லாதவிடத்தல் செயலைச்செய்யா நின்றது. .... (௩)

உ, ௩;— மூன்றும்பாட்டு. (மல்லித்யாதி) நம்பி மூத்தபிரான் குழலோசையோயன்றிக்கே காற்றுகளொடுங்கின என்னை அவர் மேய்கிற பசுக்களில் விடைகளும் பாதிக்கிறன வென்கிறுளென்று ஸங்கதி.

"மல்லொடு" என்று ப்ராதாந்யம் சொன்னதுக்குக் கருத்து (அவன் வரவிட்ட) என்றது. (ஆராட்சியில்லாதவிடத்திலே) அராஜகமாகையாலே விசாரிப்பாரில்லாத விடத்திலே. ... ... (௩)

http://acharya.org

மூ;—பொருந்து மாமர மேழுமெய்த புனிதனார்
திருந்து சேவடி யென்மனத்து நினைதோறும்
கருந்தண் மாகடல் கங்குலார்க்கு மதுவன்றியும்
வருந்த வாடை வருமிதற்கினி யென்செய்கேன். (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொருந்து	தன்னிலே பொருந்தி நின்ற	தண்	ப்ரமஹரமாயிருந்துள்ள
மாமரம் ஏழும்	ஸால வ்ருக்ஷங்களேழையும்	மாகடல்	ஸமுத்ரமானது
எய்த	முறித்தெறிந்த	கங்குல்	இராமுற்றும்
புனிதனார்	பரமபாவநரான பெருமானுடைய	ஆர்க்கும்	கோஷியாநிற்கும்;
			அதுவன்றியும்-;
திரு உந்து	ஐஶ்வர்ய ப்ரகாஶகமான	வாடை	வாடைக்காற்றானது
சேவடி	திருவடிகளை	வருந்த	(நான்) க்லேஶிக்கும்படி
என்மனத்து	என் மனஸ்ஸிலே	வரும்	வந்து வீசாநிற்கும்;
நினைதோறும்	அநுஸந்திக்கும் போதெல்லாம்,	இதற்கு	இதற்குப்(பரிகாரமாக)
கரு	கறுத்து	இனி	இனிமேல்
		என்செய்கேன்	(நான்)என்னசெய்யக்கடவேன். (௪)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (பொருந்தித்யாதி) அடிகுறிக்கவொண்ணாதபடி குவியாநிற்கிற மராமரங்களேழையும் எய்து ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தமக்குண்டான ஓரம் தரைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிற அவருடைய ஐஶ்வர்ய ப்ரகாசகமான திருவடிகளை அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் கறுத்த தன்மையை உடைத்தா யிருக்கிற கடல், ராத்திரியிலே என் எளிமை கண்டு மிகைத்துக் கூப்பிடாநிற்கும். அதுக்குமேலே நான் வருந்தும்படியாக பலவானாயிருக்கிற வாடையானது வாராநின்றது. (இதற்கினி யென்செய்கேன்) ஓரபலை இதுக்குக்கடவேனோ? .... (௪)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (பொருந்தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் அந்தியில் தென்றலும் மணியோசையும்போய் ராத்ரியுமாய் கடலாலே நோவுபட்ட வென்னை ஸந்த்யாகாலத்திற் குளிர் காற்றும் நலிகிறதென்கிறாளென்றுஸங்கதி.

ஆஶ்ரித விஷயத்திற் பக்ஷபாதமில்லாமை - அபாவநத்வமாய், அதில்லாதவரென்றருளுகிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி) திருவுந்து என்றது - குறைந்து, "திருந்து" என்று கிடக்கிறதாய், திருவை உந்துகை - முன்னைத் தள்ளுகையாய், ப்ரகாசிப்பிக்கையென்றருளுகிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதி) (வருந்துமபடியாக) க்லேசிக்கும்படியாக.... ... ... (௪)

http://acharya.org

மூ;—அன்னை முனிவதும் அன்றிலின் குரலீர்வதும்
மன்னு மறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும்
பொன்னங்கலையல்கு லன்னமென்னடைப்பூங்குழல்
பின்னை மணாளர் திறத்தமாயின பின்னையே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
அன்னை	பெற்ற தாயானவள்	அல்குல்	அல்குலையும் [று
முனிவதும்	சீறுவதும்,	அன்னம்	ஹம்ஸத்தினதுபோன்
அன்றிலின்	அன்றில் பக்ஷியின்	மென்	விலக்ஷணமான
குரல்	த்வநியானது	நடை	நடையையும்
ஈர்வதும்	நலிகிறதும்,	பூ	தர்ஶநீயமான
மன்னு	பூமியைச்சுற்றி வேலியாகப் போரக் கடவதாய்	குழல்	கூந்தலையுமுடையளான [கு
மறி	ரக்ஷகமுமான	பின்னை	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்
கடல்	ஸமுத்ரமானது	மணாளர்	வல்லபரான பெருமாளுடைய
ஆர்ப்பதும்	கோஷிக்கிறதும், [வை	திறத்தம்	இடையாட்டத்தில்
வளை	கையில் வளைகளான	ஆயினபின்னை	ஈடுபட்டோமான பின்
சோர்வதும்	கழலுவதும் (ஆகிற இவையெல்லாம்),	யே	பிறே (நமக்கு நேர்ந்தன). (ரு)
அம்	அழகிதான [ந்த		
பொன்கலை	பீதாம்பரத்தை யணி		

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அன்னையித்யாதி) அவன் ஊர்பகை விளைத்து விட்டானாகில் நாம்இவற்றைவெறுக்கிறதென்? பரிவுடைய தாய் முனிகிறதும், நானும் அவனுமாயிருந்தபோது அநுகூலமான அன்றிலுடைய த்வநி பாதகமாகிறதும், பூமிக்கு வேலியாக ரக்ஷகமாயிருக்கிற கடல் கூப்பிடுகிறதும், ஆபரணமான வளைகழலுகிறதும், பொன்னாலே செய்யப்பட்டு தர்ஶநீயமாயிருக்கிற பரியட்டத்தை யுடைத்தான அல்குலையுடையளாய், அன்னம்போலேயிருக்கிற நடையையுடையளாய், வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி தர்ஶநீயமான திருக்குழலையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபரான வவரிடையாட்டத்தோமான

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அன்னையித்யாதி) ஒருகாலே பாதகபதார்த்தங்களையெல்லாம் அடுக்கினதுக்குத்தாத்பர்யகதநமுகேந ஸங்கதியையும் வெளிப்பிக்கிருர் (அவனித்யாதி), ச (ங)காரங்கள்-விரோதஸூசகங்களென்றுவிவக்ஷித்து அதுக்கதுக்குத்தக்கினதைக்கூட்டி அருளுகிருர் (பரிவித்யாதி). இப்பா

http://acharya.org

பின்பிறே இவை நமக்கு இப்படியாகப் புக்கது. அவருடைய ப்ர ணயித்வங்கண்டு நாம் அகப்பட்டபின்பிறே இவை நமக்கு பாதக மாகப்புக்கது. பூர்வாபரங்களுக்குச் சேர்த்திபோராதாகிலும், பிள்ளையுறங்காவில்லி தாஸர் "பின்னை மணாளன் திறத்தோமான பின்பன்றோ இவை இப்படியாயிற்று; ஸாமாந்யமென்று ஈடுமீடெல்லாம் இடவமையும் என்பாரைப்போலே, அவளோடே ஒருஸம்பந்தம் சொல்லி நலிகிறவை நலிந்தாலென்" என்பராம். .... (ரு)

மூ;—ஆழியும் சங்குமுடைய நங்களடிகள் தாம்
பாழிமையான கனவில் நம்மைப் பகர்வித்தார்
தோழியும் நானு மொழிய வையம் துயின்றது
கோழியும் கூகின்றதில்லைக் கூரிருளாயிற்றே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆழியும்	திருவாழி யாழ்வானையும் [னையும்	தோழியும்	(ஸமதுக்க ஸுகைகளான) தோழிமார்களும்
சங்கும்	ஸ்ரீ பாஞ்சஜந் யாழ்வா		
உடைய	(நிரூபகமாக) உடையனாய்	நானும் ஒழிய	நானும் தவிர,
		வையம்	(மற்றை) உலகத்தாரனைவரும்
நங்கள்	நமக்கு [ப்வரன்		
அடிகள்தாம்	ஸ்வாமியுமான ஸர்வே	துயின்றது	உறங்காநின்றார்கள்;
நம்மை	நம்மை	கோழியும்	கோழியும்
பாழிமையான	(கரைகாணவொண்ணாதபடி) பரம்பியிருந்துள்ள	கூகின்றது இல்லை	(விடிவுக்கு ஸூசகமாகக்) கூவுகின்றதில்லை;
கனவில்	ஸ்வப்நத்தின் அபரபர்யாயமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில்	கூர் இருள்	காடாந்தகாரமானது
		ஆயிற்றே	விடிந்த பின்பும் கால்வாங்கப் பெற்றதில்லையே.
பகர்வித்தார்	கூப்பிடுவித்தான்;		(சு)

ட்டுக்கு க்ரியை காட்டுகிறார் (இவையித்யாதி). உத்தரார்த்தத்தை அநுஸந்தித்து பூர்வார்தமநுஸந்திப்பது அந்வயமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தொகுத்தபாவம் (அவருடையவித்யாதி). (பூர்வாபரங்களுக்கு) பாதகங்களாகநோவுபடுகிற கீழ்மேல்பாட்டுக்களுக்கு. இப்பக்ஷத்திலே சகாரங்களெல்லாம் "வந்து நலியப்பெறும்" என்றுகருத்து. "சோர்வதுமாகத்தக்கதே" என்றுக்ரியைக்கூட்டிக்கொள்வது. "பின்னையே" பின்னையன்றோவென்று சப்தார்த்தம்.... (ரு)

http://acharya.org

வ்யா;—ஆறாம்பாட்டு. (ஆழியித்யாதி) ஸர்வேஶ்வர லக்ஷண மாயிற்றுத் திருவாழியாழ்வானும் ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (பாழிமையான கனவில் நம்மைப் பகர்வித்தார்) பெரிய மேன்மையையுடையவர் கையைக்காலைப் பிடித்துத் தாழாநின்று பரிமாறின பரிமாற்றமாகையாலே, அநுஸந்திக்கப் புக்கால் கரைகாணவொண்ணாதபடியாயிருக்கிற அபர்யாப்த ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகத்தாலே நம்மைக்கூப் பிடுவித்தார். (நம்மை) ராஜ்யநிமித்தமாக †சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச்சொல்லாததில்லை. (க) "தேநதுக்கே - தேநதுக்கே" என்கிறபடியே ஒரு படியாலும் வாய்திறவாதே, பெருமாள் தாபஸவேஷத்தைப் பார்த்துக் கவர்ந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டாளிறே. இப்படியிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க, நம்மைக்கூப்பிடுவித்தார். (தோழியித்யாதி) ஸமாநஸுக துக்கைகளான எங்களையொழிய எல்லாரும் உறங்கிற்று. விடிவுக்கு ப்ராப்தமான இதுவுங்கூட அரிதாகாநின்றது. (கூரிருளாயிற்றே) விடிந்த பின்பும் இருள் கால் வாங்குகிறதுமில்லை. .... (சா)

மூ;—காமன்றனக்கு முறையல்லேன் கடல்வண்ணனார்
மாமணவாளரெனக்குத்தான் மகன் சொல்லில்
யாமங்கள்தோறெரிவீசு மென்னிளங்கொங்கைகள்
மாமணிவண்ணர்திறத்தவாய் வளர்கின்றவே. (எ)

அ;— ஏழாம்பாட்டு. (ஆழியித்யாதி) பகலெல்லாம் அன்னை முனிவதும், ஸந்த்யையில் அன்றில்முதலானவைபாதிப்பதும், ராத்ரியெல்லாம் கடல் நலிவதும், விடியுங்காலத்தில்காலால் துகையுண்கிறதுமாயிருக்கிறவற்றையெல்லாம் சொல்லிக் கூப்பிட்டாள். அது பொறுக்கமாட்டாதே புறப்பட்டுலோக யாத்ரையைப் பார்க்க ஒருப்படவும் "த்ருடியுகாயதே - த்ருடியுகாயதே" என்கிற கணக்கிலே இருள்விரியாமையாலே அதுக்கும் நோவுபடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"பாழிமை" என்றது-பாப்பாம், "கனவில்" என்றது - ஸ்வப்நமென்னலாம்படியான ஸம்ஶ்லேஷமாய்த்தாத்பர்யமருளுகிறார் (பெரியவித்யாதி). என்னை என்றதே, "நம்மை" என்று ஆத்மநி பஹுவசநமாகச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ராஜ்யமித்யாதி). கோழிகூவென்னும் என்று வெளிப்போம். "கோழியும் கூகின்றதில்லை" என்கிறது-விடிவைஸூசிப்பிக்கிற கோழியை என்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (விடிவுக்கித்யாதி).... ... (கூ)

(க) ரா-

† (பா) சக்ரவர்த்திமகன்

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
காமன் தனக்கு	மந்மதனுக்கு
முறையல்லேன்	(நான் நலியப் படுகைக்கு) ப்ராப்தி யுடையேனல்லேன்;
கடல்	கடல் போலே (ஶ்ரமஹரமான)
வண்ணனார்	வடிவை யுடைய கண்ணபிரான்
மாமணவாளர்	(எனக்கு) ஶ்லாக்யரான வல்லபர், (இவ்வழியாலே)
தான்	அந்த மந்மதனானவன்
எனக்கு	எனக்கு
மகன்	மகனாகப்பெற்றான்;
சொல்லில்	(இவன் என்னை நலிகிறபடியைச்)சொல்லப்புக்கால்

பதம்.	உரை.
யாமங்கள்தோறு	சாமங்கள்தோறும்
எரி	காமாக்நியை
வீசும்	தூவாநின்றான்;
என்	என்னுடைய
இளங்கொங்கைகள்	இளமுலைகளானவை
மாமணி	நீலமணிபோன்ற
வண்ணர்	திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய
திறத்த ஆய்	திறத்தில் படுகையையே பயனாக வுடையனவாய்
வளர்கின்ற	வளராநின்றன. (௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (காமன்றனக்கு முறையல்லேன்) காமனுக்கு நான்பாத்ய(ஸ்)கோடியிலே யாகைக்கு ஒருப்ராப்தியில்லை. (கடலித்யாதி) எனக்கு ஶ்லாக்யரான வல்லபராய் ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவர். அவ்வழியாலே தான் எனக்கு நன்மகன். மாதாபிதாக்களைச்சேரவைத்து ரக்ஷிக்குமதிறே புத்ரக்ருத்யமாகிறது. அரியன வெல்லாம் செய்தாகிலும் மாதாவை நோக்க வேணுமே? (சொல்லில்) இப்படி ரக்ஷிக்கை முறையாயிருக்க, அதுக்கு விபரீதமாக நலிகிறபடியைச் சொல்லப்புகில் அதுக்கு இவனோடு எனக்கு ஒருப்ராப்தியில்லை.

இவன் இப்படி விபரீதமாகச்செய்கிற செயலேதென்னில்? (யாமங்கள்தோறெரிவீசும்) சாமங்கள்தோறும் காமாக்நியைத்

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (காமனித்யாதி) முறைமையில்லாத அன்றில் முதலானவற்றையும் பருவம்கழிந்ததாயையும் சொல்லுகிறதென்? வயிற்றில் பிறந்தாரும், இணைபிரியாதே உரமேறியிருக்குமவையும் அவன் பக்ஷத்தையே பற்றி என்னை நலிகிறபடி வாசாமகோசரமென்றத்தைச்சொல்லி நோவுபடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

(அரியன) என்றது-பிதாவாகிலும் அவர்மேலே அம்பைத் தொடுக்கை. (மாதாவைநோக்குகை), அவளை அழைத்துக்கொண்டு சேர்க்கை. அவனுக்குப்

http://acharya.org

தூவாநின்றான். தனக்கு நான் அநுவர்த்தநீயையான ஆகாரம்கிடக்கச்செய்தே, என்னுடைய இம் முலைகள் தான் அவனுக்கென்றேயாயிற்று வளருகிறது. .... (எ)

மூ;—மஞ்சுறு மாலிருஞ்சோலை நின்ற மணாளனார்
நெஞ்சுநிறைகொண்டு போயினார்நினைக்கின்றிலர்
வெஞ்சுடர் போய் விடியாம லெவ்விடம்புக்கதோ
நைஞ்சுடலம் துயின்றால் நமக்கினிநல்லதே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு உறு	மேகபதத்தளவு மோங்கின	விடியாமல்	உதியாமல்
மாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ் சோலைமலையிலே	எவ்விடம்	எவ்விடத்திலே
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற	போய்புக்கதோ	சென்றொளித்தானோ?;
மணாளனார்	எம்பெருமான்	இனி	இப்படி பாத(?)ஸாமக்ரிகள் மிகைத்தபின்பு
நெஞ்சில்	(என்னுடைய) நெஞ்சிலுள்ள	உடலம்	(நம்முடைய) ஶரீரமானது
நிறை	அடக்கத்தை	நைஞ்சு	ஶிதிலமாய்
கொண்டு	அபஹரித்துக் கொண்டு	துயின்றால்	முடியப்பெறில்
போயினார்	எழுந்தருளிவிட்டார்	நமக்கு	நமக்கு
நினைக்கின்றிலர்	(இத்தலையை ஒருகாலும்) நினைக்கிறிலர்;	நல்லதே	நல்லவாழ்ச்சியே. (அ)
வெஞ்சுடர்	ஸூர்யனானவன்		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மஞ்சித்யாதி) மேகபதத்தளவும் செல்லவோங்கின சிகரத்தையுடைத்தான திருமலையிலே, தமக்குக்கலவிருக்கையான ஶ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டு, இங்கே நம்முடையசெவ்வி

பிள்ளையான முறைமையால் பிள்ளையென்னலாம்படியான காயனேயோ? என்மார்விலே வளர்ந்த இவையும் எனக்கு அடங்காதே படுத்துகிற பாடென்னென்கிறாளென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதி).

அந.—எட்டாம்பாட்டு. (மஞ்சுறுவித்யாதி) வயிற்றில்பிறந்தாரை வெறுக்கவேணுமோ? கைப்பற்றின கணவனுக்குக் கண்ணோட்டமில்லை; நாட்டுக்குக் கண்காட்டியான லோகசக்ஷுஸ்ஸும் போனவிடம் தெரிந்ததில்லை. இனி நான் செய்வதென்னென்று விசாரப்பட்டு, விரஹம் தின்ற உடம்பு இனி இருக்கப்புகுகிறதோ? தானேபோமே; அதுபோனால் இனி நமக்கு து:க்கமே இல்லை என்று உடம்பில் நைராஶ்யத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

யறிந்து புஜிக்கைக்கு அவஸர ப்ரதீக்ஷரா யிருக்கிறவர், நெஞ்சிலடக்கத்தைக் கொண்டுபோனார். "இத்தலையை இப்படி ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினோமாகாதே" என்று நெஞ்சில் இத்தனை இரக்கமுமின்றிக்கே இராநின்றார்.

(வெஞ்சுடரித்யாதி) ரக்ஷகன் பாதகனானவாறே, அவன் பரிகரமும் பாத (ஈஷ) கமாமத்தனையாகாதே?; அவன்பாதகமாகப்புக்கவாறே அவனை அநுவர்த்திக்க அவன் பரிகாரமும் பாத(ஈஷ)கமாகப்புக்கது. இவள் ஸந்நிதியிலே வர்த்திக்கில் இவளை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு †ப்ராப்தகாலத்திலே விடியவேணுமென்று நினைத்தது செய்யாதே போனவிடம் தெரியாதபடிபோனான். (எவ்விடம்புக்கதோ?) இவன் ஆஜ்ஞைநடையாடாததோரிடம் தேடிப்போனானே அவன். அவன்பாதகனானபின்பு பரிகரமும் பாதகமாயிற்று. இனி இருந்தபடியாலே சரீரமானது சிதிலமாய் முடிந்து பிழைக்குமித்தனைபோக்கி, இனிநமக்கொரு ஜீவிக்கையென்றொரு பொருளில்லையாகாதே?. .... (அ)

மூ;—காமன்கணைக் கோரிலக்கமாய் நலத்தின்மிகு
பூமருகோல நம்பெண்மை சிந்தித்திராதுபோய்
தூமலர்நீர்கொடு தோழீ நாம்தொழுதேத்திநால்
கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தோழீ,	வாராய் தோழீ!;	கோலம்	ஒப்பனையழகாலும்
காமன்	மந்மதனுடைய	மிகு	மிக்கவை லக்ஷண்யத்தையுடைய
கணைக்கு	பாணமென்று பேர் பெற்ற வற்றுக்கெல்லாம்	நம்	நம்முடைய
		பெண்மை	ஸ்த்ரீத்வத்தை
ஓர் இலக்கமாய்	ஓர் லக்ஷ்யமாய் (நோவுபடுவதிற்காட்டில்)	சிந்தித்து	புத்திபண்ணி
		இராது	"தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்" என்றிருக்குமிருப்பு தவிர்ந்து
நலத்தில்	ஆத்ம குணங்களாலும்		
பூமரு	ஸ்ப்ருஹணீயமான		

விடியாதென்னலாயிருக்க, "எவ்விடம்புக்கதோ" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (இவனித்யாதி). ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலிருந்தால் ஸ்வாமிநியான தான் சொன்னது செய்யவேண்டிவருமென்று, உபயவிபூதியைவிட்டு எங்கே போயிற்றோவென்று கருத்து. ... ... (அ)

† (பா) ப்ராதக்காலத்திலே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
போய்	அவனிருக்குமிடமே தப்போய்	வண்ணரை	வடிவை யுடைய எம்பெருமானை
தூ	பரிசுத்தமான	தொழுது	வணங்கி [னால்,
மலர்	புஷ்பங்களையும் [ம்	ஏத்தினால்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணி
நீர்	புண்ய தீர்த்தத்தையு	கண்களால்	(அவரைக்) கண்களாலே
கொடு	கையில் கொண்டு புக்கு		
நாம்	நாமிருவருமாக	காணலாம்கொலோ	ஸேவிக்கப் பெறுவோமோ?. (௯)
கார்முகில்	காளமேகம்போன்ற		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (காமனித்யாதி) அவன் முறை தப்பிநின்றான். அவன் பரிகரமும் முறைதப்பி நின்றது. இனி நாமும் முறைதப்பி நின்றாகிலும் ஜீவிக்குமத்தனையென்கிறாள்.

"காமனுடையஅம்பு" என்று பேர்பெற்றவற்றுக்கெல்லாம் ஓரிலக்காய்.அவன்றன்னை(க)"ஐங்கணைவில்லி" என்னக்கடவதிறே.ஓரம்பை விடும்போதும் ஐந்தம்போடும்கூடியிறேயிருப்பது. காமனுடையசர வர்ஷத்துக்கு இலக்காய் நோவுபடாநிற்க. (நலமித்யாதி) நலம் மிக்க வாத்மகுணங்களோடும் மிக்க ஒப்பனையோடும் கூடியிருக்கிறநாம், அவன்றானே வரும்படி யிருக்கையொழிய, அவனிருந்தவிடத்தேற நாமே புறப்பட்டுப்போகையாகிறவிது,நம்முடையநாண் மடம் அச்சம் துடக்கமான ஆத்மகுணங்களுக்குப்போராது. ஒப்பனையழகுக்

அந;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (காமன்கணைக்கித்யாதி) கீழேஉடம்பில்நைராஶ்யம் பிறந்தாலும், ஆசை முடிய வொட்டாமையாலே முறையழித்தாகிலும் பெறுவோ மென்கிறா ளென்ற ஸங்கதியை உட்கொண்டு தோழியின் சித்த ஸமாதாநம் பண்ணும் முகத்தாலே அருளுகிறார் (அவனித்யாதி).

"கணை" என்றத்தை ஜாத்யபிப்ராயமாக்கி அருளுகிறார்(காமனுடையவித்யாதி). இவனுக்குள்ளபாணங்களெல்லாம்கூடி ஐந்தேயன்றோ? ஜாத்யேகவசநமாக பஹுவாகச்சொல்லுவானென்னென்னவருளுகிறார் (ஐங்கணையித்யாதி). இவனுக்கு இதுவே நிரூபகமாக விருக்கையாலே, ஓரம்புபொகட்டாலும் ஐங்கணையோடு கூடியே யிருக்கும்படி, அரவிந்தாதிகள் கனத்திருக்கையாலே, அவை யெல்லா வற்றுக்கும் இலக்கானே னென்கிறாளென்று விவக்ஷித்து எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ஓரித்யாதி). பலிதார்த்தம் (காமனுடையவித்யாதி).

(க) தி-மொ-௯-௩-௭.

http://acharya.org

கும்போராது. நம்முடையநிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும்போராது. என்றுஇவற்றை மறைத்துக்கொண்டிராதே,(போய்) அவன்வரவிருக்கை தவிர்ந்து இனி நாய்போய்.

(தூமலரித்யாதி) உபாஸநத்தைவிதிக்கிற சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறக்ரமம்தப்பாதபடி நாம் உபாஸித்தால், (நாம்) அவன்செய்யக் கடவற்றை நாமும் செய்தால், அவன்தொழுமத்தை நீ கொள்ள வேணுமென்று என்னைஇசைவிக்கைக்கு நீபடும்பாடறிதியே? ப்ரணயிநியான ஏற்றத்தோடேயிருந்து பெறுமது தவிர்ந்தாலும், பக்திமான்கள் பெறும்பேறு பெறத்தட்டில்லையே. முந்துற (க)"భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః - பக்த்யா த்வநந்யயாசக்யः" என்றுனே; (உ)"నమే మోఘంవచః భవేత్ - நமேமோகம் வசோபவேத்"என்று முண்டே. அவன்பக்கலிலே, ஶ்ரமஹரமான வடிவை யுடையவரைக் காண வேணுமென்று விடாய்த்துப் பட்டினிவிடுகிற கண்களாலே காணலாமாகில்ஒருமுறைபார்த்திருக்கிறது தானென்? .... (கூ)

மூ;—வென்றுவிடையுடனேழடர்த்தவடிகளை
மன்றின்மலிபுகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல்
ஒன்றுநின்றவொன்பது முரைப்பவர்தங்கள்மேல்
என்று நில்லாவினையொன்றும் சொல்லிலுலகிலே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வென்றி	ஜயிஷ்ணுவாய்,	ஒன்று நின்ற ஒன்பதும்	இப் பத்துப் பாட்டுக்களையும்
விடை ஏழ்	வ்ருஷபங்களேழையும்	உரைப்பவர் தங்கள்மேல்	அநுஸந்திப்பார் பக்கலில் [மும்
உடன்அடர்த்த	ஸமூலமாக நிரஸித்தருளின	வினைஒன்றும்	ஒரு விதமான துன்பமும்
அடிகளை	எம்பெருமான் விஷயமாக,	என்றும்	என்றைக்கும்
மன்றில்	நாற்சந்திகள் தோறும்	நில்லா	இருக்கப்பெறாது ; (இவ்வளவேயன்றிக்கே,)
மலி	நிறைந்த	சொல்லில்	(மேல் பெறப் புகுகிற பேற்றின் பெருமையைச்) சொல்லப்புக்கால்
புகழ்	புகழையுடையராய்		
மங்கை	திருமங்கைக்கு		
மன்	நிர்வாஹகரான	உலகிலே	அவர்களிருந்த தேசத்திலுங்கூட
கலிகன்றி	ஆழ்வார்		
சொல்	அருளிச்செய்த		[வினை ஒன்றும் நில்லா-.] (க0)

(க) கீ-கக-ருச. (உ) பாரத.

http://acharya.org

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வென்றியித்யாதி) மிக்கசெயலையுடையவாய், புக்ககார்யத்தில் பிற்காலிக்கையன்றிக்கே யிருக்கிற வ்ருஷபங்களேழையும் ஊட்டியாகநிரஸித்துத் தன்னைக்கொண்டு தப்பினவ்வாமியை. (மன்றிலித்யாதி) நால்வர் இருவர் திரண்டவிடமெங்கும்"இவ்வாழ்வார்,பாத(ஈ)கபதார்த்தங்களின்கையிலேபட்டபாடே?" என்று இவர் வார்த்தையேயாயிருக்கும். கீழ் ஒன்பதுபாட்டாலும் பட்டநலிவும், இதொருபாட்டில் நலிவுமானால் இதுவேமிக்கு வாசாமகோசரமாயிருக்கையாலே சொல்லிற்றில்லை.

(என்றுநில்லாவினையொன்றும்) ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கள் சிலநாள்போய் சிலநாள்நிற்கையன்றிக்கே ஒருநாளும் ஒன்றும் நில்லாது. (சொல்லில்) இவ்வளவன்றிக்கேமேல் பெறப்புகுகிற பேற்றின்கனத்தைச் சொல்லப்புகில். (உலகிலே) வருந்திபனைநிழல்போலேதங்களளவில் போகையன்றிக்கே இவர்கள் இருந்ததேசத்திலும் கூடவின்றிக்கே ஒழியும். பாதகபதார்த்தங்களின் கையிலே நோவுபடாதே,அவைதானே அநுகூலமாம்படிஅவனோடேநித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணப்பெறுவர். .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி
பதினோராம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி
முற்றிற்று.

அரு;— பத்தாம்பாட்டு. (வென்றி யித்யாதி). "பத்தும்" என்று கூட்டிச் சொல்லாதே, பிரித்துச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (கீழேயித்யாதி).கீழெல்லாம் அவனைத்தாம்பெருமையாலேபாத(ஈ)கபதார்த்தங்கள் கையிலேநோவுபட்டு வ்யஸநத்தைச் சொல்லிக்கூப்பிட, கண்ணன் மர்மஜ்ஞனாகையாலே நப்பின்னைக்காகத் தான் கருமாரிபாய ஒருப்பட்டத்தை நினைப்பூட்டத்திடுக்கிட்டுவா,ளேறுகாணத்தேளேறிமாயுமாபோலே நோவுபட்டிருக்க,அநந்தரம்விடைகள்வென்றபடியை,க(ஃ)தஞ்சித்ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணி, பலஶ்ருதி சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறாரென்று திருவுள்ளம். (சொல்லிற்றில்லை) பத்தென்று கூட்டிச்சொல்லிற்றில்லை. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதினோராம்பத்து மூன்றாந் திருமொழி

மன்னிலங்கு ப்ரவேசம்.

வ்யா;—மன்னிலங்கு ப்ரவேசம். பிரிந்தவன்று தொடங்கி பாதக பதார்த்தங்களாலே நோவுபட்டு, அத்தாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், நம்மை உபாஸ்யகோடியிலே நினைத்து, அவன் தான் "வேணுமாகில் நம்மை உபாஸித்துவந்து பெறுகிறான்" என்று நாம் தலைமைகொண்டாடி யிருந்தது அமையும் ; அவனை உபாஸ்யனாகக் கொண்டு நாம் உபாஸித்துப் போருமித்தனையென்று அதிலே ஒருப் பட்டார் கீழ்.

(க) " 'காமன்கணைக்கோரிலக்கமாய்' என்கிறபடியே இத்தனை பொறுப்பானொருவனல்லனே அவன், அநந்தரம் வந்துமுகம்காட்டி அரைக்ஷணம் தாழ்க்கும் காட்டில் இத்தனை ஸாஹஸத்திலே ஒருப் படக்கடவதோ? இத்தலை பெறுகைக்கு எதிர் சூழல் புக்குத் திரிந் தேன் நானல்லேனோ? என்னதன்றோக்லேசம்; ஜந்மவ்ருத்தாதி களால் குறையநின்றார்களேயாகிலும் நம்மையொழியச் செல்லாமை யுண்டானால் பின்னை அவர்களையொழிய ஜீவிப்பனோ நான். ஆஶ்ரித ஸ்பர்ஶமுள்ளத்ரவ்யமொழிய எனக்குத் தாரகமுண்டோ" என்று அவன் செல்லாமை யடங்கலும்காட்ட, அவற்றையடைய அநுஸந் தித்து, பிபாஸிதனுக்குக் குடித்ததண்ணீர் தாஹசாந்திக்கு உட லாகை தவிர்ந்து மேன்மேலென விடாய்க்குடலாமாபோலே, அவ் வநுஸந்தாநந்தான் மேலே விடாயைப் பிறப்பிக்க, அத்தாலேபோர நோவுபட்டுப்பின்னையும் அவனைக்கிட்டி நித்யாநுபவம் பண்ணப்

அரு;— மன்னிலங்கின் ப்ரவேசம். கீழிரண்டு திருமொழிக்கும் ஸங் கதி யருளுகிறார் (பிரிந்தவித்யாதி).

(இத்தனை) என்றது-மஹிஷி ஸ்வாக்ஷணத்திலே தானே ஒருப படுகை யை. கீழ், போது விடியாதே " கண்களால் காணலாங்கொலோ" என்றவள் இத்திருமொழியிலே " மன்னிலங்கு " இத்யாதியாலே, " காணீர் " என்று எல்லாரையும் பார்த்துத் தான் அவன் குணங்களுக்குத் தோற்றபடியைச் சொல்லும்போது, போது விடிந்ததாக வேண்டுகையாலே அவன் வாராதே இவளுக்குப் போதுவிடியாதென்று அவன் வந்து சேரவிட்டுக்கொண்ட படி களை, மேற்பாட்டுக்களை அடைவேகடாக்ஷித்தருளுகிறார் (அநந்தரமித்யாதி).(*)

(க) கக-உ-கூ-

http://acharya.org

பெற்றிலோமேயாகிலும் "இவ்விடாயும் த்வரையுமெல்லாம் இவ்விஷயத்திலாகப் பெற்றோமிறே" என்னுமிவ்வளவால் வந்தத்ருப்தியோடே தலைக்கட்டிற்றாயிருக்கிறது. ....

மூ;— மன்னிலங்கு பாரதத்துத் தேரூர்ந்து மாவலியைப்
பொன்னிலங்கு திண்விலங்கில் வைத்துப் பொருகடல்சூழ்
தென்னிலங்கை யீடழித்த தேவர்க்கிது காணீர்
என்னிலங்கு சங்கோ டெழில் தோற்றிருந்தேனே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்	ராஜலோகத்தாலே	சூழ்	சூழப்பட்டதாய்
இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள	தென்	தக்ஷிண திக்கிலுள்ள
பாரதத்து	பாரதயுத்தத்திலே	இலங்கை	லங்கையின்
தேர்	(அர்ஜுந னுடைய) தேரை	ஈடு	பெருமையை
		அழித்த	அழித்தருளின
ஊர்ந்து	(ஸாரதியாய் நின்று) நடத்தி,	தேவர்க்கு	எம்பெருமானுக்கு
		என்	என்னுடைய
மாவலியை	மஹாபலியை	இலங்கு	ஒளிமிக்க
பொன்னில ங்கு	ஹிரண்யமயமாய்	சங்கோடு	கைவளையோடு
		எழில்	மேனிநிறத்தையும்
திண்	திண்ணிதான	தோற்றிருந்தே ன்	இழந்திராநின்றேன்;
விலங்கில்	விலங்கிலே		
வைத்து	சிறையிட்டுவைத்து	இது காணீர்	(அவன் ஆஶ்ரித ரக்ஷணம் பண்ணும்பரிசு) இதுகிடீகோள். (க)
பொரு	அலையெறிகிற		
கடல்	கடலாலே		

வ்யா;— முதற்பாட்டு. (மன்னிலங்கு பாரதத்துத் தேரூர்ந்து) துர்யோதநரும் எல்லாம் அதிரதரான ராஜாக்களேயாயிற்று. ராஜலோகத்தாலே உஜ்ஜ்வலமான பாரதஸமரத்திலே ரதியாய் நிற்கையன்றிக்கே ஸாரதியானானாயிற்று. தான் ரதியாய் நின்றால் ஆஶ்ரிதன்தலையில் வெற்றிகிடவாதென்று, அதுக்காக அவனை ரதியாக்கித் தான்தாழநின்று ஸாரத்யம் பண்ணினானாயிற்று (க)"ஸர்வலோகேஶ்வர: ...

அரு;— முதற்பாட்டு. (மன்னித்யாதி) "இப்படி ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தன்னைத் தாழவிட்டபடியால் இனிநமக்கு ஜயம் வருவதில்லை" என்று த்ருத

(க) கீதாபாஷ்யம்.

http://acharya.org

-ஸர்வலோகஸாக்ஷிகஞ்சகார'' என்றும் (க) "தேசமறியவோர்ச் சாரதியாய்ச் சென்று" என்றும் சொல்லுகிறபடியே "இவன் இப்படி ஒரு விஷயத்திலே பக்ஷபதித்தா னென்றறிந்தால் நம் கார்யமும் முடிந்ததன்று" என்றுகைவாங்கவிறே அடுப்பது. (உ) "-ஏவம்ஜ்ஞாத்வாபி ஸர்வாத்மநாந்த:" பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸுபோன மாத்ரமேயன்றிக்கே ஆந்தர த்ருஷ்டியும் போயிற்று.

(மாவலி யித்யாதி) ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத் தன்னைத் தாழவிட்டு ஸாரத்யம்பண்ணினானென்றுமிவ்வளவேயோ தனக்கு; ஔதார்யம் பண்ணினவனைச் சிறையிட்டுவைப்பதும் செய்திலனோ? ஔதார்யம் பண்ணினானாகில் சிறையிட்டு வைத்ததென் னென்னில்; அவன் பண்ணின ஔதார்யத்திலும் இந்த்ர னிரப்பே திருவுள்ளத்திலே பட்டுக் கிடந்தது. (௩) "கொண்டானை யல்லால் கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்" என்றார்களிறே அடியறிவார்; தன்னதல்லாதத்தைத் தன்னதாக்கிக் கொடுத்தவனிருக்க, தன்னுடைமை தன்னையே அவனதாக்கி நீர்வார்க்கத்தன்னதல்லாததொன்றுபெற்றானாகக்கொண்ட அந்நீர்மை யுடையவனைப் பழிசொல்லாநிற்பர்கள்; நிரூபித்தால் மஹாபலியையன்றோ நெல்லிலே வைத்துத் தெறிக்கவேண்டுவது. நம்முடைய ஆத்மஸமர்பணம்போலே இருப்பதொன்றிறே அவ ராஷ்ட்ரன் கைவாங்கி யன்றோ இருக்க வடுப்பது, என்னும் சங்கையிலே அருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி போயிற்றென்னு மளவும்).

ஔதார்யம் ஸங்கிஹிதமாயிருக்கவும், இரப்பு அதீதமாயிருக்கவும் திருவுள்ளத்திலே தோன்றுமைக்கு அடியென்னென்னவருளுகிறார் (கொண்டானை யித்யாதி). (ஆர் பழிப்பார்) பழிப்பாரைக் காணுமே லோகத்தி லென்றபடி. எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (தன்னதித்யாதி). தன்னதல்லாதத்தைத் தான் பெற்றானும்படி அவனிருந்தால், இவன் கொடுத்தால் குற்றமோ? (ச) "-உதாராஸ் ஸர்வஏவைதே" என்கிற விடத்திற்போலே அவன் நீர்மை குணத்தைக் கொடுத்தானென்னலாமே யென்ன; அங்ஙன் சொல்லலா மென்றதுக்கு ஒரு த்ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறார் (நம்முடைய வித்யாதி). இத்தால் நம்முடைய ஆத்ம ஸமர்பணத்தால் தன் உபாய பாவம் நிலை நின்று அவன் கார்யம் செய்கிறாப்போலே, அவ்வளவைக்கொண்டு தலையறுதே சிறையிட்டு வைத்தான், மேலேராஜ்யம்கொடுக்க வேண்டி என்று கருத்து.

(க) தி-வாய்-எ-ரு-சு- (உ) பார- (௩) க-திருவ-எகூ- (ச) கீ-எ-கஅ.

னுடைய ஔதார்யமும். இவன் ராஜ்யம் பண்ணுநிற்கச் செய்தேயிறே அத்தைத் தவிர்ந்தது; அதுக்காக இவனை ஒரு காலத்திலே பழையபடியே ராஜ்யத்தில் வைக்கிறோமென்று அவ்வளவுஞ் செல்ல ஶ்லாக்யமான விலங்கில்வைத்தான்.

(பொருகடலித்யாதி) கடலை அகழாக வுடைத்தாய் உறுதி பண்ணிக் கொடுத்த ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பேர்கேட்க அஞ்சவேண்டுமூரை. (ஈடழித்த தேவர்க்கு) ப்ரணயிநிகார்யம் செய்தாராய், நிறம்பெற்றிருக்கிறவர்க்கு. நான் வந்தேறியாயும் ஸ்வாபாவிகமாயுமுண்டான என்னுடைய ஆபரணங்களை இழந்திருக்கிறவிப்போது கிடிகோள், அவர் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத் தம்மைத்தாழவிட்டு ஸாரத்யம் பண்ணியும், இரப்பாளனாயும், தம்மைப்பேணாதே அம்பேற்றும் பண்ணின வ்யாபாரங்களடைய நமக்குப்பலித்தபடி இதுகிடிகோள்.

மூ;— இருந்தா னென்னுள்ளத் திறைவன் கறைசேர்
பருந்தாள் களிற்றுக் கருள்செய்த செங்கண்
பெருந்தோள் நெடுமாலைப் பேர்பாடி யாட
வருந்தா தென்கொங்கை யொளிமன்னு மன்னே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்னே	—தாய்போன்றஸகியே!	தோள்	திருத் தோள்களை யுடையனாய்,
என்உள்ளத்து	என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே	நெடு	ஸர்வஸ்மாத்பரனை
இருந்தான்	ஸர்வதா ஸந்நிஹிதனாய்,	மால்	எம்பெருமானுடைய
இறைவன்	(எனக்கு) ப்ராப்தசேஷியாய்,	பேரை	திருநாமங்களை
கறைசேர்	உரல்போன்று	பாடி	வாயாரப் (பாடி)
பரு	பருத்திருந்துள்ள	ஆட	(அதற்கேற்க) நர்த்தநம்பண்ண,
தாள்	காலையுடைய		
களிற்றுக்கு	ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு		
அருள்செய்த	க்ருபை பண்ணினவனாய்,	என் கொங்கை	என் முலைகளானவை
செங்கண்	புண்டரீகாக்ஷனாய்	வருந்ாது	வருத்தமற்று
பெரு	(ஸர்வ நிர்வாஹகத்வ ஸூசகமாய்)பெருத்த	ஒளி மன்னும்	தன்னிறம் பெற்று வாராநின்றன. (௨)

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (அவராஶ்ரிதேத்யாதி). தன்னோடு தாழ நின்று பரிமாறினதும், தன்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களைத் தனக்காக்கிக் கொண்டதும், தென்றல் முதலான விரோதிகளெல்லாவற்றாலு முண்டான நோவுதீர்த்ததும் தனக்குப்பலிக்கையாலே இவ்வபதாநங்களை, அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டையா யிருந்தாளென்று கருத்து... ... ... (௧)

http://acharya.org

வ்யா;— இரண்டாம்பாட்டு. (இருந்தானென்னுள்ளத்து) இனி விட்டுப்போவானு யிருக்கிறிலன். (இறைவன்) என்னிசை வின்றிக்கே யிருக்க என்ஹ்ருதயத்திலே புகுருகைக்குப்ராப்தி. (கறையித்யாதி)(க) "கறையடி" என்னக்கடவதிறே. உரல்போலே பெரிய காலை யுடைத்தா யிருக்கிற பெரிய வடிவையுடைத்தாய், அத்தாலே வந்த க்லேசத்தைப் பொறாற்ற மாட்டாதே, யாதநா சரீரம்போலே நோவு படுகிற ஆனைக்கு, அது அகப்பட்ட மடுவின் கரையிலே தன்னைப் பேணுதே அரை குலையத் தலை குலைய வந்து விழுந்து அதின் பக்கலிலே அருள் பண்ணின அகவாயில் வாத்ஸல்யப்ரகாசகமான திருக்கண்களை யுடையனாய், எல்லாம் பட்டுக் காண வேண்டும்படியான தோளழகை யுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. அவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லிப் பாடுவதாடுவதாக ஒரு க்லேசமின்றிக்கே என் முலைகள் ஸம்ஶ்லேஷ ஸமயத்திற்போலே தன் நிறம் பெற்று வாரா நின்றது. இப்படி யிருக்கிற நீ எங்ஙனே வாய் புதைக்கப் பார்க்கிறபடி.....(௨)

மூ;— அன்னே யிவரை யறிவன் மறைநான்கும்
முன்னே யுரைத்த முனிவ ரிவர்வந்து
பொன்னேய் வளைகவர்ந்து போகார் மனம் புகுந்து
என்னே யிவரெண்ணு மெண்ண மறியோமே. (௩)

அ௩;— இரண்டாம்பாட்டு. (இருந்தானித்யாதி). " 'இருந்தான்' என்று க்ருதார்த்ததாது ஸந்தாநம் பண்ணு நின்றாய்; நீ நேற்றுப் பட்டபாடு எது; இன்று இப்படி தேறுகை என்" என்று துணுக்கிட்டுத் தோழியானவள் கேட்க, முலையில் தன் நிறத்தைக்காட்டி "நீ அஞ்சாதே; இனி என்னை விட்டுப்போகான், என் நோவு கண்டு வந்தான்" என்கிருளென்று ஸங்கதி.

கறை-வர்த்துலதையாய், அத்தாலே உரலைச்சொல்லிற்றாய், அத்தோடே, சேர்-ஸத்ருஶமான, பெரியதானென்று அருளுகிறார் (கறையடி யித்யாதி). (வாய்புதைக்க) என்றது-கீழே அவன்வாராமையாலே ஸ்வயத்நத்தில் மூண்டவள் இப்போது திருநாமம் சொல்லுகிறுளென்று நீ நிஷேதிக்க வேண்டிவந்து கலந்தான்; போக்யதையாலே பாடி யாட ஒருப்பட்டேனென்கிருளென்று கருத்து. ... ... (௨)

அ௩;— மூன்றாம்பாட்டு. (அன்னேயித்யாதி) "நீ வந்தானென்னு நின்றாய், அவரை நீ அறிந்தாயோ? அவர்க் கடையாளம் சொல்லாய், என்றும் இவன் இருந்தானென்றாய், இன்ன மிருக்கக் கார்யமென்?" என்று தோழி கேட்கச் சொல்லுகிருளென்று ஸங்கதி.

(க)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	அன்னே—;	வந்து	(ஒருகால் என்னிடம்) வந்து
இவரை	இந்த மஹாநுபாவரை		
அறிவன்	(நான் நன்கு) அறிவேன்;	பொன் எய்	ஹிரண்மயமான
இவர்	இவரானவர்	வளை	கையில் வளைகளை
முன்னே	ஸப்தராசியு மகப்பட அழிந்து கிடந்தப்ரளயகாலத்திலே	கவர்ந்து	விரும்பி
		மனம்புகுந்து	என்னெஞ்சி னுள்ளே புகுந்து
மறைநான்கும்	நான்குவேதங்களையும்	போகார்	விட்டுப்போகிறிலர்;
உரைத்த	(சதுர்முகனுக்கு)அருளிச்செய்த	இவர்	இவர் [கிற
முனிவர்	வேதாநு பூர்வியில் மநநசீலரான எம்பெருமான்; (இப்படிப்பட்ட இவர்,)	எண்ணும்	நெஞ்சில் நினைத்திருக்
		எண்ணம்	நினைவு
		என்னே	எதுவாயிருந்ததோ?;
		அறியோம்	அறிகிறிலோம். (௩)

வ்யா;— மூன்றும்பாட்டு. (அன்னே யிவரை யறிவன்) நெருங்கக் கலந்தபோதாக "இன்னாரென்றறியேன்" என்னிலு மென்னும். காதாசித்கமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தபோது ஸ்வாபாவிக சேஷித்வத்தாலும், முகத்தில்தண்ணளியாலும் அறிவே னென்னிலு மென்னும். (மறையித்யாதி) ப்ரளயகாலத்திலே ஸப்தராசிபுமகப்படஅழிய.ஒரு பதார்த்த மின்றிக்கே யிருக்கிற ஸமயத்திலே இவ்வாநுபூர்வியை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருந்து, பின்னை அத்தை உபதேசித்து ஹிதாநுசாஸநம்பண்ணினவர். இதாயிற்று இதினுடைய நித்யத்வ அபௌருஷேயத்வங்கள். உபாத்யாயன் உறங்கா நின்றாலும் ஸம்ஸ்காராத்மா வாய்க்கிடக்குமிறே.

(முன்னே) அவர் நம்மை அகப்படுத்த ஏற்கவே கோலினார். நாம் அறிந்திலோ மித்தனைகாண். தாம் ஹிதப்ரவர்தகரா யிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி நெஞ்சை நெகிழ்ந்து அது பலிக்குமளவான வாறே ஸ்ப்ருஹணீயமான வளையை அபேக்ஷித்துக் கால் வாங்கிப் போகாதே த்வார ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்துநித்யமான ஆத்ம

முன்னே "இன்னாரென்றறியேன்" என்றவள், "அன்னே இவரை அறிவேன்" என்று எப்படி சொல்லுகிறாளென்னவருளுகிறார் (நெருங்கவித்யாதி).

http://acharya.org

வஸ்துவையும் தமக் காக்கிக் கொள்வாரைப் போலே இரா நின்றார். இவர்மனோரதம் நமக்குநிஸ்சயிக்கலாயிருக்கிறதில்லை. உடைமை நாமிட்டவழக்கான தற்குப்பின்பு உடையவரும் நாமிட்டவழக்கன்றோ என்று இருக்கமாட்டுகிறிலர். .... (௩)

மூ;— அறியோமே யென்றுரைக்கலாமே யெமக்கு
வெறியார்பொழில்சூழ் வியன்குடந்தைமேவிச்
சிறியானோர்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தார் தம்மையே.(௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெறி ஆர்	பரிமளப்ரசுரமான	உறி ஆர்	உறிகளிலே சேமித்து வைத்த
பொழில்	சோலைகளாலே	நறுவெண்ணெய்	மணம் மிக்க வெண்ணெயை
சூழ்	சூழப்பட்டு	உண்டு	அமுதுசெய்து
வியன்	ஆஸ்சர்யா வஹமாயிருந்துள்ள	உகந்தார்தம்மை	திரு வுள்ள முகக்கப் பெற்றவரை
குடந்தை	திருக் குடந்தையிலே	அறியோம் என்று உரைக்கல்	"அறிகிறிலோம்" என்றுசொல்லுகை
மேவி	சாய்ந்தருளி	எமக்குஆமே	எமக்குக்கூடுமோ?.(௪)
சிறியான் ஓர் பிள்ளையாய்	முக்த்தமானபிள்ளையின் நிலைமையை உடையனாய்,		
மெள்ளநடந்திட்டு	பொய்யடியிட்டுப்போய்		

வ்யா;— நாலாம்பாட்டு. இவரை அறிவேனென்றபடி எங்ஙனே என்ன; (அறியோமேயித்யாதி)ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸமுடைய த்ரவ்யமொழிய, தமக்கு தாரகமில்லையாம்படி யிருக்கிறவரை - எங்ஙனே "நாமறியோம்"என்னும்படி தான். (அறியோமே யென்றுரைக்கலாமே

"இவரை அறிவேன்" என்றவள் "என்னுமெண்ண மறியோம்" என்கிறதென்னென்னவருளுகிறார் (உடைமையித்யாதி). (உடையவரும்) ஆத்மாவும். ... ... (௩)

அரு;— நாலாம்பாட்டு. (அறியோமேயித்யாதி) கீழ் அடையாளம் சொல், என்றால் ஒருவருமில்லாத வேளையிலே "ஓதி யிருந்த வென்னையன்" என்றாய்; அதுநீ அறியவிரகுண்டோ?என்று அதல்ல; வேறறிந்தவழிசொல்லென்னச் சொல்லுகிறாள் என்னு மவதாரிகையை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இவரை யித்யாதி). நாமறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பியன்றோ வென்கிறாளென்று தாத்பர்ய மரு

http://acharya.org

யெமக்கு) ஸ்வயத்நத்தாலேஅறிய இழிந்தவர்கள்(க)"யதோ வாசோ நிவ ர்த்தே-யதோவாசோ நிவர்தந்தே" (உ)"யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்-யஸ்யா மதம் தஸ்யமதம்" என்னுங் காட்டில், அவன் காட்டின வழியே அறிய விழிந்த நமக்கு அறியப் போகாதென்று சொல்லலாமே. (வெறியாரித்யாதி) பரிமள ப்ரசுரமாயிருந்துள்ளபொழிலாலே சூழப்பட்டுவிஸ்மயநீயமாயிருக்கிற திருக்குடந்தையிலே வந்து சாய்ந்தருளி.

(சிறியானித்யாதி)"இவன்இதுகளவுகண்டான்"என்றுசொல்லவொண்ணுதபடியான மௌக்த்யத்தை யுடையனாய், பொய்யடியிட்டுப்போய்ப்புக்கு, உறிகளிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை அமுது செய்து "ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தை புஜிக்கப்பெற்றோம்"என்று ஹ்ருஷ்டரான வவரை, அறியோமேயென்றுஉரைக்கலாமே எமக்கு. .... (ச)

மூ;— தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத்
தம்மையே யொக்க வருள்செய்வ ராதலால்
தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுதிறைஞ்சித்
தம்மையே பற்று மனத்தென்றும் வைத்தோமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தம்மையே	தம்மையே	நாளும்வணங்கித்தொழுது இறைஞ்சி-	
நாளும்	ஸர்வகாலமும்	தம்மை	அவர் தம்மையே
வணங்கி	விநயபூர்வகமாக	என்றும்	எந்நாளும்
தொழுவார்க்கு	ஸேவிக்குமவர்களுக்கு	பற்று	ப்ராப்யராய்க்கொண்டு பற்றப் படுமவராக
தம்மையேஒக்க	(அவர்கள்) தம்மைப் போலேயாம்படி [ர்;		
அருள்செய்வர்	க்ருபைசெய் தருளுவ	மனத்து	எங்கள்மநஸ்ஸிலே
ஆதலால்	ஆகையினாலே	வைத்தோம்	அறுதியிட்டு வைத்தோம். (ரு
தம்மையே	அவர் தம்மையே		

ளுகிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). "எமக்கு" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம்(ஸ்வயத்நத்தாலேயித்யாதி). ... ... (ச)

அ௫;— அஞ்சாம்பாட்டு. (தம்மையேயித்யாதி) களவிலே வெண்ணெய் திருடித்தின்ற பரமபுருஷனை அறிந்தோமென்றத்தாலே, நாம்பெற்றதென்? என்ன;"அவரையே ப்ராப்ய ப்ராபகபாவேந பற்றினார்க்கெல்லாம் பரமஸாம்யா

(க) தை-ஆ (உ) கேந-உப-உ-௩,

http://acharya.org

வ்யா;— அஞ்சாம்பாட்டு. (தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு) அளாவின ஸத்வமாய், ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூ(ஃ)தராய்க்கொண்டுவேறேப(ஃ)ஜநீயவஸ்து உண்டென்றுஇருத்தல், வேறே ஒருப்ரயோஜநமுண்டென்றிருத்தல் செய்யாதே, அவை இரண்டும் தாமேயாக நினைத்திருப்பார்க்கு. (தம்மையேயொக்க வருள்செய்வர்) பா(ஃ)வநாத்ரயராலுமித்யம் ஸ்வதஏவ உள்ள தம்மைப்போலேயாம்படி க்ருபை பண்ணுவர். இப்படி யிருக்கையாலே தம்மையே பஜநீயராகவும் ப்ரயோஜநமாகவும் பற்றி.

(தம்மையேபற்று) உபாஸந வேளையில் இப்படி புத்தி பண்ணின பின்பு வேறொருபடியாகையன்றிக்கே உபாஸநாநுகுணம் ப(ஃ)லமாகையாலே அவ்வளவும்போனால் பெறும் பரமப்ரயோஜநமாய்க்கொண்டு பற்றப்படுவதும் தாமேயாக மநஸ்ஸில் வைத்தோம். .... (ரு)

மூ;— வைத்தா ரடியார் மனத்தினில் வைத்தின்பம்
உய்த்தா ரொளிவிசும்பி லோரடிவைத் தோரடிக்கும்
எய்த்தாது மண்ணென் றிமையோர் தொழுதேத்தி
கைத்தாமரைகுவிக்கும் கண்ணனென் கண்ணனையே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒளி	(தேஜ:பதார்த்த ஸஞ்சாரத்தாலே) விளங்காநின்றுள்ள	இமையோர்	ப்ரஹ்மாதி தேவதைகள்
விசும்பில்	ஆகாசத்திலே (த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தில்)	தொழுது	ஸேவித்து
ஓர் அடி வைத்து	ஒரு திருவடியை ஓங்க வைக்க,	ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
ஓர் அடிக்கும் மண் எய்த்தாது என்று	"மற்றொருதிருவடிக்கு பூமியானது போராதொழிவதே" என்று (அதிலேவித்த(ஃ)ரான)	கை	(தங்களுடைய) கைத்தலங்களை
		தாமரை	கமல முகுளம்போலே
		குவிக்கும்	குவிக்கப்பெறுநின்றவனாய்
		என்	எனக்கு
		கண்ணன்	ஸுகப்ரதனான

பத்தியைக்கொடுக்கு மவர்கிடாய்; நாமும் அப்படியே, 'ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவரே' என்று இருக்கப்பெற்றோமே" என்கிறுரென்று ஸங்கதி.

(அளாவின)மிஶ்ரமான, (பாவநாத்ரயம்) கர்மபாவனை, ப்ரஹ்மபாவனை, உபயபாவனை. ... ... (ஸ)

http://acharya.org

கண்ணனை	கண்ணபிரானை	வைத்து	நாட்டி (அதனால்)
அடியார்	அஸாதாரண ஶேஷ பூதர்கள்	இன்பம்	பரமாநந்தத்தை
மனத்தினில்	(தங்கள்) மநஸ்ஸிலே	உய்த்தார்	அடையப் பெற்றார்கள். (௬)
வைத்தார்	நாட்டினார்கள்;		

வ்யா;— ஆறும்பாட்டு. (வைத்தாரித்யாதி) அஸாதாரணரான சேஷபூதரானவர்கள் தந்தாமுடைய ஹ்ருதயங்களிலே கொண்டு புகுந்து வைத்தார்கள். வைத்துச்செய்ததென்னென்னில்: (இன்பமுற்றார்) வைத்தது ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனை யாகையாலே (க) "ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி-ஏஷஹ்யேவ வாநந்தயாதி" என்கிறபடியே நிரதிசயாநந்த யுக்தரானார்கள்.

அல்லாதார்க் கின்றிக்கே யிருக்க, இவர்கள் அவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்து நிரதிசயாநந்த யுக்தராகைக்கு அடியென்னென்னில்; (ஒளிவிசும்பித்யாதி) அவன் தானே ப்ரதமஸுக்ருதமாய் நின்று வ்யாபரிக்கையாலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளை அளந்துகொள்கிற விடத்தில் "ஆகாசமானது எட்டுத் தெட்டாதாகப் போந்தது "பூமியானது திருவடிகளுக்குப் போராதொழிவதே" என்று இதிலேவித்தராய் ப்ரஹ்மாதிகள் எழுதிக்கொடுத்து கைத்தாமரை குவிக்கும். ஸுகப்ரதனை என்னுடைய க்ருஷ்ணனை வைத்தா ரடியார் மனத்தினில் வைத் தின்பமுற்றார். .... (௬)

மு;— கண்ணன் மனத்துள்ளே நிற்கவும் கைவளைகள்
என்னோ கழன்றவிவை யென்னமாயங்கள்
பெண்ணானோம் பெண்மையோம் நிற்கவவன்மேய
அண்ணல்மலையு மரங்கமும் பாடோமே. (எ)

அந;— ஆறும்பாட்டு. (வைத்தாரித்யாதி) தம்மையே ஒக்க வருள்செய்த பின்பன்றோ நமக்கு ஸுகமுள்ளது, ஜ்ஞாநலாபமே பேறென்றிருக்க வடுக்குமோ வென்ன; அதுவே நிரதிசய ஸுகமாகவிறே இங்கிருக்கும்படி ஆகியிருப்ப தென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ப்ரதம ஸுக்ருதம்.)என்றது- இவர்கள் அபேக்ஷியா திருக்கத்தானே திருவடிகளை வைத்துத் தன் சேஷித்வத்தை உணர்த்துகை. "கண்ணன்" என்றத்தால்-க்ருஷ்ணன் என்றபடியாகையாலே (உ) "க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: - க்ருஷிர்பூவா சகஶ்ஶப்தோ ணஶ்சநிர்வ்ருதி வாசக:" என்கிறபடியே (ஸுகப்ரதன்) என்றருளிச்செய்கிறார். ... ... (௬)

(க) தை-ஆ-எ-க

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணன்	கண்ணபிரான்		பெண்மையோம் ஸ்ரீத்வத்தை அழகிதாகக் காத்தோமா
மனத்துள்ளே	(என்)ஹ்ருதயத்திலே	நிற்க	இது நிற்க; [னேம்!
நிற்கவும்	வீற்றிருக்கச் செய்தேயும்	அவன்	அந்த எம்பெருமான்
கைவளைகள்	(என்) கையில் வளைகளானவை [லே	மே	விரும்பி வர்த்திக்குமிடமாய்
என்னே	என்னகாரணத்தினு	அண்ணல்	ஸர்வபர்வதோத்க்ருஷ்டமான [யும்
கழன்ற	கழன்றுபோயினவே!,	மலையும்	திருவேங்கடமலையை
இவை	இவையெல்லாம்	அரங்கமும்	திருவரங்கத்தையும்
என்னமாயங்கள்	என்ன ஆஸ்சர்யச்செயல்களோ (அறிகிறிலேன்);	பாடோமே	பாடுகையில் ஒரு நட்டுடையராயிருந்தோமோ?. (எ)
பெண்ஆனோம்	பெண்குடியிலே பிறக்கப்பெற்ற நாம்		

வ்யா;— ஏழாம்பாட்டு. (கண்ண னித்யாதி) நம்முடைய விடாய்-அவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்து அநுஸந்தித்து ஆநந்தித்தவரானவர்களளவின்றிக்கே யிராநின்றது. ப்ரத்யாஸத்தியன்றே ஶைதில்யத்துக்குப்பரிகாரம். நான் கேட்டிருந்தபடியொழியக்கிட்டக்கொள்ள மற்றைப்படியேயா யிருந்தது. ஒருவசநமாத்ரத்தாலே

அரு;— ஏழாம்பாட்டு. (கண்ணனித்யாதி) "மனத்து" என்றும் "வைத்தோம்" என்றும், "அடியாரின்பமுற்றார்" என்றும் சொல்லாநின்றாய்; அங்ஙனேயாகில் கைவளை தொங்காதோவென்று தோழிகேட்க, தானும், அதுவும், அவன்பிரியாதிருக்குமதுவும் கண்டுவிஸ்மயப்படுகிறாளென்றுஸங்கதி.

"நிற்கவும்" என்ற ச(உ)காரம் விரோதஸூசகமாகையாலே அதின் தாத்பர்யமருளுகிறார்(நம்முடையவித்யாதி). "விடாய்-இராநின்றதி" என்றந்வயம் இத்தால் இவனைப் பிரிந்து ஆநந்திக்கிறவர்ஆநந்தத்தளவன்றிக்கே விடாய் மிகவுமுண்டானதென்கை. அவனிருக்கவிடாய்வருமோவென்ன வருளுகிறார் (ப்ரத்யாஸத்தித்யாதி). இனிஶைதில்யத்துக்குப்பரிகாரந்தானேதென்னவருளுகிறார் (நானித்யாதி). ஶ்ரவண ஸமயத்தில் ஆநந்தாவஹமாயிருக்கும், குணாநுபவத்தாலே; ஸாக்ஷாத்கரித்தால் "இவ்வலக்ஷண விஷயம் நமக்குத் தொங்கப்புகுகிறதோ" என்று ஶைதில்யத்தை விளைக்குமென்று கருத்து. ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆநந்தாவஹத்வமன்றோ, ஶுபாஶ்ரயமாக எம்பெருமானுக்கு சாஸ்த்ரம் சொல்லுவதென்ன வருளுகிறார் (ஒருவித்யாதி). (விஷயாதிநம்

http://acharya.org

பிறக்கு மவைபோ லன்றியே விஷயாதீநமாகப்பிறக்குமவையா யிரு
ப்பது. இவை என்ன வாஶ்சர்யங்கள்.

"அவன் ஹ்ருதயத்தில் நித்யவாஸம்பண்ணநிற்கச்செய்தேயும் கையில் வளைகழலும்படி யிருக்கிற நமக்கு, இனி ஒரு ஸ்த்ரீத்வமுண்டோ? அது கிடக்கிடீர்" என்று அத்தை உபேக்ஷித்து அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமிஸ்த்தாநமான திருமலையையும் கோயிலையும் பாடுதுமே. அந்தஉபேக்ஷா கார்யமிருக்கிறபடி. அன்றிக்கே (பெண்மையித்யாதி) அடியேகளான நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வம் நிற்கைக்காக ஸத்தை கிடக்கைக்காக அவனுகந்தருளினநிலங்களைப் பாடுவோமென்னுதல். .... (எ)

மூ;— பாடோமே யெந்தை பெருமானைப் பாடிநின்று
ஆடோமே யாயிரம் பேரானைப் பேர்நினைந்து
சூடோமே சூடும் துழாயலங்கல் சூடிநாம்
கூடோமேகூடக் குறிப்பாகில் நன்னெஞ்சே. (அ)

என்றதுக்கு-பெண்ணான நம்மிடத்தில் பிறப்பு வேறாயிராதோ வென்று கருத்து. ஆக அவனும் அதி விலக்ஷணனாய், நாமும் பெண்ணாய் நின்றால் அதிசங்கையாலே ஸௌஹித்யம் வரக் குறையுண்டோ வென்றதாயிற்று. அந்வயமுகேந சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இவையித்யாதி).

(ஸ்த்ரீத்வமுண்டோ) என்றது-பெண்ணானமையாலே இப்படி அவனிருக்கச்செய்தே கைவளை கழலும்படியானால் இனி, "நாண், மடம்" என்கிற ஸ்ரீத்வம்பார்த்திருக்கக்கூடுமோ வென்கை. (அத்தை) நாண்-மடம்-அச்சம்பார்த்திருக்கையை. (க)"ஸ்ரீ ராஜ்ய ஸோமீ-கிரிராஜோபயோகிநி:" என்றாப்போலே மலைகளுக்கெல்லாம் அண்ணலான மலையென்று சப்தார்த்தமாயருளுகிறார் (ஸ்வாமிஸ்த்தாநமித்யாதி). (ஸ்வாமிஸ்த்தாநம்)-ஸ்வாமியான ஸ்தாநம். "பெண்ணோம்பெண்மை" என்று கூட்டி "நிற்க" வென்றது-நிலைநிற்க வென்றாக்கி, வ்ரஹாஉஸ ஹிஷ்ணுதையாகிற பெண்மை நிலைநிற்க வேண்டினால், விபவங்களிலேபோய்அலையாதே அதிலேதேங்கின மடுக்கள்போன்றதிவ்யதேசங்களிலே நின்றுவாசிகமான கைங்கர்யம்பண்ணுவோ மென்கிறாளென்றுபாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளுகிறார்(அன்றிக்கேயித்யாதி). 'இப்பக்ஷத்திலே "கண்ணனை-நெஞ்சாலே அநுஸந்திக்கையாலே மனட்பால் போலே யாயிற்று" என்று அதுக்கு ஆஶ்சர்யப் பட்டாளாகச் சீழுக்குத் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ... (எ)

(க) ரா-அ-கூஅ-கஉ.

http://acharya.org

பதம்,	உரை.	பதம்.	உரை.
நல்	நன்மைபொருந்திய	நினைந்து	மநஸ்ஸினால் சிந்தித்து
நெஞ்சே	மநஸ்ஸே !	சூடும்	(அவன்) சாத்திப் போருகிற
எந்தை பெருமானை	எமக்குஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனை	துழாய் அலங்கல்	திருத்துழாய் மாலையை
பாடோமே	பாடமாட்டோமோ?!	சூடோமே	ஶிரஸாவஹிக்க மாட்டோமோ?
ஆயிரம்பேரானை	ஆயிரம்திருநாமங்களையுடைய அவனை	சூடி	(அந்த மாலையைச்) சூடி [கைக்கு
பாடி	வாயாரப்பாடி	கூட	(அவனோடே) கூடு
நின்று	த்ருப்தாத்ய வஸாயத்தோடே நின்று	குறிப்புஆகில்	(அவனுக்குத்) திருவுள்ளமுண்டாகில்
ஆடோமே	(ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக) நர்த்தநம்பண்ணமாட்டோமோ?;	நாம்	(ஸம்ஶ்லேஷத்தை விரும்புகிற) நாம்
பேர்	(அவனுடைய) திருநாமங்களை	கூடோமே	கூடமாட்டோமோ?

வ்யா;— எட்டாம்பாட்டு. (பாடோமே யித்யாதி) பரமப்ராப்ய பூதனானவனைக் கிட்டுகையில் அருமை யுண்டோ? அவன் நினையாமையாலே யன்றோ வென்னுதல், நமக்கு அவன் பக்கல் ருசியோராமையன்றோ வென்னுதல்; எம் குலநாதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ராபித்து அநுபவித்தால் அந்தப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டு (க) "ஏதத் ஸாம காயந்நாஸ்தே" என்றுபாடுகையில் நமக்குஒரு

அரு;— எட்டாம் பாட்டு. (பாடோமே யித்யாதி) தோழியைப்பார்த்து நாம் இனி திவ்யதேசங்களைப்பாடுவோமென்று சொல்ல, தோழி ப்ரியபரையாகையாலே இசைந்துநிற்க, தன்னுடைய நெஞ்சானது இசையாதேயிருக்க, அத்தைப்பார்த்து நீ எதுக்குஸம்ஶயிக்கிறாய், அவனைக்கூடுவோமென்று ஸமாதாநம் பண்ணுகிறாளென்றும் திவ்யதேசங்களைத்தான் பெண்மை நிற்கப் பாடவல்லோமோவென்ற நெஞ்சைக் குறித்து, நீ இரங்கினால் நமக்குத் தட்டுண்டோ வென்கிறாளென்றும், இரண்டு விதமாக ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"கூடக்குறிப்பாகில்" என்கிற பதம் பொதுவாகையாலே, இவனுக்குக் குறிப்புண்டாகிலென்றும், நமக்குக் குறிப்புண்டாகிலென்றும் சொல்லுமாகையாலே இப்பாட்டுக்குத் தொகுத்த பாவ மருளுகிறார் (பரமேத்யாதி).

(க) தை-ப்ருகு-௧0-ரு.

http://acharya.org

தட்டுண்டோ? இப்படிப்பாடி "ஸாமகாயந்நாஸ்தே'' என்கிறபடியே களித்து நின்று ஆடோமோ?

* நாம ஸஹஸ்ரவாஞனவனை அவனுடைய திருநாமத்தை ஸ்மரியா நின்றுகொண்டு, அவன் சாத்திக் கழிக்கையினாலே சூடப் படுவதான திருத்துழாயை நாம் சிரஸா வஹியோமோ? (சூடிநாம் கூடோமே) இப்படி சூடி நாம் அவனைக் கிட்டுகையில் ஒரு தட்டுண் டோ? (கூடக்குறிப்பாகில்) அவனுக்குத் திருவுள்ள முண்டாகிலெ ன்னுதல்; நமக்கு ருசியுண்டாகிலென்னுதல். .... (அ)

மூ;— நன்னெஞ்சே நம்பெருமான் நாளுமினிதமரும்
அன்னம்சேர்கான லணியாலி கைதொழுது
முன்னம்சேர் வல்வினைகள் போக முகில்வண்ணன்
பொன்னம்சேர் சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நல்நெஞ்சே!—;	சேர்	சேர்ந்திருந்துள்ள
நம்பெருமான்	நமக்கு ஸ்வாமியானவன்	வல்வினைகள்	கொடிய பாபங்களெல்லாம்
நாளும்	எப்போதும்	போக	நீங்குகைக்கு
இனிது	திருவுள்ளமுகந்து	முகில்	காளமேகம்போன்ற
அமரும்	வர்த்திக்கு மிடமாய்,	வண்ணன்	திருநிறத்தை யுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை	பொன்னம்சேர்	ஸ்ப்ருஹணீயமான
சேர்	பொருந்திவர்த்திக்கிற	சேவடிமேல்	திருவடிகளின்மேலே
கானல்	நெய்தல் நிலங்களை யுடைத்தாய்	போது	புஷ்பங்களைக் கொண்டு
அணி	(ஸம்ஸார விபூதிக்கு) ஆபரணமாயிராநின்ற	அணியப்பெற்றோம்	அலங்கரிக்கப் பெற்றோம். (கூ)
ஆலி	திருவாலியை		
கைதொழுது	ஸேவித்து,		
முன்னம்	அநாதிகாலமாக		

கீழ்ப்பாட்டுக்கு இரண்டாம்யோஜனை சேரும் "அவள்குறிப்பு" என்றது முதல்யோஜனைக்குச்சேரும் "அவன்குறிப்பு" என்றது. அது எங்ஙனே என்னில்; ஸ்வயத்ந பரையாய் ஸ்த்ரீத்வத்தை உபேக்ஷிக்கும்போது நமக்கு ப்ராப்ய ருசி கண்ணழி வறவுண்டாக வேணுமென்றும், திவ்யதேசங்களில் வாசிகமான கைங்கர்யம் பண்ணுவோமென்கிற பக்ஷத்தில் அவன் ஸங்கல்ப முண்டாக வேணுமென்றும் சொல்லுகை உசிதயிறே. ... ... (அ)

அரு;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (நன்னெஞ்சேயித்யாதி) ப்ராப்யருசி கண்ணழி வறவுண்டானதாகையாலே நாம் கிட்டுகையில் ஒரு தட்டு

http://acharya.org

வ்யா;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (நன்னெஞ்சேயித்யாதி) "அவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்கப் பெற்றிலோமே யாகிலும், காதாசித்கமான கைங்கர்யத்திலேயாகிலும் அந்வயிக்க லாம்படி அவனிங்கே ஸந்நிஹிதனாகப் பெற்றோமே. இதுதான் முந்துறமுன்னம் உண்டாகப் பெற்றோமே" என்று இவ்வளவாலுண்டான த்ருப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறது.

(நன்னெஞ்சே) பகவத்விஷயமென்றால் "காட்டு" "காட்டு" என்று முற்பட்டு வருகிற நெஞ்சே! நமக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ளத்தாலே ஆதரித்துக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்கள் மருவிவர்திக்கிற நெய்தல் நிலத்தை யுடைத்தாய், ஸம்ஸாரவிபூதிக்கு ஆபரணமாயிருக்கிற திருவாலியைத்தொழுது, அநாதிகாலம்சேர்ந்திருந்துள்ளவல்வினைகள் போம்படிக்கீடாக ஸ்ரமஹரமான வடிவை யுடையவனுடைய- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளிலே புஷ்பாத் யுபகரணங்களை அணியப்பெற்றோம். .... (௯)

மூ;— பெற்றாராராயிரம் பேரானைப்பேர்பாடப்
பெற்றான்கலியனொலி செய்தமிழ்மாலை
கற்றோர்முற்றுல காள்வரிவைகேட்க
உற்றார்க்குறு துயரில்லை யுலகத்தே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

——(*)——

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆயிரம்பேரானை	ஸஹஸ்ர நாமவானான எம்பெருமானுடைய	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
பேர்	திருநாமங்களை	தமிழ்	தமிழ்பாஷையாலான
பாடப்பெற்றான்	பாடப்பெற்றவரான	மாலை	சொல்மாலையாகிய இப்பாட்டுக்களை
கலியன்	ஆழ்வார்	கற்றார்	அப்யஸித்தவர்கள்

ண்டோ வென்று க்ருதார்த்தரா யிருக்கிறீர்; உண்டாலிறே விடாய் தீருவது, மனப்பால்குடித்துத் தேக்குவாருமுண்டோவென்ன; ஆகாசம்பாராதே, ஆறுங் கடவாதே, மலையுமேறாதே நாமிருந்த திருவாலி நாட்டிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுக்கு ருசி பிறந்தபோது கைங்கர்யம் செய்யப்பெற்றோமே ? கைப்பட்டபொருளைக் கணிசியாதே, கைக்கெட்டாப்பொருளை ஆசைப்பட்டு உடம்பு வெளுப்பானென்னென்று திருவுள்ளத்துக்குச்சொலலியருளுகிறாரென்றுஸங்கதி. இந்த ஸங்கதிதன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதி).

"கானல்" என்றதினர்த்தம், (நெய்தல் நிலம்) என்றது. ... (௯)

ஆயிரம்பேரானை	(ஸஹஸ்ர நாமவானான எம்பெருமானுடைய	முற்று உலகு	உலகங்களை யடங்கலும்
பேர்பாடப் பெற்று)	திருநாமங்களைப் பாடுகைக் கேற்ற பாக்யத்தை) லபித்து	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர்கள்
ஆரார்	த்ருப்தரன்றிக்கேயிருப்பர்கள்;	இவை	இப்பாட்டுக்களை
ஓ	இதோ ராஶ்சர்யமே!;	கேட்கலுற்றார்க்கு	ஶ்ரவணம் பண்ணப் பெற்றவர்களுக்கு
		உலகத்தே	உலகமெங்கும் [கம்
		உறுதுயர்	அநுபாவ்யமான து:க்
		இல்லை	உண்டாகமாட்டாது.

வ்யா;— பத்தாம்பாட்டு. (பெற்றாராராயிரம்பேரானை) ஆயிரம் பேரானைப் பேர்பாடப் பெற்றுஆரார். (பேர்பாடப் பெற்றான் கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை) கற்றார்கள் பூமியடங்கலும் ஆள்வர்கள். கற்கவேண்டா; இவை கேட்போமென்று செவிதாழ்த்தார்க்கு அநுபவிக்கவேண்டுவது ஒரு துயரில்லை. .... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி பதினோராம் பத்து மூன்றாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பதினோரம்பத்து நாலாந்திருமொழி

நிலையிடமெங்கும் ப்ரவேசம்.

வ்யா;— "கார்முகில் வண்ணரைக் கண்களால் காணலாங்கொலோ" என்றும், "நெஞ்சுடலம் துயின்றால் நமக்கினி நல்லதே" என்றும் இவர் வெறுக்க, "நமக்குள்ள வெறுப்புண்டோ உமக்கு, உம்மைச்சுட்டி நாம் பிறக்கபிறப்பு அறியீரோ?" என்ன; (௧) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்- பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" என்கிறபடியே "நமக்காகவிறே வந்து பிறந்தது" என்று ஹ்ருஷ்டராய் "அவனை ஆஶ்ரயிக்கப்பார்" என்று திருவுள்ளத்தை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அரு;— பத்தாம்பாட்டு. (பெற்றாரித்யாதி) "ஆயிரம் பேரானைப் பேர்பாடப்பெற்றான் கலியனொலிசெய் தமிழ் மாலை கற்றார் ஆயிரம் பேரானைப்பேர்பாடப்பெற்று, ஆரார்-த்ருப்தரன்றிக்கேயிருப்பர்கள், ஓ- இதோ ராஶ்சர்யம், முற்றுலகுமாள்வர்" இத்யாத்யந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (பேர்பா—) இத்யாதியாலே. ... ... (௧௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

(௧) கீ- ௪-௮.

http://acharya.org

அங்ஙனன்றிக்கே, "திருவாலியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனாகப் பெற்றோம், அங்கே புஷ்பாதிகளைக்கொண்டு ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றோம்" என்று-இவர் † ஆஶ்வஸித்தபடியைக்கொண்டு, "நம்முடைமையான இஜ்ஜகத்தை விடமாட்டாமை வந்திருக்கிற இந்த அர்சாவதாரமேயோ? நாம், விபூதிரக்ஷணார்த்தமாகவும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகவும் அவர்கள் விரோதிகளை நிரஸித்து அவர்களுக்குக்காட்சி கொடுக்கைக்குமாகவன்றோநாம்அவதரித்தது; அந்தஅவதாரங்களையும்அநுஸந்தித்துத் தரிக்கமாட்டீரோ" என்று தன்அவதாரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்தான் ஈஶ்வரன்; அவற்றை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், அந்த ஹர்ஷம் தம்மளவிலடங்காமையாலே பரோபதேசத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார்; அவன் தன்னை அழியமாறியும்விபூதியை நோக்குமவனாயிருந்தான்; ஆஶ்ரிதரைக்கைவிடாதவனாயிருந்தான்; இனிநமக்கொரு குறையுண்டோ வென்கிறார். ✻

மூ;—நிலையிடமெங்குமின்றி நெடுவெள்ளமும்பர்
வளநாடு மூட விமையோர்
தலையிடமற்றெமக்கோர் சரணில்லையென்ன
அரணாவ னென்னு மருளால்
அலைகடல்நீர் குழம்ப வகடாடவோடி
அகல்வா னுரிஞ்ச முதுகில்
மலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மாலை
மறவாதிறைஞ்சென் மனனே. (க)

பதம்,	உரை.	பதம்.	உரை.
	என்மனனே!—;	உம்பர்	தேவதைகளுடைய
எங்கும்	எவ்விடத்திலும்	வளம்	செழிப்புற்றிருந்த
நிலையிடம் இன்றி	நிலைத்து நிற்கைக்கு இடமில்லாமல்	நாடு	லோகத்தை
நெடு	நெடிதாகப் பெருகி வருகிற	மூட	வ்யாபிக்க,
வெள்ளம்	(மஹாப்ரளயத்தில்) நீர்வெள்ளமானது	இமையோர்	தேவர்கள்
		தலையிடம் அற்று	மேலானதொரு இருப்பிடம் பெறாமல்
		எமக்கு	"எங்களுக்கு
		ஓர்சரண்	ஒருரக்ஷகரும்

† (பா) ஆஶ்ரயித்தபடி.

http://acharya.org

இல்லை	(உன்னையொழிய வேறு) இல்லை"	அகல்வான்	விசாலமான ஆகாசத்திலே
என்ன	என்றுமுறையிட,	ஓடி	(ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்பிலே) சென்றேறி
அரணாவன்	"நான் உங்களுக்கு ரக்ஷகனாகக் கடவேன்"	உரிஞ்ச	வீசும்படியாகவும்
என்னும் அருளால்	என்னும்படியான க்ருபையாலே,	முதுகில்	(தன்) திருமுதுகிலே
அலை	திரைக்கிளப்பத்தாலே (க்ஷுபிதமாய் வருகிற)	மலைகளை	மலைகளை
கடல்நீர்	ஸமுத்ரஜலமானது,	மீதுகொண்டு	ஏறிட்டுக்கொண்டு
குழம்ப	குழம்பாம்படியாகவும்,	வரும்	வருகிற
அகடு	(தன்) கீழ்வயிற்றிலே	மீனை	மத்ஸ்யரூபியான
ஆட	அலையெறியும்படியாகவும்,	மாலை	ஸர்வேஶ்வரனை
		மறவாது	(ஒருகாலும்) மறவாமல்
		இறைஞ்சு	வணங்கிப்போரு. (க)

வ்யா;— முதற்பாட்டு. (நிலையிடம்) நிலைகொள்ளலாவதோரிடமுமின்றிக்கே ஆழங்காலாயிருக்கிற வென்னுதல்; ஓரிடத்தில் நில்லாதே அலைந்துவருகிறவென்னுதல்; "இதுகீழ், இதுநடுவு, இதுமேல்" என்று பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதமஹாப்ரளயம், லோகத்துக்குரக்ஷகரானதேவர்கள் குடியிருப்பையுங்கூட மேலிட, "நாம் ரக்ஷகராமெல்லைகழிந்தது" என்று தேவர்கள் கவிழ்தலையிட. அன்றிக்கே, (தலையிடமற்று) மேலாயிருப்பதொருஇருப்பிடமற்று, எங்களுக்கு ரக்ஷகரில்லை யென்ன;

"நான் உள்ளேயிருக்க நீங்கள் அஞ்சவேணுமோ? நான் ரக்ஷகனாகிறேன்" என்னும்படியான க்ருபையாலே, க்ஷுபிதமாய் வருகிற கடல்,குழம்பாம்படியாகத்தன் கீழ்வயிற்றிலே அலை எறியும்படியாக

அந;—முதற்பாட்டு. (நிலையித்யாதி) "வளநாடுமூட" மூஎன்றதால் நெடுமைஅர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், நெடுமைசொன்னதுக்கு பாவம் (இதுவித்யாதி). (ப்ரளயம்)ப்ரளயஜலமென்றபடி. "தலைகாட்ட விடமற்று" என்றுசப்தார்த்தமாயருளுகிறார் (நாமித்யாதி).

http://acharya.org

வும், ஆகாசத்திலே ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்பிலே வீசும்படியாகத் தன் திருமுதுகிலேமலைகள் அழிஞ்சுபோகாதபடி தரித்து எறிட்டுக் கொண்டுவருகிற ஜலம்தாரகமான வஸ்துவை; ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை. அவன் அப்படித் தன்னுருக்கொடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு அரியன செய்து ரக்ஷியாநின்றான், உனக்குச் செய்யவேண்டுமருந்தேவை அவனை மறவாதிருக்கை; இத்தனையும்செய்யப்பாராய், மறக்கவொண்ணாத செயல்களை அவன் செய்யாநின்றால் நீ மறவாதிருக்கவேண்டாவோ? .... (௧)

மூ.—செருமிகு வாளெயிற்ற வரவொன்று சுற்றித்
திசைமண்ணும் விண்ணு முடனே
வெருவர வெள்ளை வெள்ளமுழுதும் குழம்ப
இமையோர்கள் நின்று கடைய
பருவரையொன்று நின்று முதுகில்பரந்து
சுழலக் கிடந்து துயிலும்
அருவரையன்னதன்மை யடலாமையான
திருமால் நமக்கோரரணே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செருமிகு	வலிமிக்கிருப்பதாய்	நின்றுகடைய	நின்று கடையும்படி,
வாள்	ஒளியையுடைத்தான	பருவரைஒன்று	பெரியதொரு மலையா
எயிற்ற	பற்களையுடைய	முதுகில்	(தன்)முதுகிலே[னது
அரவுஒன்று	வாஸுகியை	பரந்துநின்று	பரம்பிநின்று
சுற்றி	(கடைகயிறாகச்) சுற்றி,	சுழல	சுழலும்படியாக
திசை	திக்குக்களிலுள்ளாரும்	கிடந்து	(அந்த மலையின்கீழே) கிடந்து,
மண்ணும்	பூமியிலுள்ளாரும்	துயிலும்	சாய்ந்துகிடவாநின்ற
விண்ணும்	ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலுள்ளாரும்	அருவரை அன்ன தன்மை	பெரியதொரு மலை சாய்த்துக்கிடக்கிறாப்போலிருக்கிற
உடனே	துல்யயோகக்ஷேமமாக	அடல்	வலியையுடைய
வெருவர	நடுங்க,	ஆமையான	கூர்மரூபியான
வெள்ளை	ஸ்வச்சமான	திருமால்	ஶ்ரிய:பதி
வெள்ளம் முழுதும்	க்ஷீராப்தியடங்கலும்	நமக்கு	நமக்கு
குழம்ப	குழம்பாம்படியாக	ஓர் அரண்	ஒப்பற்றரக்ஷகன். (௨
இமையோர்கள்	தேவர்கள்		

"உரிஞ்ச" என்ற தினர்த்தம் (வீசும்படியாக) என்றது. (தன்னுருக்கொடுத்து) என்றது (௧) "ஶ்ருங்காநாம் . பக்தாநாம்" என்று தன்னுபையாக்கியென்றது. (வேற்றுருக்கொள்ளுகையாவது)-விஜாதீயவேஷங்கொள்ளுகை.

http://acharya.org

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (செருமிகு) வலிமிக்கிருப்பதாய் ஒளியை யுடைத்தாய் எயிற்றையுடைத்தான வாஸுகியைச்சுற்றி, திக்குக்களும் பூமிஸ்வர்க்கங்களும்"சிறியார பெரியார்" என்றன்றிக்கே நடுங்கத்,தெளிந்திருக்கிற பாற்கடல் குழம்பாம்படியாக, தேவர்களும் நின்று கடையலாமபடியாக,அந்தக்கடலைக் கண்செறியிட்டாப் போலேபெருத்தமலை முதுகிலே தன்பாரப்பெல்லாங் கொண்டுசுழன்றுவர, தொடைகுத்த உறங்குவாரைப்போலே ஒரு மலை சாய்த்துக்கிடக்கிறுப்போலே யிருக்கிற வலியையுடைய ஆமையான ஸர்வேச்வரன் பதி இனி ஒரு ரக்ஷகம் வேண்டாதவரண். .... (௨)

மூ;—தீதறுதிங்கள் பொங்குசுட ரும்பரும்ப
ருலகேழினோடு முடனே
மாதிர மண்சுமந்து வடகுன்று நின்ற
மலையாறு மேழுகடலும்.
பாதமர்சூழ் குளம்பி னகமண்டலத்தி
னொருபா லொடுங்கவளர்சேர்
ஆதிமு னேனமாகி யரணாய மூர்த்தி
யதுநம்மையாளுமரசே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீது அறு	குற்றமற்று (தர்சநீயமான	மண் சுமந்து	பூமிக்கு தா (தா) ரகமாக
திங்கள்	சந்த்ரனும்		
பொங்கு	தபியாநின்றுள்ள	வட	வடக்குதிக்கிலுள்ள
சுடர்	ஸூர்யனும்	குன்று	மேருபர்வதமும்
உம்பர்	தேவர்களும்	நின்ற	ப்ரோக்ஷித்து நின்ற
உம்பர் உலகு	தேவர்களுடைய ஊர்	மலைஆறும்	(மற்ற) குலபர்வதங்களாறும்
ஏழினோடு	த்தவலோகங்களே	ஏழ்கடலும்	ஸப்தஸாகரங்களும்
முடனே	மும்		(ஆகிய இவையெல்லாம்)
மாதிரம்	திக்குக்களும்		

அநு;—இரண்டாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இமையோர்க்குக் குடியிருப்புக்கொடுக்க அரியனசெய்தானென்றார்; இதில் அவர்களுக்கு தாரகம்வார்க்க வேணுமென்று அரியனசெய்ய ஆமையானபடியை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"உடனே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (சிறியாரித்யாதி). (கண் செறியிட்டாப்போலே)குழாய் மூடியிட்டாப்போலே ... ... (௧)

http://acharya.org

பாதம்	திருவடிகளிலே	சேர்	தகுதியான
அமர்	சேர்ந்திருப்பதாய்	ஆதி	காரணபூதனாய்
சூழ்	பரப்பையுடைத்தான	முன்	வராஹகல்பாதியிலே
குளம்பின்	திருக்குளம்பின்	ஏனம் ஆகி	மஹாவராஹமாய்
அகமண்டலத்தின்	அந்தர்வலயத்தினுடைய	அரணாய	ரக்ஷகமாய்நின்ற
		மூர்த்தி அது	அந்த மூர்த்தி விசேஷமான்று
ஒருபால்	ஏகதேசத்திலே	நம்மை	நம்மை
ஒடுங்க	அடங்கும்படி	ஆளும்	அடிமைகொள்ளும்
வளர்	வளராநிற்பானாய்	அரசு	நிர்வாஹகவஸ்து. (௫)

வ்யா;— மூன்றாம்பாட்டு. (தீதறு) தர்ஶநீயமுமாய், கண்ணுக்குக் குளிர்ந்திருக்கும் சந்த்ரன், கண்வைக்கவொண்ணாத ஸஹஸ்ரகிரணனான ஆதித்யன், தேவர்கள், உபரிதந லோகங்களேழோடே. "மாதிரம்" என்று-திக்கு, பூமிக்கு தாரகமான மேரு, அதுபோக்கி சேஷித்து நின்ற குலகிரிகளாறும், ஏழுகடலும், இவையடையத்திருவடிகளிலே சேர்ந்து பரப்பையுடைய திருக்குளம்பில் அந்தர்வலயத்தினேகதேசத்திலே அடங்கும்படி வளராநிற்பானாய். (சேராதி)(க) "अनुरूपस्सवै नाथः- அநுரூபஸ்ஸவைநாதः" என்னுமாபோலஇதுக்கடையத்தகுதியான் காரணம்; வராஹகல்பாதியிலே மஹாவராஹமாய்ரக்ஷித்த திருமேனி; அது நம்மை அடிமைகொள்ளும்நிர்வாஹகவஸ்து. .... (௫)

மூ.—தளையவிழ்கோதை மாலை யிருபால்தயங்க
வெரிகான் றிரண்டுதறுகண்
அளவெழ வெம்மைமிக்க வரியாகியன்று
பரியோன்சினங்களவிழ

அநு;—மூன்றாம்பாட்டு. (தீதித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தாரகம் கொடுத்தாராகச் சொன்னார்; அவ்வளவிலே பர்யாப்தரல்லரிறே. மண்ணைசை மிகுத்திருக்குமே தேவர்களுக்கு. ஆகையாலே அவர்களுக்கு விளை நிலமான்று வெள்ளம்கொள்ள, உருவழியாமே காணியை உத்தரித்தகட்டளையை நினைத்து, மஹாவராஹத்தின்படியை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இரண்டாம் பாதத்தினர்த்தம் (உபரிதநம்) என்றது. ... ... (௫)

(க) ரா-அ-உ-கஉ.

http://acharya.org

வளையுகிராளி மொய்ம்பில் மறவோனதாகம்
மதியாது சென்றொருகிரால்
பிளவெழ விட்டகுட்டமதுவைய மூடு
பெருநீரில் மும்மை பெரிதே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	ப்ரஹலாதாழ்வான் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன்று,	சினங்கள்	பகவத்பாகவத விஷயங்களிலுள்ள மாத்ஸர்யமெல்லாம்
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழா நின்றுள்ள	அவிழ	குலையும்படியாக,
கோதை	தொடைகொள்மாலையும்	வளை	வளைந்த
மாலை	பூமாலையும் (ஆகிய இவையிரண்டும்)	உகிராளி	திருவுகிர்களையுடையனாய்,
இருபால்	இரண்டுபக்கத்திலும்	மொய்ம்பில்	மிக்கவலியுடையனாய்
தயங்க	அசைந்துவர,	மறவோனது	விஞ்சின வீர்யத்தையுடையனான அந்த ஹிரண்யனுடைய
எரிகான்று	அழலை உமிழாநின்றுள்ள	ஆகம்	ஶரீரத்தை
இரண்டு தறு கண்	க்ரூரமான வட்டணித்த இரண்டு திருக்கண்களும்	மதியாதுசென்று	ஒருசரக்காகமதியாதே போய்ப்புக்கு
		ஒரு உகிரால்	ஒருதிருவுகிராலே
அளவு எழ	விஸ்த்ருதமாக,	பிளவெழ இட்	இரண்டு பிளவாம்படி இட்ட
வெம்மைமிக்க	விஞ்சின பாருஷ்யத்தையுடைய	குட்டம்அது	ரக்தமடுவானது
		வையமூடு	பூலோகத்திலே (வ்யாபியாநின்ற,
அரி ஆகி	நரஸிம்ஹரூபியாய்,	பெருநீரில்	மஹாப்ரளயத்திற்காட்டில்
புரியோன்	(வரபலங்களாலே) பருத்த ஹிரண்யனுடைய	மும்மைபெரிதே	மும்மடங்கு பெரிதாயிருந்ததீ! (௪)

அ௫.—நாலாம்பாட்டு. (தளையித்யாதி). விளை நிலத்தை உத்தரித்த வளவன்றிக்கே, அதின் களை பிடுங்கிவிடுறே அது விளைவது; ஆகையாலே, ஏனமானவநந்தரம், அரியாய் - அரியை அழித்தபடியை அநுஸந்திக்கிறாரென்று. ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரமாணகதநமுகேந அத்தை ஸங்க்ஷேபிக்

வ்யா;— நாலாம்பாட்டு. (தளையவிழ்) " மத்ஸ்யகூர்மௌ வராஹஸ்ச நாரஸிம்ஹஸ் மத்ஸ்யஸ் கூர்மோவராஹஸ்ச நாரஸிம்ஹஸ் " இறே. கட்டுநெகிழாநின்றுள்ள தொடைகொள்மாலைபூமாலைஎன்றுமா; இவை இரண்டருகும் அசைந்துவர, அர்த்தத்தேகளின் மாலைகளோடு கண்ணில்புறப்படுகிறநெருப்போடு வாசியிலலைகாணும்இவர்க்கு, இரண்டு வட்டணித்தகண், (அளவெழ) விஸ்த்ருதமாக,ஹிரண்யன் அஞ்சும்படியாகப் பெரிய வெம்மையையுடைய நரஸிம்ஹமாய், ஆஸ்ரிதன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன்று, வரபலங்களாலேபருத்த ஹிரண்யனுடைய, ஈஸ்வரவிஷயத்திலும் ஸாமாந்யஜகத்விஷயத்திலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலுமுள்ள த்வேஷங்களடைய நெகிழும்படியாக வளைந்த திருவுகிர்களையுடையவன்.

வலிமிக்க பெரியமறத்தையுடைய ஹிரண்யன் வடிவைக்கண்டு அத்தை ஒன்றாக மதியாதே கிட்டித்திருவாழிக்கு இரைபோராதென்று ஒரு உகிராலே இரண்டு பிளவாம்படி யிட்டகுழி-மஹாப்ரளயத்தில் மும்மடங்கு பெரிது. .... (௪)

மூ.—வெந்திறல் வாணன் வேள்வியிடமெய்தி
அங்கோர் குறளாகி மெய்ம்மையுணர
செந்தொழில் வேதநாவில் முனியாகிவைய
மடிமூன் றிரந்து பெறினும்
மந்தரமீதுபோகி மதிநின்றிறைஞ்ச
மலரோன் வணங்க வளர்சேர்
அந்தரமேழினூடு செலவுய்த்தபாத
மது நம்மை யாளுமரசே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெந்திறல்	வெவ்விய வலியையுடைய	வேள்வி இடம்	யஜ்ஞவாடத்திலே
		எய்தி	எழுந்தருளி [போது
வாணன்	மஹாபலியினுடைய	அங்கு	எழுந்தருளுகிற வப்

திரார் (மத்ஸ்யேத்யாதி). "கோதை" என்றதினர்த்தம்(தொடைகொள்மாலை) என்று. விசேஷணங்களென்கை. "மாலை" என்றதினர்த்தம். (பூமாலை) என்றது; அதாவது-நெருங்கத் தொடுத்த திருமாலைஎன்கை. (என்றும்) என்றவநந்தரம் "பேதம் கொள்ளுவது" என்று சேஷம். (குழி) என்கிறது-ரக்தவெள்ளமுடைய மடுவென்கை. ... ... (௪)

http://acharya.org

ஓர்	(ஆகர்ஷகத்வத்தில்) ஒப்பற்ற	போகி	போய் அளாவி
குறளாகி	வாமநவேஷத்தை யுடையனாய்,	மதி	சந்த்ரனானவன்
மெய்ம்மை உணர	யதார்த்த ஜ்ஞாநத்தை யுடையனாய்,	நின்று	தன் ஸ்த்தாநத்தளவிலே நின்று
செம் தொழில்	ப(்ஃ)ல காமனையில்லாத அநுஷ்டாநத்துக்கு (ச்சேஷமான)	இறைஞ்ச	தொழும்படியாகவும்
		மலரோன்	ப்ரஹ்மாவானவன்
		வணங்க	வணங்கும்படியாகவும்
		வளர்சேர்	ஓங்கிவளராநிற்பதாய்
வேதம்	வேதவாக்யத்தை	அந்தரம் ஏழின் ஊடு —	உபரிதநலோகங்களேழினுள்ளும்
நாவில்	வாயாலே (உச்சரியாநின்றுள்ள)	செல உய்த்த	போம்படி நடத்தப்பெற்ற
முனி ஆகி	ரிஷியாய்	பாதம் அது	அந்தத்திருவடியானது
மூன்று அடி வையம்	மூன்றடி மண்ணை	நம்மை	(அப்போதை இழவாலே வருந்துகிற) நம்மை
இரந்து	யாசித்து		
பெறினும்	பெற்றவாறே,		
மந்தரம்மீது	மந்தரத்துக்குமேல்	அரசு ஆளும்	ரக்ஷிக்கக்கடவது.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வெந்திறல்) உதாரனென்று ப்ரஸித்தனாயிருக்கச்செய்தேயும்தேவர்கள் குடியிருப்பைஅழிக்கும்படியான ப(ப)லம்,இத்தையுடைய மஹாபலியஜ்ஞ பூமியிலேசென்று; கண்டார்க்கடைய ஆகர்ஷகமான வாமநவேஷத்தைக் கொண்டு யதார்த்தஜஞாநத்தையுடையனாய், அநபிஸம்ஹிதபலமான அநுஷ்ட்டாநத்துக்குச் சேஷமாய், நாட்டார்க்கு ஹிதாநுசாஸநம் பண்ணும்

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) விளைநிலத்தில்களைகழற்றுவது பல பர்யந்தமாகப் புக்கவாறே. முன்கை மிடுக்கான குறும்பர் வந்து மேலிட்டு "எங்களது" என்று அபிமாநித்துப் பறித்துக்கொள்ள, விரகனாய்ப்போய், பொற்கையால் நீரேற்றும் எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொடுத்த, குறளின்படியை அடியொற்றி அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மெய்ம்மையுணர்வதினர்த்தம் (யதார்த்தேத்யாதி). செம்மையின் தாத்பர்யம் (அநபிஸம்ஹிதேத்யாதி). ... ... (௫)

http://acharya.org

வேதத்தை வாயாலே உச்சரியாநின்றுள்ள ருஷியாய், ஓரடிக்குச்சிறை யிட்டு வைப்பானாக மூன்றடியைவேண்டிப் பெற்றவாறே மந்தரத் துக்கு மேல்போய், சந்த்ராதித்யர்கள் ஸ்தானத்தளவிலே நின்று ஆதரிக்க, ப்ரஹ்மா "நம் இருப்பிலே திருவடிகள் வந்தது" என்று புறப்பட்டு ஆஶ்ரயிக்கும்படி வளரா நிற்பதாய், சேரக்குடியேறியிரு க்கிற உபரிதநலோகங்களெல்லாம் நடுவே போம்படி நடத்தின திருவடிகள் நமக்கு ரக்ஷகம். .... (௫)

மூ;— இருநிலமன்னர்தம்மை யிருநாலுமெட்டு
மொருநாலு மொன்றுமுடனே
செருநுதலூடு போகி யவராவிமங்க
மழுவாளில் வென்றதிறலோன்
பெருநிலமங்கைமன்னர் மலர் மங்கை நாதர்
புலமங்கை கேள்வர் புகழ்சேர்
பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்த பெருவாயராகி
யவர்நம்மையாள்வர் பெரிதே. (௬)

பதம்.	உரை.
இரு	பரப்பையுடைத்தான
நிலம்	பூமிக்கு (நிர்வாஹகரா யிருந்த)
மன்னர்தம்மை	ராஜாக்களை
இருநாலும்எட்டும் ஒருநாலுடனே ஒன்றும்	இருபத்தொருகால்
செருநுதலூடு	பூசற்களத்தின் நெற்றியிலே
போகி	நடந்து
அவர்	அந்த ராஜாக்களுடைய
ஆவி	ப்ராணனானது
மங்க	மறுகும்படி
மழுவாளில்	கோடாலியாலே
வென்ற	ஜயித்த
திறலோன்	மிடுக்கையுடையனாய்
பெருநிலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு
மன்னர்	வல்லபராய்
மலர்மங்கை நாதர்	ஶ்ரியஃபதியாய்
புலம்	(ஈஶ்வரனுடைய) ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் (ஆகர்ஷிக்க வல்ல)
மங்கை	நீளாதேவிக்கு
கேள்வர்	நிர்வாஹகராய்
புகழ்சேர்	மஹாயஶஸ்வியாய்
பெருநிலம்	மஹாப்ருதிவியடங்கலும்
உண்டு	(ப்ரளயத்தில்) திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கி

http://acharya.org

உமிழ்ந்த	(பின்பு வெளிநாடு காண) உமிழ்ந்தருளின	பெரிதே	மேலுள்ள மஹாகால மெல்லாம்
		நம்மை	(ஆஶ்ரயணருசியுடைய) நம்மை
பெருவாயராகி யவர்	பெரிய வாயையுடையரானவர்	ஆள்வர்	அடிமை கொள்ளுவர். (௬)

வ்யா;— ஆரும்பாட்டு. (இருநிலமன்னர்) பரப்பையுடைய பூமிக்குநிர்வாஹகரானராஜாக்களை, இருபத்தொருபடிகால் ஒருவர் தப்பாதபடி பூசலிலே நெற்றியிலே நடந்து,மழுவாகிறஆயுதத்திலே மூலையின்நடுவே போய்,அவர்கள் ப்ராணன்கள் மறுகும்படி வென்றவிடுக்கர்.

"ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு வல்லபர், ஶ்ரியஃபதி; ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் அபஹரிக்கவல்ல நீளைப்பிராட்டிக்குவல்லபர், (க)"யஶஸ்" யஶஸ்விநாம" என்னும்படி "இவளையுடையவர்" என்னும பெரியபுகழையுடையவர்;ஸர்வலோகங்களையும்வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாதரக்ஷகத்வ ப்ராப்யையுடையராய், இப்படிக்கொத்தவர் நம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தின் சிறுமைபாராதே யாவதாத்மபாவியாக நம்மை அடிமைகொள்வர். (௬)

மூ;— இலைமலிபள்ளியெய்தி யிது மாயமென்ன
இனமாயமான்பின் னெழில் சேர்
அலைமலிவேற்கணாளை யகல்விப்பதற்
கோருருவாய மானையமையாக்
கொலைமலியெய் துவித்த கொடியோனிலங்கை
பொடியாக வென்றியமருள்
சிலைமலிசெஞ்சரங்கள் செலவுய்த்தநங்கள்
திருமால் நமக்கோரரணே. (எ)

அரு.—ஆரும்பாட்டு. (இருநிலமித்யாதி) என்கைநடந்து மீட்டுக் கொண்ட நிலந்தன்னிலே தோள்விஞ்சின மன்னரைக் கைவிஞ்சி நெருக்க, அவர்கள் சரத்துக்கஞ்சாதே, கரம் கழித்துவிட்ட மழுவாளியின் மிடுக்கை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(நெற்றியிலே) வெட்டி வீழ்ந்த மன்னர் நெற்றியிலே. ... ... (௬)

(க) ரா-ஆ-௩௭-௧௮.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இலைமலிபள்ளி	பர்ணஶாலையினருகே	அமையா	நிரஸித்து,
எய்தி	வந்து,	கொலை	பரஹிம்ஸையையே
எழில்சேர்	மிக்க அழகையுடையளாய்	மலிஎய்துவித்	(தன்னிடத்தில்) பூர்ணமாக வளர்த்து வைப்பானாய்
அலைமலி	(தன் நோக்குக்கு இலக்கானாரை) அலைத்துப் பிணிப்புண்ணப் பண்ணவற்றாய்	கொடியோன்	மஹாக்ரூரனான ராவணனுடைய
		இலங்கை	லங்கையானது
வேல்	வேல் போன்ற	பொடிஆக	பொடியாம்படியாக
கண்ணாளை	கண்களையுடைய பிராட்டியை	வென்றி	வெற்றியை விளைக்கக்கடவ
அகல்விப்பதற்கு	(பர்த்ரு ஸகாஶத்தில் நின்றும்) பிரிப்பதற்காக	அமருள்	யுத்தபூமியிலே
		சிலைமலி	தநுஸ்ஸிலே நிறைந்த
		செம்சரங்கள்	செவ்வியபாணங்களை
இது	"இந்த மானானது	செலஉய்த்த	செலுத்தியருளினவனாய்,
மாயம்	ஆஶ்சர்யமாயிரா நின்றதே"	நங்கள்	நமக்கு (புருஷகாரபூதையான)
என்ன	என்னும்படிக்குடலாக		
இனமாய்	திரளாகவந்த	திரு	பெரியபிராட்டியார் திறத்திலே
மான்பின்	மான்களின் பின்னே		
ஓர்	விலக்ஷணமான	மால்	வ்யாமுக்த (*) னான ஸர்வேஶ்வரன்,
உருஆய	ரூபத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டுவந்த	நமக்கு	நமக்கு
மானை	(மாரீசனாகிற) மாயமானை	ஓர்	ஒப்பற்ற
		அரண்	ஶரண்யன். (எ)

வ்யா;— ஏழாம்பாட்டு. (இலைமலிபள்ளி.) பர்ணசாலையிலே "யிருந்தும் இதொருவாஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்?" என்னும்படி

அ௩.—ஏழாம்பாட்டு. (இலைமலியித்யாதி) கைவிஞ்சின மன்னர்கரம் கழியவிட்டவுடனே தலைபத்துப் படைத்தாருமாய் மாயாவியுமான இராக்கதர் மீதுகொள்ளப்புக்கு பாதிக்க, கையும் வில்லுமாய்க்காத்த காகுத்தன் கதையில் ஈடுபடுகிறுரென்று ஸங்கதி.

"மான்பின்-மான்களுக்குப் பின்னே" என்றாய், அதுக்குக்கருத்தருளுகிறுர்

http://acharya.org

யாக "இனத்தின்மான்களோடே கூடிவரில்அவை வருவும்" என்று அவற்றின்பின்னே, (௧) "[illegible]-ஆஶ்ரமத்வாரமாகம்ய" இத்யாதி. எழிலையுடையளாய் இலச்சாணரை அலைத்துப்பிணிப்புண்ணப்பண்ணவற்றாய், ஓராளுமொரு நோக்கும் நேராம்படியிருக்கிற †பிராட்டியைப் பிரிக்கைக்கு ஈடாயிருப்பதொரு வடிவைக்கொண்டு வந்த மாயாம்ருகத்தை நிரஸித்து, பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாகத்திரியும் அதிக்ரூரனான பையலுடைய லங்கைபொடியாம்படியாக வெற்றியை விளைப்பதான ஸமரபூமியிலே ஆயிரமும் இரண்டாயிரமுமாக ஒரு தொடையிலே தொடையுண்ணும் செவ்விய அம்புகளை நடத்தின. இதடையச்செய்தது-பிராட்டிபக்கல் பிச்சாலேயிறே. இப்படித் தன்மார்பிலே அம்பை ஏற்று ரக்ஷிக்குமவர் நமக்கு ரக்ஷகர்; நமக்குமேலொரு குறையுண்டோ?. .... (எ)

மூ,—மூன்றுலகங்களேழு மிருள்மண்டியுண்ண
முதலோடு வீடுமறியாது
என்னிதுவந்ததென்ன விமையோர்திசைப்ப
எழில் வேதமின்றி மறையப்
பின்னையும்வானவர்க்கும் முனிவர்க்குநல்கி
யிருள்தீர்ந் திவ்வையமகிழ
அன்னமதாயிருந் தங்கறநூலுரைத்த
அது நம்மை யாளுமரசே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மூன்	முன்பொருகாலத்திலே	வீடும்	விடுகிறபோதையும்
உலகங்கள் ஏழும்	ஸர்வலோகங்களையும்	அறியாது	அறியமாட்டாமல்
இருள்	அஜ்ஞாநாந்தகாரமானது	என் இது வந்தது என்ன	"நமக்கு வந்தவிதுவென்?" என்று
மண்டிஉண்ண	வ்யாபிக்கத் தொடங்கின வளவிலே,	திசைப்ப	திகைத்துக்கிடக்க,
இமையோர்	தேவதைகளானவர்கள்	எழில்	அழகுமிக்க
முதலோடு	இவ்விருள்துடங்கினபோதையும்	வேதம்	வேதமானது
		இன்றிமறைய	(அஸுராபஹ்ருதமாய்) மறைந்து கிடக்

(இனத்தினித்யாதி) "அமையா" என்றது-அமைந்தென்றாய், அதினர்த்தம் - (நிரஸித்து) என்றது. ... ... (எ)

† (பா) கண்ணையுடைய பிராட்டி. (௧) ரா-ஆ-௪௨-௨௯.

http://acharya.org

பின்னையும்	திரியட்டும்	அன்னமதாயிருந்து	ஹம்ஸரூபியாய் திருவவதரித்து
வானவர்க்கும்	தேவதைகளுக்கும்	அங்கு	அப்போது
முனிவர்க்கும்	ரிஷிகளுக்கும்	அறநூல்	தர்மசாஸ்த்ரங்களை
நல்கி	ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணி	உரைத்த	அருளிச்செய்த
இவ்வையம்	இவ்வுலகானது	அது	அந்த பரஞ்சோதியே
இருள்தீர்ந்து	இருளால் விடுபட்டு		நம்மை அரசு ஆளும். (அ)
மகிழ	ஆநந்திக்கும்படியாக		

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (முன்னுலகங்களேழும்) முன்பொரு காலத்திலே ஸர்வலோகங்களும் அஜ்ஞாநாவ்ருதங்களாக, "துடங்கிற்று இது, விடுகிறது இது" என்றறியாதே, "அஸ்த்காதே நமக்குவந்தவிதுவென்னே?" என்று லோகத்துக்கு வெளிச்செறிப்பைப்பண்ணும் தேவதைகளுமடைப்பட அறிவுகெட, (௧)"[illegible] - யோவை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி" என்றுதான் முதலிலே அறிவிக்கக் கைம்முதலான இவ்வேதங்களும் அபஹ்ருதமாக, "கொடுத்த நாம் இருக்கைதாமாகில் இவை இப்பாடுப் படுகிறதென்" என்று திரியட்டும் அவர்களளவிலே ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணி, லோகத்தில் அஜ்ஞாநம் தீர்ந்து தன்னைக் கண்டாரெல்லாரும் ஆநந்த நிர்ப்பராம்படியாகக், கேட்பார் உபஸத்திபண்ணமாட்டாமையாலே இழக்கவேண்டாத திர்யக்காய்த் தானே தாழ

அ;—எட்டாம்பாட்டு. (முன்னித்யாதி) இப்படி முதற்பாட்டுத் தொடங்கி இமையோருக்குக் குடியிருப்புமுதல் தாரகப்ரதாநமும் அவர்கள் பூமி அழியாமல் நோக்கினதையும் அநுஸந்தித்தார். இவ்வளவின்றிக்கே, ஓதுவித்தும் உபகரித்தான் கிடாய் என்று அன்னத்தை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி.

மத்ஸ்யாதிகளை அடைவே அநுஸந்தித்தவர் (உ)"மீனோடாமைகேழலரி குறளாய், முன்னுமிராமனாய், தானாய்ப் பின்னுமிராமனாய்த் தாமோதரனாய் கற்கியுமானான்" என்றாப்போலே அநுஸந்திக்கவிறே அங்கிப்படியென்னில்; உபகாராநுஸந்தாந விசேஷங்களை அநுஸந்திக்கிற ஹர்ஷத்தாலே அடைவற்று அடையைப் பிடித்து ஹம்ஸத்தை அநுஸந்தித்த வநந்தரம் தாமோதரன் படியையும் அநுஸந்தித்து, தலைக்கட்டுகிறாரென்று கொள்ளக்கடவது. "முதலோடு வீடுமறியாது" என்றதனைத்தா (துடங்கிற்றித்யாதி). ... ... (அ)

(௧) ஶ்வேதா-௬-௧௮. (உ)

http://acharya.org

நின்று ஸாரதியாய் உபதேசித்தாப்போலே ஹிதாநுசாஸநம் பண்ணக்கடவ அவனை நமக்கு ரக்ஷகன். .... (௮)

மு.—துணைநிலைமற்றெமக்கோ ருளதென்றிராது
தொழுமின்கள் தொண்டர் துலைய
உணமுலைமுன்கொடுத்த வுரவோளதாவி
யுகவுண்டு வெண்ணெய்மருவிப்
பணைமுலையாயர்மாத ருரலோடுகட்ட
வதனோடு மோடியடல்சேர்
இணைமருதிற்றுவீழ நடைகற்றதெற்றல்
வினைபற்றறுக்கும் விதியே. (௯)

பதம்.	உரை.
தொண்டர்	பகவத்விஷயத்திலே ருசியுடையவர்களே!
எமக்கு	"நமக்கு
மற்று ஓர்	வேறொரு
துணைநிலை	ஆஶ்ரயம்
உளதென்று	உண்டு" என்று
இராது	புத்திபண்ணாமல்
தொழுமின்கள்	(எம்பெருமானை) வணங்குங்கோள்.
முன்	முன்பொருகாலத்திலே
துலைய	(கண்ணன்) முடியவேணுமென்று கருதி
உண்ண	(அவன்) உண்ணும்படியாக
முலைகொடுத்த	(விஷதிக்தமான ஸ்தநத்தை) வாயில் கொடுத்த
உரவோளது	(நெஞ்சில்) வன்மையையுடையளான பூதனையின்
ஆவிஉக	ப்ராணன் முடியும்படிக்கீடாக
உண்டு	ஸ்தந்யபானம்பண்ணி,

பதம்.	உரை.
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை
மருவி	விரும்பி (அதற்காகக் களவுகள்செய்ய)
பணைமுலை	பணைத்த முலையையுடையளான
ஆயர்மாதர்	யசோதையானவள்
உரலோடுகட்ட	(சலிக்கவொண்ணாதபடி உரலோடே கட்டிவைக்க,
அதனோடும் ஓடி	அவ்வுரலையுமிழுத்துக்கொண்டோடி,
அடல்சேர்	மிடுக்கையுடைத்தாய்
இணை	இரட்டையாய்ச் சேர்ந்து நின்ற
மருது	மருதமரங்கள்
இற்றுவீழ	முறிந்துவிழும்படி
நடைகற்ற	நடந்தருளினவனாய்
தெற்றல்	தெள்ளியவனான எம்பெருமான்
வினை	நம்பாபங்களை
பற்று அறுக்கும்	ஸவாஸநமாகப் போக்கியருளுவன்;
விதியே	இது நிஶ்சிதம். (௯

http://acharya.org

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (துணையித்யாதி) நமக்கு வேறே ஒருதுணை உண்டென்றிராதே தொழுங்கோள், பகவத்விஷயத்தில் ருசியுடையீர்!. முடியவேணுமென்று நினைத்து உண்ண முலை கொடுத்த வெந்நெஞ்சியான பூதனையுடையப்ராணன் முடியும்படிக் கிடாகவுண்டு, வெண்ணெயை ஆசைப்பட்டுப்பணைத்த முலையையுடைய யசோதைப்பிராட்டி உரலோடேகட்ட, அத்தைக் கொண்டோடினமிடுக்கையுடைத்தாய், ஒன்றென்னலாம்படி நின்ற மருதுகள் முறிந்து விழும்படியாக, நடைகற்ற தெள்ளியவன் நம்முடைய பாபத்தை ஸவாஸநமாகப் போக்கும். இது நிஸ்சிதம். .... (கூ

மூ.—கொலைகெழு செம்முகத்த களிறொன்றுகொன்று
கொடியோ னிலங்கை பொடியா
சிலைகெழுசெஞ்சரங்கள் செலவுய்த்தநங்கள்
திருமாலை வேலைபுடைசூழ்
கலிகெழுமாடவீதி வயல்மங்கைமன்னு
கலிகன்றி சொன்னபனுவல்
ஒலிகெழுபாடல் பாடி யுழல்கின்றதொண்ட
ரவர்கள் வருந்பருலகே.　(க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொலைகெழு	கொலையில் உத்யுக்தமாய்	கொடியோன்	மஹாக்ரூரனை ராவணனுடைய
செம்முகத்த	சிவந்தமுகத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டுவந்த	இலங்கை	லங்கையானது
களிறு ஒன்று	குவலயாபீடமென்னுமோர்யானையை	பொடியா	பொடியாம்படி
கொன்று	முடித்து,	சிலைகெழு	வில்லிலே பொருந்தின
		செம்சரங்கள்	நெருப்புப்போன்ற அம்புகளை

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (துணையித்யாதி) நெஞ்சும் தாமுமாயநுபவித்தார்; அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காதே பரோபதேசத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அறநூலுரைத்தவன் கிடீர் தங்களுக்கு அறமென்று, தாமோதரன் சேஷ்டிதங்களை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"எமக்கொருதுணை நிலமற்றுளதென்றிராதே" என்றநவயித்து அர்த்தமருளுகிறுர் (நமக்கித்யாதி) "வீதியே" என்கிற அவதாரண தாத்பர்யம் - (இது நிஸ்சிதம்) என்றது. ... ... (கூ)

http://acharya.org

செலஉய்த்த	ஏவியருளினவனாய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
நங்கள்	நமக்குச் சேஷியான	பனுவல்	அருளிச்செயலாய்,
திருமாலை	ஸ்ரியபதியை,	ஒலிகெழு	சப்தங்கள் நிறைந்துள்ளதான
வேலைபுடை சூழ்	நாற்புறமும் காவேரியாலே சூழப்பட்ட	பாடல்	பாசுரங்களை
கலிகெழு	வலிமைமிக்க [தாய்	பாடி	வாயாரப்பாடி
மாடவீதி	மாடவீதிகளாலும்	உழல்கின்ற	இதுவேயாத்ரையாயிரா நின்றுள்ள
வயல்	கழனிகளாலும் (அலங்க்ருதமான)	தொண்டர்	பாகவதர்கள்
மங்கை	திருமங்கையிலே	அவர்	
மன்னு	பொருந்திவர்த்திக்கிற	உம்பர்உலகு	பரமபதத்தை
கலிகன்றி	ஆழ்வார்	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர்கள் (க0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கொலையித்யாதி) கொலைசேர்ந்து சிவந்த முகத்தையுடைத்தான குவலயாபீடத்தைக்கொன்று, கொடியோனுடைய இலங்கைபொடியாம்படிக்கீடாக வில்லிலே பொருந்தி அக்நிகல்பமான சரங்களை நடத்தின நம்முடைய ஸர்வேஶ்வரனை. திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பாடலை நெஞ்சாலே தரித்தும், இதுவேயாத்ரையாக உழலுகிறவர்கள் பரமபதத்தைப்பெற்றநுபவிப்பார்கள். (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி
பதினோராம்பத்து நாலாந்திருமொழி
முற்றிற்று.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கொலைகெழுவித்யாதி) கற்கியின் சரித்திரம் மேலே வரப்புகுகிறதத்தனை என்று அத்தைவிட்டு, இவ்வவதாரங்களிலே கண்ணனும்இராமனுமேஆழ்வார்களைத் துவக்கவல்லாராகையாலே, அதிலேஈடுபட்டமைதோற்ற அவை இரண்டையும் சேர்த்து அநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்த மருளுகிறார் (கொலைசேர்ந்தித்யாதி). ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பதினோராம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி
மானமரும் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—கீழில் திருமொழியிலே ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணினத்தை அநுஸந்தித்து, அவ்வாஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்திலே ஈடுபட்டுத் தாமான தன்மையழிந்து, வேறே இரண்டு பிராட்டிமார் பேச்சாலே, ஒருத்தி-மேன்மையை அநுஸந்திக்க, ஒருத்தி ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து இவனுடைய தாழ்வுகளைச்சொல்ல, "அப்படி தாழ்வுகள்செய்தானாகிலும்நித்யஸூரிகளுக்குமேலானவன் கிடாய் இப்படிச்செய்கிறான்" என்று இருவர்பேச்சாலுமாக அவனுடைய மேன்மையையும் ஸௌலப்யத்தையும் பேசுகிறார்.

"இரண்டு பிராட்டிமார் தசை ஏககாலத்திலே கூடும்படி என்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, தேசவிசேஷத்திலே அநேகசரீர பரிக்ரஹம் ஏககாலத்திலே கூடும்படி எங்ஙனே? அப்படியே இவரையும் பார்த்தருளினால் கூடும்.

(க) "నతేరూపంనచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్।తథాపిపురుషాకారో

அரு.—மானமருமென்னுக்கிப்ரவேசம். (ஈடுபட்டு) என்ற வநந்தரம் "இவர்" என்று சேஷம். பாரவஶ்யத்தாலே தாமான தன்மை அழிந்தால், ஒரு பிராட்டியாய், பரத்வ ஸௌலப்யங்களை அநுபவிக்கலாமோவென்னும் ஆகாங்க்ஷயை ஸம்வாதமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (இரண்டித்யாதி). பகவதிச்சாநுகுணமாக முக்தர்க்கு பஹுப(த்)வநம் வருமாபோலே பகவத் ஸங்கல்பத்தாலே உண்டாயிற்றென்று கருத்து.

(பார்த்தருளினால்)-எம்பெருமான் கடாக்ஷித்தருளினால்.

கேவலம் பகவத்கடாக்ஷத்தாலே இரண்டு பிராட்டிதசை பிறந்ததென்றால் போருமோ? கீழெல்லாவிடங்களிலும் தாமானதன்மை அழிந்ததில்லையோ? அங்கெல்லாம் "தோழி" "தாயார்" "மகள்" என்கிறபேதமுண்டித்தனைபோக்கி, இரண்டுநாயகியானதில்லைஎன்னுமாசங்கையிலே, ஸர்வேஶ்வரன், தன் ஸ்வரூபரூபகுணங்களெல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்கிட்ட வழக்காக்கினத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷம் இப்படி இரண்டுவடிவை எடுக்கப்பண்ணிற்றென்றும், அந்த ஆஶ்ரிதார்த்ததையை, ப்ரமாணபூர்வகமருளுகிறார் (நதேரூபமென்று தொடங்கி-அநுபவிக்கிறாரென்னுமளவும்).

(க) ஜிதந்தா-க-ரு.

http://acharya.org

భక్తానాంత్వం ప్రకాశసే - நதேரூபம்நசாகாரோநாயுதாநி நசாஸ்பதம்। ததாபிபுருஷாகாரோ பக்தாநாம் த்வம்ப்ரகாஶஸே" உன்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளடைய உனக்கில்லையாய்த் தோற்றுவதியென்ன; இப்படி இதடையத்தனக்கின்றிக்கேயிருந்தால் இதடைய ஆருக்கெ ன்னுமபேக்ஷயிலே,[பக்தாநாம்]ஆஶ்ரிதார்த்தமாயிருக்கும்இப்படி ஆஶ்ரிதர்க்காயிருக்கு மென்னுமிடம் எங்கே கண்டோமென்ன; [த்வம்ப்ரகாசஸே] ஸாத்யஸாரத்யாதிகளிலே நீயேகாட்டுவுதி. இத டைய ஆஶ்ரிதார்த்தமாகப்பெறுகையாலே நீ உஜ்ஜ்வலனுகா நிற் புதி. என்னுமாம்,

"இப்படிபரத்வத்தையும், அவதாரங்களையும்,அவதரித்துப்பண் ணும் வ்யாபாரங்களையும், இவ்விடத்தேயுண்டான மநுஷ்யத்வேபர த்வத்தையும்அநுஸந்தித்துத்தனக்காக்கிக்கொண்டிருக்குமிவ்விருப் பையும்தனக்குஉதவுகைக்கும், உறுப்பாகவந்தவதரிக்கும் அவதாரத் தையும் அநுஸந்தித்து, இப்படி அவதரித்து வ்யாபரிக்கிறதும் ஆஶ் ரிதரக்ஷணார்த்தமாக. அவன் பராவஸ்த்தனு யிருக்கிறதும் ஆஶ்ரிதர் குறை தீர்க்கைக்காக. இப்படி இதடைய ஆஶ்ரிதார்த்தமானபின்பு நமக்கொருகுறையுண்டோ?"என்றநுஸந்தித்த வித்தால் பிறந்தப்ரீ திப்ரகர்ஷம்ஓராஶ்ரயத்தில் அடங்காதாயிருக்கையாலே, அந்தஃபுர பரிகரமாய் தங்களில் தோழமையாயிருப்பார் ஒருவர்க்கொருவர் பரத்வாவதரங்களிரண்டிலேயும்தனித்தனி ஊன்றி,அவற்றை அநு ஸந்தித்துக்களித்துப்பேசுகிற விவர்கள் பேச்சாலே தாம் அவற்றை யேபேசி அநுபவிக்கிறார்.

(தனக்காக்கிக்கொண்டு) நாயகியான தனக்காக்கிக்கொண்டென்கை. இது "மன்னிலங்கு பாரதத்து" என்கிற திருமொழியிலே (க) "அண்ணல் மலையுமரங்கமும் பாடோமே" என்றத்தைப்பற்ற. (தனக்கு உதவுகைக்கு) இத்யாதியும், அதிலே "அணியாலிகை தொழுது" என்கிறத்தைப்பற்ற. "போதணியப்பெற்றோமே" என்று களிப்புப்பிறந்தது அங்கேயிறே.

ஆகக்கீழிரண்டு திருமொழியோடு ஸங்கதி சொல்லிற்றுயிற்று. (உ)"స్వరూపం స్వాతన్త్ర్యం భగవతః- ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவதஃ" என்றி ருக்க இவ்வாஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநம் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தைஉண்டாக்கக்

(க) ௧௧-௩-எ. (உ) ஶ்ரீகுணரத்நகோ-

இவ்வாத்மாவின்ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்தால், தனக்காயிருக்கை-ஸ்வரூப விரோதியாய், அவனதாயிருக்குமிருப்பு-ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, அவன்ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கப்புக்காலும் அதடைய ஆஶ்ரிதார்த்தமாக விருக்கிறவிருப்பை அநுஸந்தித்தால், ஆநந்தநிர்பரராய்க் களிக்கும்படியாய் இருக்குமிறே. இப்படிபரத்வஸௌலப்ப்யங்களிரண்டையும் மாறிமாறி அநுபவிக்கிறார்.

ரூ;—மானமருமென்னோக்கிவைதேவி யின்துணையாக்
கானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான் காணேடீ
கானமரும் கல்லதர்போய்க்காடுறைந்த பொன்னடிக்கள்
வானவர்தம்சென்னிமலர்க் கண்டாய்சாழலே.

பதம்.	உரை.
ஏடீ	தோழீ!,
மான் அமரும்	மானினது போன்று
மென்நோக்கி	முக்த (ஓ)மான நோக்கை யுடையளான
வைதேவி	பிராட்டியை
இன் துணையா	இனிய துணையாகக் கொண்டு,
கான் அமரும்	காடுகள் நிறைந்த
கல் அதர்போய்	கல்வழியேபோய்
காடு	நீருநிழலுமற்ற வநங்களிலே
உறைந்தான்	வஸித்திருந்தான்;
காண்!	(என்று ஒருத்தி இகழ்ந்து பேச;)

பதம்.	உரை.
சாழலே	தோழீ!
கான் அமரும் கல்அதர்போய்-;	
காடு	காடுகளிலே
உறைந்த	ஸஞ்சரித்த
பொன் அடிக்கள்	திருவடிகளானவை
வானவர்தம்	தேவதைகளுடைய
சென்னி	முடியிலணியக்கடவ
மலர்கண்டாய்	பூக்களாயிராநின்றன காண்;

[என்று மற்றொருத்தி புகழ்ந்து பேசினபடி]. (க

கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதி). இவனுடைய ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் ப்ரீதிஜநகமானாப்போலே, அவனுடைய ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ப்ரீதிப்ரகர்ஷஜநகமென்று கருத்து; ஆக, ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமே இப்பாரதந்த்ர்யமென்றதாயிற்று. ... ...

அரு;—முதற்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி). "கொடியோனிலங்கை பொடியாச் சிலைகெழு செஞ்சரங்கள் செலவுய்த்தநங்கள் திருமால்" என்று பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான ஶ்ரியஃபதித்வத்தையும் அநுஸந்தித்தவுடனே *மானமருமித்யாதியை அநுஸந்திக்கையாலே ஸௌலப்ப்யம் ஈடுபடுத்துமெ

வ்யா;—முதற்பாட்டு (மானமருமித்யாதி) (க) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப," என்கிறபடியே தனக்கும் அவளுக்கும் யோக்யமான நிலத்திலே நிரதிசயாநந்தயுக்தனாயிருக்கக் கடவவன், அங்கு நின்றும் போந்து அவதரித்துத் திருவயோத்யையும், அவ்விடத்தோபாதி காற்கடைகொண்டு, தங்களுக்கு அயோக்யமான காட்டிலே, மானேடொத்திருப்பதாய் ம்ருதுவான நோக்கையுடைய விதேஹராஜன் புத்ரியைத் தனக்கு இனிய துணையாக, காட்டிலே, முளைத்தாப்போலே யிருக்கிற கல்வழியேபோய், இவ்வெய்யில் வெம்மைக்கும் பாலைநிலத்தின் வெம்மைக்கும் பரிஹாரமான நீரும் நிழலுமெல்லாம் இவளேயாய்ப் போனார்.

(காணேடீயித்யாதி) தோழமையாலே "ஏடீ" என்கிறதாதல்; பிராட்டியைக் கண்டப்ரீதியாலே ததிமுகனைக் குத்தினப்போலே ஹர்ஷத்தாலே சொல்லுகிறாளாதல். விநயமேஸ்வரூபமாயிருக்கக் கடவதிருவடியிறே (உ) "अहमावारयिष्यामि-அஹமாவாரயிஷ்யாமி" என்றான்; நீங்கள் வேண்டினபடி மதுபாநத்தைப் பண்ணுங்கோள். நான் காத்திருந்த ததிமுகாதிகளைத்தொட்டுத்தருகிறேனென்றான்.

(காடுறைந்தான்) ரிஷிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகக்காட்டிலே வர்த்தித்தான் காண். (ங) [रक्षितव्यास्त्वया शश्वद्गर्भभूतास्तपोधनाः-

கைக்காக அடியேபிடித்துக் கூட்டித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒண்டொடியாளித்யாதி).

ஒருபிராட்டிஸம்போதிக்கும்போது விநயமாகச்சொல்ல வேணுமொழிய, இப்படி ஏகவசநமாக ஒருகாலைப்போலே பத்துத்தரமும் சொல்லக்கூடுமோ வென்கிற சங்கைக்காக பத்துப்பாட்டுப் பதங்களை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (காணேடீஇத்யாதி) என்று. இதுக்கு இரண்டுவிதமாகப்பரிஹரிக்கிறார் (ஏடீயித்யாதி). ஸாபத்ந்யகந்தமில்லாதபடி ஸௌஹார்தாதிசயமாதல், ஸௌலப்யாது ஸந்தாநஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷமாதல் இப்படிச்சொல்லப் பண்ணிற்று, என்று கருத்து. ஹர்ஷத்தாலே விநயத்தைவிட்டவருண்டோ வென்ன வருளுகிறார் (விநயமேயித்யாதி).

"காடுறைந்தான்" என்றது-ஈடுபாட்டுக்கு உறுப்பாவானென்னென்னவருளுகிறார் (ருஷிகளித்யாதி). பித்ருவசநத்தாலேயன்றோபோனது; ரக்ஷணார்த்தமென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன ; (ரக்ஷிதவ்யாஇத்யாதி). அதுவ்யாஜம், இதுவேப்ரதாநஹேது வென்று கருத்து. தவ்யப்ரத்யயார்த்தம்

(க) தி-வாய்-அ-கூ-க௦ (உ) ரா-ஸு-கூஉ-உ. (ங) ர-ஆ-க-உக.

ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயாஶஶ்வத்கர்பபூதாஸ்தபோதநா꞉] எங்களுடைய ரக்ஷணம் - உமக்குத்தவிர வொண்ணாது. உமக்குத் தலையோட்டில் பொறி. "உங்கள்தபஸ்ஸாம்ப்ரபாவமும்கிடக்க, நான்ரக்ஷிக்கவேண்டு கிறதென்?" என்ன; [கர்ப்பபூதா꞉] எங்களுக்குக்கைம் முதலுண்டாறு லும்ரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லைகாணும். ராஜமஹிஷியானவள்சக்தி யுண்டென்று, அவகா(ஞ்ஞ) தம் பண்ணுளிறே. ஜநநிதானே கைச்ச தும் புளித்ததும் தவிர்ந்து நோக்குமத்தனையன்றோ? இவ்வாத்மா வின் ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தாலும் உம்மைக்குறித்து நித்யஸ்தநந்த யமாய்க்காணுமிருப்பது. இப்படிச்சொன்ன வார்த்தைக்கு ஒருமறு மாற்றமில்லாமையிறே(க) "ப்ரஸீதந்து-ப்ரஸீதந்து" என்றது.

"பூர்ணராயிருக்கிற நீங்கள் குறைவாளரளவில்இரங்குமத்தனை யன்றோ? நாங்களும் பிறர்கையிலே நோவுபட்டு நிற்கையாலே கு றைவாளரன்றோ" என்ன; உங்களுக்கு நோவுவந்தது உங்களாலன் றே. நோவுபட்ட உங்களளவல்ல நோவுக்கு ஹேதுபூதரான நம் முடையலஜ்ஜை; (க) "யதித்ருஶைரஹம்விப்ரை꞉"; "யதித்ருஶைரஹம்விப்ரை꞉" ஈத்ருஶமான விலக்ஷண புத்தியை யுடையவர்களாலே "நெரு ப்பைக்குளிருக" என்றவாயைக்கொண்டு ராவணனை "நஷ்டமா வாய்" என்று சொல்லமாட்டாமையன்றிறே இருந்தது. நம்மு டையரக்ஷணத்திலேநமக்குப்ராப்தியில்லை. உ"தத்தஸ்ய-தத்தஸ்ய" என் றிருந்தவளைப்போலேயிறேஇவர்களும்சிலர். நோவுபட்டால்அங்கே

(எங்களித்யாதி). ருஷிகள் சொன்னவார்த்தைகொண்டோரக்ஷணம்ப்ரயோ ஜநமென்று ஸாதிப்பதென்ன; பெருமாளுக்கும் அதுவே நினைவென்றதுக்கு ப்ரமாணம்காட்டக்கோலி அவதாரிகை (இப்படியித்யாதி).

(க) "ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா-ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா" என்றதுக்குத் தா த்பர்யம் (நாங்களுமித்யாதி). "தாத்ருஶை꞉-தாத்ருஶை꞉" என்றதே "ஈத்ருஶை꞉-ஈத்ருஶை꞉" என்றதுக்கு அபிப்ராயம் பிராட்டியைப்போலே யாமவர்களென் று தாத்பர்யமாக்கி, அத்தைஉபபாதிக்கிறார் (நெருப்பையித்யாதி). "உபஸ்தி தோயமுபஸ்தித꞉-உபஸ்த்தேயைருபஸ்த்திதஃ'இதியத்" என்றதுக்குபாவம்(சிலரித்

(க) ரா-ஆ-கூ-க. (உ) ரா-ஸு-நுக-நுo.

http://acharya.org

வந்து அவர்கள் குறைதீர்க்கை ரக்ஷணத்துக்கு ஸ்வரூபமாயிருக்க, நோவுபடுவதிகோளும் நீங்களாய், பட்டகுறை அறிவிப்பிகோளும் நீங்களாம்படி நாம் பிற்பாடராளேமென்பது யாதொன்று.

பின்பு (௧)"ஃஃஃ-பாபாநாம்" என்கிற பிராட்டி, "காட்டிலே வர்த்திக்கிறநாளிலே, ஆயுதம் வேண்டா; நீர் ஸாயுதராய்த் திரியப் புக்கவாறே நிழல்மரமாய்த் தோற்றுவீர். ஆர்த்தராய் சரண்யன் தேட்டமாய்த் திரிகிறவர்கள், உம்மை "நிழல் மரம்" என்றுஒதுங்குவர்கள்; சரணாகதரைக் கைவிடாமைஉமக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்குமாகையாலே, ராக்ஷஸரை அழியச்செய்வீர்; அதுதானே ஸத்தைக்குக் கைம்முதலாகநினைத்திருக்கிறஉம்முடையஸத்தையுமழியும்படி, தலைக்கட்டவடுக்கும், ஆன பின்பு காட்டில்வர்த்திக்கும் நாளித்தனையும் ஆயுதத்தைப் பொகட்டுக் கண்டார் இரங்கும்படி தாபஸவேஷத்தோடே திரிய அமையாதோ?" என்று அவள் ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்தில் நிற்கும் ஊற்றத்தினெல்லை அறிகைக்காகச்சொல்ல;(௨)[ஃஃ-அப்யஹம், த்வாம்வா]அஸாதாரணராய்த்தங்களோடு அநந்யராயிருப்பாரைவைத்தோ தந்தாமை விடுவார்விடுவது. உண்டாமன்று ஒக்கவுண்டாய், இல்லையாமன்று ஒக்கவில்லையாம்படியன்றோவிருப்பது [ஃ-நது]நான் துடங்கினவற்றில் தவிரமாட்டாதது, ஈதொன்றுமே. அதுதன்னில் ஸாயுதராய் ஸ்வரக்ஷணத்தில் அயோக்யதை யுடையராயிருக்கையன்றிக்கே,

யாதி). (யாதொன்று) என்றவநந்தரம் "அத்தர்லே என்லஜ்ஜை அதிலே யென்கிறார்" என்று பூரிப்பது.

காடுறைந்தது-ரக்ஷணார்த்தமாகில், *வைதேவி, இன்துணையாகப்போவானென்னென்ன; "அவளும்அவருடைய ரக்ஷணத்தை * ஸ்த்ராணநிகநந்யாயே நஸ்த்ரீகரிக்கிறாளாகையாலே, "இன்துணையாளன்" என்றத்தைப்பரக்க உபபாதிக்கிறார் (பின்பித்யாதி-தவிரமாட்டோம்) என்னுமளவும்.

(ஸத்தையுமழியும்) என்றது - திருமேனிக்கு வாட்டம் வருமென்கை. "திருமேனிக்கு வாட்டமென்றுகையில்வில்லைபொகடு" என்றேநின்றாய், (௩) "ஃஃ- ப்ராணேப்யோபிகரீயஸீ" என்னும்படியான உன்னையும் விடவேண்டிவரிலும், ஆஶ்ரிதரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞையை விடுவதில்லையென்னும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அஸாதாரணராயித்யாதி).

(௧) ரா-யு-௧௧௯-௪௪. (௨) ரா-ஆ-௧௦-௧௧. (௩) ரா-ஆ-௧௦-௨௨.

http://acharya.org

நம்மைபார்த்திருக்கும் ப்ராஹ்மணரை ரக்ஷிக்கிறேமென்று சொல் லிவைத்துத் தவிரமாட்டோம்.

(கானித்யாதி) காட்டில் கல்வழியேபோய் காடுறைந்த ஸ்லாக்க்யமான திருவடிகள்-அமரர் சென்னிப்பூக்கிடாய். (மானமருமித்யாதி) இப்படிதன்ஸ்வரூபத்தைஅழியமாறி ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக க்லேசப்படக்கடவனானால் இவ்வாத்மாவுக்கு ஒருகுறையுண்டோ? (கானமருமித்யாதி) அவன் நிரதிசயாநந்த பரிபூர்ணனாயிருக்கிறது நமக்காகவாயிருந்த பின்பு, இவ்வாத்மாவுக்கு ஒருகுறையுண்டோ?.

மூ;—தந்தைதளைகழலத் தோன்றிப்போயாய்ப்பாடி
நந்தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்காணேடீ
நந்தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்நான்முகற்கு
தந்தை காணெந்தைபெருமான் காண்சாழலே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தந்தை	பிதாவான வஸுதேவருடைய	வளர்ந்தான்காண்	(இப்படி தாயும் தந்தையும் மாற)
தளை	விலங்கானது		வளர்ந்தான் காண்;
கழல	கழன்று விழும்படியா[க		சாழலே;—
தோன்றி	அவதரித்து,		நந்தன்குலமதலையாய்;—
போய்	அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து போய்	வளர்ந்தான்	வளர்ந்தருளினவன்
ஆய்ப்பாடி	திருவாய்ப்பாடியில்	நான்முகற்கு	ப்ரஹ்மாவுக்கு
நந்தன்	ஸ்ரீ நந்தகோபருடைய	தந்தைகாண்	உத்பாதகன்காண்;
குலம்	குலத்துக்கு (உத்தாரகனான)	எந்தை	எமக்கு ஸ்வாமியாகப் போரும்படிக்கீடான
மதலையாய்		பெருமான் காண்	பெருமை பொருந்தியவன் காண். (உ)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (தந்தைதளைகழல) நெடுநாள் பட்ட ஸ்ரீவஸுதேவர் காலில் தளை, அவதரித்த தத்க்ஷணத்திலே

"சாழலே" என்று தோழியை ஸம்போதிக்கிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (காட்டிலித்யாதி). ஸ்வாபதேசம் (இப்படியித்யாதி), (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து ஈடுபட்டார்கள். அதிலும் விஞ்சினது கண்ணனுடைய ஸௌலப்யமாகையாலே, அவதாரம்தொடங்கி ஸாரத்யம்பண்ணினவளவும் க்ருஷ்ணாவதாராஉபதாநங்களைப்பேசி ஈடுபடுகிறார்கள் என்று, இப்பாட்டுத்தொடங்கி எட்டாம்பாட்டளவும் ஸங்கதி.

http://acharya.org

கழன்றதாயிற்று. அவருடைய கம்ஸபயத்துக்குப் பரிஹாரமாக விரஹதாபத்தைப் பண்ணுதே வழியில் அழாதேபோய், பின்பு பருவம் நிரம்புமளவும்செல்ல, "தானேஉடன்படவிருந்தானாகில் வரி இறுத்தியிருக்கிறோம். அன்றாகில் உழக்கோலாலே அடித்துப் பொகடுகிறோம்" என்கிறவூரிலே ஸ்ரீநந்தகோபர் குலத்துக்கு உத்தாரகனாய் வளர்ந்தான் காண். இப்படி ஓரிடத்திலேபிறந்து ஓரிடத்திலே போய் வளருகிறவன், பிறப்புமோரிடத்திலே வ்யவஸ்த்திதமாய், நாட்டார் "அஜன்" என்று சொல்லும்படியிருக்கிற ப்ரஹ்மாவுக்கும் ஜநகன்காண். இஸ்ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தியா என் குலநாதனென்கிறாள். அவன் அகர்மவஶ்யனாயிருந்துவைத்து கர்மவஶ்யருடைய ரக்ஷணத்துக்குவந்து பிறக்குமவனாகையாலும், அவன்தான் ஸர்வகாரண பூதனாகையாலும் நமக்கொரு குறையுண்டோ வென்கிறது. .... (உ)

மூ;—ஆழ்கடல்சூழ் வையகத்தாரேசப் போயாய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார் வைத்ததயி ருண்டான்காணேடீ
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறிவ்
வேழுலகுமுண்டு மிடமுடைத்தால் சாழலே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஏடீ	வைத்த	சேமித்துவைத்த
ஆழ்	ஆழ்ந்த	தயிர்	தயிரை
கடல்	கடலாலே	உண்டான்காண்	அமுதுசெய்தான் காண்;
சூழ்	சூழப்பட்ட		சாழலே!—;
வையகத்தார்	பூமியிலுள்ளாரடைய		தாழ்குழலார் வைத்ததயிர்;—
ஏச	ஏசும்படியாக	உண்ட	அமுதுசெய்த
ஆய்ப்பாடிபோய்	திருவாய்ப்பாடியிலே போய்	பொன்	ஶ்லாக்யமான
தாழ்	தாழ்ந்த	வயிறு	திருவயிறானது
குழலார்	கூந்தலையுடைய ஆய்ப் பெண்கள்		

(பரிஹாரமாக) என்றதுக்கு (வளர்ந்தான் காண்) என்றத்தோடே அந்வயம். (விரஹதாபத்தைப்பண்ணுதே) என்றது முன்புபிறந்தமக்கள் அறுவரும் கம்ஸன்கையிலே அகப்பட்டுப் புத்ரவிரஹத்தைப் பண்ணினாப்போலாகாதபடியென்கை. (தானே) என்றது-கம்ஸனை. நான்முகனுக்கு என்னாதே, "நான்முகற்கு" என்று பூஜித்தருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (பிறப்புமித்யாதி). (உ)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இவ்வேழுலகும்	இவ்வுலகங்களேழையும்	இடம் உடைத்து	(இன்னும் பல உலங்களடங்குகைக்கீடான) அவகாஶத்தை யுடைத்தாயிருக்கும்;
உண்டும்	அமுதுசெய்தவளவிலும்	ஆல்	இவ்வாஶ்சர்யமிருந்தபடி கண்டாயே.

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (ஆழ்கடல்சூழ்) சிசுபாலாதிகளேயன்றிக்கே "நீ இடையன், எனக்குப்பூசல்போரத் தாம்போராய்," என்றானிறே ஜராஸந்தன். (தாழ்குழல்) தங்கள் குழலைப்பேணாதே தேடிவைத்த தயிரையுண்டான். அத்தயிரை அமுதுசெய்த ஶ்லாக்யமான வயிறும் ரக்ஷணத்தில் பர்யாப்தமாகவிராது காண். ஆக அவன் ஆஶ்ரித ஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யம் நேரேகிடையாவிட்டால் களவுகண்டாகிலும் ஜீவிக்குமவனாகையாலும், ரக்ஷணத்தில் பர்யாப்தி பிறந்திராதவனாகையாலும் நமக்கொருகுறையுண்டோ? (ங)

மூ;—அறியாதார்க்கானாயனாகிப் போயாய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தான் காணேடீ
உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டுகந்த பொன்வயிற்றுக்கு
எறிநீருலகனைத்து மெய்தாதால்சாழலே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஏடீ!—;	உகந்தான் காண்	ஸந்தோஷிக்கப் பெற்றான் காண் (என்ன;)
அறியாதார்க்கு	மநுஷ்யத்வேபரத்வமென்றறியாதவர்களுக்கு		சாழலே!—;
ஆன்ஆயனாகி	கோ (ஸ்ரீ) பகுலாவதீர்ணனாய்	உறிஆர்நறுவெண்ணெய் உண்டு உகந்த;—	
ஆய்ப்பாடி	திருவாய்ப்பாடியேற	பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான
போய்	எழுந்தருளி	வயிற்றுக்கு	திருவயிற்றுக்கு
உறி	உறிகளிலே	எறிநீர்	கடல்சூழ்ந்த
ஆர்	சேமித்திருந்த	உலகுஅனைத்தும்	லோகங்களெல்லாம்
நறு	பரிமளிதமான	எய்தாதால்	போதாதுகாண் என்கிறாள். (ச)
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை		
உண்டு	(களவிலே) அமுதுசெய்து		

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (ஆழித்யாதி) தயிர்கடைகிற வாஸனையாலே தாழ்குழலென்கிற தென்றருளுகிறார் (தங்களித்யாதி). ... (ங)

http://acharya.org

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (அறியாதார்க்கு) க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ப்ரவணராகையாலே அதுபின்னாட்டுகிறபடி.

மநுஷ்யத்வே பரத்வமறியாதார்க்குத் தயிரை வருந்திக்கடைந்து உறியிலே சேமித்துவைத்தவன்று கடைந்த வெண்ணெயை உண்டுகந்தான். ஸம்ஸாரிக்கு பகவல்லாபம்போலே அவனுக்கு இது; அவ்வயிற்றுக்குக் கடல் சூழ்ந்தலோகமடையப்போராதுகாண். (ச)

மூ;—வண்ணக்கருங்குழ லாச்சியால் மொத்துண்டு
கண்ணிக் குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்காணேடீ
கண்ணிக் குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும்
எண்ணற்கரிய னிமையோர்க்கும் சாழலே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஏடீ!—;	கட்டுண்டான் காண்	கட்டுண்டு கிடந்தான் காண். (என்ன;)
வண்ணம்	அழகியதாய்		சாழலே!—;
கரு	கருத்திருந்துள்ள	கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும்;—	
குழல்	கூந்தலையுடைய	இமையோர்க்கும்	தேவதைகளுக்கும்
ஆய்ச்சியால்	யசோதைப்பிராட்டி கையாலே	எண்ணற்கு	"இப்படிப்பட்டவன்" என்று நினைக்கவும் கூட
மொத்துண்டு	அடியுண்டு	அரியன்	அஸாத்யன்என்கிறாள்.
கண்ணி	முடிகளையுடைத்தாய்		
குறு	(எட்டம்போராதபடி) குறிதான		
கயிற்றால்	கயிற்றினாலே		

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்ணக்கருங்குழல்) "அவனைப் பெற்றவள்" என்னுமத்தாலே அவளுடைய அவயவங்களில் அழகும் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கும். (மொத்து) எடுத்தது அடியாக மோதினாளாயிற்று. இவனகப்பட்டவப்போதாக ஒரு

அ௫;—நாலாம்பாட்டு. (அறியாதார்க்கித்யாதி) இப்படியே இப்பாட்டாலும் க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி). ... ... (ச)

அ௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) அங்கேயிருந்து மோதலும் கண்ணியால் கட்டுகிறதுமான இவனை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (அவனையித்யாதி). ... ... (ரு)

http://acharya.org

நெடுங்கயிறு தேடப்போகாதே, பல பிணைகளையுடைய குறள் கயிற்றாலே. கயிறு குறுத்தால் உரலில் இடம்காணவொண்ணுதே, அவன் உடம்பிலே இடம்கண்டு நெருங்கிக் கட்டினுள். (கட்டுண்டானுகிலும்) (க) "ஸஜஜ்ஜோஷ்டியதிசக்ரோஷி" என்னும்படியிருந்தானுகிலும். "இவனுக்கு சக்தியில்லை" என்று தோற்றும்படி பரிச்சிந்நனுயிருந்தானுகிலும். இடைச்சிக்கு பரிச்சிந்நனுயிருந்தானுகிலும், ஸ்வயத்நத்தாலறியும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அபரிச்சிந்நனுயிருக்கும். .... (ரு)

மூ.—கன்றப்பறை கறங்கக் கண்டவர்தம் கண்களிப்ப
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினன்காணேடீ
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினனுகிலும்
என்றுமரியனிமையோர்க்கும் சாழலே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஏடீ!;—	மன்றில்	நால்சந்தியிலே
கன்ற	(உகவாதார் நெஞ்சு) கன்றும்படி		மரக்கால்கூத்து ஆடினன் காண் சாழலே!—; (என்ன;)
பறை	பறைகளானவை	மன்றில்மரக்கால்கூத்தாடினனுகிலும்;-	
கறங்க	த்வ (ஃஃ) நிக்கவும்,	இமையோர்க்கும்	தேவதைகளுக்கும்
கண்டவர்தம்	பார்த்த பார்த்த ஜநங்களுடைய வெல்லாம்	என்றும்	என்றைக்கும்
கண்	கண்களானவை	அரியன்	துர்லபன் என்கிறாள்.
களிப்ப	களிக்கவும்,		

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கன்றப்பறை) (பறைகறங்க) கேட்டார் நெஞ்சு ஈரும்படி த்வநிக்க, இடையர் மநஸ்ஸு களிப்ப, மன்றிலே மரத்தைக்காலிலே கட்டி ஆடினன்காண். இப்படி இடையர்கண் வட்டத்திலே நிற்கிற வஸ்துவை ப்ரஹ்மாதிகள் கண்வட்டத்திலே கண்டறிவாரில்லை. .... (சு)

மூ;—கோதைவேலைவர்க்காய் மண்ணகலம் கூறிடுவான்
தூதனுய் மன்னவனுல் சொல்லுண்டான்காணேடீ
தூதனுய் மன்னவனுல் சொல்லுண்டானுகிலும்
ஓதநீர்வையகம் முன்னுண்டுமிழ்ந்தான்சாழலே. (எ)

அநு;—ஆறும்பாட்டு. (கன்றவித்யாதி) "உகவாதார் நெஞ்சுகன்றும்படி பறையானது கறங்க" என்றுய் அதுக்குத்தாத்பர்யம் (கேட்டாரித்யாதி)(சு.)

(க) வி-பு-ஞ.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
	ஏடீ!—;
கோதை	(ராஜசிஹ்நமான) மாலையையும்
வேல்	வேலையுமுடைய
ஐவர்க்காய்	பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு விதே(த்)யனாய்
மண் அகலம்	பூமிப்பரப்பை
கூறிடுவான்	(அவர்களுக்கு) விபஜித்துத்தருகைக்காக
தூதனாய்	தூதக்ருத்யத்திலே அதிகரித்தவனாய்
மன்னவனால்	துர்யோதநனால்

பதம்.	உரை.
சொல்லுண்டான்காண்	அதி(க்ஷே)பிக்கப்பெற்றான்காண்;
	(என்ன;)
	சாழலே!—;
	தூதனாய்மன்னவனால்சொல்லுண்டானாகிலும்;-
முன்	முற்காலத்திலே
ஓதநீர்	கடல்சூழ்ந்த
வையகம்	உலகத்தையெல்லாம்
உண்டு	திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கி (பின்பு)
உமிழ்ந்தான்	(வெளிநாடுகாண) உமிழ்ந்தான் என்கிறாள்.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கோதைவேல்) ராஜசிஹ்நமாக மாலையையும் வேலையுமுடைய அவர்கள் சேஷிகளாய், தான் சேஷபூதனாய், பூமிப்பரப்பைக்கூறிட்டு அவர்களுக்குக் கூறுகொடுக்கைக்காக தூத்யத்திலே அதிகரித்துத் தன்னை ராஜாவாக அபிமாநித்திருக்கிற துர்யோதநனாலே "வ்ருஷலபோஜநம் பண்ணினான்" என்று சொல்லப்பட்டு அவ்தயனாயிருந்தான்காண். [యత్ర సూక్తం - யத்ரஸூக்தம்] இத்யாதி "என்னைஆஶ்ரயித்தவர்களை ஏதேனுமொருபடிஇதிலேஅங்வயிப்பித்தல்லது விடேன். அவர்களுக்கு ப்ராப்தாம்ஶத்தைப் பெறவேணும்"என்றுநீர் சொல்லுகிறசீரியவார்த்தையும்,"என்பந்துக்கள் ஜீவிக்க ஜீவியேன்" என்று அவன் சொல்லுகிற புல்லியவார்த்தையுமொத்து"அவனுக்குச்சிலசொன்னான். இவனுக்குச்சிலசொன்னான்" என்று ஒத்துவிடும் யாதோரிடத்தில் [ప్రలపేత్ - ப்ரலபேத்] அர்த்தமில்லாதவார்த்தையோடொத்து விட்டதிறே. (தூதனையித்யாதி) இப்படி துருக்திபண்ணுவதற்கொருவருமில்லாத ஸமயத்திலே துர்

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (கோதையித்யாதி) வாசியறியாத கோஷ்ட்டியில் தூது நிஷ்ப்ரயோஜநமான மாத்ரமன்றிக்கே, அவத்யாவஹ மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (யத்ரேத்யாதி). ப்ரமாணார்த்தம் (என்னையித்யாதி), (இதிலே) ராஜ்யத்திலே. ... ... (எ)

http://acharya.org

யோதநனில் குறைந்தாரில்லாத இஜ்ஜகத்தை வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தான் காண். .... (எ)

மூ.—பார்மன்னர்மங்கப் படைதொட்டுவெஞ்சமத்துத்
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தான்காணேடீ
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தானாகிலும்
தார்மன்னர்தங்கள் தலைமேலான்சாழலே. (அ)

பதம்.	உரை.
	ஏடீ!—
அன்று	பாரதஸமரம் விளைந்த காலத்திலே
பார்	பூமியிலுள்ள
மன்னர்	ராஜலோகமடைய
மங்க	மாளும்படியாக
வெம்சமத்து	யுத்த (ஸ்த) பூமியிலே
படைதொட்டு	ஆயுதமெடுத்து,
தேர்	ரதி(கி)யாய் நின்ற
மன்னற்கு	அர்ஜுநனுக்கு
ஆய்	துணையாய்
தேர்	தேரை
ஊர்ந்தான்காண்;	நடத்தினான் காண்;
	சாழலே!—
	தேர்மன்னற்காய் அன்றுதேர் ஊர்ந்தான் ஆகிலும்;—
தார்	(ஜயஸூசகமான) தோள் மாலையையுடைய
மன்னர்தங்கள்	அரசர்களின்
தலைமேலான்	தலைமேலே வீற்றிருந்தான் காண். (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (பார்மன்னர்) தரமல்லாதார் பண்ணின துருக்திகளைப் பொறுத்தமாத்ரமேயோ? தரமல்லாத தாழ்ந்த செயலைச்செய்தானென்கிறது. பூமியடைய நெளியும்படிவந்த ராஜலோகமடையத்தரையாம்படி "ஆயுதமெடேன்" என்றுவைத்து ஆயுதத்தை யெடுத்து, எல்லாரும் காணும்படி யுத்தபூமியிலே அவன் ரதியாய்த்தான் ஸாரதியாய், அவ்விழிதொழிலைச்செய்தான்காண். சல்யன் ஸாரத்யம்பண்ண விறாய்க்க; "தாழ்ந்தார்க்கும் உயர்ந்தார் செய்வர்கள்காண்; ப்ரஹ்மாவன்றோருத்ரனுக்குஸாரதியானான்" என்றதிறே. இப்படி தாழ்வு செய்தவன், லோகத்தில் ராஜாக்களானார்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) மன்னர் என்னவமைந்திருக்க, "பார்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பூமியித்யாதி). (இறாய்க்க) என்றதுக்கு, (செய்தான் காண்) என்று கீழ்வாக்யத்தோடந்வயம். சல்யன் "இழிதொழில்" என்று, "மாட்டோம்" என்ன, துர்யோதநன் நிர்பந்தித்துச் செய்வித்துக் கொண்டானென்னுமத்தை யருளுகிறார் (தாழ்ந்தார்க்கித்யாதி). ... (அ)

முடிமேல் மாலையிலே காண் திருவடிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பது. (௧) "ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் - ராஜாதி ராஜஸ்ஸர்வேஷாம்" இத்யாதி. .... (அ)

மூ;—கண்டாரிரங்கக் கழியக்குற ளுருவாய்
வண்டாரான் வேள்வியில் மண்ணிரந்தான் காணேடீ
வண்டாரான் வேள்வியில் மண்ணிரந்தா னாகிலும்
விண்டேழுலகுக்கும் மிக்கான் காண் சாழலே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஏடீ!—;	மண்	(மூவடி) மண்ணை
கண்டார்	பார்த்தவர்களுடைய	இரந்தான்	யாசித்தான்காண்;
இரங்க	மனமிரங்கும்படி	காண்	
கழிய	மிகவும்		சாழலே!—;
குறள்உருஆய்	ஹ்ருஸ்வமான வடிவையுடையனாய்	வண்டாரான் வேள்வியில் மண் இரந்தானாகிலும்;—	
வண்	ஔதார்யஸூசகமான	விண்டு	விபு(பூ)வாய்
தாரான்	தோள்மாலையையுடைய மஹாபலியின்	ஏழ்உலகுக்கும்	லோகங்களுக்கெல்லாம்
வேள்வியில்	யஜ்ஞவாடத்திலே	மிக்கான்காண்	விஞ்சினவன்காண்.

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கண்டாரிரங்க) வடிவழகாலும் வரையாதே தீண்டும்படியாலும், ஆஶ்ரிதர்க்குத் தாழ்வுசெய்யும்படியாலும், க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு போலியாயிறே ஶ்ரீவாமநாவதாரமிருப்பது. சுக்ராதிகள் வார்த்தைக்கும் கேளாதே இரங்கும்படியாக "நாட்டில் வாமநர்கள் வளர்ந்தவிடத்தோ பாதி" என்னும்படி அறக்குறளாய், ராஜாவாய் மாலையிட்டு உதாரனாயிருக்கிற மஹாபலியஜ்ஞபூமியிலே, அவன் கண் வட்டத்துக்குள்ளே நின்று மூன்றடி மண்ணை இரந்தான் காண்; அவன் கண்வட்டத்தே நின்ற இவனை நாட்டில் கண்டவரில்லை கிடாய். .... (௯)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கண்டாரித்யாதி) தன்னைத் தாழவிட்டு ஸாரத்த்யம் பண்ணினது போலே, தன்னை இரப்பாளனாக்கினதும் ஈடுபடுத்துகைக்காகையாலே, அத்தையும் சொல்லுகிறார்களென்னும் ஸங்கதியருளுகிறார் (வடிவழகாலுமித்யாதி). "கழிய"லோகத்தில் குறளெல்லா மொவ்வாதே கழியவென்று சப்தார்த்தமாயருளுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). "விண்டு-விரிந்து-விபுவான, மிக்கான் - விஞ்சினான்" என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). ... ... (௯)

க) பார-உத்யோ.

http://acharya.org

ஊ;—கள்ளத்தால் மாவலியை மூவடிமண் கொண்டளந்தான்
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானென்பரால் காணேடீ
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலுங் கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே யுளன்கண்டாய் சாழலே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
	ஏடீ!
கள்ளத்தால	க்ருத்ரிமவேஷத்தாலே
மாவலியை	மஹாபலிபக்கலிலே
மூவடிமண்	மூன்றடிமண்ணை
கொண்டு	(யாசித்தும்) பெற்று
அளந்தான்	(த்ரிலோகத்தையும்) அளந்தவன் (ஒருவர்க்கும் எளியனாகாதபடி)
வெள்ளத்தான்	திருப்பாற்கடலிலே கிடவாநின்றான்;
வேங்கடத்தான்	திருவேங்கடமலையில் நில்லாநின்றான்,
என்பர்காண்	என்று சொல்லாநிற்பர்காண்;
	சாழலே!—;
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும்	
கலிகன்று	ஆழ்வாருடைய
உள்ளத்தினுள்ளே	ஹ்ருதயத்திலே (நின்று)
உளன்கண்டாய்	(நீக்கினும் நீங்காதபடி) கிடக்கிறான் காண். (க0)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (கள்ளத்தால்) க்ருத்ரிமவேஷத்தைக்கொண்டு சிலர்க்குச் சென்று "கிட்டவொண்ணாதபடி திருப்பாற்கடலிலே காண் அவன் கிடப்பது, சடக்கெனச் சென்று காணவொண்ணாதபடி திருமலையிலே காண் அவன் நிற்பது" என்பர்கள் காண்; அப்படியிருக்கிறவன் காண், ஆழ்வார் ஹ்ருதயத்தில் நின்றும் புறப்படத் தள்ளினாலும் புறப்படாதே கிடக்கிறான். .... (க0)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பதினோராம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழிமுற்றிற்று.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கள்ளத்தாலித்யாதி) ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தால் பிறந்த வநுபவம் உங்யஸ்தகமாகையாலே, பலம் சொல்லுகையும் மறந்து அந்யாபதேசமாய் விட்டது. கீழ்ச்சொன்ன ராமக்ருஷ்ணவாமநாவதாரங்களுக் கடியான வ்யூஹத்திலும், பலஸாதநீயமான திருவேங்கடத்திலுமிருந்தவன், (க) "பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும்" என்கிறபடியே தபஸ்ஸைப்பண்ணி ஆழ்வார் திருவுள்ளமாகிற கலங்காப் பெருநகரத்தைப் பெற்றானென்று அநுஸந்தித்து, இக்குணதிக்யத்திலே ஈடுபடுகிறார்களென்று ஸங்கதி.

"உள்" என்றத்தாலேபலிதம் (புறப்படவித்யாதி). ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பதினோராம்பத்து ஆறாந்திருமொழி
மைந்நின்ற ப்ரவேசம்.

வ்யா;—ஸர்வேஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும் சேர ஒரொன்றே கரைகாணவொண்ணாத இரண்டையும் சேர அநுபவித்தார்; அநந்தரம் (க)"* ೞೆಧಯನ್ತಃಪರಸ್ಪರಮ್ - போதயந்தஃ பரஸ்பரம் பண்ணுகைக்குச் சிலர் தேட்டமாயிற்று. அதுக்கு ஆவாரார்" என்று லோகத்திலே ஆராய்ந்தார்; அவர்களுடைய ஸ்ருஜ்யத்வ கர்மவஶ்யத்வாதிகளாலே, தங்களோட்டையான இதர தேவதையை ஆஶ்ரயிப்பாரும் ஸ்துதிப்பாருமாய்ச் செல்லாநின்றது; "இவர்கள் இப்படிச் செய்கிறது-ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ விஷயமாயும், ஸௌலப்ய விஷயமாயும், ப்ராப்தி விஷயமாயுமுள்ள ஜ்ஞாநமில்லாமை"என்று பார்த்து,"கெடுவிகாள்! நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகளோடு உங்களோடு வாசியில்லை காணுங்கோள் அவனுக்குக் குழைச்சரக்காமிடத்தில்; ஆனபின்பு அவனையே ஆஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோள்" என்கிறார். .... *

மூ;—மைந்நின்ற கருங்கடல்வா யுலகின்றி
வானவரும் யாமுமெல்லாம்
நெய்ந்நின்ற சக்கரத்தன் திருவயிற்றில்
நெடுங்காலம் கிடந்ததோரீர்
எந்நன்றி செய்தாரா வேதிலோர்
தெய்வத்தை யேத்துகின்றீர்
செய்ந்நன்றி குன்றேல்மின் தொண்டர்காள்
அண்டனையே யேத்தீர்களே. (க)

பதம்,	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டர்காள்	(அப்ராப்தவிஷயத்திலே) தொண்டு பூண்டிருப்பீர்காள்!	மைநின்ற	மைமாறுதே நின்றுப் போலே
		கரு	கறுத்திருந்துள்ள
		கடல்வாய்	கடலிடத்து [றிக்கே
		உலகு இன்றி	லோகமொன்று மின்

அரு;—மை நின்றவின் ப்ரவேசம். கீழிரண்டு திருமொழியாலும் தோழியோடும், இதுக்கு ஸங்கதியருளுகிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). (சேர) என்றவநந்தரம், "விலையிடமெங்குமின்றியிலே அநுபவித்தவர்" என்று சேஷம்.

(க) கீ-கo-கூ.

http://acharya.org

வானவரும் தேவதைகளும்	எதிலோர் விரோதிகளான தாமஸர்களுடைய
யாமும் (மநுஷ்யர்களான) நாமும்	தெய்வத்தை தேவதைகளை
எல்லாம் (ஆகிய) கார்யவர்க்கமடங்கலும்	எந்நன்றி செய் என்ன உபகாரம்செய்தாரா தாராகக் கொண்டு
நெய் நின்ற நெய்யிட்டு விளாங்காநின்ற	ஏத்துகின்றீர் ஸ்துதிசெய்யாநின்றீர்?
சக்கரத்தன் திருவாழியை அணிந்த எம்பெருமானுடைய	செய்நன்றி உபகாரஸ்ம்ருதியை
திருவயிற்றில் திருவயிற்றிலே	குன்றேல்மின் குறைக்காதே கொள்ளுங்கோள்;
நெடுங்காலம் நெடுநாளளவும்	அண்டனையே ஸர்வேஶ்வரனையே
கிடந்தது அடங்கிக்கிடந்தமையை	ஏத்தீர்கள் ஏத்தக்கடவீர்கள்.
ஓரீர் அறிகிறீரில்லையே;	

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (மைநின்றவித்யாதி) மைமாறுதே நின்றாப் போலேஒத்த அந்தக் கடலிடத்தே லோகமொன்று மின்றிக்கே. (வானவரும் யாமுமெல்லாம்) விபூதியழிகிற தென்று அழியாமல் நோக்குகைக்குக் கடைந்து நெய்யிட்ட திருவாழியை யுடையவன் திருவயிற்றிலேநெடுங்காலம்கிடந்தது, (ஓரீர்) அறிகிறீர். பத்துமாஸம் சுமந்ததுக்காகத் "தாய்"என்று நின்றிகோள். (எந்நன்றி யித்யாதி) உபகாரஸ்ம்ருதி கிடக்க ஸ்வாராத தேவதையைப்பற்ற வேண்டாவோ? (ஏதிலோர் தெய்வத்தை) "ஏதிலோர்" என்று-சத்ருக்கள்; "சத்ருக்களுடைய தேவதை" என்கிறது ஸத்வத்துக்கு தமஸ்ஸு விரோதியாகையாலே, தாமஸருடைய தெய்வமென்று "ஏதிலோர் தெய்வம்"என்கிறது. (செய்நன்றி குன்றேல்மின்) உபகாரஸ்ம்ருதியை விடாதே கொள்ளுங்கோள். (தொண்டர்காளித்யாதி) மைநின்ற-கறுத்துக்கொண்டு விபூதியை

அரு;—முதற்பாட்டு. (மையித்யாதி) மைநின்ற-மையோ டொத்ததாகையாலே, கருங்கடலிடத்தென்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மைம்மாறுதேயித்யாதி). (அந்த) என்றது - கருமையை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. "நெடுங்காலம்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (பத்தித்யாதி). "மைந்நின்ற" என்ற பதத்துக்கும், "கரும்"என்றதுக்கும் புநருக்தி நேரே பரிஹரிக்கவேண்டியும், முன்பு அவிசதமான வர்த்தங்களை விசதீகரிக்கவும் திருவுள்ளம்பற்றி மீளவும் வ்யாக்யாநம் செய்கிறார் (மைநின்றவித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் கறுப்பாலே கருவுதலைச்சொல்லுகிறது. ... ... (க)

அழிக்க ஒருப்பட்ட கடலிடத்து, ம்ருத்யுவின் வாயென்னுமா போலே.

(வானவரித்யாதி) ஆஶ்ரயணீயரானவர்களும் ஆஶ்ரயிக்கிற நாமும் மற்றுமுண்டான பதார்த்தங்களும். (எங்நன்றியித்யாதி) ஏதேனும் நன்மை செய்தாலும் ஆராதே "அட்டுதிருக்கச்சுட்டுது தருவாய்"என்னும் தேவதைகளை (க) [మిత్రభావేనసమ్ప్రాప్తం నత్యజేయం కథఞ్చన-மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சந] "பொய் யேயாகிலும் ஓரடிவரநின்றவனைவிடில் நான் பிழையேன்"என்னுமவ னைப்பற்றுகிறிகோளோ? (ஏதிலோர்தெய்வத்தை) தமோகுணப்ரசு பூதராயிருக்கையாலே பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்று உபாஸிக்கப் போகாதவர்களை. (தொண்டர்காள்) அப்ராப்த விஷயங்களிலே தாழ்வுசெய்ய வாசைப்பட்டநீங்கள். (அண்டனையேயேத்தீர்களே) ஸர்வேஶ்வரனையே ஏத்தப்பாருங்கோள். இரண்டு விபூதிக்கும் அண்டமென்று பெயர்.

மூ.—நில்லாத பெருவெள்ளம்நெடுவிசும்பின்
மீதோடிநிமிர்ந்தகாலம்
மல்லாண்ட தடக்கையால் பகிரண்ட
மகப்படுத்தகாலத்தன்று
எல்லாரு மறியாரோ வெம்பெருமா
னுண்டுமிழ்ந்த வெச்சில்தேவர்
அல்லாதார் தா முளரே யவனருளே
யுலகாவ தறியீர்களே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நில்லாத	ஓரிடத்தில் நிலையில்லாத	தட	பெரிதான
பெருவெள்ளம்	பெருவெள்ளமானது	கையால்	திருக்கையினாலே
நெடு	அபரிச்சிந்நமான	பகிரண்டம்	பரமபதத்தை (ப்ரளயம் கொள்ளாதபடி)
விசும்பின்மீது	ஆகாசத்துக்குமேலே	அகப்படுத்தகா	பாதுகாத்தருளின
ஓடி	வழிந்தோடி [யும்,	லத்து	காலமாகிற
நிமிர்ந்தகாலம்	ப்ரவஹித்தகாலத்தை	அன்று	அக்காலத்தையும்
மல் ஆண்ட	மிடுக்கையுடைத்தாய்	எல்லாரும்	எல்லாரும்

(க) ரா-யு-கஅ-ங.

http://acharya.org

அறியாரோ	அறியாதிராநின்றார்களோ?
எம்பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரன்
உண்டு	அமுதுசெய்து
உமிழ்ந்த	(பின்பு) உமிழ்ந்த
எச்சில் அல்லாதார்	உச்சிஷ்டமாகாத
தேவர்தாம்	தேவதைகள் தாம்
உளரே	இராநின்றார்களோ?
உலகு	லோகமானது
ஆவது	ஸத்தைபெற்றிருப்பது
அவன்அருளே	அவனுடைய ப்ரஸாதாதீநமென்பதை
அறியீர்களே	அறியமாட்டிகோளோ?,

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (நில்லாத) ஓரிடத்தில் நிலைநில்லாத பெருவெள்ளமானது, அபரிச்சிந்நமான ஆகாசத்துக்கு மேலே போய்ப் போருகிறகாலம். (மல்லாண்டித்யாதி) மிடுக்கையுடைத்தான திண்டோளாகிற பெரியகையாலே பஹிரண்டங்களையு மகப்படுத்தினகாலம். அன்றிக்கே; ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரளயம்சென்று அடராதபடி தன் திருக்கையாலே பரமபதத்தைத் தன் கைக்கீழே யிட்டுக்கொண்டு நின்றகாலமென்னவுமாம்.

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (நில்லாதவித்யாதி) பத்துமாஸம் தாய்வயிற்றிலே இருந்தும் நாட்டாரறிந்து சொன்னபடியாலே "தாய்"என்று ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. "அவன் திருவயிற்றிலே நெடுங்காலம் கிடந்தும் அறிவாரார்" என்னு மபேக்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(திண்டோளாகிற) என்றது-"மல்லாண்ட" என்ற பதத்தாலேஸ்மாரிதமான (க)"திண்டோள் மணிவண்ணா" என்கிறபாசுரத்தினர்த்தம்; இத்தால் ப்ரமாண ப்ரதர்ஶநம் பண்ணினபடி. (பஹிரண்டங்களையு மகப்படுத்தின காலம்) என்றது-(உ)"அண்டரண்ட பகிரண்டத்தொருமாநிலமெழுமால்வரைமுற்றுமுண்ட கண்டங்கண்டீர்" என்கிறபடியே மஹாப்ரளயத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்போது, "நில்லாதவித்யாதி - நிமிர்ந்த காலம்" என்றது - அவாந்தரப்ரளயமாய், அக்காலத்திலே "எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த எச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே" என்றந்வயிப்பது. "அகப்படுத்த காலத்து" மஹாப்ரளயத்திலே, "அவனருளே-உலகாவதறியீர்கள்" என்றந்வயிப்பது.

" அன்று எல்லாருமறியாரோ?" என்றதுக்கு - வேதாதிகள். ப்ரவ்ருத்தமான காலத்திலே ருஷிகளெல்லாரு மறியாரோவென்று பொருள். இப்படியன்றிக்கே,"கேவலம் அவாந்தரப்ரளயம் தானேயாக்கி,வெள்ளம் நிமிர்ந்தகாலமுமாய் அகப்படுத்த காலமுமானவன்று" என்று ஏகமாக அந்வயமேயாகத் திருவுள்ளம்பற்றி பகிரண்டபதத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கே

(க)திருப்பல்லாண்டு-க. (உ) அமலன-ரு.

http://acharya.org

(அன்றெல்லாரு மறியாரோ)இவ்வர்த்த மறியாதாருண்டோ? (எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த) இவனுக்குப் புறம்பாயிருப்பதொன்றைப்பற்றி இவனைக்கைவிட்டீர்களோ? (அவனருளே) லோகத்தினுடைய ஸத்தை அவனுடைய ப்ரஸாதாயத்தமென்னுமிடம் அறியீர்களோ? (உ)

மூ.—நெற்றிமேல்கண்ணானும் நிறைமொழிவாய்
நான்முகனும் நீண்டநால்வாய்
ஒற்றைக்கை வெண்பகட்டி லொருவனையு
முள்ளிட்ட வமரரோடும்
வெற்றிப்போர்க் கடலரையன் விழுங்காமல்
தான்விழுங்கி யுய்யக்கொண்ட
கொற்றப்போராழியான் குணம்பரவாச்
சிறுதொண்டர் கொடியவாறே. (ரு)

பதம்.	உரை.
நெற்றிமேல் கண்ணானும்	நெற்றிக்கண்ணனை ருத்ரனையும்
நிறை	அர்த்தங்களால் நிறை
மொழி	வேதங்களை [ந்த
வாய்	வாயாலே உச்சரியா நின்றுள்ள
நான்முகனும்	சதுர்முகப்ரஹ்மாவை
நீண்ட	தீர்க்கமாய் [யும்,
நால்	தொங்காநின்றுள்ள
வாய்	வாயையும்
ஒற்றைக்கை	ஒற்றைத்துதிக்கையையுமுடைய
வெண்பகட்டில் ஒருவனையும்	(ஐராவதமென்கிற) வெள்ளானைக்குப்பாகனை இந்த்ரனையும்

பதம்.	உரை.
உள்ளிட்ட	உள்ளீடாகவுடைய
அமரரோடும்	மற்றதேவதைகளையும்
வெற்றிப்போர்	யுத்தஜயிஷ்ணுவான
கடலரையன்	ஸமுத்ராபிமாநிதேவதை
விழுங்காமல்	விழுங்கவொண்ணாதபடி [வைத்து
தான்விழுங்கி	தான்திருவயிற்றில்
உய்யக்கொண்ட	நோக்கியருளினவனாய்
கொற்றம்	ஐஶ்வர்யஸூசகமாய்
போர்	எதிரிகளை எதிர்ந்து பொருகிற

யித்யாதி). அப்போது-"அத்து" என்றது-சாரியைச்சொல்லு. பரமபதத்துக்கு ப்ரளயம் வர ப்ரஸக்தியில்லையாகிலும், ரஸோக்தியாக இதின் கொடுமையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். "அல்லாதார் - தாமுளரே" என்கிற ஸ்வரத்துக்கு உட்கருத்தருளுகிறார் (இவனுக்கித்யாதி). ... ... (உ)

http://acharya.org

ஆழியான்	திருவாழியாழ்வானைக் கையிலே யுடைய ஞனஎம்பெருமா னுடைய	பரவா ஸ்துதிசெய்யாத சிறுதொண்டர் க்ஷுத்ர கிங்கரர்களுடைய கொடியஆறே கொடுமையிருந்தபடி என் தான்! (என்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறார்.) (௩
குணம்	திருக்கல்யாணகுணங் களை	

வ்யா. — மூன்ரும்பாட்டு. (நெற்றியித்யாதி) லலாடநேத்ரனும், அர்த்தத்தாலே பூர்ணமான வேதத்தை உச்சரியாநின்றுள்ள சதுர்முகனும், நீண்டு நான்றிருக்கிற வாயையும் ஒருகையையுமுடைத்தான வெள்ளையானையையுடைய இந்த்ரனுள்ளிட்டவமரரோடும். (வெற்றிப்போரித்யாதி) கடலுக்கபிமாநியானவன் விழுங்காதபடி தன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, ஐஶ்வர்யஸூசகமாய், எதிரிகளை முடிக்கவற்ருன திருவாழியை யுடையவனுடைய குணங்களை, அடைவுகெடச்சொல்லாத தண்ணிய க்ஷுத்ரங்களை ஸஹிக்க வரிதாயிருக்கிற வவர்கள் க்ரௌர்ய மிருந்தபடியென்? (௩)

மூ.—பனிப்பரவைத்திரை ததும்பப் பாரெல்லாம்
நெடுங்கடலேயான காலம்
இனிக்களைக ணிவர்க்கில்லையென்றுலக
மேழினையுமூழில்வாங்கி
முனித்தலைவன் முழங்கொளிசேர் திருவயிற்றில்
வைத்தும்மை யுய்யக்கொண்ட
கனிக்களவத் திருவுருவத் தொருவனையே
கழல்தொழுமா கல்லீர்களே. (௪)

அரு;—மூன்ரும்பாட்டு. (நெற்றியித்யாதி) "'அல்லாதார் தாமுளரே'என்று நீர் சொல்லா நின்றீர்; முக்கண்ணன் முதலானரைப் பரதெய்வங்களாகச் சொல்லுவாரு முண்டாயிருந்ததே" என்ன, அத்தை எடுத்துக் கழிக்கிருரென்று ஸங்கதி.

(நான்றிருக்கிற) தொங்காநிற்கிற. "பகடு" - ஆனை. இந்த ப்ரளயத்திலே ப்ரஹ்மாதிகளைக் கடலரையன்விழுங்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்னும் சங்கையிலே, அவர்களபிமாநாந் தர்ப்பூதமான லோகத்திலுள்ளாரை விழுங்குவதே, அவர்களுக்கு மொக்கு மென்றருளிச்செய்த தென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிருர் (கடலுக்கித்யாதி). ... ... (௩)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பார்எல்லாம்	பூமியடங்கலும்	திருவயிற்றில் வைத்து	திருவயிற்றிலே வைத்து
பனி	குளிர்ந்து	உம்மை	உங்களை
பரவை	பரந்திருக்கிற	உய்யக்கொண்ட	உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினவனாய்,
திரை	அலைகளானவை	முனி	ஸாத்விகர்களுக்கு
ததும்ப	எறியும்படி	தலைவன்	தலைவனாய்
நெடுங்கடலே யானகாலம்	பெரிய கடலானது வ்யாபித்தகாலத்திலே	கனி	கனிந்திருந்துள்ள
இவர்க்கு	"இவ்வுலகத்தார்க்கு	களவம்	களாம்பழம்போன்ற
இனி	இனிமேல்	திருஉருவம்	வடிவுடையனாய்,
களைகண்இல்லை என்று	ரக்ஷகரா வார்ஆருமில்லை" என்று	ஒருவனையே	அத்விதீயனான ஸர்வேஶ்வரனையே
உலகம் ஏழினையும்	உலகங்களெல்லாவற்றையும்	கழல்தொழும்ஆ	அடிதொழும்படியை
ஊழில்வாங்கி	முறையாலேவாங்கி	கல்லீர்களே	கற்கமாட்டிகோளே.
மூழங்கு	முழங்காநின்றுள்ளதாய்		
ஒளிசேர்	ஒளிசேர்ந்திருப்பதுமான		

வ்யா.—காலாம்பாட்டு. (பனிப்பரவை) குளிர்ந்து பரந்திருக்கிற திரைகளாலே அலையெறிந்துள்ள கடலானது ஸர்வலோகங்களும் தானேயானகாலம். (இனிக்களைகணிவரித்யாதி) "இனி இவர்களுக்கு ரக்ஷகர் ஆருமில்லை" என்று த்ரைலோக்யத்தையும் முறைபாலே, ஸத்வஸ்த்தனான ஸர்வேஶ்வரன், மூழங்காநின்றுள்ள ஒளிசேர்ந்திருந்துள்ள திருவயிற்றில்வைத்து, உம்மையுய்யக்கொண்ட. கனிந்திருந்து களாம்போலேயிருந்துள்ள திருவுடம்பையுடைய ஒருவனையே கழல்தொழமாகல்லீர்களே. .... (ச)

அநு;—காலாம்பாட்டு. (பனியித்யாதி) "சிறுதொண்டர்கொடியவாறே" என்று வெறுத்தவாறே, எங்களுக்கு அவன் குணம்பரவும்படி நீர்வழி சொல்லவேணுமென்ன, அவன் திருவடிகளைத் தொழுங்கோ ளென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"பரவை" என்றதினர்த்தம் (பரந்திருந்துள்ள)என்றது. "ஊழில்" என்றதினர்த்தம்-(முறையாலே)என்றது;"வாங்க"என்றுசேஷம்."களவம்போலே" பாணை போலே யென்னுதல். ... ... (ச)

ரு,—பாராரும்காணுமே பரவைமா
நெடுங்கடலே யானகாலம்
ஆராணுமவனுடைய திருவயிற்றில்
நெடுங்காலம் கிடந்ததுள்ளத்து
ஓராதவுணர்விலீ ருணருதிரேல்
உலகளந்தவும்பர்கோமான்
பேராளன் பேரான பேர்களாயிரங்
களுமே பேசீர்களே. (ரு)

பதம்.	உரை.
பார்	பூமியிலே
ஆரும்	ஒருத்தரையும்
காணுமே	காணவொண்ணுதபடி
மா நெடுங்கடலே	மஹாஸமுத்ரந்தானே
பரவைஆன காலம்	பரந்து (ப்ரளயம்)கொண்ட காலத்திலே
ஆராணும்	எவரும்
அவனுடைய	அந்த எம்பெருமானு
திருவயிற்றில்	திருவயிற்றிலே [டைய
நெடுங்காலம்	நெடுநாள்வரை
கிடந்தது	அடங்கிக்கிடந்தமை
உள்ளத்து	நெஞ்சிலே [யை
ஓராத	அநுஸந்திக்கப்பெருத
உணர்வு இலீர்	அறிவுகேடர்களே! (நீங்கள்)
உணருதிரேல்	சேதநராயிருந்திகோளாகில்,
உலகுஅளந்த	திருவுலகளந்தருளினவனாய்
உம்பர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
கோமான்	நிர்வாஹகனாய்
பேராளன்	மஹாநுபாவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
பேரான	வாசகங்களான
பேர்கள் ஆயிரங்களுமே	ஸஹஸ்ரநாமத்தையே
பேசீர்கள்	பேசுங்கள். (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாராரும்காணுமே) பூமியிலொருத்தரையும் காணவொண்ணுதபடி எங்கும் தானேயாய்க் கொண்டு கடல் பரந்தகாலம், ஒருத்தரும் அவன் திருவயிற்றிலே நெடுங்காலம் கிடந்ததை ஓராத அறிவுகேடர்காள்! (உணருதிரேல்) சைதந்ய

௮௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) "திருவயிற்றிலேவைத்து உய்யக்கொண்டவன் கழல்களை நாங்கள் தொழுகை எங்ஙனே கண்டன்றோ தொழுவது என்ன; நீங்கள் தொழமாட்டிகோளாகிலும் உங்கள் தலையிலே அடியிட்டான்; அவனுடைய பேராயிரத்தைப் பேசலாமே யென்கிறுரென்று ஸங்கதி. ... ... (ரு)

http://acharya.org

முண்டாகில் வரையாதே எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைவைத்து, அத்தாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனுய் அளவுடையவனு யிருந்துள்ளவனுடைய பெயரான திருநாமங்களைப்பேசீர்களே. (௫)

மூ.—பேயிருக்குநெடுவெள்ளம் பெருவிசும்பின்
மீதோடிப் பெருகுகாலம்
தாயிருக்கும்வண்ணமே யும்மைத்தன்
வயிற்றிருத்தி யுய்யக்கொண்டான்
போயிருக்க மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம்
கொண்டாடும் தொண்டீர் பெற்ற
தாயிருக்க மணைவெந்நீராட்டுதிரோ
மாட்டாத தகவற்றீரே. (௬)

பதம்.	உரை.
பேய்இருக்கும்	மநுஷ்யர்களொருவருமில்லாதபடி) வெறும்பேய்களேயிருக்கக்கடவ
நெடுவெள்ளம்	மஹாப்ரவாஹமானது
பெருவிசும்பின்மீது ஓடி;—	
பெருகுகாலம்	ப்ரவஹித்தகாலத்திலே
தாய்இருக்கும் வண்ணமே	நோன்புநோற்றுப்ரஜையை வயிற்றிலேவைத்து நோக்கும் தாயைப்போலே
உம்மை	உங்களை
தன்வயிற்று	தன் திருவயிற்றிலே
இருத்தி	வைத்து
உய்யக்கொண்டான்	உஜ்ஜீவிப்பித்தருளின ஸர்வேச்வரன் (இவைநம்மைப்பற்றுமல் புறம்புபோயிற்றனஎன்று)
போயிருக்க	வெறுத்திருக்க,
இங்கு	இங்கே
மற்றுஓர்புதுத்தெய்வம்	மற்றொருக்ஷுத்ரதேவதையை
கொண்டாடும்	கொண்டாடுகிற
தொண்டீர்	தொண்டர்காள் !
பெற்றதாய்	(வருந்திப்) பெற்றதாய்
இருக்க	விளங்காநிற்க (அவளை அநாதரித்து)
மணை	(அசேதநமானதொரு மணைக்கட்டையை)
வெந்நீர் ஆட்டுதிரோ	உபசரியாநின்றிகோளோ ?;
மாட்டாத	செயயமாட்டாத
தகவுஅற்றீரே	இரக்கமற்றிகோளே.

அ௺;—ஆறும்பாட்டு. (பேயித்யாதி) "பேர்களாயிரங்களைப் பேசீர்களே" என்று சொல்லச் செய்தே ஒருவரும் சொல்லமாட்டாதே வாஸநாபலத்தாலே தேவதாந்தரபஜநத்திலே ஒருப்படுகிற படியைக்க... , "ஐயோ ! நீங்கள் இப்படிச் செய்யுமது ந்யாயமோ" என்று சிவிட்கொ...கிறரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (பேயிருக்குமித்யாதி) பேயிருக்கும் என்னவே - மநுஷ்யர்கள் ஒருவருமில்லை யென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (தாயிருக்கும்) ப்ரஜையைப் பெறுகைக்கு நோன்பு நோற்று, அப்ப்ரஜையை வயிற்றிலே வைத்துக்கொடிருக்கும் தாயைப் போலே, உம்மை வயிற்றிலே வைத்துஉய்யக் கொண்டவன், "நாம் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு நம்மைப்பற்றப்பாராதே புறம்பே போயிற்றன" என்று வெறுத்துப்போயிருக்க, அங்கே புதுசாயிருக்கிற தேவதைகளைக் கொண்டாடுகிற தொண்டீர்!. (பெற்றதாயித்யாதி) அசேதநமாயிருப்ப தொன்றை வெந்நீராட்டுதிரோ? செய்ய மாட்டாத க்ருபையற்றீரே. .... (சு)

மூ.—மண்ணாடும் விண்ணாடும் வானவரும்
தானவரும் மற்றுமெல்லாம்
உண்ணாதபெருவெள்ள முண்ணாமல்
தான்விழுங்கி யுய்யக்கொண்ட
கண்ணாளன் கண்ணமங்கை நகராளன்
கழல்சூடி யவனையுள்ளத்து
எண்ணாதமானிடத்தை யெண்ணாத
போதெல்லா மினியவாறே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்ணாடும்	பூலோகமும்	உண்ணாத	தகையவொண்ணாத
விண்ணாடும்	ஸ்வர்க்கமும்	பெருவெள்ளம்	மஹாப்ரவாஹமானது
வானவரும்	தேவர்களும்	உண்ணாமல்	(உலகத்தை) விழுங்காதபடி [வைத்து
தானவரும்	அஸுரர்களும்	தான்விழுங்கி	தான் திருவயிற்றிலே
மற்றும் எல்லாம்	மற்றுமுண்டான பதார்த்தங்களெல்லாம் (கூடி முயன்றாலும்)	உய்யக்கொண்ட	உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினவனாய்

"போயிருக்க" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நாமித்யாதி). "ஈன்றோளிருக்க மணைவெந்நீராட்டுதிரோ" என்று, அவளிருந்து பெற்ற மணையை நீராட்டிப் பூச் சூட்டுவாரைப் போலே, அவனுக்குச் சேஷபூதரை ஆராதிக்கக் கூடுமோ என்றுவிவக்ஷித்தருளுகிறார் (அசேதநேத்யாதி). (க்ருபையற்றீரே) என்றதுக்கு எம்பெருமானுடைய வெறுப்பை எண்ணி, அநுகூலிக்க வேணுமென்று இரங்காதே போனீர்களே, அது ந்யாயமோ வென்று கருத்து. ... (சு)

கண்ணாளன்	மஹாக்ருபாளுவாய்	அவனை	அந்த எம்பெருமானை
கண்ணமங்கை	திருக்கண்ணமங்கை	உள்ளத்து	நெஞ்சிலே
நகராளன்	க்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய	எண்ணாத	அநுஸந்தியாத
		மானிடத்தை	மநுஷ்யரை
கழல்	திருவடிகளை [ந்து	எண்ணாதபோதெல்லாம்	ஸ்மரியாத காலமெல்லாம்
சூடி	(தம்தலையிலே) அணி	இனியவாறே	(எனக்கு) இனிதாகச் செல்லாநின்றபடி.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) பூமியும் ஸ்வர்க்கமும், தேவர்களும், அஸுரர்களும், மற்றுமுண்டானபதார்த்தங்களுமெல்லாங்கூட "உண்ணப்போகாதுஎன்று" தகையவொண்ணாதென்று பெருவெள்ளம் உண்ணுதபடிக்கிடாகத் தான்விழுங்கி உய்யக்கொண்ட ஜகந்நிர்வாஹகன்; க்ருபாவானென்னவுமாம். இப்படி க்ருபை பண்ணி ஸந்நிஹிதனாய்க்கொண்டு திருக்கண்ணமங்கைக்கு நிர்வாஹகனானவனுடைய திருவடிகளைப்பேணி, அவனை ஹ்ருதயத்திலே எண்ணாத மநுஷ்யரை. (எண்ணாத போதெல்லாமினியவாறே) பகவத்ஜ்ஞானமும் வேண்டா; வைஷ்ணவ ஸஹவாஸமும் வேண்டா; அவைஷ்ணவர்களை நினையாதபோது - இனிதென்கை. .... (எ)

மூ.—மறங்கிளர்ந்த கருங்கடல்நீருரந்துரந்து
பரந்தேறி யண்டத்தப்பால்
புறங்கிளர்ந்தகாலத்துப் பொன்னுலக
மேழினையு மூழில்வாங்கி

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "தகவுற்றீரே" என்று ஸவிநயமாகச் சொன்னாலும், குரங்குப் பிடிபோலே பிடித்ததையே பிடித்துக்கொண்டு மூர்க்கராயிருக்கும் படியைக் கண்டு, "இவர்களோடு நாம் வார்த்தையிடுகை நமக்கு துக்க மித்தனை போக்கி பலிப்பதில்லை" என்று கைவாங்குகிறாரென்றுஸங்கதி.

(உண்ணப்போகாது) என்றதுக்கு விவரணம் (தகையவொண்ணாதென்று) என்கிறது. அதாவது - இவையெல்லாம் கூடியும் ப்ரளயத்தைத் தகையமாட்டாதென்று விசாரித்தென்றபடி. ... ... (எ)

http://acharya.org

அறங்கிளர்ந்த திருவயிற்றினகம்படியில்
வைத்தும்மை யுய்யக்கொண்ட
நிறங்கிளர்ந்தகருஞ்சோதி நெடுந்தகையை
நினையாதார் நீசர்தாமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மறம்கிளர்ந்த	கொடுமைபொருந்திய	அறம்	ரக்ஷணதர்மத்தாலே
கருங்கடல்	கருங்கடலின்	கிளர்ந்த	விஞ்சின
நீர்	ப்ரவாஹமானது	திருவயிற்றின் அகம்படியில்	திருவயிற்றினுள்ளே
உரம்	வேகத்தாலே	வைத்து	வைத்து
துரந்து	ஓடி	உம்மை	உய்யக்கொண்ட;
பரந்து	சுற்றும்பரம்பி	கருநிறம்கிளர்ந்த	கருமைமிக்கிருந்துள்ள
அண்டத்து அப்பாற்புறம்	அண்டகடாஹத்துக்கு அவ்வருகாக	சோதி	தேஜஸ்ஸையுடைய
ஏறி	வ்யாபித்து	நெடுந்தகையை	ஸர்வேஶ்வரனை
கிளர்ந்தகாலத்து	கிளர்ந்த ஸமயத்திலே	நினையாதார் தாம்	நினைக்கப்பெறுதவர்கள்
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான	நீசர்	மிகத்தண்ணியர்கள். (அ)
உலகம்ஏழினையும்	உலகங்களனைத்தையும்		
ஊழில்வாங்கி	முறையாலேவாங்கி,		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மறங்கிளர்ந்த கருங்கடல் நீருரந் துரந்து பரந்தேறி) உரத்தாலேயோட்டி அண்டத்துக்கவ்வருகாக. புறங்கிளர்ந்த காலத்து, ஸ்ப்ருஹணீயமான லோகங்களை முறையிலே வாங்கி ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாத ரக்ஷணதர்மத்தாலே விஞ்சின திருவயிற்றினுடைய உள்ளேவைத்து உம்மை உய்யக்கொண்ட. (நிறங்கிளர்ந்த) கறுத்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை நினையாதார் தண்ணியவர்கள். .... (அ)

அ.ரு—எட்டாம்பாட்டு. (மறமித்யாதி) தாம் உபதேசித்ததிலும் கைவாங்க ஒருப்படவும் க்ருபை காற்கட்டுகையாலே "இன்னும் மீள்வர்களோ" என்னும் நோயாசையாலே நிந்திக்கிறுரென்றுஸங்கதி. மீளவேணுமென்றிறே இவர் நிந்திக்குமது.

"துரந்து" என்றதினர்த்தம் (ஓட்டி)என்றது. "அறங்கிளர்ந்த" என்றதினர்த்தம் (ரக்ஷ்யத்தினித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—அண்டத்தின்முகடழுந்த வலைமுந்நீர்த்
திரைததும்ப வாவாவென்று
தொண்டர்க்கு மமரர்க்கும் முனிவர்க்கும்
தானருளி யுலகமேழும்
உண்டொத்த திருவயிற்றினகம்படியில்
வைத்தும்மை யுய்யக்கொண்ட
கொண்டற்கை மணிவண்ணன்தண்
குடந்தைநகர் பாடி யாடீர்களே. (௯)

பதம்.	உரை.
அண்டத்தின் முகடு	அண்டபி(ஹ்)த்தியானது
அழுந்த	உள்ளே அழுந்த,
அலை	அலையையுடைய
முந்நீர்	கடலானது
திரை	திரைக்கிளப்பத்தாலே
ததும்ப	செறிய,
ஆ ஆ என்று	அய்யோ! அய்யோ! என்று
தொண்டர்க்கும்	(தன்னிடத்தில்) பக்திபண்ணினவர்களுக்கும்
அமரர்க்கும்	தேவர்களுக்கும்
முனிவர்க்கும்	ருஷிகளுக்கும்
தான் அருளி	தான் க்ருபைசெய்து
உலகம்எழும் உண்டு;—	

பதம்.	உரை.
ஒத்த	(மற்றஅவயவத்தோடு) ஒத்திராநின்றுள்ள
திருவயிற்றின் அகம்படியில் வைத்து உம்மை உய்யக்கொண்ட;—	
கொண்டல்	மேகம்போலே (உதாரமான)
கை	கையையுடையனாய்
மணிவண்ணன்	மணி போன்ற நிறத்தையுடையனான) எம்பெருமானுடைய
தண்	ப்ரமஹரமான [ய
குடந்தைநகர்	திருக்குடந்தை என்னும் திருப்பதியை
பாடி	(வாயாரப்) பாடி
ஆடீர்கள்	ஆடுங்கள். (௯)

அ௩.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அண்டத்தினித்யாதி) இவர், நீசரென்று நிந்திக்க, "நீர் எங்களை நிந்திப்பானென்? நீர் ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால் சொன்னாலும் ருசிபிறவாமைக்கடி எங்கள்பாபமன்றோ? அதுதீரும் வழி என்" என்ன; (க)"சொல்லுகேன் வம்மின்சூழ் புனல்குடந்தையே தொழுமின்" என்று அடியிலேதானே சொன்னபடியே, "திருக்குடந்தையைப் பாடி ஆடுங்கோள், பாபங்களும் அழியும்" என்று உபதேசிக்க, உபக்ரமித்த படியைத் தலைக்கட்டுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"కుమ్భకోణే కృతం పాపం కుమ్భకోణే వినశ్యతి- கும்பகோணேக்ருதம் பாபம் கும்பகோணேவிநஶ்யதி" என்கிறே அதினேற்றம்.

(க) க-க-எ.

http://acharya.org

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அண்டத்தின் முகடழுந்த) அண்டபித்தியானது உள்ளே அழுந்த. அலையையுடைத்தான முந்நீரானது திரைகளாலே செறிய, "ஐயோ, ஐயோ" என்று தன்பக்கலிலே பக்திபண்ணினவர்களுக்கும், மநநம்பண்ணினவர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் தானருளி, உலகமேழையுமுண்டு ப்ரளயம்தேடுகிறதென்று இளைத்துக்காட்டி அல்லாத வவயவத்தோடொத்த திருவயிற்றினுள்ளேவைத்து உம்மை உய்யக்கொண்ட. மேகம்போலே உதாரமான கையையுடையனாய் மணிபோலே ஶ்ரமஹரமானநிறத்தையுடையவன் ஶ்ரமஹரமான திருக்குடந்தையைப்பாடி ஆடீர்களே.

மூ.—தேவரையு மசுரரையும் திசைகளையும்
கடல்களையும் மற்றும்முற்றும்
யாவரையுமொழியாமே யெம்பெருமானு
ண்டுமிழ்ந்த தறிந்துசொன்ன
காவளரும்பொழில் மங்கைக் கலிகன்றி
யொலிமாலை கற்றுவல்லார்
பூவளரும்திருமகளா லருள்பெற்றுப்
பொன்னுலகில் பொலிவர்தாமே. (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவரையும்	தேவர்களையும்	பொழில்	வயல்களையுடைய
அசுரரையும்	அஸுரர்களையும்	மங்கை	திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான
திசைகளையும்	திக்குக்களையும்	கலிகன்றி	ஆழ்வாருடைய
கடல்களையும்	ஸப்தஸாகரங்களையும்	ஒலிமாலை	சொல்மாலையான இப்பாட்டுக்களை
மற்றும்முற்றும்	மற்றுமுள்ள	கற்று	அப்யஸித்து
யாவரையும்	ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையும்	வல்லார்	(அர்த்தஜ்ஞாநத்திலே) ஸமர்த்தராமவர்கள்
ஒழியாமே	ஒன்றுதப்பாமல்	பூவளரும் திருமகளால்	பெரியபிராட்டியாராலே
எம்பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரன்	அருள்பெற்று	அருளப்பெற்று
உண்டு	அமுதுசெய்து	பொன்உலகில்	நித்யவிபூதியிலே
உமிழ்ந்தது	(பின்பு) உமிழ்ந்தருளினதை	பொலிவர்	விளங்கப்பெறுவர்கள்.
அறிந்து	உள்ளபடி அறிந்து		
சொன்ன	அருளிச்செய்த		
காவளரும்	பூஞ்சோலைகள் வளரப்பெற்ற		

(கO)

http://acharya.org

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (தேவரையுமித்யாதி) இப்பாட்டுக்கு இடையே பொருள். (காவளரும்) திரண்டுபரந்த சோலைகள். (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி பதினோராம்பத்து ஆறாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பதினோராம்பத்து ஏழாந்திருமொழி

நீணகம்ப்ரவேசம்.

வ்யா;—ஸர்வேஸ்வரன் தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு வ்யர்த்தமே திரிகிறவர்களை, அவனுடைய செயல்களை அநுபவியாதவர்கள் கரணங்கள் ஒன்றுமன்றென்கிறார்.

மூ;—நீணகம் சுற்றி நெடுவரைநட் டாழ்கடலைப்
பேணான்கடைந் தமுதம்கொண்டுகந்த பெம்மானைப்
பூணாரமார்வனைப் புள்ளூரும் பொன்மலையைக்
காணதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டாமே. (க)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (தேவரித்யாதி) இப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநத்துக்கு அவகாசம் காணாமையாலே அருளுகிறார் (இப்பாட்டுக்கித்யாதி). (இடையே) என்றது - த்வயத்தின் க்ரமத்திலே யென்னவுமாம்; அதாவது- "திருமகளாலருள்பெற்று" என்றத்தால் "த்வயத்தில்பெரியபிராட்டி யாராலே பேறு" என்கிறபடியே, பலஶ்ருதியிருக்கிறதே யென்கை. (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

நீணகம்ப்ரவேசம்;-"சூழ்புனல்குடந்தையே தொழுது என்நாவினாலுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்" என்று தொழுதவராமத்தையே "குடந்தையே தொழுமின்" என்று அடியிலே உபதேசித்து, அத்தைக்கீழ்த்திருமொழியிலும் "தண்குடந்தை நகர் பாடியாடீர்களே" என்றுஉபதேசித்துத் தலைக்கட்டினபின்பும், க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களில் நப்பாசையாலே விஷயாந்தரங்களிலே ப்ரவணராய், கரணகளேபரங்களை அதுக்கு உறுப்பாக்குவராயிருக்கையாலே நிந்திக்கிறரென்று ஸங்கதியை உட்கொண்டு, திருமொழி ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேணவருளுகிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). (வ்யர்த்தமே திரிகிறவர்களை,)என்றவநந்தரம் "நிந்தித்து" என்று சேஷம். *

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீள்	தீர்க்கமான	மார்வனை	திருமார்பையுடையனுய்
நாகம்	வாஸுகியை	புள்	பெரியதிருவடியை
சுற்றி	(கடைகயிறாகச்) சுற்றி	ஊரும்	ஏறிநடத்தவல்லானுய்
நெடுவரை	மந்தரத்தை	பொன்மலையை	பொன்மலைபோலே போ(ஞ்) ச்யனுன ஸர்வேஶ்வரனை
நட்டு	(மத்தாக) நாட்டி	காணுதார்	ஸேவிக்கப்பெருதவர்களுடைய
ஆழ்கடலை	கம்பீரமான கடலை	கண்	கண்களானவை
பேணுன்	(நமக்குப்படுக்கையன்றோ என்று) பேணு	என்றும்	ஒருநாளும்
கடைந்து	கடைந்து [தவனுய்	கண் அல்ல	கண்களாகமாட்டா;
அமுதம்	அம்ருதத்தை	கண்டாமே	(இதைநாம்) அறிவோமே. (க)
கொண்டு	(தேவர்களுக்கு) எடுத்துத்தந்து		
உகந்த	திருவுள்ளமுகக்கப் பெ		
பெம்மானை	ஸ்வாமியாய் [ற்ற		
ஆரம்பூண்	ஹாராலங்க்ருதமான		

வ்யா,—முதற்பாட்டு. (நீணாகம்சுற்றி) மஹாமேருவிலே சுற்றியும் பின்னையும் வாஸுகி நீண்டபடி. (நெடுவரைநட்டு) சுற்றுடைத்தாய் நீண்டிருந்துள்ள மஹாமேரு ஒருவரால் பேர்க்கும்படியன்றிறே யிருப்பது; அத்தைக்கொடுவந்து ஸமுத்ரத்துக்குக் கண்செறியிட்டாப் போலே நாட்டி. (ஆழ்கடலை) ஒன்றாலும் சலிப்பிக்கவொண்ணுத பெரிய பதார்த்தத்தை. (பேணுன் கடைந்து) இரப்பாரைப் பெற்றால் படுக்கையென்றும் பாரான். (அமுதம் கொண்டுகந்த) பிறர்க்கு உபகரித்தானுயிராதே தன் பேறாக உகந்தான். (பெம்மானை) இப்படிச் செய்கிறது உடையவனுகையாலே.

(பூணாரமார்வனை) இவர் தம்முடைய அம்ருதம். (புள்ளூரும் பொன்மலையை) ஸர்வாபரண பூஷிதனுய், பெரியதிருவடிதோளிலிருந்த விருப்பு-ஒரு பொன்மலைமேலே ஒருபொன்மலை யிருந்தாப்

அரு;—முதற்பாட்டு. (நீணாகமித்யாதி). (மஹாமேருவை) என்றது-மந்தரத்தை. மந்தரம் மேருவினுடைய 'ஏகதேசமிறே.

"பூண்களார்ந்தமார்வனை என்று" சப்தார்த்த முட்கொண்டு, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி). "மலை" என்று சொல்லிவைத்து

http://acharya.org

போலே. (காணுதார்கண்ணென்றும் கண்ணல்ல) இதுக்கு முன்பு கண்டவை என்றும் கண்ணல்ல. (கண்டாமே) க்ஷேபமாகக் கண்டாமே யென்கிறுர். (க)

மூ;—நீள்வான்குறளுருவாய் நின்றிரந்துமாவலிமண்
தாளாலளவிட்ட தக்கணைக்குமிக்கானைத்
தோளாதமாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை
கேளாச்செவிகள் செவியல்லகேட்டாமே. (உ)

பதம்.	உரை.
நீள்வான்	நீண்டுவளருவதற்காக
குறள்உரு ஆய்	வாமநவேஷதா(தா) ரியாய்
நின்று	(யஜ்ஞவாடத்திலே) நின்று
மாவலி	மஹாபலியிடத்தில்
மண்	(மூவடி) மண்ணை
இரந்து	யாசித்து,
தாளால்	திருவடிகளாலே
அளவிட்ட	அளந்தருளினவனாய்,
தக்கணைக்கு	தக்ஷிணுதானத்துக்கு
மிக்கானை	அப்ய(஧்ய)ர்ஹிதபாத்ர பூதனாய் [காத
தோளாத	துளைபட்டு ஒளிமழுங்
மாமணியை	நீலமணிபோன்றவனாய்
தொண்டர்க்கு	பாகவதர்களுக்கு
இனியானை	போக்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை
கேளா	ஶ்ரவணம் பண்ணப்பெருத
செவிகள்	காதுகள்
செவி அல்ல	காதுகளாகமாட்டா; (இவ்வர்த்தத்தை,
கேட்டாம்	பலகால் பெரியோர்கள் பக்கலிலே) கேட்டிராநின்றோம்.

(உ)

கண்ணல்லவென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறுர் (இதுக்கித்யாதி). பொன்மலை காண்கைக்கு முன்னுக விஷயங்களைக் காண வல்லதுகளாயிருந்தாலும், காலமெல்லாம் "கண்" என்றுசொல்லவொண்ணுது, "பீலிக் கண்" என்றுப்போலே உபசரித்துச் சொன்னதாக வேணுமென்று கருத்து. "கண்டாமே" தாமும் மற்றும்ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களைக்ஷேபிக்கவேண்டி இசைவிக்கிறுரென்றருளுகிறுர் (க்ஷேபேத்யாதி). (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (நீள்வானித்யாதி) பொன்மலையைப் போய் காணமாட்டாரே யாகிலும், இருந்தவிடத்திலிருந்து தங்களை அடிக்கீழிட்டபடியைக் கேட்கச் செவிதாழ்க்கலாமே,அதுவும் செய்யாதார் செவி-செவியன்றென்று செப்புவாருண்டே, அதுவும் கேட்டோமே யென்று க்ஷேபிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (நீள்வான்) நீளுகைக்கு நரிப்பூணூ விட்டாப்போலே நின்றபடி. அன்று செய்தகீர்த்தி கொண்டாட்டு நீளவென்னுமாம். (குறளுருவாய்) சுருங்க நின்றதனையும் பெருக்கவளருகைக்கு உறுப்பாக. (நின்றிரந்து) வடிவே அமைந்திருக்கச்செய்தே அதுக்குமேலே அவனையிரந்து. (மாவலிமண்) அவன் என்னதென்றபிமாநித்தபூமி. (தாளாலளவிட்ட) திருவடிகளுக்கிடாகக் கீழே இட்டுக்கொண்டு நின்றபடி. (தக்கணைக்கு மிக்கானை) தக்ஷிணையாக மஹாபலிகொடுத்த கொடை இன்னம் போராதென்னும்படி யிருந்தவன். பூஜ்யதமனானவனை.

(தோளாத மாமணியை) துளைபட்டுச் சிலர் விநியோகம் கொண்டன்றிக்கே அநுபபு(ஃ)க்தமாய் ஒளிமழுங்காதே ஜாதியான ரத்நத்தை. (தொண்டர்க்கினியானை) (க)" உன்னைப்பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்று ஆஶ்ரிதர் ஈடுபட்டு நெஞ்சிலே எப்போதும் அநுபவித்திருக்குமவன். (கேளாச்செவிகள்) அவனுடைய கீர்த்தி கேட்கவென்றால், "கேளோம்" என்னுமவர்செவி-செவியல்ல-; (கேட்டாமே) க்ஷேபம். .... (உ)

மூ;—தூயானைத் தூயமறையானைத்தென்னாலி
மேயானை மேவாளுயிருண்டமுதுண்ட
வாயானை மாலைவணங்கி யவன்பெருமை
பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூயானை	பவித்ராணும் பவித்ரனாய்,	மேவாள்	தன்பக்கல்பொருந்தாதபூதனையின்
தூய	(அபௌருஷேயத்வாதிகளால்) பரிசுத்தமான	உயிர்	ப்ராணனை
மறையானை	வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனாய்,	உண்டு	(விஷமிஶ்ரஸ்தந்யபாநத்தினால்) முடித்தருளி
தென்	அழகிய	அமுது	(அதற்குப்பரிஹாரமாக) தாயின்ஸ்தந்யத்தை
ஆலி	திருவாலியிலே		
மேயானை	பொருந்திவர்த்திக்குமவனாய்,	உண்ட	அமுதுசெய்த

(நரிப்பூண்நூவிட்டாப்போலே) என்றது - உத்யோகித்தாப்போலே என்றபடி. முந்தினபக்ஷத்திலே தாத்பர்யம் (சுருங்க வித்யாதி) .கீழ்வாக்ய பலிதம் (பூஜ்யேத்யாதி). அர்த்தாந்தரமாதல். ... ... (உ)

(க) உ- திருவ-௬௧.

http://acharya.org

வாயானை	வாயையுடையனாய்	பெருமை	மாஹாத்ம்யத்தை
மாலை	ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்த(ஞ)ஞன ஸர்வேஸ்வரனை	பேசாதார்	பேசப்பெறாதவர்களுடைய
வணங்கி	திருவடிதொழுது	பேச்சு	பேச்சுக்களானவை
அவன்	அந்தஎம்பெருமானுடைய	என்றும் பேச்சல்ல கேட்டாம்- (௩)	

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (தூயானை) வேதைகஸமதிகம்யனானவனை. (தூயமறையானை) இவன்றன்னையே ப்ரதிபாதிக்கும் வேதத்தையுடையவனை. அல்லாதவாஸ்ரயணீயரில் இவனுக்கு வாசி வேதப்ரதிபாத்யனாகை. அல்லாதவற்றிற்காட்டில் வேதத்துக்கேற்றம் இவனையே ப்ரதிபாதிக்கை. (தென்னாலிமேயானை) ப்ரமாணத்திலே கேட்டுப்போகாமே, கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி ஸுலபனாய் நின்றவனை.

(மேவாருயிருண்டமுதுண்டவாயானை) ஆஸ்ரிதத்ரவ்யமும் அநாஸ்ரிதருயிரும் தாரகமானவனை. நஞ்சுக்குப் பரிஹாரமாக அமுதுண்டபடி. (மாலை) இப்படி செய்தது ஆஸ்ரிதர்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹம். (வணங்கியவன்பெருமை பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல) அவனுடைய கீர்த்திகளையொழிய பேசுமவை கடலோசை பேச்சாயிருக்கச்செய்தேயும், அர்த்தமின்றிக்கே யிருக்கிறாப்போலே. (கேட்டாமே) கேட்டுத்திரிகிறிகோளிறே என்று க்ஷேபம். .... (௩)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (தூயானையித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலும் ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களை நிந்தித்தார்; இனி மூன்றுபாட்டாலே கர்மேந்த்ரியங்களை நிந்திக்கிறாரென்றுஸங்கதி.

"மறையானை" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (வேதைகேத்யாதி).

"மேவாள்" என்று விசேஷித்தத்தாலே மேவுவாருமுண்டென்று தோற்றுகையாலே யருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (நஞ்சுக்கித்யாதி). பேய்முலையுண்டதுக்கு மாற்று- தாய்முலை யுண்டதென்று கருத்து. (கேட்டுத்திரிகிறிகோளிறே என்று க்ஷேபம்) என்றதுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்து அருளிச் செய்கிற வழியாலே இதரநிந்தை பண்ணினபடி யென்று கருத்து. ... ... (௩.)

http://acharya.org

மூ;—கூடாவிரணியனைக் கூருகிரால்மார்விடந்த
ஓடாவடலரியை யும்பரார்கோமானைத்
தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனையார்வத்தால்
பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல கேட்டாமே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கூடா	(தன்பக்கலிலே) பொருந்தாத	கோமானை	நிர்வாஹகனாய்
இரணியனை	ஹிரண்யனுடைய	தோடுஆர்	தொடுக்கப்பட்டு
மார்வு	மார்பை	நறு	பரிமளப்ரசுரமான
கூர்	கூர்மைபொருந்திய	துழாய்	திருத்துழாய்மாலையை
உகிரால்	திருவுகிர்களாலே	மார்வனை	திருமார்பிலே அணியப்பெற்ற ஸர்வேஶ்வரனை
இடந்த	கீண்டருளினவனாய்,	ஆர்வத்தால்	ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே
ஓடா	சத்ருவுக்குப் பிற்காலியாத	பாடாதார்	[டைய பாடப்பெருதவர்களு
அடல்	க்ரௌர்யத்தையுடைய	பாட்டு	பாட்டுக்களானவை
அரியை	ஸிம்ஹஸ்வரூபியாய்,	என்றும்பாட்டு	அல்லகேட்டாம். (௪)
உம்பரார்	நித்யஸூரிகளுக்கு		

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கூடாவிரணியனை) சத்ருவாய் முடியநின்றவனை. (கூருகிரால்) ஆயுதத்தாலன்றிக்கே திருவுகிராலே. (மார்விடந்த) வரபலபுஜபலங்களாலே திண்ணியதான உடலைப் பிளந்தபடி. (ஓடாவடலரியை) ஹிரண்யனுக்குப் பிற்காலியாத அரியை. லோகத்தில் பரிமாருதபடி யென்னுமாம். (உம்பரார்கோமானை) ஹிரண்யாதிகளைப்போக்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் குடியிருப்புக்கொடுத்து அவர்களுக்குத் தன் ஸ்வாமித்வம் நிலைநிறுத்தினவனை. (தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனை) சிறுக்கனுக்கு விரோதியைப்போக்கி மாலையிட்டிருந்தவனை. (ஆர்வத்தால் பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல) ப்ரேமபரவசராய்ப் பாடும் பாட்டல்லது பாட்டல்ல. .... (௪)

அ௫.—நாலாம்பாட்டு, (கூடாவித்யாதி) வாகிந்த்ரிய கார்யங்கள் இரண்டாகையாலே அதிலே விடுபேச்சை நிந்தித்து ப்ரபந்த நிஷ்ட்ட கார்யத்தையும் க்ஷேபிக்கிருரென்று ஸங்கதி,

(பரிமாருத) நடையாடாத. ... ... (௪)

http://acharya.org

மூ;—மையார்கடலும் மணிவரையும் மாமுகிலும்
கொய்யார் குவளையும் காயாவும் போன்றிருண்ட
மெய்யானை மெய்யமலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானைக் கைதொழாக்கையல்ல கண்டாமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைஆர்	மைபோலே கறுத்திருந்துள்ள	மெய்யானை	திருமேனியை யுடையனாய்,
கடலும்	கடலையும்	மெய்யமலையானை	திருமெய்யமலையிலே ஸந்நிஹிதனாய்,
மணி	நீலமணிமயமான	சங்கு	ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை
வரையும்	மலையையும்	ஏந்தும்	தரித்திராநின்ற
மாமுகிலும்	காளமேகத்தையும்	கையானை	திருக்கையையுடையனான ஸர்வேஶ்வரனை
கொய்யார்	பறிக்கையிலே பொருந்தின	தொழா	தொழாத
குவளையும்	நீலோத்பலத்தையும்	கை	கைகளானவை
காயாவும்	காயாம்பூவையும்		
போன்று	ஒத்து		
இருண்ட	கறுத்திராநின்ற		கை அல்ல கண்டாம். (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மையார்கடலுமித்யாதி) ஒன்றைச்சொல்லி, இன்னது உபமாநமென்னவொண்ணாத வடிவு சொல்லுமிடத்தில் உபமாநம் கொண்டிழியவேணும். அவைதான் இதுக்குப் போராவாயிருக்கும். காமிநிக்குக் காந்தனுடையதேஹமும் தேஹகுணமுமேயாய் வாய்வெருவுமாபோலே, ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் † படி. (மையார்கடலும்)பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. (மணிவரையும்) நெஞ்சாலே முகக்கலாயிருக்கை. (மாமுகிலும்) குளிர்ந்து ஶ்ரமஹரமாயிருக்கை.

(கொய்யார் குவளையும்) தர்ஶநீயமாயிருக்கை. (காயாவும்) நெய்த்திருக்கை. (மெய்யானை) இப்படிப்பட்டவடிவு. (மெய்ய

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) "பல உபமாநங்களைச் சொல்லுவானென்? உபமேயத்தைமாத்ரம் சொல்லலாகாதோ? உபமாநத்துக்கு விசேஷங்களிடுவானென்?" இப்படி வருந்தியாகிலும் திருமேனியைச் சொல்லுவானென்?" என்கிற சங்காசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே பரிஹரிக்கிறார் (ஒன்றையித்யாதி). இப்போது கடலை "மையார்" என்றது- நிஸ்தரங்க ஜலதி யென்றுதோற்றவேண்டி. தரங்கிதப்ரதேசம் வெளுத்திறே தோற்றுவது; ஆழமேசொல்லவேண்டி விசேஷித்தாரென்று கருத்து.

"கொய்கையிலே-பறிக்கையிலே பொருந்தினகுவளை" என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யம் (தர்ஶநீயேத்யாதி). (ரு)

† (பா) பணி.

http://acharya.org

மலையானை) அறுகாதப் பயணம்போய் பரமபதத்திலே காணவி ராதே ஸந்நிஹிதனானவனை. (சங்கேந்தும் கையானை) தொழுகை க்கு இவன் கைபோலே தொழுவித்துக் கொள்ளுகைக்கு அவன்கை. (க)" 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 - தமஸ: பரம இத்யாதி ". (கை தொழாக் கையல்ல) தொழாக்கை கையல்ல என்றந்வயம். .... (ரு)

மூ;—கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்
முள்ளார்முளரியு மாம்பலும் முன்கண்டக்கால்
புள்ளாயோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று
உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாக்கொள்ளோமே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள் ஆர்	மதுஸ்யந்தியான்	புக்கு	பூமியைஉள்ளேபுகுந்து
துழாயும்	திருத்துழாயையும்	இடந்தான்	இடந்தருளின ஸர்வே ஶ்வரனுடைய
கணவலரும்	அலரியையும்	பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான
கூவிளையும்	பில்வபத்ரத்தையும்	அடிக்குஎன்று	திருவடிகளிலே (ஸமர் பிக்க உரியவை) என்று
முள் ஆர்	கண்டகப்ரசுரமான	உள்ளாதார்	நினையாதவர்களுடைய
முளரியும்	தாமரைமலரையும்	உள்ளத்தை	நெஞ்சை
ஆம்பலும்	ஆம்பல்புஷ்பத்தையும்	உள்ளமா	நெஞ்சாக
முன்	கண்ணுக்கெதிரில்	கொள்ளோம்	கொள்ளமாட்டோம். (சு)
கண்டக்கா	ல்பார்த்தால்(இவைகள்)		
புள் ஆய்	ஹம்ஸாவதாரம் செய் தருளினவனாய்,		
ஓர் ஏனம் ஆய்	வராஹாவதாரம் செய் தருளி		

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (கள்ளார் துழாயும்) செவ்வித் திருத் துழாயும். (கணவலரும்) அலரியும். (கூவிளையும் முள்ளார் முள ரியும்) தாமரையும். (ஆம்பலுமுன் கண்டக்கால்) தேடிப்பறிக்க

அரு—ஆறும்பாட்டு. (கள்ளாரித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநேந்த்ரியங் களுக்கும் கர்மேந்த்ரியங்களுக்கும் நிர்வாஹகமான மநஸ்ஸு - பகவத்விஷயத் துக்கு உறுப்பாகாவிடில், அது மநஸ்ஸன்றென்று நிந்திக்கிறார் மேலிரண்டு பாட்டாலென்று ஸங்கதி.

"கூவிளையும்"-பில்வமும்,"முள்ளார்முளரியும்"என்றது-கண்டகிதமான நாளங்களையுடைத்தான தாமரையும்."முன்கண்டக்கால்"என்றதுக்கு வ்யாவர் த்த்யமருளுகிறார்(தேடியித்யாதி).திருத்துழாயோடொக்கமற்றவற்றையும்ஒக்க

(க) ரா-யு-ககச-கரு.

http://acharya.org

வேண்டா. விஸஜாதியங்களைக்கூட வெண்ணிற்றென்னென்னில்; இவனது த்ரவ்யப்ராதாந்யமன்று; ஸ்நேஹப்ராதாந்யம். ஸ்நேஹமில்லாதவன்இடில் திருத்துழாயுமாகாது. ஸ்நேஹத்தோடேஇடில் அலரியும் ஆம். ப்ராக்ருதமன்றே அப்ராக்ருதவஸ்துவுக்கு ஸத்ருஸம். ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையான் செண்பகம் உகந்து சாத்துவர்; சில ராஜபுத்ரர்கள் செண்பகங்கொண்டு சாத்தத்தேடி முன்பு பூவெல்லாம் வித்துப்போய் ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே. இப்பூவுக்குச் செருக்காலே ஒருவர்க்கொருவர் த்ரவ்யத்தைப் போர ஏற்றி, இவர்களிலே ஒருவன் நினைக்க வொண்ணாதபடி த்ரவ்யத்தைப் போரவிட்டுக் கொடுவந்துசாத்தினான். அன்றிரா அவன் ஸ்வப்நம் காண்கிறான். "நீ இட்டபூ எனக்குக் கனத்துச் சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தான்.

(புள்ளாயோரேனமாய் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கு) ஏதேனும் த்ரவ்யமாம்படி தன்னை ஏதேனும் த்ரவ்யமாகச் சிறுகியிட்டவன். பக்ஷிகளுக்கும் ம்ருகங்களுக்கும் ஆகாது இல்லையிறே. இவனிடுகிறவை மிகையாம்படியிறே சிறுகவிட்டபடி. (உள்ளாதாருள்ளத்தை) நினைவே அமையும். செயல்மிகை. (உள்ளமாக்கொள்ளோமே)வேறேயும் நினைப்பனவுண்டிறே அவர்கள்; தான் நினைக்குமவையொழிய, நினைக்குமவை ஹ்ருதயமன்றென்கிறார். ரத்நபரீக்ஷகன் கையிலேபுகுந்து இவன் விலையிட்டாலிறே விலைபெறுவது;அவ்வளவும் முடிகொண்டு திரியுமத்தனை. .... (சா)

வெடுக்கவொண்ணுமேவென்றுசங்கித்துப்பரிஹரிக்கிறார்(விஜாதீயங்களையித்யாதி).(அன்று)என்றவநந்தரம்"பார்ப்பது"என்றுசேஷம். (விவரணம்ஸ்நேஹமித்யாதி). த்ரவ்யஸ்வரூபமும்விசாரிக்கவேண்டாவோ?ஸ்நேஹமேபோருமோவென்னவருளுகிறார்(ப்ராக்ருதேத்யாதி). ஸ்நேஹபூர்வமாகப் பூவிட்டால்,அது அவனுக்கு அத்யந்தம் அலப்யலாபமாயிருக்குமென்றதுக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (ஸ்ரீ புருஷோத்தமமுடையானித்யாதி).

இவர் "ஹ்ருதயமன்று" என்றால், அது ஹ்ருதயமாகாமல் போமோ வென்னவருளுகிறார் (ரத்நேத்யாதி). (சூ)

http://acharya.org

மூ.—கனையார்கடலும் கருவிளையும் காயாவும்
அனையானை யன்பினாலார்வத்தா லென்றும்
சுனையார்மலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று
நினையாதார்நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்லகண்டாமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கனை ஆர்	மிக்க ஒலியையுடைய	மலர்	மலர்களை(கொணர்ந்து அவன்திருவடிகளிலே)
கடலும்	கடலையும்		
கருவிளையும்	கருவிளைப்பூவையும்	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
காயாவும்	காயாம்பூவையும்	தொண்டராய் நின்று	சேஷபூதர்களாய் நின்று
அனையானை	ஒத்திராநின்ற ஸர்வேஶ்வரனை,	என்றும்	எந்நாளும்
அன்பினால்	ஸ்நேஹத்தோடும்	நினையாதார்	த்யா (ஞா)னிக்கப் பெறுதவர்களுடைய
ஆர்வத்தால்	ஆற்றாமையோடும்		
சுனை ஆர்	தடாகங்களில் நிறைந்திராநின்ற	நெஞ்சென்றும்நெஞ்சல்ல கண்டாம் (எ)	

வ்யா.—எழாம்பாட்டு. (கனையார் கடலித்யாதி) உபமாநமில்லையென்று பேசாதிருக்க மாட்டாரே. திவ்ய விக்ரஹத்துக்கு உபமாநம் அபூமியானால் ஆத்மகுணங்களுக்கு உள்ளுப்போகாரிறே. (அன்பினாலார்வத்தால்) அன்பாவது - ஸ்நேஹம். ஆர்வமாவது-பெறுதொழியில் முடியும்படியான ஆற்றாமை. (சுனையார்மலரிட்டு) புஷ்பாத்யுபகரணங்கள் பண்டேசமைத்திருந்தன. அவன் தன்னைத்தாழவிட்டுநின்றான். (தொண்டராய்) இனி"அவனுக்கிது சேஷம்" என்னுமித்தைஇசையுமித்தனை. (நினையாதார் நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்ல)நினைவுக்கு அநதிஷ்டாநமானநெஞ்சு-நெஞ்சல்ல. (எ)

மூ.—வெறியார்கருங்கூந்த லாய்ச்சியர்வைத்த
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துண்ட
சிறியானைச் செங்கணெடியானைச் சிந்தித்து
அறியாதாரென்று மறியாதார் கண்டாமே. (அ)

அரு;—எழாம்பாட்டு. (கனையாரித்யாதி) விக்ரஹத்துக்கு ஒருபமாநம் அமையாதோ, இத்தனையிட்டு வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (உபமாநமித்யாதி). ஆத்மகுணங்களைப் பேசி அநுபவிக்கப்போகாதோ வென்ன வருளுகிறார் (திவ்யவிக்ரஹத்துக்கித்யாதி). (குணங்களுக்கு) என்றவநந்தரம் "த்ருஷ்டாந்தமிட்டநுபவிக்கிறார்" என்று சேஷம். ... ... (எ)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெறிஆர்	பரிமளப்ரசுரமாய்	சிறியானை	(எளிமைக்குறுப்பான) சிறுமையையுடையனாய்
கரு	கருமை பொருந்திய	செம்கண்	சிவந்த கண்களையுடையனான
கூந்தல்	கூந்தலையுடைய	நெடியானை	ஸர்வேஶ்வரனை
ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகளாலே	சிந்தித்து அறியாதார்	நெஞ்சாலும் நினைத்தறியாதவர்கள்
வைத்த	சேமித்துவைக்கப்பட்டதாய்	என்றும்	எப்போதும்
உறிஆர்	உறிகளிலே நிறைந்துள்ள	அறியாதார்	விஷயவைலக்ஷண்யமறியாதவர்கள்;
நறுவெண்ணெய்	மணம்மிக்க வெண்ணெயை [து		கண்டாமே. (அ)
தான்உகந்து	தான் திருவுள்ளமுகந்		
உண்ட	அமுதுசெய்த		

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு. (வெறியார் கருங்கூந்தலாய்ச்சியர் வைத்த) இடைச்சிகள் வைத்த. (உறியார் நறுவெண்ணெய் தானுகந்துண்ட) ஆஶ்ரித த்ரவ்யமாகையாலே பெறுப்பேறு பெற்றுனாய் உண்டபடி. (சிறியானை) ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுக்கு இனி இல்லை என்னும்படி, தாழவிட்டு முக்த்த(ஃ)னைவனை. (செங்கணெடியானை) இவர்களைக்கொண்டுபோய் வைக்குமிடத்தில் இதுக்குமேல் இல்லையென்னும்படி உயரப்பரமபதத்திலே வைக்கவல்லவனை. (சிறியானைச் செங்கணெடியானை) ஆஶ்ரிதர்க்கு இப்படி எளியனாய், மேன்மையால் குறையற்றுச் சிவந்த கண்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. (சிந்தித்தறியாதார்) நினைத்தறியாதவர்கள். (என்றுமறியாதார்) இங்குத்தை எளிமையும் மேன்மையும் இரண்டுமறியாதவர்கள். .... (அ)

அ௩;—எட்டாம்பாட்டு. (வெறியாரித்யாதி) பாஹ்யகரணங்களோடு ஆந்தரகரணங்களோடு வாசியற என்றும் பகவச்சேஷமாகாவிடில் அவை அஸத்கல்பமென்றார்கீழ். இனி மேலிரண்டு பாட்டாலே கரணிகளான மநுஷ்யர் நினையாவிடில் அஸத்கல்பரென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

(இடைச்சிகள் வைத்த) என்றது, அதிகாரிகளுடைய தாழ்மையும் பாரானென்றுதோற்றுகைக்காகக்கீழ் தாத்பர்யமருளிச் செய்து வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—தேனோடு வண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை
தானிடமாக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய்
ஆன்விடையேழன்றடர்த்தாற் காளானாரல்லாதார்
மானிடவரல்லரென் றென்மனத்தே வைத்தேனே. (௯)

பதம்.	உரை.
தேனோடு	வாயில் தேனோடே
வண்டு	வண்டுகளானவை
ஆலும்	ஆரவாரம் செய்யாநின்றுள்ள
திருமாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ்சோலையை
தான் இடமா	தனக்கிருப்பிடமாக
கொண்டான்	அமைத்துக்கொண்டருளினவனாய்,
அன்று	சுல்கப்ரஸங்கத்திலே
தட	விசாலமாய்
மலர்	கருநெய்தல் பூப்போன்ற
கண்ணிக்காய்	கண்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக
ஆன்விடைஏழ்	மதித்த எழுவ்ருஷபங்களை
அடர்த்தாற்கு	நிரஸித்தருளின ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
ஆளானாரல்லா தார்	ஆட்படாதவர்கள்
மானிடவர் அல்லர் என்று	மநுஷ்யகோடியில் சேராதவர்களென்று
	(இவ்வர்த்தத்தை)
என்மனத்தே	என் ஹ்ருதயத்தில்
வைத்தேன்	உறுதியாகநாட்டினேன். (௯)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேனோடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை தானிடமாக் கொண்டான்) உண்கிறவாயில், தேனுள்ளே இழிச்சுவது, உமிழ்வதாகாநின்றுகொண்டு ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணும் வண்டுகள். மதுவும் நித்யமாய்ச் செல்லுகிறபடி. (தடமலர்க்கண்ணிக்காய்) சுனைப்பூப்போலேயிருந்த திருக்கண்கள்.

(ஆன்விடையேழன் றடர்த்தாற்கு) தன்னைப்பேணாதே எருதுகளை அடர்த்தவனுக்கு. (ஆளானாரல்லாதார்) அவன்றன்னைப் பேணுதொழியத் தங்களைப் பேணித் திரியுமவர்களை. (மானிடவரல்லர்) பிரித்து அவயவங்களைச் சொல்லுகிறதென்? கட்டடங்க மநுஷ்யரல்லர். (என்மனத்தே வைத்தேனே) ஸர்வேஶ்வரன் குற்றங்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) இவர் மனத்திலே வைத்தால் விரோதமென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). ஸ்வவிஷயத்தில்குற்றங்களைப்பொறுக்குமென்றபடி. (௧) "[illegible]

---

(௧) வாத-ஸ்த-௯௰.

http://acharya.org

களும் பொறுக்குமிறே. அவன் கழித்தவன்றும் க்ருபைபண்ணு மவரிறே ஆழ்வார். இருவருமகப்படக் கைவிடும்படி யானார்கள். (க) "మిత్రమౌపయికం కర్తుం - மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்" என்னு மவளிலும், இவர்க்குவாசியுண்டு. .... (௯).

மூ.—மெய்ந்நின்ற பாவமகலத் திருமாலைக்
கைந்நின்ற வாழியான்சூழும் கழல் சூடி
கைந்நின்ற வேற்கைக்கலிய னொலிமாலை
ஐயொன்றுமைந்து மிவைபாடி யாடுமினே. (கய)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்ந்நின்ற	ப்ரக்ருதியிலே அநுபவிக்கக்கடவதாய் நின்ற	கைநின்ற	கைகழலாதே நின்ற
பாவம்	பாபங்களுடைய	ஆழியான்	திருவாழியாழ்வானை நிரூபகமாக உடையனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அகல	கழிவதற்காக,		
திருமாலை	ஶ்ரிய:பதியாய்,		

త్వయాసర్వజ్ఞ సర్వజ్ఞ శీఘ్రమాజ్ఞాప్య। వరద శ్రీవరదుశ్చ్యవనదృశ్యః-யதபராதஸஹஸ்ரமஜஸ்ரஜம்த்வயிசரண்ய ஹிரண்ய உபாவஹத்। வரததேநசிரம் த்வமவிக்ரிய:" என்னக்கடவதிறே. (அவன் கழித்தவன்றும்) என்றது- "విక్రియత్సమర్థకనిర్భజనాదరః- விக்ருதிமர்பகநிர்பஜநாதகா:" என்கிறபடியே பாகவதாபசாரம் பொறுக்கமாட்டான் ஸர்வேஶ்வரன்; அவன் கழித்தவன்று மென்றபடி.

(க்ருபை பண்ணுமவரிறே ஆழ்வார்) என்றது. (உ)"பயிலும்சுடரொளி"(௩) "நெடுமாற்கடிமை" (௪)"நண்ணுதவாளவுணர்" (௫)"கண்சோரவெங்குருதி" முதலானவற்றிலே பாகவத வைபவத்தை விஸ்தரேணவருளிச்செய்கையாலே பாகவதாபசாரம் புகுர வழியில்லாதபடி உபதேசிக்கை. இப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய உபதேசத்துக்கும் விஷயமாகாதே போனார்க்கு இனிஉஜ்ஜீவந ப்ரஸங்கந்தானுண்டோவென்னுமத்தைக்காட்டுகிறார் (இவருமித்யாதி). "மனத்தே வைத்தேனே" என்ற உத்தமனுலே தம்மதென்று தோற்றுமே என்பா னென்னென்ன வருளுகிறார் மித்ரமௌபயிகமித்யாதி). பிராட்டி உபதேசம் கேளாதவனுக்குத் தலையோடே போயிற்று; ஆழ்வாருபதேசத்துக்கு உட்படாதார்க்கு ஸ்வரூபம நேசிக்குமென்று கருத்து. ... ... (௯)

(க)ரா-ஸு-உக-கூ (உ) தி-வாய் ௩-எ. (௩) தி-வாய்-அ-கய.
(௪) தி-மொ-உ-கூ. (௫) தி-மொ-எ-௪.

http://acharya.org

சூழும்	எல்லாரையும் சூழ்த்துக்கொள்ளவல்ல	கலியன்	ஆழ்வார்
கழல்	திருவடிகளை	ஒலி	அருளிச்செய்த
சூடி	(சிரோபூஷணமாக) சூடுமவராய்	மாலே	சொல்மாலையான
கைநின்ற	கைசெய்வதற்கு (ஸஹகாரிக்கைக்கு) உறுப்பாயிராநின்ற	ஐஒன்றும் ஐந்தும் இவை	இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும்
வேல்	வேலே [யரான	பாடி	வாயாரப்பாடி
கை	திருக்கையிலே உடை	ஆடுமின்	ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுங்கோள்.

(க௦)

வ்யா—பத்தாம்பாட்டு. (மெய்ந்நின்றபாவமகல) ப்ரக்ருதியிலே அநுபவிக்கக்கடவதாய்நின்றபாபங்கள் அகல. பாபத்துக்கடி ப்ரக்ருதியிறே. (திருமாலே) அவள் முன்னாக ஆஶ்ரயிக்கிலிறே பாபங்கள் அகலுவது. (கைநின்றவாழியான்) * எப்போதும் கைகழலா நேமியானயிறே இருப்பது. (சூழுங்கழல்) எல்லாரையுமாக்கிக்கொள்ளும் திருவடிகள். திருவடிகளுக்கு ஆகாதாரில்லே. இத்திருவடிகளைச் சூடும் ஆழ்வார். (கைநின்ற வேற்கைக்கலியன்) சேஷித்வத்துக்கு அவன் திருவாழியைப் பிடித்தாப்போலே சேஷத்வத்துக்கு இவர் வேலைப்பிடித்தபிடி. (ஒலிமாலே ஐயொன்றுமைந்தும்) பத்தும். (இவைபாடியாடுமினே) முன்பே டாசுர

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (மெய்ந்நின்றவித்யாதி) "மானிடவரல்ல ரென்றென்மனத்தே வைத்தேனே" என்றவர்தாமே பின்னும் ஆசையாலே அதிலே அந்வயித்தால், இப் ப்ரபந்தம் நழுவ விடாதே அநுகூலிக்கப் பண்ணுமென்று ஒருவழியருளிச் செய்கிறரென்றவதாரிகை.

பாபத்தை "மெய்ந்நின்ற" என்பானென்னவருளுகிறர்(பாபத்துக்கித்யாதி),

(ஆக்கிக்கொள்ளும்) அடிமையாக்கிக்கொள்ளும். "ஐயொன்றுமைந்தும்" என்றல் பதினென்றுதோற்றுதபடி யருளுகிறர் (பத்தும்)என்று. பாஹ்யகரணங்களை நிந்தித்தவைந்தும், ஆத்மாக்களை நிந்தித்து விடமாட்டாதே ப்ரபந்தத்தை அநுஸந்திக்கச் சொல்லுகிறதுமான தோரைந்துமாகப் பத்துமருளிச் செய்தாரென்று திருவுள்ளம். ஆத்ம சப்தம், மநஸ்ஸுக்கும் ஜீவனுக்கும் பெயர். (க௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

மிட்டுத் தந்தோம். இனிச் சரீரத்தாலுள்ள விநியோகம் கொள்ளுங்கோள். .... (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பதினோராம்பத்து ஏழாந்திருமொழி முற்றிற்று,

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பதினோராம்பத்து எட்டாந்திருமொழி
மாற்றமுளவின் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—அடியிலே வாதிப்ரதிவாதிகளாயாயிற்று இழிகிறது. இவர்தாம் ஒருவார்த்தை சொன்னுவிறே அவனுக்கு மறுமாற்றமுள்ளது. இவர்சொன்னவார்த்தை ஏதென்றால்;-இவ்வாத்மவஸ்துவானது அங்குத்தைக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியும் நாய்ச்சிமார்திருமுலைத் தடத்தோபாதியும் ஸ்ப்ருஹாவிஷயமுமாய்போக்ய

அரு;—மாற்றமுளவின் ப்ரவேசம். இவ்வாழ்வார் அடியிலே "சூழ்புனல் குடந்தையேதொழுமின்" என்று தொடங்கினத்தை "தண்குடந்தை நகர்பாடியாடீர்களே" என்று உபதேசித்திருக்கச் செய்தேயும் விஷய ப்ரவணராய்ப் போருகையாலே, அவர்கள் கரணங்களையும் அவர்களையும் நிந்தித்து இசையாதே அஸேவ்ய ஸேவைபண்ணியிருந்தவர், மீளவும் இந்த சாற்றுப்பாட்டிலே பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையை விட்டும் "இவை பாடி யாடுமின்" என்று பரோபதேசம் செய்ய வழியில்லை என்னும் சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறுரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலோடுகிற நிரூபண விசேஷத்தை உபபாதிக்கிறுர் (மாற்றமுளவித்யாதி). தம்முடைய உபதேசமும் கார்யகரமாகாதபடி அநாதரித்தான் ஈஶ்வரனுகையாலே இவர்களை நிந்திக்க வழியில்லை என்று கருதி, அவன் ஆதரித்திருக்கைக்குத் தம்முடைய ப்ரபந்தத்திலே அந்வயியுங்கோள், அத்தாலேஸகலப்ரதிபந்தகங்களும்போய் ஆநந்தமே பலிக்கும் என்று, மீளவும் பரமக்ருபையாலே உபதேசிக்கை கூடுமென்று கருத்து.

ஸர்வேஶ்வரன் மேலேதானே குற்றம்சுமற்றும்படி யென்னென்ன, அதுக்குக் கருத்தருளுகிறுர் (அடியிலேயித்யாதி). "ஆகிலும் சொல்லுவன்"என்கையாலே (வாதிப்ரதிவாதிகள்) என்றது. "மாற்றம்" என்றத்தாலே பூர்வப்ரஶ்நம் வேண்டுகையாலே (அருளுகிறுர்இவர்தாமித்யாதி). "பூணுரமார்வனை" என்றத்தையும், "தடமலர்க்கண்ணிக்காய்" என்றத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி

http://acharya.org

மூமாயிருந்தது-அநாதிகாலம்இழந்து அநுபவிக்கவேண்டுவானென்? என்று கேட்டால்,சொல்லலாவன சிலவார்த்தையுள.அவ்வார்த்தை தானென்னென்றால்;—(க) [அங்கைத்தலத்திடையித்யாதி] என்று மொக்க ஈஶ்வரன் முகத்தில் விழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞையைப் பண்ணி நம்பக்கலிலே விமுகனாய் சப்தாதிகளிலே ப்ரவணனாய், நம் பக்கல் அத்வேஷமுமின்றிக்கே போருகையாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தான்; இதொருவார்த்தை.

(உ) [అనిత్యమసుఖం లోకమ్ - அநித்யமஸுகம் லோகம் இத்யாதி]ஸம்ஸாரபயபீதனாய்க்கொண்டு நம்பக்கல் புகுராதே நம்பக்கல் நிரபேக்ஷனாய் கர்மஸாபேக்ஷையைப்பண்ணிப் போந்தவநாதிகால வாஸிதமான புண்யபாபரூபமான கர்மபரம்பரையானது ஜந்மபரம்பரைகளிலே மூட்ட, அவ்வழிகளாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தான்.

இனி(ந)"కర్తా కారయితా-கர்தாகாரயிதா"என்றும்,(ச)"కర్తా శాస్త్రార్థవత్త్వాత్ - கர்த்தாஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்றும், (ரு) "శాస్త్రఫలం ప్రయోక్తరి- ஶாஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே,கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சேதந்ய க்ருத்யமாயாயிற்றிருப்பது. அதில்லாமையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தான் என்றுபோலே சொல்லலாம். இவை உனக்கு வார்த்தையல்ல,

ப்ரஶ்நம்உதித்ததென்றுகொள்வது."மாற்றம்" என்றது ஜாத்யேகவசநமாக்கியருளுகிறார்(சொல்லலாவனவித்யாதி). (இத்யாதி) என்றவநந்தரம் "அப்படியின்றிக்கே" என்றுசேஷம். அதாவது-(க) "சிறுமானிடவரைக் காணில் நாணும் கொங்கைத்தலமிவை நோக்கிக்காணீர் கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில் போகா" என்றிருக்கையன்றிக்கே யென்கை.

மூன்றும்வார்த்தை (இனியித்யாதி) "కర్తా కారయితా చైవ ప్రేరకశ్చానుమోదకః - చత్వారస్సమభాగినః - கர்தாகாரயிதாசைவ ப்ரேரகஶ்சாநுமோதகஃ- சத்வாரஸ்ஸமபாகிநஃ" என்று வசநசேஷம். (போந்தான்) என்றதுக்கு என்னிடத்திலே பாரத்தைப்பொகட்டுப் பரதந்த்ரனாய், என்னைபார்த்திராமையாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தானென்னும் நாலாம்வார்த்தையை ஸூசிப்பிக்கையிலே நோக்கு. இங்ஙனன்றாகில், நாலாம்வார்த்தையாகச் சொன்ன (பாரதந்த்ர்யத்தைப்பற்றி)இத்யாதி கூடாதிறே.

(க) நா-தி-கஉ-ச. (உ) கீ-கூ-நந. (ந)
(ச) ப்ருஹ்மஸூ-உ-ந-நந. (ரு) பூர்வமீமா-ந-எ கஅ.

"ஆகிலும் சொல்லுவன்" இதுபக்ஷ (ధ్వ)மாம்படி இவற்றுக்கு மேலே உத்தரம்சொல்லுவன். எங்ஙனேயென்னில்; ருசியில்லையென்றேமுதல்வார்த்தை, ருச்யருசிகளுக்கும் அடியேதென்னில், மநஸ்ஸாயே இருப்பது. அந்தமநஸ்ஸை நீ இட்டவழக்கன்றோ? (க) "సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టః- ஸர்வஸ்யசாஹம் ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்ட:" (உ)"தீமனம்கெடுத்தாய்," (ங)"மருவித்தொழும்மனமே தந்தாய்" என்றுசொல்லுகிறபடியாலே ருசிஜநகன் நீயானபின்பு, ருசியில்லை என்று சொன்னவிடம் வார்த்தையல்ல.

அநந்தரம் கர்மமடியாக ஸம்ஸரித்துப்போந்தான் என்றுமீத? கர்மஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால், அதுக்ரியாரூபமாகையாலே அப்போதே நசிக்குமே. க்ரிபாவான்மறக்குமே; அது-நிக்ரஹாநுக்ரஹரூபேண உன் திருவுள்ளத்தில் கிடந்தன்றோ அநுபாவ்யமாவது. உனக்கு நிவாரகரில்லாமையாலே அத்தை க்ஷமிக்கத்தீருமே. ஆகையாலே அதுவும் வார்த்தையல்ல. இனி கர்மகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சைதந்யக்ருத்யம்; அதில்லாமையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தானென்னதுவும் வார்த்தையல்ல; உனக்கிது ஶரீரதயாபாரதந்த்ரமாகையாலே, ஸ்வதந்த்ரக்ருத்யமான கர்த்ருத்வம் பரதந்த்ரனுக்குக் கூடாமையாலே, அதுவும் வார்த்தையல்ல; ஶரீரக்ஷணம் ஶரீரியன்றோபண்ணுவான். ஸம்பந்தத்தையும் மறந்தாயோவென்கிறார். ஆனபின்பு உன்னுடைய அநாதரமேஹேது.

இருவரும் என்நினைத்துச்சொன்னார்களென்னில்; அவன் கர்மத்தைப்பற்றி நின்று வார்த்தை சொன்னான்; இவர் ப்ருஹ்மத்

இந்தநாலாம் வார்த்தைக்குஉத்தரமருளுகிறார் (சரீரரக்ஷணமித்யாதி).

"ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனும், அவனாலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவாழ்வாரும், வாதிப்ரதிவாதிகளாம்போது ப்ரமாணங்களை நிஶ்சயித்திறே நிரூபிக்கவடுப்பது" என்னும்ப்ரஶ்நத்தைக் கிளப்பி, வேதத்தில் பூர்வோத்தர பாகங்களைப்பற்றி முதல்வார்த்தையும், உத்தரபாகம் தத்ஸாரமான திருமந்த்ரத்தைப்பற்றி இரண்டாம்வார்த்தையும்,திருமந்த்ரம் தன்னில் மத்யமபதத்தைப்பற்ற மூன்றும் வார்த்தையும் நமஸ்ஸு தன்னிலும் ஆர்த்தமான பகவதேகோபாயத்வத்தையும் அசித்வத்பாரதந்த்ர்யத்தைப்பற்ற நாலாம்வார்த்தையுமாக ப்ரமாண விசேஷங்களை ஸூசிப்பிக்கிறார்(இருவருமித்யாதியாலே).இப்படி

(க) கீ-கரு-கரு. (உ) தி-வாய்-உ-எ-அ. (ங) தி-வாய்-உ-எ-எ

http://acharya.org

தைப்பற்றி நின்று அத்தை அழித்தார். அவன் வேதத்தைப் பற்றி நின்று வார்த்தை சொன்னான்; இவர் வேதாந்த தாத்பர்யத்தைப்பற்றி அழித்தார். அவன் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வார்த்தை சொன்னான்; இவர் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப்பற்றி நின்றழித்தார். அவன் பாரதந்த்ர்யத்தைப்பற்றி நின்று, ஸாத்யோபாயத்தைப்பற்றி வார்த்தை சொன்னான்; இவர் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையைப்பற்றி நின்று ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றி வார்த்தையை அழிக்கிறார். இதுகாணும் உபாஸகரில் காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு ஏற்றம். *மக்கள் தோற்றக்குழிதொடங்கிமேற்பாட்டுக்குறையும் இவற்றைச் சொன்னபடி.

(மெய்ந்நின்றவித்யாதி) போக்யதை அளவிறந்திருந்தது; அநுபவித்து வாழுங்கோள் நாடடைய வென்கிறார். [மெய்ந்நின்றபாவமாகல] அநுபவித்தல்லது நசியாதபடியான பாபமானது போகவென்னுதல்; தேஹோபாதிகமானது அகலவென்னுதல். [திருமாலை] விரோதியென்று பேர்பெற்றவற்றையடையப் போக்குவிக்கும் பிராட்டியை அருகேயுடையவனை. (கைநின்ற) * எப்போதும் கை கழலாநேமியானாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய போக்யதை அளவிறந்திருந்துள்ள திருவடிகளையென்னுதல். ஸுலபமான திருவடிகளை சிரஸாவஹித்தென்னுதல். ஸர்வேஶ்வரன் ஐஶ்வர்யப்ரகாசகமானதிருவாழியைக் கையிலே யுடையவனைப்போலேசேஷத்வப்ரகாசகமான வேலையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்தையும் பாடு

நிரூபித்தவர்த்தத்திலேபோடு (இதுகாணுமித்யாதி). இத்தனை உத்தரங்களுக்கு ஸூசகமெங்கேயென்ன வருளுகிறார்(மக்களித்யாதி). "நாற்றச்சுவையூறொலியாகிய" என்று சப்தாதிவிஷயங்கள் நீ இட்டவழக்கென்று இவர் உத்தரம் சொல்லுகையாலே, ஸூசிதமென்றுகருத்து. இப்படிநிரூபித்திருந்தவராகையாலே ஸம்ஸாரிகளை நிந்திப்பானென் னென்ன;என்றுவிட்டு, மீளவும உபதேசித்தாரென்று திருவுள்ளம்.

ஆழ்வார் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து உபதேசித்தது இப்பாட்டேயாய், மேலே மாற்றமுளவென்று தொடங்கி மேல் ப்ரபந்தங்களிலும் பரோபதேசமில்லாமையாலே இப்பாட்டில் ஆதரம் தோற்றுமளவும் வ்யாக்யானம் செய்தருளுகிறார் (கைநின்றவித்யாதி). பாட்டுக்

வது ஆடுவதாங்கோள். விரோதிபோக்குகையில் பணியில்லை. அது தன்னடையேபோம். மேலுள்ளது உங்களுக்குஹர்ஷமே.

பகவத்விஷயத்தில் அந்வயியாதாருடைய கரணங்கள், அவர்கள் அவற்றைத் தங்களுக்கு உறுப்பென்று நினைத்தார்களேயாகிலும், அவை அவர்களுக்கு அடைத்தவையல்லவென்றும், பகவத்ப்ராவண்யமில்லாதார் முதலிலே சேதநரல்லரென்றும் சொன்னார் கீழில்திருமொழியில்; இவர்தாம் பிறர் குறையறிந்து பரிஹரிப்பாராய் நின்றார்; நாம் நின்றநிலை ஏதென்று ஆராய்வோம். இவர்தாம் தம்குறைகிடக்கப் பிறர்குறை பரிஹரிக்கப் பார்க்கிறது- தான் குறைவற்றாராக நினைத்திருந்தோ? அன்றிக்கே தம்முடையக்ருபாகுணப்ராசுர்யத்தாலேயோ? தயாவான்களாயிருப்பார் தந்தாம் குறைகிடக்கச்செய்தேயும், பிறர்குறையைப் பரிஹரிக்கப்பார்ப்பர்களிறே. பெருமாள் பிராட்டியைப்பிரிந்து தடுமாறிக்கண்ணுஞ்சுழலை

கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (விரோதியித்யாதி). இப்ப்ரபந்தாநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே பிராட்டியும்அவனும் உகந்து உங்களைக்கடாக்ஷித்தால் உங்களுக்குப் புருஷார்த்தம்ஸித்திக்குமென்றுபரமார்த்தத்தைஉபதேசித்தாரென்றுகருத்து

அடியிலே "குடந்தையேதொழுது" என்று ஆராவமுதைப் பருகினவராகையாலே, திருப்பிரிதிதொடங்கி உகந்தருளின நிலங்களில் ப்ரவணரானவர் * தூவிரியமலருழக்கியிலே தூதுவிட்டும், * ஏழையேதலனில் தாமேமுன்னிலையாகத்தமக்கு இவ்விபூதியிலிருப்பு அரிதாயருளவேணுமென்று சரணம்புக, அடியில் ஆராவமுதைப்பருகினவராகையாலே இவரை இன்னமும் உகந்தருளின நிலங்களை அநுபவிப்பிப்போமென்று ஸங்கல்பித்து அதிலே மூட்ட * ஒருநல்சுற்றத்தளவும் பரிபூர்ணமாக வநுபவித்து, அதுக்குமடியான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களையும்அநுபவித்து, தத(ஃ)லாபத்தாலேநொந்துமீண்டுதிருவாலியெம்பெருமானடிமேல் "போதணியப்பெற்றோம்"என்று தேறி, ஸம்ஸாரிகளிருக்கும்படியே ஆராவமுதைப் பருகச்சொல்ல, அது செய்யாமையாலே நிந்திக்கிற ஆழ்வாரைக்கண்ட ஸர்வேஶ்வரன், "இவ்வாழ்வாருக்கு இவ்விபூதியில் கால்பாவி ஏழையே தலனைத் தீர்ந்ததோ?" என்று விசாரிக்கத்தோலி, ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் இவரிருப்பைஅறிவிப்பித்தானென்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழ்த்திருமொழியோடேஇதுக்குஸங்கதியருளுகிறார் (பகவத்விஷயத்திலித்யாதி). (கரணங்கள்) என்றவநந்தரம் "யாவைசிலவுண்டு" என்று சேஷம்,

http://acharya.org

யிட்டு வாராநிற்கச்செய்தேயும் மஹாராஜரிழவைக்கண்டபின்பு அவற்றைமறந்து அத்தைப் பரிஹரிக்கப் பார்த்தாரிறே.

"இவைகிடக்க, இவர்தாம்நின்ற நிலையை இவர்க்கறிவிப்போம். ஸம்ஸாரத்தினுடைய பொல்லாங்கையறிவித்தால் இதுவே அமையுமென்றறிந்தாராகில் இங்கேவைக்கிறோம். இதில் பொருந்தாதபடியானாராகில் அமர்ந்தநிலத்திலேகொடுபோகிறோம்" என்றுபார்த்து, "பிறரை இகழ்கிறநீர்தான்நின்றநிலையைப்பார்த்துக்காணீர்" என்ன; தம்மைப்பார்த்தார். ஜ்ஞாநலாபமுண்டேயாகிலும் அவன்உபேக்ஷித்தவன்று இவ்வருகே போகைக்குமுடலாய்,அவன்ஆதரித்தபோது அவ்வருகே போகைக்குமுடலாம்படி பொதுவான நிலத்தில் தேஹஸம்ஸ்ருஷ்டராயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டார். குறைவற்றாராயிருக்கிறவர்கள் கோடியிலேயுமாகப் பெற்றதில்லை; இக்குறை நெஞ்சில் படாதே போதுபோக்கியிருக்கிறவர்கள் கோடியிலேயுமாகப்பெற்றதில்லை.

இதுதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியமாயும் போக்யமாயும் பந்தகமாய்த்தோற்றியிருந்தது. இதுதான் அஸத்கல்பமாம்படியிறே பிறந்தஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநந்தான் ஆறியிருக்கைக்குஉடலன்றிக்கே, த்வரிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே. புற்றினருகே பழுதைகிடந்

(இதுவேஅமையுமென்றிருந்தாராகில்) என்றது-உகந்தருளின நிலத்தில் ப்ராவண்யத்தாலே,(க) "இங்கே திரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்" இத்யாதிப்படியே தேறியிருந்தாராகிலென்கை. ஜ்ஞாநமுண்டானல் உம்முடலை-கைங்கர்யத்துக்குஉடலாக்கலாமே, இதுக்கஞ்சக்காரணமென்னென்னவருளுகிறர் (ஜ்ஞாநலாபமித்யாதி). பொதுவாகையாலே அச்சத்துக்கு முடலாமேயென்று திருவுள்ளம்.

"போதணியப்பெற்றோமே" என்றிருக்குமவருக்கு பந்தகமாகாதேயென்ன; ஆகிலும் இவ்வுடம்பொடுசெய்யும் கைங்கர்யம், அபி (ரி) நிஷ்பத்யமான ஜ்ஞாநத்துக்குப் போருமோவென்கிறர் (இதுதானித்யாதி). அந்தஜ்ஞாநந்தானே பயஹேதுவாயிற்றென்கிறர் (அந்தவித்யாதி). எத்தனை சொன்னாலும் அவருக்கு ஸகலகரணங்களும் பகவத்விஷய ப்ரவணமாய், பெறில் தரித்தல், இல்லையாகில் நசித்தலாயிருக்க, இவருக்கு அஞ்சுகைக்கு நிமித்தமுண்டோவென்ன, (புற்றினருகேயித்யாதி). ஆனால் பயமநுவர்திப்பானேன்,

(க) தி-வாய்-அ-க௦-ச

தாலும் "பாம்பு" என்றே பயம் அநுவர்த்திக்குமிறே. ஆகையால் இதுதான் அவஶ்யம்பரிஹரித்துக்கொள்ள வேண்டுவதொன்றாயிருக்கிறபடியும், தம்மால்பரிஹரித்துக்கொள்ள வொண்ணாதபடியாயிருக்கிறபடியும், அவனையே கால்கட்டிப் பரிஹரித்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறபடியையும்அநுஸந்தித்து, த்வதநுபவவிரோதியானதேஹஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுகிறார். .... *

மூ.—மாற்றமுள வாகிலும் சொல்லுவன் மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொ லென்றின்னம்
ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போலஞ்சுகின்றேன்
நாற்றச்சுவை யூறொலியாகிய நம்பீ. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாற்றம்	கந்தமென்ன	சொல்லுவன்	அதுக்குமேலே உத்தரம் சொல்லுகிறேன்;
சுவை	ரஸமென்ன	மக்கள்	மநுஷ்யர்களுடைய
ஊறு	ஸ்பர்சமென்ன	தோற்றக்குழி	கர்பஸ்தாநமாகிற பெரும்பாழியிலே
ஒலி	ஶப்தமென்ன	இன்னம்	இதுக்குமேலும்
ஆகிய	ஆகிய இக்குணங்களாய் நின்ற	தோற்றுவிப்பாய்கொல்	பிறப்பித்து ஸம்ஸரிக்கச்செய்வாயோ
நம்பீ!	பூர்ணனே!	என்று	வென்று நினைத்து
(நான் உன்னைச்சிலகேட்டால்;)		ஆற்றங்கரை	ஆற்றங்கரையிலே
மாற்றம்உள	உனக்குச்சொல்லலாம் மறுமாற்றமுண்டு;	வாழ்	வர்த்திக்கிற
ஆகிலும்	நான்சொன்னவற்றுக்கெல்லாம் நீ உத்தரம் சொன்னையேயாகிலும்	மரம்போல்	வ்ருக்ஷம்போலே
		அஞ்சுகின்றேன்	பயப்படாநின்றேன். (க)

வ்யா;—முதற்பாட்டு.(மாற்றமுள) "இவ்வாத்மவஸ்துவானது கௌஸ்துப ததிகளோபாதி நிர்தோஷமாய் உன்னாலே தரிக்கப்படுவ

(௧) "ஸமி ஸ்ரீஜீவ-நபிபேதிருதஸ்சந" என்றன்றோ ப்ரபந்நர் இருப்பது.

*வழையேதலனிலே சரணம் புகுந்தாரே,அதுதானே அமையாதோவென்னவருளுகிறார் (ஆகையாலித்யாதி). *

(க) தை-ஆ-கூ-க.

http://acharya.org

தொன்றுயிருக்க, இது அநாதிகாலம் ஸம்ஸரிக்கும்படி விட்டுவைத்தாய்நீ'' என்று ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம்பண்ணிச்சொன்னால், அதுக்குஉனக்குச் சொல்லலாம்மறுமாற்றங்களுள. (மாற்றமுள) அதுக்கு அர்த்தமில்லை. ஸம்பந்தத்திலே ஒருகண்ணழிவுண்டாகிலிறே ஒரு மறுமாற்றம்சொல்லிக் கடக்கவிருக்கலாவது. உன்னோடுண்டான குடல்துடக்கு-போட்கனல்ல; உன்கண்வட்டத்தே ஸம்ஸரிக்கிறஇத்தைஇல்லைசெய்யவொண்ணுது. இதுக்குநீஎன்னமறுமாற்றம் சொல்லுவது.

(உள) ''நீசேதநனைபின்புபேற்றுக்குடலாகநீயேஅநுவர்த்தித்துவரவேண்டாவோ'' என்று உனக்குச் சொல்லலாம்; ''நாம், * ஆள்பார்த்துழிதருவாளுய், எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்க, நீ ரே யன்றோ இவ்வளவாக மிறுக்குப்பண்ணினீர்'' என்று சொல்லலாம்; ''ஆவேனென்று இசைந்தவின்று வரநிற்கைக்குறுப்பாகவன்றோ நாம்முதலிலேசக்தியையும்ப்ரவ்ருத்தியையும்தந்துவிட்டது'' என்று சொல்லலாம்; நீ ஒரு உத்தரம்தேடி சொல்லுங்காட்டில் நான் படுகிற க்லேசத்துக்குப் பரிஹாரமாயிற்றோ? நான் படுகிறக்லேசத்தைப்பரிஹரித்துக் கொடுநின்றன்றோ உத்தரம் சொல்லுவது. (ஆகிலும் சொல்லுவன்) நான் சொன்னவற்றுக்கெல்லாம்நீஉத்தரம் சொன்னுயேயாகிலும் அதுக்குமேலே உத்தரம் சொல்லுகிறேன்.

(மக்கள் தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய் கொலென்று) ''நீ,

அரு.—முதற்பாட்டு, (மாற்றமுளவித்யாதி) '' அரங்கநகரப்பா'' என்றபதத்தை உட்கொண்டு, அர்த்தமில்லை யென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறுர் (ஸம்பந்தத்திலித்யாதி). (போட்கனல்ல) க்ருத்ரிமனல்ல. அப்படிக்கையாலே அரங்கத்தில் நித்யமாக நித்ரை செய்யுமதில்லையென்ன வொண்ணுதேயென்று கருத்து. '' தாமரைக்கண்ணு'' என்றத்தை உட்கொண்டருளுகிறுர் (உன்கண்ணித்யாதி).

மாற்றமுண்டு என்றுசொல்லாதே ''உள'' என்று பஹுவசநமாகச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (நீயித்யாதி). சொன்னதுக்கெல்லாம் ஒன்றுசொன்னல் அதுக்குமேல் சொல்லும்படி உத்தரங்கள் அநேகமுண்டென்கையாலே, எனக்கத்தனை சொல்லப்போகாதென்று தோற்ற பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணினபடியென்று கருத்து.

நீர் சொல்லுமதுதான்ஏதென்னும் ப்ரஶ்நத்திலே '' மக்களித்யாதி '' என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (நீயித்யாதி). ''தோற்றுவிப்பாய்''

http://acharya.org

சொன்னவற்றுக்கு மறுமாற்றம்சொன்னாயாகிலும், பின்னையும்உன்னை வடிம்பிட்டுக்கேட்கவேணுமென்னும் நிர்பந்தமில்லாத மநுஷ்யர்களுடைய கர்ப்ப(ஸ்஥)ஸ்தாநத்திலே என்னுடையகர்மாநுகுணமாக ஸம்ஸரிப்பிக்கிறாயோ" என்று. "ஸம்ஸரிக்கைக்குக்கர்மம்பண்ணுவானிவனிறே. அதுக்கீடாக ப்ரவர்த்திப்பிக்குமதன்றோ வேண்டுவது. ஆனாலும் சரீரத்தோடேயிருக்கச் செய்தேயன்றோ உமக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது" என்ன; நெடுநாள் "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்- தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" என்று அகன்றுபோந்ததும் இச்சரீரத்தோடேயன்றோ? இன்னம் கீழ்கழிந்தகாலம் அநாதி; மேலுள்ளகாலம் அநந்தம்; ஆனபின்பு ஸம்ஸரித்தகாலம் போராதோ? இது தண்ணியதென்றும், அத்தைக்கழித்துத் தருவாய் நீயென்றும்அறிந்தபின்பும் இந்த நோவுபடவேணுமோ?

ஆனாலும் "இத்தைக்கழித்துத்தருவோம் நாம்' என்னுமறிவைப் பிறப்பித்தோமே" என்ன; (ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போலஞ்சுகின்றேன்) ஆகில் நீபிறப்பித்தஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம்-இதுவோ? சைதந்யத்தால் கொள்ளும்கார்யம் பயஸ்த்தாநமென்கை. ஆறு பெருகித் தன்வேரையகழ்ந்து பொகடாநின்றால், போரநிற்றல், பரிஹரித்துக் கொள்ளுதல், கூப்பிடுதல் செய்யவறியாதிறே. பயத்தில்வந்தால் சேதநனைகையும், பரிஹாரத்தில் வந்தால் அசித்ஸமனைகையுமாயிற்று இவனுக்கு ஸ்வரூபம்; பயமேயிறே இவனுக்குள்ளது. (௧)"அஹம் பீதோஸ்மி"(௨) "நன்றுமஞ்சுவன்"(௩) "மாசுச:-மாசுச:" என்பான்வேறொருவனிறே. பரிஹரிக்கை-அஹம்என்கையிறே, "உன்னுடைய அஹம் புத்தியை நினைத்து அஞ்சினையாகில் என்னுடைய அஹம் புத்தியைஅநுஸந்தித்து ஆறியிருக்கப்பாராய்" என்றானிறே.

என்று கேவலம் அவனைஅநாதரித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. (கர்மாநுகுணமாக) என்று கூட்டுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸம்ஸரிக்கைக்கித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (ஆனாலுமித்யாதி). "ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போல்" என்றத்ருஷ்டாந்தத்துக்கு பாவமருளுகிறார் (ஆறித்யாதி). அத்தைத்ருஷ்டாந்தமாக எவ்வாகாரத்திலே சொன்னதென்னவருளுகிறார் (பயத்திலேயித்யாதி). (உன்னுடைய அஹம் புத்தியை) என்றதுக்கு "நான் என்பேற்றுக்கு யத்நம் பண்ணுகை-எனக்குச்சேராதென்று நினைத்தஞ்சினையாகில்" என்றுகருத்து.

---

(௧) ௧-ஜிதந்தா-௮. (௨) தி-வாய்-௮-௧-௧. (௩) ஸ்ரீ-௧௮-௬௬.

http://acharya.org

(நாற்றச்சுவையித்யாதி) பயத்துக்குப் பரிஹாரமும், உத்பாதகனும் நீயாயிருந்தாய். அதுக்கு பயஸ்த்தாநம்-ஆறு; உமக்கு பயஸ்த்தாநமேதென்ன; அதுக்கு ஆறு ஒன்று; என்னை அஞ்சாறு அகப்பட்டு போகடுகிறது, உன் பக்கல்நின்றும் அகற்றுகைக்குப் பரிகரம் சப்தாதிகள். அத்தைப்பரிஹரிக்கும் நீபூர்ணனாயிருந்தாய். (௧) [దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా । మామేవ యే ప్రపద్యన్తే - மமமாயாதுரத்யயா। மாமேவயேப்ரபத்யந்தே] நான் பிணைத்த பிணை ஒருவராலும் அவிழ்க்கப்போகாது, என்னையே கால்கட்டி அவிட்குமன்று கழிக்கலாமென்றாயிறே பிள்ளை திருநறையூரரையர் வார்த்தையைநினைப்பது.

மூ —சிற்றமுள வாகிலும்செப்புவன் மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்று விப்பாய்கொ லென்றஞ்சி
காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்
ஆற்றத்துளங்கா நிற்பனாழிவலவா. (உ)

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
ஆழி	திருவாழியாழ்வானை	அஞ்சி	பயப்பட்டு
வலவா	வலக்கையிலேந்தின ஸர்வேஶ்வரனே!	காற்றத்திடைப்பட்ட	பெருங்காற்றிலே அகப்பட்ட
சிற்றம்உள	நீ சீறும்படியாக நான் செய்தவை பல உண்டு,	கலவர்	மரக்கலத்தினுள்ளே இருப்பவர் களுடைய
ஆகிலும் செப்புவன்—;		மனம்போல்	நெஞ்சைப்போலே
மக்கள்தோற்றக் குழிதோற்றுவிப்பாய் கொல் என்று—;		ஆற்ற	மிகவும்
		துளங்காநிற்பன்	நடுங்காநிற்பன். (உ)

(பயத்துக்குப் பரிஹாரமும்) என்றது-"நம்பி" என்றத்தைப்பற்ற. (அஞ்சாறு) சப்தாதிகளைந்து -எனக்கு ஆறுகளாயிற்றென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். அஞ்சும் ஆறும் என்றுரஸோக்தி. விஷயங்களைந்தும், தத்க்ராஹகங்களாறும், கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களாறும், ஊறு - ஸ்பர்ஶம். ரூபத்தைச் சொல்லாவிட்டது - பயத்தாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டமை தோற்றுகைக்கென்று திருவுள்ளம். ... ... (௧)

அ௩.—இரண்டாம்பாட்டு. (சிற்றமித்யாதி) நாம்ஸஹஜஸௌஹார்தத்தை யுடையனாயிருக்க, தாமே அநாதிகாலம் "த்வம் மே - த்வம்மே" என்றால்,

(௧) கீ-௭-௧௪

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (சிற்றமுள) திருவுள்ளத்துக்குச் சிறவேண்டுவன குவாலைச் செய்துவைத்து, அவையொன்றையும் பாராதே அநுகூலரைப்போலே திருமுன்பேநின்று சிலவார்த்தை சொல்லப்புக்கவாறே "கேட்டருளுகிறதேவர் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே அப்போது அவற்றைச் செய்து இப்போது இவற்றைச் சொல்லா நின்றானிவன்; என் செய்தானுன்" என்று திருவுள்ளத்துக்குச் சிறவேண்டுவன குவாலுள.

(க) [ஏகோஹமஸ்மீதி சமந்யஸே - ஏகோஹமஸ்மீதிசமந்யஸே த்வம்] கெடுவாய்! ஜீவபரர்கள் இருவருண்டென்கிற ப்ரமாணப்ர ஸித்தியையும் கேட்டறியாயோ? நீ தான் ராஜாவாய் ப்ராமாணிகர் ஸேவிக்கவே தாயிருந்து போந்தது. [ஹ்ருச்சயம் - ஹ்ருச்சயம்] அப்போதொன்றைச் சொல்லி இப்போதொன்றைச் செய்கிற உன்னுடைய நினைவுக்கு வாய்த்தலையாயிருக்கிற அவனை யொன்றும் புத்திபண்ணிற்றிலையோ பாவி. [முநிம்-முநிம்] அவன்றான் உன்னைப் போலே ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையானொருவனென் றிருந்தாயோ?. [புராணம் - புராணம்] ஒருகால் ஜ்ஞாநஸங்கோச முண்டாய் ஒருகால்விஸ்தருத்முமவனென்றிருந்தாயோ? (உ) "பழகியான்தாளேபணிமின்" என்னக்கடவதிறே. பரிக்ரஹித்த சரீரம் தோறும்புகி பனுயிறே இவன் போருவது. முன்பு நின்றநிலை அறியான்; நடுநிற்கிற நிலையறியான்; மேல்போக்கடியுமறியான் இவன். முன்பு நின்ற

'அஹம்மே-அஹம்மே" என்றுவசப்படாதே, இப்போதும் "இன்னும்தோற்றுவிப்பாய்கொல்" என்று நிர்க்ருணரைச் சொல்லுமாபோலேகையும்திருவாழியுமாயிருக்குமாதிக்யத்தையும்பாராதேஎன்சொன்னீரென்னுமிடம்தோன்ற, சீறிச்சிவந்தகண்ணனாய் நிற்க, அதுக்குமேலே பாவ (பாவ) ஜ்ஞராய், அத்தையும் அநுமதித்துஅதுக்குமேலும் சொல்லத்தக்கத்தை அருளுகிறாரென்று ஸங்கதி.

கீழ்ப்பாட்டிலே " மாற்றமுளவாகிலும் சொல்லுவன் " என்றுபோரப் பொலிய உத்தரம் சொன்னவர்தாமே, "சிற்றமுள" என்று தன்பக்கலிலே குற்றமுண்டானதாக அங்கீகரிக்கிறதென்னென்ன; சகுந்தலையானவள் துஷ்யந்தனை இன்னதாகச் சொன்னப்போலே சொன்னரித்தனைபோக்கி, இழவானது தம் கர்மமென்கிறதறியாரோ வென்றுபரிஹாரம்திருவுள்ளம்பற்றி, சகுந்தலையெடுத்த ச்லோகத்துக்கு வ்யாக்க்யாநம் பண்ணுகிறார் (ஏகோஹமித்யாதி).

(க) பார-   (உ) ச-திருவ-உஉ.

http://acharya.org

நிலையுமறிந்து, இவனுக்குஸாத்மிக்குமதுவுமறிந்து, மேல்போக்கடியுமறிவான் அவனிறே. வாதப்ரக்ருதி, பித்தப்ரக்ருதி, என்றறிந்து ஓரோருடிக்காகப் பரிஹரித்துப்போரும் வைத்யர்களைப்போலே. முன்புதான் அசித்கல்பனாய்க்கிடக்கும்;பின்புதான் "கார்பீர்"என்னக்கதறுநிற்கும்இவன்.முன்புத்தைநிலையறிவானொருவன்பலாநுபவம் பண்ணுவிக்குமத்தனையிறே. [யோவேத்தா - யோவேதிதா] இத்யாதி முன்பு சொன்னவார்த்தையையும் இப்போதுசெய்கிற செயலையும் உள்ளபடியறிவான் யாவனொருவன், அவ் வீஶ்வரன்முன்பே யிருந்து அமணக்கூத்தடியாதே கொள்ளாய்.

திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்கவொண்ணாதபடி பரஹிம்ஸைகளைப் பண்ணுவது; தேவரீர் இவைஙல்வழி போகவேணுமென்று ஹிதம்பார்த்து வைத்தால் அவ்வழிபோகாதொழிவது; சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி நிற்கையாலே அதுக்கடியான அவித்யாதிகளுக்கு வஶ்யனாவது; சப்தாதிகளிலே ஆபிமுக்க்யம் பண்ணி உன்பக்கலிலே வைமுக்க்யம் பண்ணுவது; உன்திறத்திலேபொறுக்கவொண்ணாதவற்றைச் செய்வது; உன்னடியார்விஷயத்தில் பொறுக்கவொண்ணாதவற்றைச் செய்வது; இரண்டிடத்திலும் நிர்நிபந்தநமாகச் செய்யுமவை; இவ்வழியாலே அநேகமிறே- தேவருக்குப் பொறுக்கவொண்ணாதவை. பகவதபசாரமாவது - ஈஶ்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை, என்னதென்றிருக்கை. அவனுடைய அநுக்ரஹஜந்மத்தை கர்மநிபந்தநஜந்மத்தோடு ஸமாநமாக புத்திபண்ணுகை. அவன் தன்க்ருபையாலே இவன் கோலிற்றொன்றைத் திருமேனியாகப்பரிக்ரஹித்தால், அத்தை இதரஸஜாதீயமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுதல்செய்கை. பாகவதாபசாரமாகிறது- அர்த்தகாமநிபந்தநமாக பாகவதர்களோடேபொருமை கொண்டாடுகை. அஸஹ்யாபசாரமாகிறது - இவை இரண்டு விஷயத்திலும் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாகச்செய்கை. இப்படியால்தேவர்திருவுள்ளத்துக்குச் சிறவேண்டுவனகுவாளுள.

(ஆகிலும் செப்புவன்) சீறுகைக்கு வேண்டுமவையில்லாமை சொல்லுகிறேனல்லேன். ஆகில்பின்னை சொல்லுகிறதென்னென்னில்;

"உள"என்கிற பஹுவசநத்தாலே,சீற்றங்களும் பலவாக வேண்டுகையாலே அவை,அவற்றுக்குப் பண்ணப்பட்ட அபராத பாஹுள்யத்தாலே யாகையாலே அவற்றையெல்லாம் உபந்யஸிக்கிறார் (திருவுள்ளத்துக்கித்யாதி).

புறம்புபுகலில்லாமையாலே (க) "ꠂꠂꠂ - தமேவசரணம் கதꣳ" என்னுமாபோலே சொல்லுகிறேன். (மக்களித்யாதி) உனக்குச் சீறவேண்டும்படியான செயலுக்கடியான கர்மாநுகுணமாக நான் போக, நீ அதுக்கு அநுமதிதாநத்தைப்பண்ணி உதாஸீநரைப் போலே யிருக்கிறாயோ என்றஞ்சி. தன்னால்வந்த துக்கும் அவனால் வந்த துக்கும் அவனே இன்றாதாகலாம்படியிறே ப்ராப்தியிருப்பது. ப்ரஜைகிணற்றிலேவிழாநின்றால், வாங்காததாயைத்தானே தள்ளினா ளென்னக்கடவதிறே. இது உன்னை அகன்றுநோவுபடவேண்டுகிறது- நீ கைவிடுகையன்றோ என்னலாயிருக்குமிறே. "ஸம்ஸாரிகளான மநுஷ்யர்கள்கர்மாநுகுணமாக ஸம்ஸரிக்கும்கர்ப்ப ஸ்தாநத்திலே ப்ரவேசிப்பிக்கிறாயோ" என்றஞ்சி.

(காற்றத்தித்யாதி) பெருங்காற்றிலே அகப்பட்ட மரக்கலத்து க்குள்ளே அகப்பட்ட சேதநருடைய நெஞ்சுபோலே. பயப்படுகை க்கு மேற்பட பரிஹாரத்தில் அந்வயமில்லையிறே. அதுக்குட்பட்டமநு ஷ்யரெல்லாருக்கு முள்ளபயம் இவரொருவருக்கு முண்டாயிருக் கிறது. மிகவும் நடுங்காநிற்பன், சரீர வியோகமாத்ரத்திலே இவர்களுக்கு. ஆனால்பின்னை நம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிறதேதுக் கென்ன; (ஆழிவலவா) உன்கையில் திருவாழிக்கும் எனதுஉள் நடுக் கத்துக்கும் சேர்த்திச்சொல்லிப்போ. உனக்கு அசக்தியுண்டென்று சொன்னாயாதல், என் நடுக்கத்தைப் பரிஹரித்தல்செய். (௨)

மூ;—தூங்கார் பிறவிக்க ளின்னம் புகப்பெய்து
வாங்காயென்று சிந்தித்து நானதற்கஞ்சிப்
பாம்போ டொருகூரையிலே பயின்றாப்போல்
தாங்காதுள்ளம் தள்ளு மென்தாமரைக்கண்ணா. (௩)

குற்றம்தம்மேலே யிருக்கச்செய்தே, எதிர்த்தலையை வெறுத்துக்கொண் டு காலிலே விழுகைக்கு மூலமென்னென்ன (தன்னாலித்யாதி). வாக்யார்த் தம் (ஸம்ஸாரிகளானவித்யாதி).

(பின்னை)என்றவநந்தரம் "ஆத்மநாசத்துக்கஞ்சு மிவருக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே" என்றுகூட்டுவது. ... ... (௨)

(க) ரா-ஸு-௩ ௩-அ-௩௩.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	எனக்கு ஸ்வாமியான	அதற்கு	அந்தஸம்ஸாரத்துக்கு
தாமரைக் கண்ணா	தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரனே!	அஞ்சி	பயப்பட்டு
இன்னம்	இனிமேலும்	பாம்போடு	ஸர்ப்பத்தோடே
தூங்குஆர்	தமஃப்ரசுரமான	ஒருகூரையிலே	ஒருகூரைவீட்டிலே
பிறவிக்கள்	ஜந்மங்களிலே	பயின்றாற்போல்	வஸித்தாற்போலே
புகப்பெய்து	புகச்செய்து	உள்ளம்	என்மநஸ்ஸானது
வாங்காய் என்று	மீட்கமாட்டாயென்று	தாங்காது	தரித்துநிற்கமாட்டாமல்
நான்சிந்தித்து	நான் நினைத்து	தள்ளும்	தடுமாறுநின்றது.

(௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (தூங்கார் பிறவிக்கள்) அசைவு மிக்க ஜந்மமென்னுதல். தமஃப்ரசுரமான ஜந்மமென்னுதல். (இன்னம் புகப்பெய்து) இதுக்குமுன்பு பட்டது போராதோ? (வாங்காயென்று) மீட்கைக்குத்தாமும்கூட்டென்னுமிடத்துக்குப் பாசுரமிட்டுச்சொல்லுகிறிலர். (சிந்தித்து நானதற்கஞ்சி) பரிஹாரத்தில் வந்தால் தம்மை அசித்ஸமராக நினைத்தாரேயாகிலும், சேதநரானவாசிக்கு பயம்அநுவர்த்திக்கையும் தவிராதே.

(பாம்போடு) அவையொழியில் நாட்டார் பிழையாதபடியிருக்கிறவை, இவர்க்கிருக்கிற படியாயிற்று இது. வெய்யிலிலே நொந்தவன் ஆடுகிற ஸர்ப்பத்தின் நிழலிலே போய் ஒதுங்கி, அது அள்ளிக்கொள்ளு மென்றறியாதே ஸுகிக்கப்பார்க்குமா போலேயிருப்பதொன்றிறே. அது அள்ளிக்கொண்டது அப்போதேயிறே.

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (தூங்காரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "இவ்வாழ்வார்தம்மிடத்திலே குற்றங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு நம்மையும் இன்னாதானார்; இதுக்கடி ஸம்பந்தத்திலுறைப்பிறே" என்று செவ்வரியோடிக் கண்டகண்ணனாயிருந்து, "ஆழ்வீர்! நீர் உம்மிடத்தில் குற்றங்களையுண்டென்றும் சொல்லி, நம்மை இன்னாதாகிறதென்? நாம்செய்தபடி செய்கிறோமென்றாறியிரும்" என்றுசொல்ல; என்னுள்ளம்நின்றவாநில்லாதே; என்செய்கேனென்றாரென்று ஸங்கதி.

தூங்குதல் - அசைவும், உறங்குதலுமாக வருளுகிறார் (அசைவித்யாதி). (அவை)-விஷயங்கள். (அப்போதேயிறே) என்றது-மயர்வறமதிநலமருளு

http://acharya.org

(ஒரு கூரையிலே) கண்ட தடைய அதிசாங்காஹேதுவாயிற்று. (தாங்காதுள்ளம் தள்ளும்) தரியாதே ஹ்ருதயமானது தடுமாறு கின்றது. அதுக்கு நான் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; (என் தாமரைக்கண்ணா) (க) "ஆஜகாம-ஆஜகாம" என்று லங்கையில்பொருந்தாதேபோந்தவன்தானே, பெருமாளதானவாறே, (உ) "விபீஷணோ விதேயம்மே - விபீஷணவிதேயம்ஹி" என்னலாம்படி அங்கே பொருந்தினனிறே. அப்படி நீயே உன் திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கப்பெறில், நான் இது தன்னிலேயும் இருக்கவல்லேன். ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே பார்த்தவன்றுறேஇவ்விடம் த்யாஜ்யமாவது. அவன் ஸம்பந்தத்தையிட்டுப் பார்த்தபோது, இதுதானும் உத்தேஸ்யமாயிருக்குமிறே.

"'இதில் அரைக்ஷணம் பொருந்ாதபடியாயிருக்கிறஇவர்பாசுரத்துக்கும், இதொழியச் செல்லாதபடியாயிருக்கிற நம்பாசுரத்துக்கும் வாசியறியாதாரொருவன் ஶரண்யனைப்பெறில், நமக்கு அப்பேறு பெறலாவது' என்றருளிச் செய்யாததாமே, அநந்தரம் (௩) 'மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் - மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம்' என்கிறபடியே 'இத்தலையிலுள்ளது போட்கனுனாலும் நான் அவனைவிடேன்'' என்றருளிச்செய்தபடியாலே, நமக்குப்பெறுகைக்குத் தட்டில்லை'' என்றருளிச்செய்தருளினார் நஞ்சீயர். இது-மெய்யாதல், இல்லையாகில் பரிஹாரமின்றிக்கேபோதல் செய்யுமத்தனை. இதுபொய்யாகிலும் நமக்கு அஞ்சவேண்டாம்; இத்தால் பொய்யாகாதென்றபடி. இது பொய்யாகில்நரகாத்ய நுபவங்களைச்சொல்லுகிறவையோமெய்யாகப் புகுகிறது. .... (௩)

வதற்கு முன்பிறே என்கை. "உள்ளம்தள்ளுமென் தாமரைக்கண்ணா" என்கையாலே-உள்ளம் தள்ளாதபடி கடாக்ஷிக்கவேணுமென்று விவக்ஷித்து, இங்கிருக்க இவன்கடாக்ஷத்தாலே நெஞ்சுபொருமோவென்ன; த்ருஷ்டாந்தாந்தரம். தாத்பர்யமருளுகிறார்(ஆஜகாமேத்யாதி).

"பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாப்போலேஉள்ளம் தள்ளும்"என்று ஸஹ்ருதயமாக ஆழ்வார் அநுஸந்திக்க, இப்பாசுரத்தை அந்தபாவவ்ருத்தியில்லாதாரும்அநுஸந்தித்தால்அப்பேறுண்டோ"என்றும், வினையாயினசாரகில்லாயே''என்கிறாரிறே; இதுகூடுமோவென்றும்சங்கைகயைஸம்வாதமுகேநபரிஹரிக்கிறார் (இதிலித்யாதி). ... ... (௩

(க) ரா-யு-கஎ-க. (உ) ரா (௩) ரா-யு-கஅ-௩.

மூ;—உருவார்பிறவிக்க ளின்னம் புகப்பெய்து
திரிவாயென்று சிந்தித்தி யென்றதற்கஞ்சி
இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்பேபோல்
உருகாநிற்கு மென்னுள்ள மூழிமுதல்வா. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊழிமுதல்வா	ப்ரளயகாலத்திலும் ரக்ஷகனாய்நின்றவனே!	அதற்குஅஞ்சி—;	
உருஆர்	நாநாரூபமான	இருபாடு	இரண்டுபக்கத்திலும்
பிறவிக்கள்	ஜந்மங்களிலே	எரி	நெருப்புப்பற்றி யெரியாநிற்கிற
இன்னம்	இனிமேலும்	கொள்ளியின்	கொள்ளிக்கட்டையின்
புகப்பெய்து	ப்ரவேசிப்பித்து	உள்	உள்ளே அகப்பட்ட
திரிவாய் என்று	"நீ இப்படியே சுற்றிச் சுழலக்கடவை" என்று	எறும்பேபோல்	எறும்புபோலே
சிந்தித்தி என்று	(என்விஷயத்திலே) நினைத்திருக்கிறாய் என்று	என்உள்ளம்	என்மநஸ்ஸானது
		உருகாநிற்கும்	உருகிக்கரையாநின்றது. (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (உருவார்பிறவிக்கள்) (க) "நாஸதோ வித்யதே-நாஸதோ வித்யதே" இத்யாதி. அநேகரூபமாய் ஒருபடிப்பட்டிரா

அந.—நாலாம்பாட்டு. (உருவாரித்யாதி) "தாமரைக்கண்ணா" என்று நீர் இப்போது கடாக்ஷிக்கச் சொல்லுகிறதென்? அடியிலே நம்கடாக்ஷம் பெற்றுவிறே 'நீர்' பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே தாங்காதுள்ளம்' என்றஞ்சுகிறீர்; இப்படி அஞ்சினரைக்கிட்டவஞ்சுங்காணும் விஷயங்களும்" என்ன; "நீ, அஞ்சினவென்னை அச்சத்துக்குடலானநிலத்திலேதானே வைத்திருக்கையாலே, ஊழி முதல்வனை நீ ஸ்வதந்த்ரனென்று நினைத்தாயோ" என்று உருகுமென் நெஞ்சென்றருளுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"இந்தச்சரீரம்-ஸ்திரமல்லாமையாலே, சரீராந்தரம் வந்தால்இப்போது அஞ்சினவர்க்கு ப்ரச்யுதிவருமே; அப்போது பழையபடியேயாய் விடுமே" என்றுஉருகுமென்றுகருத்து. "பிறவிக்கள்" என்னவமைந்திருக்க, "உருவார்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (நாஸத: என்று தொடங்கி, போருமிறே என்னுமளவும்). "உரு" என்று சரீரமாய், ஆர்தல்-மிகுதியாய் சரீரமேமிக்கு ஆத்மாவை சிறுக்கும்படியான ஜந்மமாகையாலே தேஹாத்மாபி

(க) கீ-உ-

http://acharya.org

மையாலே, அஸத்தானவிது விநாஶயோகியாயிருக்கும். ஏகரூபமாயிருக்கையாலே, ஆத்மவஸ்துவானது அவிநாஶியாயிருக்கும். இப்படி இரண்டுக்கும் தத்வதர்ஶிகளாயிருக்குமவர்களாலே நிர்ணயம் காணப்பட்டது. "உபயோரபி த்ருஷ்டோऽந்தஸ்த்வநயோஸ்தத்வதர்ஶிபி: - நிரூபணஸ்யநிர்ணயாந்தத்வாத்நிர்ணயாந்தோத்ருஷ்டஃ". ஆத்மவஸ்துவானது- அஹம்புத்திபோத்யமாய், ப்ரத்யக்வஸ்துவாயிருப்பதொன்றாய், தேஹமாகிறது-க(கு)டாதிகளைப்போலே இதம்புத்திபோத்யமாய், பராகர்த்தமாய், அநாத்மாவாய், ஆத்மாவோடு அதிதூரமாயிருக்க,இத்தேஹத்தில் அஹம்புத்திபண்ணலாம்படிபொருந்திப்போந்த ஜந்மங்களிலே, தேஹத்திலே அஹம்புத்திபண்ணிப்போருகையாலே, அதுவே விஸ்த்ருதமாய் ஆத்மவஸ்துதேய்ந்துபோருமிறே. தேஹாத்மாபிமாந ஜநகமாயிருக்கிற ஜந்மங்களிலே இன்னமும் என்னுடைய கர்மாநுகுணமாக ப்ரவேசிப்பித்து.

(திரிவாயென்று) "திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, தேவாதி சரீரங்கள் தோறும் புக்கு, 'தேவோऽஹம், மநுஷ்யோऽஹம்-தேவோஹம்,மநுஷ்யோஹம்' என்று இங்ஙனே க்லேசப்பட்டுத் திரிவானென்று நீ நினைத்திருக்கிறாயோ?" என்று அஞ்சாநின்றேன். (சிந்தித்தியென்றதற்கஞ்சி) உனக்குசிந்தாமாத்ரம்; என்னுடைய க்லேசத்துக்கு அவதியில்லை. நானேகர்மங்களைப்பண்ணிவைப்பனே? பின்பு அவைதானேகொண்டுநடத்துமே. அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியிருக்குமத்தனையிறே உனக்குவேண்டுவது. (இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்பேபோல்) இரண்டு தலையும் நெருப்புப்பற்றி எரியாநிற்க, நடுவே அகப்பட்டு நோவுபடுகிற க்ஷுத்ரபதார்த்தம்போலேயாயிற்று, ஜந்மமரணங்களிரண்டுக்கும் நடுவே அகப்பட்டு நோவுபடுகிறபடி. அவ்வருகு போக்கின்

மாநஜநகமென்று பலிக்கையாலே, இந்ததேஹாத்மாபிமாநம் ப்ரமமென்கைக்கு ப்ரமாணோபந்யாஸ பூர்வகமாக வரக்காட்டி உபபாதித்தாராயிற்று. வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (தேஹாத்மேத்யாதி).

"உருகாநிற்கும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, "சிந்தித்தி" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார்(உனக்கித்யாதி). "திரிவாய்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து "உரு" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (நாநீத்யாதி). (க்ஷுத்ரபதார்த்தம்)என்றது

http://acharya.org

றிக்கே இவ்வருக்கு பொறுக்கமாட்டாதே படுகிறபாடு, கொள்ளியினு ள்ளெறும் பென்னவுமாம். (உருகாநிற்குமென்னுள்ளம்) க்லேசத்து க்கு ஓரவஸாதமுண்டாகிலிறே ஓரளவிலேஉருகிவலிப்பது. அதுக்கு நாம் பின்னைச்செய்வதென்னென்ன; (ஊழிமுதல்வா) ப்ரளயத்திலே அகப்பட்டு அழிந்துபோகப்புக்கதையெடுத்து ரக்ஷித்தவனன்றோ நீ.

மூ.—கொள்ளக்குறையாத விடும்பைக்குழியில்
தள்ளிப்புகப்பெய்தி கொலென்றதற்கஞ்சி
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே
உள்ளம்துளங்காநிற்ப னூழிமுதல்வா. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஊழிமுதல்வா!		என்று அதற்குஅஞ்சி;—
கொள்ள	அநுபவித்தாலும்	வெள்ளத்திடைப்பட்ட	மஹாப்ரவாஹத்திலகப்பட்ட
குறையாத	நசியாத	நரிஇனம்போலே	நரிக்கூட்டம்போலே
இடும்பைக்குழியில்	கர்ப்பஸ்தாநத்திலே	உள்ளம்	என்னுடையஹ்ருதயம்
தள்ளி	தள்ளி	துளங்காநிற்பன்	தடுமாறும்படி இராநின்றேன். (ரு)
புகப்பெய்திகொல்	(மேன்மேலும்) ப்ரவேசிப்பிக்கப்போகிறாய்;		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (கொள்ளக்குறையாத) க்லேசப்படவுமாயிற்றிறே; அநுபவவிநாஶ்யமாகப்பெற்றதாகில்காலமெல்லாம் அநுபவியாநின்றாலும்முதலில் குறையாதபடி யிருக்கிறக்லேசத்தைவிளை

"பண்ணெறும்பு"என்றபாடத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி.பாடாந்தரத்தைக்காட்டுகிறார் (கொள்ளியினுள்ளித்யாதி). (அதுக்கு) நீர் இப்படி அதி சங்கை பண்ணுமதுக்கு. ... ... (ச)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (கொள்ளவித்யாதி) "நீ குளிரநோக்கப் பெறில், நான் இதுதரிலும் இருக்கவல்லேனென்று சொன்னீர்; நல்லதென்றிருந்தால் அதிசங்கைபண்ணி, ப்ரளயத்தில் நின்றும் எடுத்தாப்போலே எடுக்கவேணுமென்கிறீர்; இப்படி நீரிரண்டுபடியும் சொன்னால் நான்செய்வதென்" என்று கேட்க, மீளவும் தன்னை ஸம்ஸாரப்ரளயம்கொள்ளாதபடியே பண்ணவேணுமென்று நிர்ணயம் தோற்றச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"இடும்பை" என்றதினர்த்தம்-(க்லேசத்தை) என்றது. "குழியில்புகப் பெய்திகொல்" என்னவே அமைந்திருக்க "தள்ளி" என்றுவிசேஷித்தத்தாலே

http://acharya.org

ப்பதான கர்ப்பஸ்த்தாநத்திலே. (தள்ளி) எல்லாவற்றுக்கும் அவனை இன்னுதாகலாம்படியிறே ஸம்பந்தமிருப்பது. தான் இடறி, தாய் முதுகில்குத்தும் ப்ரஜையைப்போலே; அத்தலையாலே வந்ததுக்கு அவனை இன்னுதாமோபாதி, இத்தலையாலே வந்ததுக்கும் அவனை இன்னுதாகலாம்படியிறே ப்ராப்தி இருப்பது. கிணற்றிலேவிழுகிற ப்ரஜையைவாங்காததாயைத்தானே தள்ளினுள்'' என்னக்கடவதிறே. அடியிலே நீ பரிஹரியாமையன்றோ இது அகலவேண்டிற்று.

உதங்கன் ''துர்யோதநாதிகள் பட்டுக்கிடக்கிறபடியைக்கண்டு, பிள்ளை பக்கலிலேவந்து, சீற்றத்தாலே சிவந்தகண்களும்தானுமாய்'' ''ஸர்வஸாதாரணனுயிருக்கிறநீ ஒருதலையிலே பக்ஷபதித்துஇவர்களை அழியச்செய்தாயே'' என்ன; ''நானும் இரண்டுதலையும்பொருந்தவிடலாயோவென்று ஆவதெல்லாம் பார்த்தேன்; அவர்கள் ஒருகோல் குற்றுநிலமும்கொடோம்,என்றபின்புகாண்நான்அழியச்செய்தது'' என்ன; ''அவர்கள் இசையும்படியாகவும் நீயேபண்ணுவிட்டதென்?'' என்றுனிறே. (புகப்பெய்தி கொலென்றதற்கஞ்சி) நெருப்பிலே அகப்பட்டு எரிகிறவனை, திரிய அதுக்குள்ளே தள்ளி ஒன்றையிட்டு அமுக்குவாரைப்போலே, (வெள்ள) வெள்ளத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு நோவுபடுகிற கோமாயுகணம்போலே. அவையெல்லாவற்றுக்கு முள்ள பயமுண்டாயிற்று இவரொருவர்க்குமே. (ஊழி முதல்வா) நீ பரிஹரித்த ப்ரளயாபத்தினளவல்ல நான்நோவுபடுகிற ஸம்ஸார ப்ரளயம்; அங்கொருவர் அபேக்ஷியாதிருக்கப்பரிஹரித்தாய்; இங்கு நான் அபேக்ஷிக்கவேண்டுகிறஹேதுவென்? (ரு)

மூ.—படைநின்ற பைந்தாமரையோ டணி நீலம்
மடைநின்றலரும் வயலாலிமணாளா
இடையனெறிந்த மரமேயொக்கிராமே
அடையவருளா யெனக் குன்றனருளே. (சு)

கிர்தயர்செய்யும் செயலாய்த்தோற்றுமே? இப்படி அருளிச்செய்யப்போமோ? எடுக்கவினைத்தவனை ''தள்ளினுய்'' என்றால், எடாமைக்கு உறுப்பாய்விடாதோ வென்னவருளுகிறர் (எல்லாவற்றுக்குமித்யாதி-வேண்டிற்றென்னுமளவும்).

இன்னுதாகைக்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம்காட்டி, இதிஹாஸஸித்தமான தொருத்ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறர் (உதங்கனித்யாதி). (பிள்ளை) வெண்ணெய்க்காடும் பிள்ளை. ... ... (ரு)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
படை	கலப்பைக்கும்அருகே கிடக்கும் நிலத்திலே	மணாளா	நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரனே!
நின்ற	தப்பி நின்ற	இடையன்	இடையனானவன் (ஆடுமாடுமுதலியவற்றுக்காக)
பைந்தாமரை யோடு	தாமரை மலரோடே	எறிந்த	கத்தியையிட்டு வெட்டிச் சாய்த்த
அணி	தர்ஶநீயமான	மரமே ஒத்து	மரமானது ஓரிடம்
நீலம்	நீலோத்பலங்களானவை (பறித்துப் பொகடப்பட்டு)	இராமே	பச்சையாய் ஓரிடம் உலர்ந்துகிடக்குமாபோலேயிராமல்
மடை	நீர்பாயும் மடைகளிலே	அடைய	நான் உன்னை அடையும்படி
நின்று அலரும்	நின்றலரும்படியான		
வயல்	வயல்களையுடைய	எனக்கு உன்றன் அருளை அருளாய்.	
ஆலி	திருவாலிக்கு		(௯)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு;(படைநின்ற) இப்பாட்டியலருளிச்செய்யும் போது இதுவே அமையுமென்னும்படி அருளிச்செய்தருள்வர்;

இரண்டருகும் உழுது போகாநிற்க, நடுவுகலப்பைக்கு அருகே கிடக்குமிடத்தை "படை" என்னக்கடவதிறே. படையிலே தப்பிநின்ற தாமரையும் நீலமும் களையாகப் பறித்துஎறட்டால், புகட்டமடையிலே கிடந்தலருமாயிற்று வயல். படையிலே தப்பிநின்ற விகஸிதமானதாமரையோடே தர்ஶநீயமானநீலமானது பறித்துப்பொகட்டு மடையிலே நின்றலரும்படியான வயலையுடைத்தான திருவாலியிலே ஸந்நிஹிதனானவனே?

அ௫;—ஆறும்பாட்டு. (படையித்யாதி) கீழே ஸம்ஸாரப்ரளயம் கொள்ளாதபடி பண்ணவேணுமென்று நிர்ணயித்துச் சொன்னவாறே, வயலாலி மணாளன் ஆழ்வாரிடத்தில் சாபலத்தாலே "நாம் *சூட்டு நன்மாலைகள் தூயன வேந்தியிருக்கிற விண்ணுளார்க்கு விண்ணுளே வீற்றிருந்தோம்; வயலாலி நாடனாய், உம்முடைய நாட்டிலேயும் 'போதணியப்பெற்றோமே' என்று ஹ்ருஷ்டராம்படி உமக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹராம்படி யிருந்தோம்; இப்படி நாமிருக்க, நீர்நம்மைவிட்டு தேசாந்தரம்போகைதகுமோ?" என்ன; நீ அங்ஙன் சொல்லவொண்ணாது. இங்கிருந்து விரோதியான உடம்போடே பண்ணும் கைங்கர்யத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, ஆர்த்திதோற்ற அருளிச்செய்ய அதுவே அழகாயிருக்குமென்கை. தாத்பர்யமருளிச்செய்து, சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார்(படையிலேயித்யாதி), ... (௯)

(இடையனித்யாதி) இதுவாயிற்று இவருடைய தசை. இடையரானவர்கள் ஆடுகள் மற்றையவற்றுக்குக் கையில் கத்தியை யிட்டு ஒடியெறிந்து சாய்த்துப் போவர்களாயிற்று மரங்களை; அவை ஓரிடம்பச்சையாய், ஓரிடம் உலர்ந்து கிடக்கும்; அதுபோலே யாயிற்று ஜ்ஞாநலாபத்தால் வந்த தோரம்ஸமும் * அஸங்கேவ என்னலாம்படி சூழ்ந்து கொடுநிற்கிறநிலையும். (அடையவருளாய்) நான் உன்னை அடையும்படியாக அருளவேணும். அம்மரத்தின்உல ர்ந்தவம்சமும் தன்னிலே ஒன்றிப்பச்சையாம்படி பண்ணவேணும். அது பின்னை செய்யப்போமோ வென்னில்; வேர் பறிந்தவையும் புகட்டிடத்திலே செவ்விபெறும்படி பண்ணும் தேசத்திலேயன்றோ நீ வர்த்திக்கிறது; முதல் பறிந்ததுக்குச் செவ்விபெறுத்தவல்ல உனக்கு உள்ளதுக்கொருபசுமைபண்ணத் தட்டென்? (எனக்குன் றனருளே) தயநீயனான வெனக்கு கொள்வார்தேட்டமான உன்ன ருளை அருளவேணும். .... (சு)

மூ.—வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணா தடியேன்
நான்பின்னும் முன்சேவடியன்றி நயவேன்
தேம்ப விளந்திங்கள் சிறைவிடுத் தைவாய்ப்
பாம்பினணைப் பள்ளிகொண்டாய் பரஞ்சோதீ. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேம்பல் இளந் திங்கள்	தேய்ந்து பருவம் நிரம் பாதசந்த்ரனுடைய	வேம்பு அன்றி	வேம்பையொழிய (மற்றொன்றை)
சிறை	க்ஷயரோகத்தை	உண்ணாது	தின்னாது;
விடுத்து	போக்கி		(அதுபோலே)
ஐவாய் பாம்பி னணை	ஐந்தலை நாகத்தணை யிலே	அடியேன்	உனக்கு சேஷபூத னான
பள்ளிகொண் டாய்	பள்ளிகொண்டருளா நின்ற	நான்	நான்,
		பின்னும்	நீ வேம்பானாலும்
பரம் சோதீ	பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஸ்வ ரூபனான ஸர்வேஶ் வரனே!	உன்	உன்னுடைய
		சேவடி அன்றி	திருவடிகளையொழிய (மற்றொன்றை)
வேம்பின்புழு	வேம்புக்கு இட்டுப்பிற ந்த புழுவானது	நயவேன்	விரும்பமாட்டேன். (எ)

http://acharya.org

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு(வேம்பின்புழுவேம்பன்றி யுண்ணாது)வேம்புக்கு இட்டுப்பிறந்த புழுவானது கரும்பைக் காணச் சாமாயிற்று. அப்படியே நீரும் நமக்குஇட்டுப்பிறந்திரோ வென்ன; (அடியேன் நான்) என் ஸ்வரூபமிருக்கும்படி திருவுள்ளம் பற்றுகிறதில்லையோ? அநந்யார்ஹனன்றோ?. (பின்னு முன் சேவடியன்றி நயவேன்) (க) "கடல்மல்லைக் கிடந்த கரும்பே" என்னக் கடவதிறே. இப்படி நிரதிசய போக்யனான நீதானேவேம்பானவன்றும், நான் உன்னைவிடுகைக்கு ப்ரஸங்கமில்லை. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று, விஸத்ருஶ த்ருஷ்டாந்தமாயிருந்ததீயென்ன ; அந்வயம் விச்சேதத்தைப் பொறுக்கும்; வ்யதிரேகம் அப்படி விச்சேதத்தைப் பொறாதிறே; அத்தைப் பற்றச் சொல்லிற்று.

அநஸூயை, பிராட்டிக்கு "ஸ்த்ரீகளுக்கு தைவம் பர்தாவேகிடீர்; நீர் பெருமாள் விஷயமாக அநுகூலித்துப் போரும்" என்ன; லஜ்ஜித்தாள். எனக்கும் பெருமாள் பக்கல் பாவ(ஶ்ர)பந்தம் ஸ்வதஃ உண்டாயிருக்கச் செய்தே, அவர் தாம் குணாதிகராயிருக்கையாலே என்னுடைய பாவ பந்தத்தை குண நிபந்தந மென்றிருப்பர்கள்

அரு.—எழாம்பாட்டு. (வேம்பித்யாதி) வயலாலி மணவாளன் நீ, இவ்வாழ்வார்திறத்தில் சாபலமறுவர்த்திக்கையாலும், ஆஸக்தியின் மிகுதியாலே மறுக்கவும்மாட்டாமையாலும், "கீழேஏழையேதலனிலேதாமேமுன்னிலையாகத்திருவரங்கத்தம்மானைப்பலபடியாகச்சரணம்புக்கார். இவர், வேண்டினபோது வேண்டியபடிக்கு விநியோகம் கொள்ளவல்லர்" என்று அவாகியாயிருக்க, இவர் தாம் அரங்கத்தம்மானை முன்னிலையாக்கி "நீ மதிகேட்டை நீக்கினவனிறே நான் உய்யும்வகை பண்ணியருளவேணும்" என்று மேலிரண்டாலருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(சாமாயிற்று)என்றதுக்கு-புஜிக்குமென்றுகருத்து; சோற்றுக்குப்ராணனை விடுகிறானென்பர்களே. "உன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார்(கடல்மல்லையித்யாதி). கரும்பை வேம்பாகச்சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமென்னென்ன, வேம்பை விடாதனுக்கு கரும்பைவிட ப்ரஸக்தியுண்டோவென்கிற உறைப்புத்தோற்றுமென்றத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

"கரும்பானவன் வேம்புபோலேயானாலும் விடாதிருப்பன்" என்றிருந்த பேருண்டோவென்ன வருளுகிறார் (பிராட்டிக்கித்யாதி).

(க) தி-மொ-எ-க-ச.

http://acharya.org

காட்டார். அவ்வாஶ்ரயத்தை குணங்களோடு வ்யதிரேகித்துக் காட்ட வொண்ணாமையாலே, நான் அவர்பக்கலிருக்குமிருப்பை அறிவிக்கப் பெறுகிறிலேன்; அவர் குணஹீநருமாய் விரூபருமான வன்றும் நான் அவர் பக்கல் இப்படி காணுமிருப்பது.

ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகமான விஷயத்தைச் சொல்லும் போது கிடந்தபடியே யோஜிக்கை யொழிய, வெட்டிக் கொடுமுட இப்படி நிர்வஹிக்கிறதென்னென்னில்; தாம்சொல்லநினைக்கிறஅநந்ய கதித்வத்துக்கு உபயோகியாயிருக்கையாலும், மேல் சொல்லுகிற குணங்களோடும் வைலக்ஷண்யத்தோடும் சேரவேண்டுகையாலும், அவனுடைய போக்யதையைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களோடும் சேரச்சொல்லித் தலைக்கட்டவேண்டுகையாலும், இப்படிச் சொல்லுகிறது. இங்ஙனன்றாகில், (க)"ஸர்வரஸ:- ஸர்வரஸ:" என்கிற வஸ்துவுக்குக் கீழ்ச்சொன்னபடியே த்ருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ளுமன்று மேலில் பதங்களோடு அநந்வயமே பலித்துவிடும்.

"தேம்பவிளந்திங்கள்சிறைவிடுத்து ஐவாய்பாம்பினணைப்பள்ளி கொண்டாய்" என்கையாலே குணதிவ்யம் சொல்லுகிறது. "பரஞ்சோதி" என்கையாலே வடிவழகைச்சொல்லுகிறது. தேம்பிப் பருவம்நிரம்பாத சந்த்ரனுக்கு வந்தக்ஷயத்தைப்போக்கினாய்; "உன்னைக்கொண்டு விரோதியைப் போக்கிக்கொள்ளவமையும்" என்றிருப்பார்க்கு - விரோதியைப் போக்கிக்கொடுப்புதி. உன்னோடே அணையவேணுமென்றாசைப்பட்டார்க்கு நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகைக்கு உடம்புகொடுப்புதி. "நீவேண்டா,ப்ரயோஜநமேஅமையும்"

"இப்படி விஸத்ருஶத்ருஷ்டாந்தமென்றுநிர்வஹிப்பானென்? கார்யம்செய்யாத கொடுமையாலே வேம்பென்கிறாரென்னலாகாதோ? அது இல்லாவிடில் கரும்பின்புழு கரும்பன்றியுண்ணாதென்னலாமே. இப்படி எதுக்காக யோஜிக்கவேண்டினபடி''என்று ஸம்ஶயித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதி).

கரும்பின்புழு - கரும்பு வேம்பானால் உண்ணாதே; வேம்பின்புழுவானால் அது கரும்பாகிலும்விடாதே உண்ணுமென்கைக்காகச் சொன்னாரென்றும், வெறுப்பாலே சொன்னாரென்னில், * தேம்பவித்யாதிக்குச் சேராதாகையாலும்,இப்படியே நிர்வஹித்தல்லது தீராதென்று திருவுள்ளம். வாக்யத்வய விவரணம் (நீ வேண்டாவித்யாதி). ... ... (எ

(க) சாந்தோ - ந - கச - ச.

http://acharya.org

என்றிருப்பார்க்கு அத்தைக்கொடுத்து, உன்னையே பெறவேணு மென்றிருப்பார்க்கு உன்னைக்கொடுப்புதி. (பரஞ்சோதி) நீ அணைக் கைக்கு உடம்புகொடாதே க்ஷயத்தை வர்திப்பிப்பாரொருவனனு லும் உன்னை விடலாயோ வடிவழகிருக்கிறது. .... (எ)

மூ.—அணியார் பொழில்சூழ் அரங்கநகரப்பா
துணியேனினி நின்னருளல்ல தெனக்கு
மணியே மணிமாணிக்கமே மதுசூதா
பணியா யெனக்குய்யும்வகை பரஞ்சோதி. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அணி ஆர்	அழகுமிக்கிருந்துள்ள	மணியே	நீலமணிபோன்றவனே!
பொழில்	பொழிலாலே	மணிமாணிக்க மே!	ரத்நம்போலே ஸ்வாபாவிகமானமேன்மை யுடையவனே!
சூழ்	சூழப்பட்ட	மதுசூதா!	மதுவென்னுமஸுரனை முடித்தவனே!
அரங்கநகர்	திருவரங்கத்துக்கு		பரஞ்சோதி!—;
அப்பா	நிர்வாஹகனானவனே!	எனக்கு	அடியேனுக்கு
இனி	இனிமேல்	உய்யும்வகை	உஜ்ஜீவநோபாயத்தை
நின்	உன்னுடைய	பணியாய்	அருளிச்செய்யவேணும்.
அருள்அல்லது	க்ருபையொழிய (மற்றொன்றை)		
எனக்கு	எனக்கு (தாரகமாக)		
துணியேன்	அத்யவஸிக்கமாட்டேன்;		

(அ)

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு, (அணியார்பொழில்சூழ்) அழகுமிக்கு ருந்துள்ள பொழிலென்னுதல்; திரட்சிமிக்க பொழிலென்னுதல்; (அரங்கநகரப்பா) நிருபாதிகபந்துவானவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமாகையாலே உத்தேஶ்யம்; வாஸஸ்தாநமான தேசந்தான் நிரதிசயபோக்யமாகையாலேயும் உத்தேஶ்யம். (துணியேனினி நின் னருளல்லதெனக்கு) ஶ்ரமஹரமானதேசத்திலேவந்தாசாய்ந்தருளின

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (அணியாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "பரஞ் சோதி" என்றவடிவும், அத்தோடே திருவரங்கத்தில் கிடக்கையாலே நிரு பாதிக ஸம்பந்த ஸௌஹார்த்தங்களும், அவனிருக்கு மூராகையாலே ஊரில் போக்யதையும் இவர் திருவுள்ளத்திலேபட்டுக் குறைவற்ற அச்சந்தீர, ஓர் வார்த்தை சொன்னாராகில் அதுவேநமக்குத் தஞ்சம், அஞ்சாதிருக்கலாமென்று அநுஸந்திப்பதுகிறரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

நிருபாதிகபந்துவான தேவர் அவஸரப்ரதீக்ஷராய் வந்துநிற்க, நான் வேறுசிலரை அபாஸ்ரயமாக நினைத்திரேன்; தேவருடைய ஸௌஹார்தமொழிய வேறொன்றைத் தஞ்சமென்று வ்யவஸிதனுயிரேன்.

உம்மை இப்படி துணிவித்தாரார் என்ன; (மணியேயித்யாதி) மற்று ஆர்; தேவருடைய வடிவழகிறே. கண்டார் கண்குளிரும்படி நீலமணிபோலே ஸ்ரமஹரமானவடிவையுடையவனே! கேவலம் அவ்வடிவழகேயாய் அஸ்ரேஷ்ட்டமாயிருக்குமதன்றிக்கே யிருக்கையன்றிக்கே, (மணிமாணிக்கமே) பெருவிலையனை ரத்நம்போலே ஸ்வாபாவிகமான மேன்மையையுடையவனே!; இப்படி நீர்வடிவழகை அநுபவிக்குமிடத்தில் உம்முடைய விரோதிபோக்குவாரார் என்ன; அதுவும் தேவரே; மதுவாகிறவஸுரனைக் களையெடுத்தாப்போலே, தேவர் என்விரோதியைப் போக்கித்தர, நான் அநுபவிக்குமத்தனை; நீர் சொல்லுகிறவையெல்லாம் நமக்குண்டு; உமக்குச் செய்யவேண்டியவையெல்லாம் சொல்லீர் என்ன; (பணியாயெனக்குய்யும்வகை) சோகித்தவர்ஜுநனைக் குறித்து உன்னுடைய ஸர்வபாரங்களையும் நம்தலையிலேயிட்டு நம்மையே தஞ்சமாக நினைத்திரு; நாம் உன்விரோதிகளைப்போக்குகிறோம், (க) "மாஶுச:-மாசுச:" என்னுமாபோலே, நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி எனக்கொரு வார்த்தையருளிச் செய்ய வேணும்.

(பரஞ்சோதி) பூவலரும்போதை விகாஸம்போலே, வார்த்தையருளிச்செய்யும்போது திருமேனியில்பிறக்கும் செவ்விகாணவா

துணிவு - நிஸ்சயமாயருளுகிறார் (தேவருடைய வித்யாதி).

"'மதுசூதா' என்று விரோதி கழிக்கவும் சொல்லுகிறாப்போலே யிருக்கிறது. ஊரிலும் வடிவிலும் ஆசையும் பரிபூர்ணமாயிருக்கிறது; நாம் செய்வதென்?" என்கிற பகவதபிப்ராயத்தைக்கிளப்பி, "பணியாய்" என்றதுக்கு, விரோதியைப் போக்குகிறேனென்று நீர் ஒருவார்த்தை சொன்னால் அத்தைக்கொண்டு (உ) "ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ:-ஸ்த்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ:" என்றிருக்கிறேனென்கிறுரென்று பாவமருளுகிறார் (நீரித்யாதி).

"பணியாய்" என்ன; பெருமாள் திருமுகமண்டலம் விகஸித்து, மந்தஸ்மிதத்தாலே "கார்யம்செய்வார், வாய்திறந்துசொல்லவேணுமோ?" என்றிருக்க, சொல்லும்போதையில் செவ்விகாணவாகிலும் பணியவேணுமென்னுமபிப்ராயத்தாலே "பரஞ்சோதி" என்கிறுரென்றருளுகிறார் (பூவித்யாதி). வார்த்தை

(க) கீ - கஅ - சுசு. (உ) கீ - கஅ - எங.

http://acharya.org

யிற்று ஆசைப்படுகிறது. (க) [కింక్రీడతి-] கிங்க்ரீடதி ஆஶ்ரித விஷயத்திலுண்டான ஓரந்தரலே, "அவர்கள்விரோதியைப் போக்குகைக்கு நானிருந்தேனே" என்கிறபோதைச்சீற்றம்தோற்றியாயிற்று,வார்த்தையருளிச்செய்யும்போதிருப்பது. [கிங்க்ரீடதி] தோற்றரவிலே முடிக்கவல்லதொரு மஹாஸர்பம் உறங்குகிறவற்றை எழுப்பி அத்தோடே போதுபோக்கிப்பிழைக்கப் புகுகிறவன்தானூர். [సరోషేణ-ஸரோஷேண] அதுக்கு ஆற்றலுண்டாகப் பெற்றிடம் ஜீவிப்பாருடைய பாக்யத்தாலேயாயிற்று. [పఞ్చవక్త్రేణ-பஞ்சவக்த்ரேண] கண்டவிடமெங்கும் முடிக்கைக்குப் பரிகரமாயாயிற்றிருப்பது. [భోగినా-போகிநா] அதெல்லாம்வேணுமோ? வடிவைக்காண அமையாதோ முடிகைக்கு.

*ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலரானவரிறே இப்படிச்சொல்லுகிறூர்; (உ) [సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி]''அக்கரைப்படுகைக்குக்கடல் இடைச்சுவராய்க்கிடந்தது; கடல்கடக்கும்படிசொல்லும்தோழனோரே'' என்ன;''தேவருடைய குடிப்பிறப்பும் அளவுடைமையுமிருந்தபடியால்,இவ்வுபாயபரிக்ரஹம் பண்ணுகைக்கு வேண்டும் யோக்யதைபோரும். கடுக இவ்வுபாயத்தைப்பரிக்ரஹிக்கப்பாரும். ஒருகுடிப்பிறப்பும்அளவுடைமையுமில்லாதார்க்குப்பலித்தபடிகண்டால், அதுடையார்க்குப்பலிக்கச்சொல்ல வேணுமோ'' என்றிருந்தான். [ప్రకృత్యా ధర్మశీలస్య - ப்ரக்ருத்யா தர்ம ஶீலஸ்ய'' என்றும் பிறர்க்கும் பின்னூடு மேய்க்கவென்றால் உகப்பாரொருவராயிற்று. .... (அ)

யருளிச்செய்யும்போது செவ்வியுண்டாயிருக்கு மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறூர் (கிங்க்ரீடதீத்யாதி). நிக்ரஹாநுகுணமாக சீற்றம் தோற்றுமாபோலே, அநுக்ரஹாநுகுணமாக ப்ரஸாதமும் தோற்றுமென்றபடி.

ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தாலே தத்விரோதிகள் நிமித்தமாக, சீற்றம் தோற்றுமென்னுமதுக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன வருளுகிறூர் (ப்ரக்ருத்யேத்யாதி). தர்மஶீலராயிருப்பாரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறூர்(ஸமுத்ரமித்யாதி). (பின்னூடு மேய்க்கை) - ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனுகை. ... ... (அ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நந்தாவித்யாதி) அடியிலே இவ்வாழ்வார் திருமந்த்ரத்தை லபித்து, திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதை அநுபவித்து,

(க) ரா-ஸு-ருஅ-சுஉ. (உ) ரா - யு - கக - ருக.

http://acharya.org

மூ.—நந்தாநரகத் தழுந்தாவகை நாளும்
எந்தாய் தொண்டரானவர்க் கின்னருள் செய்வாய்
சந்தோகா தலைவனே தாமரைக் கண்ணா
அந்தோ வடியேற்கருளா யுன்னருளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எந்தாய்	எமக்கு ஸ்வாமியானவனே!	நந்தா	மாறுதே அநுபவிக்கக்கடவ
தொண்டரானவர்க்கு	தாஸபூதரானார்க்கு	நரகத்து	ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே
இன்	இனிதான	அழுந்தாவகை	அழுந்ாதபடி
அருள்	க்ருபையை	அடியேற்கு	அடியேனுக்கு
செய்வாய்	செய்தருளுமவனே!	நாளும்	எந்நாளும்
சந்தோகா	வேதப்ரதி பாத்யனானவனே!		உன் அருளே அருளாய்—;
தலைவனே	ஸர்வாதிகனானவனே!	அந்தோ	ஆர்த்தியின் மிகுதி தோற்றுகிறது.
தாமரைக்கண்ணா!	செந்தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையவனே!		

(கூ)

பிறக்கும்அளித்துக்களித்துததர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலேபிறந்தப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருப்பிரிதியிலே துதித்து, திருமந்த்ரம்அவதரித்த வதரி வணங்கி, வதரியாச்சிராமத்தானைத்தொழுது, ஸாளக்ராமம், நைமிஶாரண்யம், சிங்கவேழ்குன்றம், திருவேங்கடம், திருவெவ்வுள், திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடல்மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம், பவளவண்ணம், பரமேச்சுரவிண்ணகரம், திருக்கோவலூர், திருவயிந்திரபுரம், திருச்சித்திரகூடம், காழிச்சீராமவிண்ணகரம், திருவாலி, மணிமாடக்கோயில், வைகுந்தவிண்ணகரம், அருமேயவிண்ணகரம், திருத்தேவனார்தொகை, வண்புருடோத்தமம், செம்பொன், செய்கோயில், திருத்தெற்றியம்பலம், திருமணிக்கூடம், காவளம்பாடி, திருவெள்ளக்குளம், பார்த்தன்பள்ளி, இந்தளூர், திருவெள்ளியங்குடி, புள்ளம் பூதங்குடி, கூடலூர், திருவெள்ளறை, தென்னரங்கம், தென்திருப்பேர், திருநந்திபுர விண்ணகரம், திருவிண்ணகர், திருநறையூர், தண்சேறை, திருவழுந்தூர், சிறுபுலியூர், திருக்கண்ணமங்கை, திருக்கண்ணபுரம், திருக்கண்ணங்குடி, திருநாகை, திருப்புல்லாணி, திருக்குறுங்குடி, திருவல்லவாழ், திருமாலிருஞ்சோலை, திருக்கோட்டியூர், இவைகளாகிறஉகந்தருளினநிலங்களைப்பத்தும் பத்தாக அநுபவித்து, *ஒருநல்சுற்றத்தில் இவற்

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு, (நந்தாநரகத்தழுந்தாவகை) நந்துவதும் ஒரு நரகமுண்டுபோலே. பண்ணின கர்மத்துக்குப் பலாநுபவம் பண்ணினவாறே விட்டடிக்கும்படியாயிருக்குமிறே யமனுடைய நரகம். இச்சரீர பரிக்ரஹத்துக்கு ஹேதுவான அவித்யாதிகளுக்கு ஒழிவில்லாமையாலே மாறாதே அநுபவிக்குமதாயிற்று ஸம்ஸாரமாகிறநரகம். (எந்தாய்) ஆனால் இதுக்குப் போக்கடியில்லையென்னீரென்ன; கர்மமும், அநுபாவ்யமானநரகமும், நரகத்தை அநுபவிக்கும்நானுமேயோ உளோம்; ஸ்வாமியானநீயுமில்லையோ? ஸ்வாமியானவன் ஸர்வ ஸாதாரணனானால் ஸர்வருக்கும் ஸம்ஸாரிக்க ப்ராப்தியில்லையிறே. வ ர நி ற் கை க் கு ஒருஹேதுவேண்டாவோவென்ன; (தொண்டரானவர்க் கின்னருள்செய்வாய்) திருவடிகளில்

றை ஒரு மடைசெய்து அநுஸந்தித்தும், இவற்றுக்கெல்லா மடியான விபவங்களிலே போய் ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களை யதாமநோரதம் அநுபவித்து, ப்ரீத்யதிசயத்தால் இப்போதே பெறவேணுமென்று கலங்கி, காலாந்தரமாகையாலே நமக்குக் கைப்பட்ட அர்சாவதாரமே அமையுமென்று மீண்டு, வயலாலி மணவாளனடியில் " போதணியப் பெற்றோமே " என்று தேறி, பரோபதேசத்தைப் பண்ணி, முதலிலே உபக்ரமித்தபடியே ஆராவமுதைப் பருகச் சொல்லச் செய்தேயும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தாலே மீளாதாரை நிந்தித்தும், இவர்களை நிந்திக்கிறதென்? எம்பெருமானையன்றோ சொல்லுவதென்று அறுதியிட்டும், மடி பிடித்து மன்றாடி தம்ஆர்த்தியெல்லாம்அறிவித்தும், அரங்க நகரப்பன் வடிவழகிலே மூழ்கி திருவாய் மலர்ந்தருளுகிற போதை செவ்விகாண வாசைப்பட்டு "பணியாய்" என்றார் கீழ்ப்பாட்டில். அநந்தரம் (க) " ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:- ததாநுஜாநந்தமுதார வீக்ஷணை:" என்கிறபடியே * தூது செய்கண்கள் கொண்டென்று பேசுமவராகையாலே மலரவிழித்துக்கொண்டுகடாக்ஷிக்க, க்ருதார்த்தராய், தம்முடைய ஆர்த்தியையும் தவிர்பித்துக்கொண்டு, ப்ராப்த ஸ்வாமியானவன் இன்னருளிருக்க, ஸம்ஸாரோத்தரணத்துக்குஸம்சயமுண்டோவென்றுகொண்டு, உமக்குத் திருவுள்ளமானபடி என் மநோரதத்தைத் தலைக்கட்டியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நந்தா" என் கைக்குநந்தென்னும் நரகமுண்டோ வென்கிறார் (நந்துவதுமித்யாதி). ஆனால் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமுண்டாகாதோ வென்னும்ப்ரஶ்நத்தை யெடுத்தருளுகிறார் (வரநிற்கையித்யாதி).

(க) ஸ்தோ - ர - சஉ.

http://acharya.org

கைங்கர்யருசியுடையார்க்கு உன்பேறாக உன்னருளைக் கொடுக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனே!.

(சந்தோகா) (க) "𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (௨) "𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௩) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி" (ச) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஸர்வேவேதாயத்ரைகம்பவந்தி" (ரு) "𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 - வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய:" (சு) "𑌵𑌚𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 - வசஸாம்வாச்யமுத்தமம்" என்கிற நிர்தோஷப்ரமாணங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவனே! (தலைவனே) அப்ரமாணம், அநுமாந ப்ரமாணவிஷயமென்றுப்போலேசொல்லுகிற தூஷணங்களுக்கு ப்ரத்யநீகனானவனே!. (தாமரைக்கண்ணா) தலைமைபெற்று உபாஸ்யனானவனுக்கு லக்ஷணமென்னென்ன; (எ) "𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 - தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்றுசொல்லிற்றிறே. (அந்தோ) பிதா ராஜ்யம்பண்ணி ஸாதித்துப்போராநிற்க, புத்ரனானவன் தரித்ரனாயிருக்குமாபோலே. அவனுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தையும் தம்முடைய தயநீயதசையையும் அநுஸந்தித்து ஐயோவென்கிறார். (அடியேற்கருளாயுன்னருளே) தயநீயதசையை ப்ராப்தனாயிருக்கிற என் பக்கலிலே கொள்வார்தேட்டமாய் புறம்புவழிந்து போம்படியான உன்னருளைப்பண்ணவேணும். (கூ)

மூ;—குன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தவன் றன்னை
மன்றில் மலிபுகழ் மங்கைமன் கலிகன்றிசொல்
ஒன்றுநின் றவொன்பதும் வல்லவர் தம்மேல்
என்றும் வினையாயின சாரகில்லாவே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தலைவனாக ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டவனென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அப்ரமாணமித்யாதி). (ப்ரமாணம்) - வேதமானது, அநுமாந ப்ரமாண மதுக்கவிஷயமானத்தை விஷயமாகவுடைத்தா யிருக்குமத்தனை. தான் தனியொரு தலையுண்டென்று சொல்லநிர்வஹிக்க மாட்டாதென்றும், குணரஹிதமென்றும், தேசஸாந்நித்ய மில்லையென்றும் சொல்லுகிற தூஷணங்களெல்லாம் வாராதபடி ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணபரி பூர்ணனாய் இருந்தாயென்கிறாரென்று கருத்து. ... ... (கூ)

(க) முண்ட-க-க-க0 (௨) தை-நா-சு-கக-௩. (௩) கடோப-க-௨-கரு
(ச) யஜு-ஆ-௩-க0-௨. (ரு) கீ-கரு-கரு. (சு) க-ஜிதந்தா-எ.
(எ) சாந்தோ-க-சு-௬.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்றம்	கோவர்த்தந பர்வதத்தை	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
		சொல்	அருளிச்செய்த
எடுத்து	(குடையாக) எடுத்து	ஒன்று நின்ற	இப்பத்துப் பாட்டுக்
ஆநிரை	பசுக்களின் திரளை	ஒன்பதும்	களையும்
காத்தவன்	ரக்ஷித்தருளின ஸர்வே	வல்லவர் தம்	ஓதவல்லவர்கள் பக்க
தன்னை	ம்வரன்விஷயமாக,	மேல்	லிலே
மன்றில்	நாற்சந்திகளிலே	வினை ஆயின	பாபமென்று பேர்
மலி	நிறைந்த		பெற்றவை
புகழ்	புகழையுடையராய்	என்றும்	எக்காலத்திலும்
மங்கை	திருமங்கைக்கு	சாரகில்லா	அணுகமாட்டா.
மன்	நிர்வாஹகரான		

(க0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (குன்றமித்யாதி) ஒன்பது பாட்டிலும் இவர்க்கு ஓடினவ்யஸநமும் வாஸநையோடே கழியும்படி (க) "மோக்ஷயிஷ்யாமி — அஹம்" என்று ரக்ஷகனை தன்னைக் காட்டினன். (குன்றமித்யாதி) "ரக்ஷ்யவர்க்கம் ஏதேனும் ஒருபடியிருந்தாலும், ரக்ஷணந்தான் மிறுக்குடைத்தானாலும், ஒரு குறைகள்வாராது காணும்" என்று அதுக்குட லாகத்தான் கோவர்த்தநோத்த(த்)ரணம் பண்ணின படியைக் காட்டினன். (மன்றிலித்யாதி) முன்பு சப்தாதி விஷய ப்ராவண்யத்தாலே இத்தை விடமாட்டாதே போந்த விவர்தமக்கே இப்போது இப்படி பொருந்தாதபடியாவதே" என்கிற வார்த்தைப்பாடேயாய்க் கிடக்குமாயிற்று, நால்வர் இருவர் திரண்ட விடமடைய. இவர் நோவுபட்ட ஒன்பது பாட்டும், அதுக்குப் பரிஹாரமாய்ச் சொன்ன ஒருபாட்டையும் வல்லவர்களுக்கு.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (குன்றமித்யாதி) கீழ் "அரங்கநகரப்பா" என்றவர், குன்றமெடுத்தானென்றத்தை அருளிச்செய்கைக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஒன்பதித்யாதி). அதிகாரிகள் எத்தனைவேனும் அளவிலிகளாயிருந்தாலும், நாம் அரியன செய்தாகிலும் துக்கவர்ஷத்தை நீக்குவோமென்று, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகப் பசுக்களை நோக்கினமையை அறிவித்தானென்று கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (ரக்ஷயவர்கமித்யாதி). (இத்தை) இந்த ஸம்ஸாரத்தை.

(க) கீ-கஅ-சுசு.

http://acharya.org

(ஒன்றுமித்யாதி) பதினெட்டு ஒத்திலுமாக சோகத்தை உபபாதித்து "மா ஶுச: - மாசுச:" என்று பரிஹரித்தாப் போலேயாயிற்று, ஒன்பது பாட்டாலும் நோவுபட்டவர்க்கு ஒரு பாட்டாலே நோவு பரிஹரித்தபடி. ஸம்ஸாரத்துக்கு ஹேதுவான அவித்யாதிகள் கழிந்து, பின்னையும் வித்து முதல் கிடந்து அரும்புகையன்றிக்கே, இவர் தாம் த்வதநுபவ விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸவாஸநமாகக் கழியும். .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பதினோராம்பத்து எட்டாந்திருமொழி
முற்றிற்று.

பெரியதிருமொழி வ்யாக்க்யாநம்
ஸம்பூர்ணம்.

(பரிஹரித்தபடி) என்ற வந்தரம் "ஆகையாலே" என்று சேஷம். (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அப்பு அரும்பத விளக்கம்
முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பெரிய திருமொழி

பாசுரங்களின் அட்டவணை.

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.	பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
(அ)							
அகில்குறடும்	௬	௯	௫	அலங்கெழு	௨	௭	௮
அக்கும்புலியின்	௯	௬	௧	அலமன்னும்	௨	௪	௩
அங்கண்ஞாலம்	௧	௭	௧	அலமுமாழிப்படை	௯	௩	௮
அங்கவ்வானவர்க்கு	௧௦	௨	௧௦	அலைத்தபேழவாய்	௧	௭	௨
அங்கையால்	௪	௨	௬	அல்லிக்கமலம்	௧௦	௮	௧௦
அங்கோராய்க்குலம்	௧௧	௧	௪	அல்லிமாதரமரும்	௫	௪	௧௦
அங்கோராளரியாய்	௧௧	௧	௫	அறியாதார்க்கு	௧௧	௫	௪
அங்ஙனம்தீமைகள்	௧௦	௭	௧௧	அறியோமேயென்று	௧௧	௩	௪
அச்சம்தினைத்தனை	௧௦	௭	௧௨	அறிவதரியான்	௫	௧	௧
அஞ்சுவன்சொல்லி	௧௦	௭	௧௦	அன்றாயர்	௨	௪	௧
அஞ்சுவன்	௩	௭	௩	அன்றியவாணன்	௪	௩	௮
அடித்தலமும்	௮	௧	௫	அன்றுபாரதத்து	௧௧	௧	௧௦
அடுத்தார்த்து	௧	௫	௫	அன்றுலகமூன்றினை	௬	௬	௫
அணியார்பொழில்	௧௧	௮	௮	அன்னநடை	௧௦	௭	௧௪
அண்டத்தின்முகடு	௧௧	௬	௯	அன்னமன்னு	௭	௭	௧௦
அண்டமும்	௪	௧	௫	அன்னமும்	௯	௨	௧௦
அண்டமும்	௩	௯	௩	அன்னமும்	௨	௭	௧௦
அண்டமும்	௨	௯	௪	அன்னேஇவரை	௧௧	௩	௩
அண்டரானவர்	௪	௨	௩	அன்னைமுனிவதும்	௧௧	௨	௫
அண்டர்கோன்	௪	௮	௩	அன்னையுமத்தனும்	௩	௭	௭
அண்ணல்செய்து	௬	௧	௨				
அத்தாவரியே	௭	௧	௮	(ஆ)			
அந்தகன்சிறுவன்	௨	௩	௬	ஆங்குமாவலி	௫	௩	௯
அம்பரமனல்கால்	௧	௮	௮	ஆங்குமாவலி	௩	௧	௫
அம்பரமும்	௬	௬	௧	ஆங்குவெந்நரகத்து	௭	௩	௫
அம்புருவ	௭	௪	௨	ஆசைவழுவாது	௪	௯	௪
அம்பொனுருலகம்	௫	௯	௮	ஆடியசைந்தாய்	௧௦	௮	௯
அரக்கராவிமாள	௪	௮	௫	ஆநிரைமேய்த்து	௪	௧௦	௨
அரக்கியராகம்	௧௦	௯	௬	ஆமருவிநிரை	௫	௬	௧௦
அரவுநீள்கொடி	௯	௧	௮	ஆமையாகியரியாகி	௮	௬	௫
அரிவிரவுமுகில்கண	௮	௩	௨	ஆயன்மாயமே	௮	௫	௩
அருமாநிலம்	௩	௨	௪	ஆயிரங்கண்ணுடை	௧௦	௭	௭
அருவிசோர்	௮	௨	௩	ஆயிரம்குன்றம்	௫	௭	௬

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.	பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
ஆச்சியரமைப்ப	௪	௧௦	௧	இலைமலிபள்ளி	௧௧	௪	௭
ஆர்மலியாழி	௧௦	௯	௩	இலையார்மலர்	௮	௬	௭
ஆலுமாவலவன்	௯	௧௦	௧௦	இழையாடுகொங்கை	௩	௮	௫
ஆவரிவைசெய்து	௩	௩	௭	இற்பிறப்பறியீர்	௧	௧	௭
ஆவியேயமுதே	௧	௧	௨	இனியெப்பாவம்	௭	௩	௮
ஆழியன்திண்டேர்	௧௦	௯	௭	இன்துணை	௨	௩	௫
ஆழியுஞ்சங்கும்	௧௧	௨	௬	இன்னுரென்று	௧௦	௧௦	௯
ஆழ்கடல்சூழ்	௧௧	௫	௩	(ஈ)			
ஆளும்பணியும்	௬	௭	௧	ஈசிபோமின்	௧	௩	௮
ஆறுதசினத்தின்	௩	௯	௮	ஈடும்வலியும்	௧௦	௭	௯
ஆறினெடொரு	௫	௩	௭	(உ)			
ஆறும்பிறையும்	௬	௭	௯	உடம்புருவில்	௨	௫	௩
ஆனையருமாங்ரையும்	௧௦	௮	௬	உடையானை	௭	௬	௩
ஆனைப்புரவி	௬	௫	௩	உணரிலுள்ளம்	௯	௩	௫
(இ)				உண்டாயுறிமேல்	௧	௧௦	௪
				உண்டுலகேழினை	௯	௯	௩
இங்கேபோதும்	௧௦	௧௦	௮	உண்ணுவெங்கூற்றம்	௭	௪	௮
இடும்பையால்	௧	௬	௫	உண்ணும்நாளில்லை	௮	௨	௪
இணைமலிமருதின்	௮	௭	௨	உந்தமடிகள்	௧௦	௪	௮
இண்டைகொண்டு	௨	௨	௧௦	உந்திமேல்	௫	௪	௧
இவர்டையாயின	௨	௧	௩	உம்பருமிவ்வேழுலகு	௩	௧௦	௩
இண்டையும்	௯	௮	௨	உம்பருலகேழு	௫	௧௦	௩
இந்திரனுக்கென்று	௨	௩	௪	உம்பருலகோடு	௬	௮	௬
இந்திரனும்	௪	௧	௪	உய்யும்வகை	௫	௧௦	௨
இந்திரன்பிரமன்	௫	௭	௨	உரங்களாலியன்ற	௭	௩	௪
இந்துவார்சடை	௪	௨	௯	உரந்தருமெல்லணை	௨	௯	௩
இம்மையிடர்கெட	௧௦	௪	௧௦	உருகிநெஞ்சே	௯	௩	௨
இரக்கமின்றி	௧௦	௨	௧	உருக்குறுநெய்	௬	௧	௭
இரவுகூர்ந்திருள்	௧	௨	௮	உருத்தெழுவாலி	௪	௬	௩
இருங்கைம்மாகரி	௨	௧௦	௭	உருவார்பிறவிக்கள்	௧௧	௮	௪
இருநிலமன்னர்	௧௧	௪	௬	உருவிஞர்பிறவிசேர்	௯	௭	௬
இருந்தண்மாநிலம்	௩	௧	௧	உலகமேத்தும்	௪	௮	௮
இருந்தாவினன்	௧௧	௩	௨	உலவுதிரைகடல்	௩	௫	௭
இலகியநீண்முடி	௨	௯	௭	உலவுதிரையும்	௧	௫	௩
இலங்குமுற்றும்	௯	௩	௧௦	உளங்கனிந்து	௨	௭	௭
இலங்கைப்பதிக்கு	௧	௧௦	௨	உளந்தவரியும்	௮	௮	௪
இலங்கையும்	௧	௪	௩	உளந்திட்டெழுந்த	௧௦	௬	௩

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
உளையவொண்டிறல்	௪	௨	௭
உறங்களாலியன்ற	௭	௩	௪
உறவாதுமிலள்	௫	௫	௮
உறவுசுற்றம்	௨	௧	௨
உறிகள்போல்	௧	௩	௩
உறியார்ந்த	௨	௧௦	௬
உறியார்	௬	௫	௪
(ஊ)			
ஊடேறுகஞ்சனொடு	௭	௮	௯
ஊரான்குடந்தை	௧	௫	௪
ஊழியாய்	௫	௭	௮
ஊழியில்பெரிதால்	௨	௭	௪
ஊனமர்தலை	௫	௯	௪
ஊனிடைச்சுவர்	௧	௬	௯
ஊனேராக்கை	௭	௨	௯
ஊன்வாட	௩	௨	௧
(எ)			
எங்களுக்கருள்	௭	௧௦	௩
எங்களெம்மிறை	௯	௧௦	௧
எங்கானும்	௧௦	௬	௧
எங்ஙனம்	௨	௮	௬
எங்ஙனேஉய்வர்	௫	௭	௫
எஞ்சலிலிலங்கை	௧௦	௨	௪
எஞ்சாவெந்நரகத்து	௮	௯	௬
எட்டனை	௭	௩	௬
எண்டிசைகளும்	௧	௮	௬
எண்டிசையும்	௯	௨	௯
எண்ணில்நினைவு	௫	௧௦	௮
எந்தாதைதாதை	௭	௨	௬
எந்தைதந்தை	௪	௯	௯
எப்பாவப்பலவும்	௧	௯	௫
எப்போதும்	௭	௨	௮
எம்பிரானெந்தை	௧	௧	௬
எம்பிரானே	௧௦	௩	௨
எம்மானும்	௭	௨	௩
எய்த்தசொல்லோடு	௧	௩	௬
எய்யச்சிதைந்தது	௩	௩	௬
எரிந்தபைங்கண்	௧	௭	௬
எல்லியும்நன்பகலும்	௯	௫	௬
எவ்வநோய்	௯	௧௦	௨
எவ்வும்வெவ்வேல்	௯	௭	௪
எள்கிநெஞ்சே	௯	௩	௬
என்செய்கேன்	௭	௩	௯
என்துணை	௩	௭	௬
என்னைம்புலனும்	௭	௫	௯
(ஏ)			
ஏடிலங்குதாமரை	௭	௫	௬
ஏடொத்தேந்தும்	௧௦	௩	௯
ஏதம்வந்து	௧	௬	௧௦
ஏதலர்நகைசெய	௮	௭	௪
ஏதவன்	௩	௭	௪
ஏதுசெய்தால்	௯	௩	௩
ஏத்தியுன்சேவடி	௮	௮	௬
ஏத்துகின்றோம்	௧௦	௩	௧
ஏய்ந்தபேழ்வாய்	௧	௭	௩
ஏரார்பொழில்சூழ்	௪	௯	௧௦
ஏரார்மலர்	௮	௪	௫
ஏவிளங்கன்னி	௪	௬	௮
ஏவினார்கலியார்	௧	௬	௮
ஏழுமாமரம்	௮	௫	௫
ஏழுலகும்	௪	௪	௯
ஏழையேதலன்	௫	௮	௧
ஏறுயேறி	௯	௧௦	௪
ஏற்றினை	௭	௧௦	௫
ஏனத்துருவாகி	௨	௬	௩
ஏனமீனாமை	௫	௪	௮
ஏனமுனாகி	௧	௪	௧
ஏனாகிவுலகிடந்து	௫	௬	௩
ஏனோரஞ்ச	௧	௫	௭
(ஒ)			
ஒருகுறளாய்	௩	௪	௧
ஒருநல்சுற்றம்	௧௦	௧	௧
ஒருவனை	௫	௯	௩
ஒளியாவெண்ணெய்	௬	௭	௪

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பக்கம்.	திருமொழி.	பாசுரம்.	பாசுரங்கள்.	பக்கம்.	திருமொழி.	பாசுரம்.
ஒள்ளியகருமம்	௪	௰	௭	கண்ணும்சுழன்று	௬	௪	௧
ஒற்றைக்குழையும்	௮	௮	௮	கதியேலில்லை	௭	௧	௭
(ஓ)				கந்தமாமலர்	௩	௫	௬
ஓடாதவாளரியின்	௩	௰	௪	கம்பமாகடல்	௪	௨	௧
ஓடாதவாளரி	௪	௧	௭	கம்பமாகளிறு	௰	௧	௯
ஓடாவரியாய்	௬	௮	௪	கயங்கொள்	௮	௫	௪
ஓடாவாளரியின்	௭	௨	௨	கரியமாமுகில்	௧	௨	௰
ஓதமாகடலை	௰	௨	௬	கருந்தண்கடல்	௫	௨	௭
ஓதிநாமம்குளித்து	௯	௩	௯	கருமகள்	௪	௫	௫
ஓதியாயிரநாமம்	௧	௨	௯	கருமணிபூண்டு	௯	௫	௪
ஓதியாயிரநாமம்	௩	௫	௯	கருமாமுகில்	௭	௯	௯
ஓதிலுமுன்பேரன்றி	௨	௭	௫	கருமாமுகில்	௮	௬	௰
ஓதுவாய்மையும்	௫	௮	௭	கருமுகில்போல்வது	௩	௩	௯
(க)				கருளக்கொடி	௰	௮	௩
கஞ்சனை	௭	௬	௫	கரைசெய்மாக்கடல்	௧	௨	௫
கஞ்சன் நெஞ்சும்	௫	௪	௭	கரையாய்	௰	௰	௨
கஞ்சன்விட்ட	௪	௮	௨	கரையெடுத்த	௮	௩	௧
கடம்சூழ்	௧	௫	௨	கலங்கமாக்கடல்	௮	௫	௭
கடிகமழ்	௨	௬	௰	கலங்கமாக்கடல்	௧	௨	௨
கடிகொள்	௫	௮	௩	கலங்கமுந்நீர்	௬	௫	௧
கடுங்கால்மாரி	௬	௰	௮	கலைகளும்	௨	௮	௫
கடுவிடமுடைய	௪	௰	௩	கலையாளா	௫	௫	௨
கட்டேறு	௬	௮	௭	கலையிலங்கும்	௪	௪	௫
கணமருவு	௮	௩	௪	கலையிலங்கும்	௩	௯	௪
கண்சோர	௭	௪	௧	கலையும்கரியும்	௧	௫	௧
கண்டசீர்	௮	௰	௰	கலையுடுத்த	௫	௪	௬
கண்டவர்தம்	௩	௰	௫	கலையுலாவல்குல்	௯	௧	௰
கண்டாரிரங்க	௧௧	௫	௯	கலைவாழ்பிணை	௫	௨	௮
கண்ணனூர்	௮	௨	௫	கல்லார்மதிள்	௬	௰	௪
கண்ணனென்னும்	௪	௮	௯	கல்லார்மதிள்	௬	௮	௫
கண்ணமங்கையுள்	௭	௰	௰	கல்லால்கடலை	௪	௭	௬
கண்ணன்	௧௧	௩	௭	கல்லாவைம்புலன்	௬	௨	௬
கண்ணாய்	௧	௯	௰	கல்லின்முந்நீர்	௰	௩	௬
கண்ணார்கடல்சூழ்	௧	௰	௧	கவளமாகத்த	௯	௧	௨
கண்ணார்கடல்போல்	௪	௭	௧	கவளயானை	௪	௮	௧
கண்ணார்கண்ணபுரம்	௮	௯	௯	கவளயானை	௰	௩	௮

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.	பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
கவ்வைக்களிறு	௯	௬	௫	காரார்ந்த	௪	௧	௧௦
கவ்வைவாளெயிற்று	௪	௫	௨	காரார்புயற்கை	௧௦	௫	௧௦
கழியாரும்	௬	௯	௨	காரும்	௧௧	௧	௨
களங்கனிவண்ணா	௪	௩	௯	கார்கெழு	௬	௧	௬
கள்வனோநானேன்	௧	௧	௫	கார்கொள்	௧	௨	௭
கள்வன்கொல்	௩	௭	௧	கார்மலி	௮	௨	௧௦
கள்ளக்குறளாய்	௫	௧	௨	கார்மன்னு	௨	௯	௨
கள்ளக்குழவி	௧௦	௫	௯	காலையும்	௯	௫	௩
கள்ளத்தால்	௧௧	௫	௧௦	காலையெழுந்து	௧௦	௭	௨
கள்ளத்தேன்	௭	௪	௯	காவலன்	௯	௧௦	௬
கள்ளம்மனம்	௭	௯	௧	காவார்மடல்	௯	௪	௧
கள்ளார்துழாயும்	௧௧	௭	௬	காவிப்பெருநீர்	௫	௨	௧௦
கறவாமடநாகு	௭	௧	௧	காவியங்கண்ணி	௩	௭	௯
கறவைமுன்	௪	௧௦	௪	காற்றிடை	௪	௧௦	௬
கறுத்தகஞ்சனை	௭	௭	௭	கானஎண்கும்	௬	௧௦	௬
கறையார்நெடுவேல்	௫	௧	௮	கானூர்	௪	௭	௪
கறைவளர்வேல்	௨	௧௦	௫	கானிடையுருவை	௧	௪	௨
கற்றாமறித்து	௫	௧	௧௦	(கி)			
கற்றார்பற்று	௮	௯	௮	கிடந்தநம்பி	௬	௧௦	௧
கற்றிலேன்	௧	௧	௮	கிடந்தானை	௨	௫	௬
கனம்செய்மாமதிள்	௮	௫	௯	(கு)			
கனிசேர்ந்து	௬	௪	௯	குடிகுடியாக	௪	௧௦	௯
கனையாரிடிகுரல்	௯	௪	௭	குடைத்திறல்	௨	௯	௮
கனையார்கடல்	௧௧	௭	௭	குடையா	௬	௧௦	௫
கன்றதனால்	௩	௧௦	௮	குடையாவிலங்கல்	௫	௧	௭
கன்றப்பறை	௧௧	௫	௬	கும்பமிகு	௪	௧	௯
கன்றுகொண்டு	௯	௧௦	௭	கும்பமிகு	௭	௮	௮
(கா)				குயிலாலும்	௩	௬	௮
காசையாடை	௨	௨	௧	குலத்தலைய	௭	௮	௩
காண்டாவனம்	௨	௪	௨	குலந்தரும்	௧	௧	௯
காதல்செய்து	௬	௧	௮	குலந்தான்	௧	௯	௪
காதில்கடிப்பு	௧௦	௮	௧	குலையார்ந்த	௬	௯	௮
காமற்கென்	௧௦	௧௦	௭	குழல்நிறவண்ணன்	௬	௧	௩
காமன்கணைக்கு	௧௧	௨	௯	குன்றமும்	௪	௫	௭
காமன்றனக்கு	௧௧	௨	௭	குன்றமெடுத்து	௧௧	௮	௧௦
காயோடு	௩	௨	௨				

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
குன்றமெடுத்து	௧௧	௨	௧
குன்றமொன்று	௧௧	௧	௧
குன்றால்	௪	௭	௩
குன்றால்மாரி	௭	௬	௪
குன்றால்மாரி	௮	௬	௯
குன்றொன்று	௰	௬	௨
(கூ)			
கூடாவிரணியன்	௧௧	௭	௪
கூடியாடி	௨	௧	௯
கூந்தலார்	௰	௧	௭
கூவாய்	௰	௰	௩
கூற்றேருருவில்	௫	௨	௪
கூனுலாவிய	௩	௧	௬
(கெ)			
கெண்டையும்	௪	௫	௬
கெண்டையொண்	௧௧	௧	௯
(கே)			
கேவலமன்று	௯	௫	௮
கேவலமன்று	௰	௫	௬
(கை)			
கைம்மானம்	௮	௯	௧
கைம்மானம்	௫	௬	௧
கையிலங்காழி	௫	௯	௧
(கொ)			
கொங்கலர்ந்த	௧	௮	௧
கொங்கார்	௬	௪	௩
கொங்குண்	௬	௪	௨
கொங்குண்	௯	௩	௪
கொங்குமலி	௮	௩	௮
கொட்டாய்	௰	௰	௪
கொண்டரவம்	௩	௬	௭
கொண்டல்	௧	௪	௯
கொந்தலர்ந்த	௨	௰	௨
கொந்தார்	௪	௭	௨

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
கொம்புமரவும்	௬	௪	௪
கொலைகெழு	௧௧	௪	௰
கொலைப்புண் தலை	௩	௮	௩
கொல்லையானாள்	௪	௮	௪
கொழுங்கயலாய்	௬	௬	௨
கொழுந்தலரும்	௨	௰	௩
கொள்ளக்குறையாத	௧௧	௮	௫
கொற்றைப்புள்	௮	௧	௮
கொன்றேன்	௧	௯	௩
(கோ)			
கோடியமனத்தால்	௧	௬	௬
கோதைவேல்	௧௧	௫	௭
கோமங்க	௩	௨	௫
கோலால்	௪	௭	௭
கோவாய்	௭	௭	௯
கோவானார்	௭	௬	௨
கோவையின்தமிழ்	௯	௰	௯
கோழிகூடவென்னும்	௰	௰	௬
கோழியும்	௯	௨	௫
(ச)			
சங்குதங்கு	௩	௫	௮
சங்குமலி	௩	௯	௰
சங்கும்	௧௧	௧	௩
சங்கையும்	௪	௫	௮
சந்தமலர்க்குழல்	௰	௪	௧
சந்தமாய்	௪	௬	௯
சலங்கொண்ட	௩	௯	௧
(சா)			
சாடுபோய்வீழ	௪	௨	௫
சாதலும்	௬	௧	௯
சாந்தமும்	௨	௭	௩
சாந்தேந்துமென்	௬	௩	௪
(சி)			
சிங்கமதாய்	௭	௬	௧
சிங்கமதாய்	௯	௯	௪
சிந்தனையை	௫	௬	௭

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
சிந்தைதன்னுள்	௪	௯	௨
சிரமுனைந்தும்	௯	௬	௪
சிலம்படி	௧	௬	௨
சிலம்பினிடை	௪	௪	௮
சிலம்புமுதல்	௭	௮	௪
சிலையால்	௯	௬	௧௦
சிலையிலங்கு	௮	௧	௧
சிறியாய்	௭	௨	௪
சிறையார்	௩	௮	௪
சினமேவும்	௭	௮	௫
சினவில்	௭	௩	௧
(சீ)			
சீரணிந்த	௪	௪	௧௦
சீரார்	௭	௯	௧௦
சீரார்பொழில்	௩	௨	௧௦
சீர்தழைத்த	௬	௯	௭
சீற்றமுளா	௧௧	௮	௨
(சு)			
சுடலையில்	௧௦	௧	௫
சுரிகுழல்	௫	௭	௭
சுரிந்திட்ட	௧௦	௬	௯
சுழன்றிலங்கு	௯	௪	௬
சுளைகொண்ட	௬	௯	௩
சுற்றுங்குழல்தாழ	௧௦	௮	௫
(சூ)			
சூதினை	௧	௬	௩
சூர்மையிலாய	௯	௮	௪
(செ)			
செங்கணாளி	௧	௭	௧௦
செங்கணெடிய	௯	௫	௭
செங்கமலத்து	௩	௪	௧௦
செங்கமலம்	௭	௮	௧
செங்கயல்	௧	௮	௧௦
செம்பொனிலங்கு	௨	௮	௩
செம்பொன்	௧௦	௨	௫
செம்பொன்மதிள்	௭	௫	௩

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
செம்மொழிவாய்	௬	௬	௧௦
செருநீரவேல்	௮	௯	௧௦
செருநீலவேல்கண்	௩	௨	௯
செருமிகு	௧௧	௪	௨
செருவரை	௮	௧	௨
செருவழியாத	௧௦	௯	௫
செவ்வரத்த	௮	௧	௭
செழுநீர்மலர்	௨	௬	௮
செறுந்திண்திமில்	௫	௨	௨
செற்றவன்	௯	௫	௧௦
சென்றுசினவிடை	௩	௧௦	௧௦
சென்றுவார்சிலை	௧௧	௧	௬
(சே)			
சேமமேவேண்டி	௧	௧	௩
சேயனணியன்	௧	௧௦	௮
சேயனணியன்	௨	௧	௮
சேயனென்றும்	௫	௪	௯
சேயோங்கு	௭	௯	௭
சேலுகளும்	௫	௧௦	௧௦
(சொ)			
சொல்லாதொழிய	௪	௯	௬
சொல்லாய்	௬	௩	௯
சொல்லாய்	௧௦	௧௦	௫
சொல்லுவன்	௨	௯	௧
(சோ)			
சோத்தம்நம்பி	௨	௨	௬
சோத்தெனநின்று	௯	௫	௯
சோத்தெனநின்னை	௧௦	௫	௫
(ஞா)			
ஞாலமாளும்	௧௦	௩	௩
ஞாலமுற்றும்	௪	௮	௬
ஞாலமெல்லாம்	௪	௧	௬
(த)			
தக்கன்வேள்வி	௫	௨	௯
தஞ்சமிவர்க்கு	௨	௮	௯
தஞ்சினத்தை	௫	௬	௬

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
தண்டகாரணியம்	௰	௨	௩
தந்தைகாலில்	௭	௫	௧
தந்தைகால்	௮	௫	௧
தந்தைதளைகழல	௧௧	௫	௨
தந்தைதாய்	௯	௭	௧
தந்தைபுகுந்திலன்	௰	௭	௫
தந்தைமனம்	௫	௰	௭
தம்பரமல்லன	௰	௭	௧௩
தம்பியோடு	௫	௰	௬
தம்மையேநாளும்	௧௧	௩	௫
தரங்கநீர்	௮	௨	௭
தருக்கினுல்	௨	௧	௭
தருமானம்	௮	௯	௨
தவளவிளம்பிறை	௯	௫	௧
தளர்ந்திட்டு	௰	௬	௪
தளைக்கட்டவிழ்	௩	௮	௭
தளையவிழ்	௧௧	௪	௪
தன்குடிக்கு	௨	௭	௬
தன்மகனுக	௰	௪	௭
தன்னுலே	௬	௬	௬
தன்னை	௯	௩	௧
(தா)			
தாங்கரும்சினம்	௪	௫	௪
தாங்கரும்போர்	௨	௰	௪
தாங்காததோர்	௨	௪	௪
தாதவிழ்மல்லிகை	௯	௫	௨
தாதாடுவனமாலை	௫	௫	௬
தாந்தம்பெருமை	௫	௨	௧
தாமத்துளப	௬	௫	௰
தாமோருருட்டி	௰	௫	௩
தாயர்மனங்கள்	௰	௫	௨
தாயாய்வந்த	௧	௫	௬
தாயெனையென்று	௩	௭	௫
தாயேதந்தை	௧	௯	௧
தாய்நினைந்த	௭	௩	௨
தாய்மனம்	௩	௭	௰

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
தாய்வாயில்	௫	௫	௪
தாராயதண்டுளப	௮	௧	௪
தாராயதண்டுளப	௩	௬	௬
தாரார்மலர்	௬	௩	௰
தாராவாரும்	௧	௫	௰
தாராளன்	௬	௬	௯
தாரேன்பிறர்க்கு	௭	௧	௩
தாவளந்து	௪	௬	௧
தாழமின்றி	௰	௨	௭
தானவன்வேள்வி	௯	௯	௫
தானுக	௩	௬	௪
தான்போலும்	௪	௪	௬
(தி)			
திங்களப்பு	௨	௨	௭
திங்கள்தோய்	௪	௫	௰
திடவிசும்பு	௪	௩	௩
திண்களமதிள்	௬	௯	௰
திண்ணியதோர்	௩	௯	௨
திண்டிமில்	௯	௫	௫
திண்படை	௨	௯	௬
திரிபுரமூன்று	௨	௮	௧
திருத்தனை	௭	௰	௭
திருத்தாய்	௰	௰	௧
திருமடந்தை	௩	௰	௧
திருவாழ்மார்பன்	௭	௬	௭
திருவில்பொலிந்த	௰	௪	௩
திருவுக்கும்திரு	௭	௭	௧
திவளும்	௨	௭	௧
திறல்முருகன்	௭	௬	௰
(தீ)			
தீதறுதிங்கள்	௧௧	௪	௩
தீதறுநிலம்	௫	௰	௧
தீநீர்வண்ணம்	௯	௬	௬
தீமனத்தரக்கர்	௩	௩	௫
தீமனத்தான்	௩	௰	௭
தீயெம்பெருமான்	௪	௯	௫

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.	பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
திவாய்	௬	௨	௮	தெள்ளார்கடல்	௬	௭	௩
(து)				தெள்ளியவாய்	௧௦	௭	௩
துங்கமாமணி	௮	௩	௩	தெள்ளியீர்	௮	௨	௧
துங்காரரவம்	௬	௬	௨	(தே)			
துடிகொள்	௧	௨	௩	தேடற்கரியவனை	௯	௯	௧௦
துணிவினி	௧	௪	௪	தேமருவுபொழில்	௮	௩	௧௦
துணைநிலை	௧௧	௪	௯	தேரணங்கு	௧	௪	௬
துப்பனை	௭	௧௦	௬	தேராரும்	௭	௪	௪
துவரா்டை	௧௦	௮	௨	தேவராயும்	௧௧	௬	௧௦
துவரிக்கனிவாய்	௮	௮	௯	தே[illegible]சாலை	௪	௩	௧௦
துவரித்தவுடை	௫	௬	௪	[illegible]மர்	௩	௩	௧௦
துவரியாடையர்	௨	௧	௬	[illegible]	௬	௨	௧௦
துளக்கமில்	௧௦	௧	௪	[illegible]சுனைவி	௯	௮	௭
துளங்குநீண்முடி	௫	௮	௯	[illegible]	௧௧	௭	௯
துளம்படுமுறுவல்	௨	௭	௨	(தை)			
துளையார்	௩	௮	௮	தையலாள்மேல்	௨	௨	௨
துறந்தேன்	௬	௩	௨	(தொ)			
துறப்பேன்	௬	௩	௧	தொண்டரும்	௮	௭	௫
துன்றோளி	௬	௯	௪	தொண்டர்பரவ	௫	௨	௫
துன்னிமன்னும்	௫	௧	௯	தொண்டாமென	௧	௫	௯
துன்னுமாமணிமுடி	௮	௧	௩	தொண்டாயார்	௨	௫	௯
(தூ)				தொண்டீர்	௮	௬	௧
தூங்கார்பிறவிக்கள்	௧௧	௮	௩	தொண்டீர்	௧௦	௧௦	௧௦
தூணையதனோடு	௧	௧௦	௫	தொண்டெல்லாம்	௮	௨	௮
தூம்புடை	௯	௪	௮	தொழுநீர்வடிவு	௮	௮	௫
தூம்புடை	௨	௯	௫	(தோ)			
தூம்புடை	௪	௫	௧	தோடவிழ்நீலம்	௯	௨	௨
தூயாய்	௭	௧	௯	தோடுவிண்டலர்	௭	௩	௧௦
தூயானை	௧௧	௭	௩	தோயாவின்தயிர்	௭	௭	௬
தூவடிவில்	௨	௧௦	௯	தோய்த்ததயிர்	௧௦	௭	௮
தூவாய	௬	௮	௩	(ந)			
தூவிரிய	௩	௬	௧	நஞ்சுசோர்வது	௫	௮	௪
(தெ)				நண்ணாத	௨	௬	௧
தெரியேன்	௧	௯	௭	நந்தன்மதலை	௮	௪	௯
தெருவில்	௭	௯	௨	நந்தாநரகத்து	௧௧	௮	௯
தெவ்வாய	௩	௪	௫				

ம

http://acharya.org

பாசுரங்கள்	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
நந்தாநெடுநரகத்து	௭	௯	௫
நந்தாவிளக்கே	௩	௮	௧
நல்லன்புடை	௪	௭	௧௦
நல்லநெஞ்சே	௧	௭	௯
நறைசெய்	௫	௧௦	௧௦
நன்மையுடைய	௬	௭	௧௦
நன்னீர்வயல்	௭	௨	௧௦
நன்னெஞ்சே	௧௧	௩	௯
நாடியென்னுள்ளம்	௪	௮	௭
(நா)			
நாட்டினாய்	௮	௧௦	௯
நாத்தழும்ப	௧	௭	௮
நாமம்பலவுடை	௧௦	௮	௪
நாராரிண்டை	௯	௬	௮
நால்வகைவேதம்	௫	௯	௯
நான்முகனாள்	௩	௪	௨
(நி)			
நிலவொடு	௬	௧	௪
நிலையாளாக	௭	௬	௮
நிலையாவா	௩	௬	௯
நிலையிடம்	௧௧	௪	௧
நில்லாத	௧௧	௬	௨
நின்றமாமருது	௧	௮	௩
நின்றவரையும்	௬	௧௦	௭
நின்றவினையும்	௯	௬	௯
நின்றூர்முகப்பு	௧௦	௬	௧௦
(நீ)			
நீடுபன்மலர்	௩	௫	௫
நீணகம்சுற்றி	௧௧	௭	௧
நீணிலாமுற்றம்	௮	௨	௨
நீண்டாயை	௭	௨	௫
நீண்டான்	௧௦	௬	௫
நீரழலாய்	௫	௬	௫
நீரழல்வானாய்	௧௦	௯	௯
நீரார்கடலும்	௧	௧௦	௩
நீர்மலிகின்றது	௮	௪	௪
நீர்வானம்	௩	௬	௩
நீலத்தடவரை	௩	௫	௨
நீலமலர்கள்	௮	௪	௮
நீள்வான்	௧௧	௭	௨
(நு)			
நும்மை	௪	௯	௧
(நெ)			
நெஞ்சினால்	௧	௬	௭
நெடியானே	௭	௬	௮
நெடுமாலவன்	௨	௪	௧௦
நெய்யாராழி	௭	௭	௩
நெய்வாயழலம்பு	௩	௨	௬
நெல்வில்குவளை	௭	௫	௧௦
நெறித்திட்ட	௧௦	௬	௮
நெற்றிமேல்கண்	௧௧	௬	௩
நென்னெல்	௩	௫	௩
(நே)			
நேசமிலாதவர்	௯	௯	௬
(நோ)			
நோயெல்லாம்	௯	௭	௭
நோற்றேன்	௧	௯	௮
(ப)			
பகலுமிரவும்	௭	௫	௫
பகுவாய்வன்பேய்	௬	௫	௬
பஞ்சிச்சிறுகூழை	௨	௬	௭
பஞ்சியமெல்லடி	௩	௪	௪
படநாகத்தணை	௨	௫	௧௦
படலடைத்த	௪	௪	௩
படவரவு	௪	௬	௫
படிபுல்கும்	௮	௭	௮
படைத்திட்டது	௧௦	௬	௭
படைநின்ற	௧௧	௮	௬
பட்டரவு	௩	௪	௮

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
பணங்களாயிரம்	௧	௨	௬
பண்டிவனுயன்	௩	௭	௨
பண்டிவன்	௩	௩	௩
பண்டிவ்வையம்	௫	௪	௩
பண்டுகாமரானவாறு	௧	௩	௫
பண்டுமுனேனமாகி	௪	௰	௰
பண்டேனமாய்	௭	௪	௬
பண்டைநான்மறை	௫	௭	௧
பண்ணினின்மொழி	௭	௩	௭
பண்ணினை	௭	௰	௯
பண்ணுலா	௯	௭	௪
பண்ணேர்மொழி	௩	௮	௬
பத்தராவியை	௰	௧	௮
பத்துநீண்முடி	௰	௨	௨
பந்தணைந்த	௨	௨	௪
பந்தணைந்த	௭	௮	௭
பந்தார்மெல்விரல்	௭	௭	௨
பந்தார்விரலாள்	௬	௭	௮
பந்திருக்கும்	௨	௨	௯
பந்தோடு	௫	௫	௯
பப்பவப்பர்	௧	௩	௭
பரதனும்	௨	௩	௭
பரவிநெஞ்சே	௯	௩	௭
பரனே	௭	௭	௪
பரிதியோடு	௮	௭	௭
பரியவிரணியன்	௯	௪	௪
பருங்கையானை	௪	௨	௪
பருவக்கருமுகில்	௩	௩	௫
பல்லவன்திகழ்	௪	௨	௨
பவ்வநீர்	௬	௬	௩
பழித்திட்ட	௰	௬	௬
பள்ளியாவது	௧	௮	௨
பள்ளியிலோதி	௨	௩	௮
பறையும்	௭	௯	௩
பற்றேல்	௧	௯	௯
பனிப்பரவை	௧௧	௬	௪
பனியேய்	௭	௧	௬
பன்றியாய்	௭	௮	௰
பன்னியபாரம்	௯	௧	௯
(பா)			
பாடோமே	௧௧	௩	௮
பாண்டேன்	௬	௨	௫
பாய்ந்தானை	௨	௫	௫
பாராயதுண்டு	௨	௫	௧
பாராரளவும்	௮	௮	௩
பாராரும்	௧௧	௬	௫
பாராருலகும்	௨	௪	௬
பாரித்தெழுந்த	௭	௫	௨
பாரினையுண்டு	௪	௰	௫
பாருநீரெரி	௧	௮	௭
பாருள்நல்ல	௪	௮	௰
பாரெழு	௬	௧	௫
பாரேறு	௨	௰	௮
பாரையூறும்	௬	௫	௯
பார்த்தர்க்காய்	௧	௮	௪
பார்த்தனுக்கு	௯	௯	௮
பார்மன்னர்	௧௧	௫	௮
பார்மன்னு	௨	௬	௰
பார்வண்ணம்	௨	௬	௨
பார்லனுகி	௨	௨	௫
பாவமும்	௪	௫	௯
பாவியாதுசெய்தாய்	௨	௧	௪
(பி)			
பிச்சச்சிறுபீலி	௨	௬	௫
பிச்சச்சிறுபீலி	௨	௪	௮
பிணங்களிடுகாடு	௨	௬	௯
பிணியவிழ்	௩	௬	௨
பிணியவிழ்தாமரை	௯	௨	௭
பிணிவளராக்கை	௯	௮	௩
பிள்ளைகள்	௰	௪	௬
பிள்ளையுருவாய்	௫	௨	௩
பிறப்பொடு	௪	௩	௨

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
பிறிங்தேன்	௬	௨	௪
பிறைசேர்	௬	௪	௧
பிறைதங்கு	௩	௪	௯
பிறையிலொளி	௫	௧௦	௪
பிறையுடை	௨	௯	௯
(பீ)			
பீளைசோர்	௧	௩	௪
(பு)			
புகராருருவாகி	௨	௪	௭
புக்காடரவம்	௧௦	௮	௮
புதமிகு	௯	௮	௯
புந்தியில்சமணர்	௯	௮	௮
புயலுறு	௮	௭	௩
புரங்கள்மூன்று	௧௦	௨	௯
புலமனு	௮	[illegible]	௯
புலன்கள்	௧	௩	௯
புலன்கொள்	௨	௬	௬
புல்லிவண்டையுறம்	௩	௫	[illegible]
புள்வாய்பிளந்த	௭	௫	[illegible]
புள்ளாய்	௭	௨	௫
புள்ளினைவாய்	௯	௯	௭
புள்ளினைவாய்	௧௦	௫	௭
புள்ளுருவாகி	௧௦	௯	௬
புனைவளர்	௯	௯	௨
(பூ)			
பூங்குருந்து	௯	௧௦	௮
பூங்குருந்து	௧௧	௨	௨
பூங்கோதை	௧௦	௫	௧
பூணுதனலும்	௬	௧௦	௩
பூணுலாமென்முலை	௯	௭	௩
பூண்டவத்தம்	௨	௫	௨
பூண்முலைமேல்	௫	௫	௫
பூமருபொழிலணி	௬	௧	௧௦
பூமாண்சேர்	௭	௪	௧௦
பூவார்திருமாமகள்	௪	௭	௯
பூவைவண்ணனார்	௧௧	௧	௭
(பெ)			
பெடையடர்த்த	௩	௯	௧
பெண்ணாகி	௨	௫	௮
பெண்ணுனாள்	௮	௧௦	௪
பெண்மைமிகு	௩	௯	௬
பெரியானை	௭	௬	௬
பெருகுகாதல்	௫	௨	௯
பெருநீரும்	௮	௧௦	௨
பெரும்புறக்கடலை	௭	௧௦	௧
பெற்றத்தலைவன்	௧௦	௪	௯
பெற்றமாளியை	௧௦	௧	௧௦
பெற்றார்	௧௧	௩	௧௦
பெற்றாரும்	௮	௧௦	௫
பெற்றார்தளைகழல	௧௦	௫	௪
பெற்றார்பெற்று	௮	௯	௭
(பே)			
பேசுகின்றது	௪	௯	௩
பேசுமளவன்று	௨	௪	௯
பேசுமின்	௧	௮	௯
பேருத	௨	௫	௭
பேயிடைக்கிருந்து	௧	௪	௫
பேயிருக்கும்	௧௧	௬	௬
பேயினார்முலை	௫	௭	௯
பேய்த்தாயை	௨	௫	௪
பேய்மகள்	௩	௩	௨
பேய்முலை	௭	௧௦	௪
பேரணிந்து	௪	௩	௧
பேராயிரமுடைய	௮	௧	௬
பேரானை	௭	௬	௯
பேரானை	௫	௬	௨
(பை)			
பைங்கணாளரி	௬	௬	௪
பைங்கண்	௩	௪	௯
பைவிரியும்	௭	௪	௭

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
(பொ)			
பொங்கியமரில்	௩	௩	௮
பொங்கிலங்கு	௪	௪	௭
பொங்குபுணரி	௬	௰	௯
பொங்குபோதியும்	௨	௧	௫
பொங்குநீண்முடி	௫	௩	௬
பொங்கேறு	௬	௮	௯
பொய்வண்ணம்	௫	௬	௯
பொருந்தலனாகம்	௰	௯	௮
பொருந்தாவரக்கர்	௮	௬	௨
பொருந்துமாமரம்	௧௧	௨	௪
பொருவில்வலம்புரி	௩	௪	௭
பொறுத்தேன்	௬	௨	௧
பொற்றொடி	௪	௪	௨
பொன்குலாம்பயலை	௨	௭	௯
பொன்முத்தும்	௬	௯	௬
பொன்னலரும்	௯	௪	௰
பொன்னிவர்மேனி	௯	௨	௧
பொன்னுமாமணி	௫	௭	௰
பொன்னை	௰	௧	௨
(போ)			
போதலர்ந்த	௪	௧	௧
போதார்	௬	௨	௯
(ம)			
மக்கள்பெறுதவம்	௰	௪	௪
மஞ்சாடுவரை	௨	௰	௧
மஞ்சுசேர்	௯	௭	௮
மஞ்சுதோய்	௯	௭	௫
மஞ்சுயர்	௨	௮	௪
மஞ்சுயர்மாமதி	௯	௨	௮
மஞ்சுலாம்சோலை	௧	௧	௰
மஞ்சுலாயணிமாட	௫	௩	௰
மஞ்சுறு	௧௧	௨	௮
மடலெடுத்த	௮	௩	௬
மணங்கள்நாறும்	௰	௩	௪
மண்ணாடும்	௧௧	௬	௭
மண்ணாய்	௧	௯	௬
மண்ணிடந்து	௪	௬	௨

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
மண்ணின்மீபாரம்	௬	௮	௮
மண்ணாளார்	௪	௨	௰
மண்மகள்கேள்வன்	௰	௭	௬
மலங்குவிலங்கு	௮	௮	௨
மலிபுகழ்	௮	௭	௰
மல்கியதோளும்	௰	௯	௪
மல்லரையட்டு	௪	௬	௬
மல்லேபொருத	௰	௮	௭
மல்லைமாமுந்நீர்	௪	௩	௬
மல்லைமுந்நீர்	௮	௬	௪
மல்லொடு	௧௧	௨	௩
மழுவியல்படை	௮	௭	௬
மழுவினால்	௯	௧	௯
மறம்கிளர்ந்து	௧௧	௬	௮
மறங்கொள்	௧	௨	௪
மறந்தேன்	௬	௨	௨
மறையாரும்	௬	௯	௯
மறைவலார்	௯	௭	௰
மற்றுமோர்தெய்வம்	௮	௰	௩
மற்றோர்தெய்வம்	௬	௩	௫
மனங்கொண்டு	௰	௨	௮
மன்றில்மலிந்து	௰	௯	௨
மன்னஞ்ச	௭	௨	௭
மன்னவன்	௨	௮	௰
மன்னவன்	௯	௧	௫
மன்னா	௧	௰	௬
மன்னிலங்கு	௧௧	௩	௧
மன்னுதண்பொழில்	௨	௩	௰
மன்னுநான்மறை	௫	௮	௬
மன்னுமதுரை	௬	௮	௰
மன்னுமாநிலனும்	௫	௭	௯
(மா)			
மாகமாநிலம்	௫	௮	௫
மாடமாளிகை	௫	௮	௰
மாட்டீரானீர்	௪	௯	௭
மாணாகி	௮	௰	௮
மாத்தொழில்	௪	௫	௩
மாயிருங்குன்றம்	௫	௭	௪
மாரிமாக்கடல்	௮	௫	௨

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
மார்வில்திருவன்	௮	௪	௬
மாவினம்துழாய்	௧௧	௧	௮
மாலும்கடலார	௨	௪	௫
மாலைப்புகுந்து	௭	௫	௭
மாவளம்பெருகி	௪	௬	௧௦
மாவளரும்	௮	௧	௧௦
மாவாயினங்கம்	௩	௨	௮
மாறுகொண்டு	௩	௧	௪
மாற்றமாவது	௧௦	௩	௭
மாற்றமுள	௧௦	௮	௧
மாற்றரசர்மணிமுடி	௪	௪	௧
மானமரும்	௧௧	௫	௧
மானமுடைத்து	௧௦	௭	௧
மானவேல்	௫	௩	௫
மானய	௫	௫	௩
மானேய்கண்	௧	௯	௨
மானேய்நோக்கியர்	௬	௨	௩
மானேய்நோக்கு	௬	௩	௩
மானேய்மடநோக்கி	௧	௧௦	௭
மான்கொண்ட	௬	௮	௧
மான்முனிந்து	௧	௪	௮
(மி)			
மிக்கானை	௮	௯	௪
மிடையாவந்த	௬	௭	௭
மின்னனைய	௩	௯	௫
மின்னில்நுண்	௩	௧	௬
மின்னில்மன்னு	௩	௫	௪
மின்னினன்ன	௫	௧	௬
மின்னுமாமுகில்	௨	௧	௧௦
மின்னுமாவல்லியும்	௯	௭	௨
மின்னுமாழி	௩	௧	௨
மின்னேரிடை	௬	௪	௬
(மீ)			
மீதோடி	௭	௪	௩
மீனமர்பொய்கை	௨	௩	௯
மீனோடாமை	௮	௮	௧௦
(மு)			
முடியுடையமரர்	௪	௧௦	௮
முதலைத்தனிமா	௩	௮	௨
முதுகுபற்றி	௧	௩	௨
முந்துநூலும்	௬	௫	௭
முந்துறவுரைக்கேன்	௯	௮	௧
முந்நீரை	௬	௮	௨
முரியும்	௮	௫	௬
முருக்கிலங்கு	௬	௬	௮
முலைத்தடத்த	௬	௬	௭
முழுசிவண்டாடி	௨	௮	௭
முழுதிவ்வையகம்	௮	௫	௮
முழுநீலமும்	௭	௯	௬
முளிந்தீய்ந்த	௬	௩	௮
முள்ளெயிறு	௮	௨	௯
முற்றுமுற்று	௧	௩	௧
முற்றிலும்	௩	௭	௮
முனியாய்வந்து	௬	௭	௨
முனிவன்	௨	௨	௮
முனைத்தசீற்றம்	௧	௭	௭
முனைமுகத்து	௪	௬	௪
முனையார்	௬	௫	௨
முன்னம்குறள்	௯	௪	௨
முன்னிவ்வுலகேழு	௭	௮	௨
முன்னிவ்வேழுலகு	௫	௩	௮
முன்னுலகங்கள்	௧௧	௪	௮
முன்னைவண்ணம்	௪	௯	௮
முன்னோர்தூது	௨	௨	௩
(மூ)			
மூத்தவர்க்கு	௪	௬	௭
மூவராகிய	௩	௧	௧௦
மூவரில்முன்	௯	௯	௧
மூளவெரிசிந்தி	௫	௧௦	௫
(மெ)			
மெய்ந்நலத்தவம்	௭	௧௦	௨
மெய்ந்நின்றபாவம்	௧௧	௭	௧௦
மென்றபேழ்வாய்	௧	௭	௫
(மே)			
மேவாவரக்கர்	௫	௧	௩
மேவியெப்பாலும்	௨	௮	௮
(மை)			

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
மைத்தகருங்குஞ்சி	௧௦	௪	௫
மைந்நம்புவேல்	௧௦	௭	௪
மைந்நின்ற	௧௧	௬	௧
மையார்கடல்	௧௧	௭	௫
மையார்தடங்கண்	௫	௧	௫
மையார்வரிநீலம்	௭	௯	௮
மையிலங்கு	௩	௬	௧௦
மையொண்	௬	௩	௬
(மௌ)			
மௌவல்குழல்	௩	௨	௭
(யா)			
யாயும்பிறரும்	௧௦	௫	௮
யாவருமாய்	௪	௧	௨
(வ)			
வக்கரன்வாய்	௫	௯	௫
வங்கமலி	௩	௯	௯
வங்கமலிபௌவம்	௫	௧௦	௯
வங்கமறிகடல்	௧௦	௪	௨
வங்கமார்கடல்கள்	௫	௯	௨
வங்கமாகடல்	௯	௧௦	௫
வங்கமாமுந்நீர்	௯	௧	௧
வசையறுகுறளாய்	௪	௩	௪
வசையில் நான்மறை	௫	௩	௨
வஞ்சனைசெய்ய	௨	௩	௩
வஞ்சனையால்வந்த	௩	௧௦	௯
வஞ்சிமருங்குல்	௭	௫	௮
வடவரைநின்றும்	௮	௨	௬
வடிவாய்மழுவே	௮	௮	௬
வணங்கலிலரக்கன்	௯	௮	௫
வண்கையான்	௧	௮	௫
வண்டமரும்சோலை	௮	௪	௧௦
வண்டமரும்மலர்	௮	௩	௭
வண்டமரும்வநமா	௮	௧	௯
வண்டமர்சாரல்	௯	௮	௧௦
வண்டறைபொழில்	௫	௯	௧௦
வண்டார்பூமாமலர்	௮	௧௦	௧
வண்டார்பொழில்	௭	௧	௧௦
வண்டார்பொழில்	௩	௮	௧௦
வண்டுணுநறுமலர்	௬	௧	௧
வண்டுதண்டேன்	௧	௩	௧௦
வண்ணக்கருங்குழல்	௧௧	௫	௫
வந்தநாள்வந்து	௭	௩	௩
வந்தாயென்மனத்	௯	௯	௫
வந்தாயென்மனம்	௧	௧௦	௯
வந்திக்கும்	௭	௪	௫
வந்துனதடியேன்	௩	௫	௧
வம்பவிழும்	௯	௨	௪
வம்புலாங்கூந்தல்	௧	௬	௪
வம்புலாங்கூந்தல்	௫	௪	௫
வருந்தாதிருநீ	௮	௬	௬
வருந்திரைமணிநீர்	௧	௪	௧௦
வலம்புரியாழியானை	௯	௯	௯
வல்விச்சிறு	௯	௬	௭
வல்லியிடையாள்	௮	௬	௩
வவ்வித்துழாய்	௯	௪	௩
வளர்ந்தவனை	௫	௬	௪
வளைக்கை	௩	௩	௪
வள்ளிகொழுநன்	௬	௭	௬
வற்றுமுதுநீர்	௭	௧	௨
(வா)			
வாடமருதிடை	௩	௩	௧
வாடினேன்வாடி	௧	௧	௧
வாணிலாமுறுவல்	௧	௬	௧
வாணெடுங்கண்	௩	௧௦	௬
வாதமாமகன்	௫	௮	௨
வாதைவந்தடர	௯	௧	௩
வாமனன்கற்கி	௮	௪	௭
வாம்புரியுகமன்னர்	௫	௩	௪
வாயெடுத்த	௮	௩	௫
வாரணங்கொள்	௨	௧௦	௧௦
வாராகமதாகி	௪	௭	௮
வாராரும்	௪	௧	௮
வாராரும்முலை	௪	௪	௪
வாராளும்	௫	௫	௭
வாராளும்	௮	௩	௯
வார்கொள்	௮	௫	௧
வாலிமாவலத்து	௧	௨	௧௦

http://acharya.org

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
வாவித்தடம்சூழ்	௬	௰	௰
வாழக்கண்டோம்	௯	௬	௩
வாளாயகண்	௩	௬	௫
வாளையார்	௪	௨	௮
வாளொண்கண்	௬	௪	௮
வானவர்தங்கள்	௨	௧	௧
வானவர் தம்	௭	௮	௬
வானாடும்	௪	௧	௩
வானோர்மதி	௭	௯	௪
வானுளாரவரை	௯	௧	௭
வானையார்	௰	௧	௬
வானோரளவும்	௮	௮	௧
(வி)			
விடங்கலந்த	௯	௮	௬
விடந்தானுடைய	௬	௰	௨
விடையேழ்	௮	௯	௩
விடையேழ்வென்று	௬	௫	௫
விடையோட	௩	௮	௯
விண்டமலரெல்லாம்	௮	௪	௩
விண்டாரைவென்று	௨	௬	௪
விண்டான்விண்புக	௭	௭	௫
விண்ணவர்தங்கள்	௮	௪	௧
வியமுடைவிடை	௮	௭	௧
விரைகமிழ்ந்த	௩	௧	௮
விலங்கலால்	௫	௯	௬
விலங்கும்கயலும்	௬	௪	௫
வில்லார்மலி	௧	௰	௰
வில்லார்விழவில்	௬	௭	௫
வில்லாலிலங்கை	௯	௪	௫
வில்லேர்நுதலார்	௯	௪	௭
வில்லேர்நுதல்	௭	௧	௫
விளங்கனியை	௩	௯	௭
விளைத்தவெம்போர்	௫	௪	௪
விற்பெருவிழவும்	௨	௩	௧
(வெ)			
வெஞ்சினக்களிறும்	௪	௩	௭
வெஞ்சினக்களிற்	௭	௰	௮
வெஞ்சினவேழம்	௯	௨	௬
வெண்ணெய்தான்	௫	௯	௭
வெந்தாரென்பும்	௧	௫	௮
வெந்திறல்களிறும்	௧	௪	௭
வெந்திறல்வாணன்	௧௧	௪	௫
வெந்திறல்வீரரில்	௨	௮	௨
வெம்பும்சினத்து	௩	௨	௩
வெய்யனாய்	௫	௩	௩
வெருவாதாள்	௫	௫	௧
வெள்ளத்துள்	௭	௫	௪
வெள்ளியார்	௯	௭	௯
வெள்ளியான்	௯	௰	௩
வெள்ளைநீர்	௮	௰	௭
வெள்ளைப்புரவி	௬	௫	௮
வெறியார்	௧௧	௭	௮
வெற்பால்மாரி	௫	௧	௪
வென்றதொல்சீர்	௰	௩	௰
வென்றிதந்தோம்	௰	௩	௫
வென்றிசேர்	௯	௧	௪
வென்றிமாமழுவு	௫	௩	௧
வென்றிமிகு	௩	௰	௨
வென்றியேவேண்டி	௧	௧	௪
வென்றிவிடை	௧௧	௨	௰
(வே)			
வேடார்	௪	௭	௫
வேட்டத்தை	௰	௯	௰
வேதத்தை	௨	௩	௨
வேதமுதல்வன்	௮	௪	௨
வேதமும்வேள்வியு	௯	௪	௯
வேதவாய்மொழி	௫	௮	௮
வேம்பின்புழு	௧௧	௮	௭
வேயிரும்சோலை	௯	௨	௩
வேலையாலிலை	௰	௧	௩
வேல்கொள்	௩	௧	௯
வேறாயானிரந்தேன்	௬	௨	௬
வேறேகூறுவது	௬	௩	௭
(வை)			
வைத்தாரடியார்	௧௧	௩	௬
வையணைந்த	௩	௪	௩
வையயேழுமுண்டு	௩	௧	௩
வையமுண்டு	௫	௪	௨
வையமெல்லாம்	௮	௮	௭

பெரியதிருமொழி பாசுரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியதிருமொழி

சுத்தாசுத்த பத்திரிகை.

பேஜ்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
1383	8	இலங்காநிற்கும்	இலங்காநிற்கும்.
,,	13	సరాజ్ఞ	సరాజ్ఞ
1393	33	மார்வுலே	மார்பிலே
1405	17	உனக்கு	எனக்கு
1409	25	ஆதிக்மேதென்ன	ஆதிக்யமேதென்ன
1416	13	கண்டாள்	லோகதர்ஶநம்பண்ணினாள்
1417	27	பாகவத்விஷய	பாகவதவிஷய
1454	16	இழந்தெனென்	இழந்தேனென்
1471	30	கண்செறி-துழாய்முடியாய்	கண்செறி-குழாய்மூடியிட்டாப்போலேயாய்
1474	29	பதவுரைவிட்டிருக்கிறது	மாதவன்-ஶ்ரிய:பதியாய்
1483	17	ஆயிற்று	ஆயிற்று.
,,	20	பெண்ணுயுர்க்கிரங்குமோ	பெண்ணுயிர்க்கிரங்குமோ
1484	15	பிரியல்	பிரியில்
1487	22	உதவாதொழுகிறான்	உதவாதொழிகிறான்
1488	20	பாஸ்பர	பரஸ்பர
1490	21	ஆய்-ஆகிவிட்டது	ஆய்-உண்டானதாய் (என்னைபாதிக்கிறது)
1491	24	பக்ஷிகளானதுகள்	பக்ஷிகளானவை.
1515	2	மருதுகளானவை	மருதுகளானவை.
,,	5	யுத்தம்பண்ணி	யுத்தம்பண்ணி,
1529	7	(வெட்டினபிறகும்)	துணித்தபிறகும்
1548	7	செருநீர்	செருநீர
,,	24	வேல்வலவன்-வேலாயுதத்தை வலது திருக்கையிலுடையராய்	வேல்வலவன்-வேல்கை வந்திருக்குமவரான
1580	17	சிலையினால்-பாணத்தால்	சிலையினால்-தநுஸ்ஸினால்
1588	13	வாழியரோ-பல்லாண்டு சொல்லப்படுமவரோ?	வாழியரோ-பல்லாண்டென்று சொல்லப்படுவது. "அரோ" என்பது அசைச்சொல்
1657	19	வெண்ணுகனைந்து	வெண்ணுகணைந்து

http://acharya.org

பேஜ்.	வ.ந.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
1658	26	ஸம்ருதிவிஷய	ஸ்ம்ருதிவிஷய
1666	27	வசீகரித்த	வசீகரித்த கண்ணபிரானுடைய
1694	14	வல்லையாய	வல்லையாய்
1698	2	ஸ்தாநயாகை	ஸ்த்தாநமாக
1699	4	இறைவாராய்	இறைவராய்
1707	18	தேசம்	தேசம்.
,,	22	தேனினுடைம்	தேனினுடைய
1717	11	புனைவளர் பூம்பூம்	புனைவளர் பூம்
1720	18	தோத்திருக்கிற	தோற்றிருக்கிற
1721	30	என்னுக்கு	என்றனுக்கு
1729	8	మత్స్సర్వసుకాఙ్	మత్స్సర్వసుకాఙ్
,	12	எக்களெம்மிறை	எங்களெம்மிறை
1738	6	விளங்கநி	விளங்கனி
1826	13	படைத்திட்டு-ஸ்ருஷ்டித்து, அது-அவைகளானவை	படைத்திட்டது-ஸருஷ்டித்தது, (அவை)
,,	31	ஸ்ருஷ்டித்து	ஸ்ருஷ்டித்தது
,,	36	முன்னாள் இவ்வையம் படைத்திட்டு, அது உய்யும்படியாக "தனக்காக்க"	"முன்னாள் இவ்வையம் படைத்திட்டது-உய்யும்படியாக, தனக்காக்க"
1827	1	தானிட்டவழக்காக்க வென்ன. (தெளியாவித்யாதி)	தானிட்டவழக்காக்க. (என்னத் தெளியாவித்யாதி).

சுத்தாசுத்தம் முற்றிற்று.

http://acharya.org